

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 28



Leidimas lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

63 metai

2020 m. sausio 27 d.

Turinys

EUROPOS PARLAMENTAS

2018–2019 M. SESIJA

2018 m. birželio 11–14 d. posėdžiai

Posėdžių protokolai paskelbti OL C 178, 2019 5 23.

PRIIMTI TEKSTAI

I Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės

REZOLIUCIJOS

Europos Parlamentas

2018 m. birželio 12 d., antradienis

2020/C 28/01 2018 m. birželio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl mėgėjų žvejybos Europos Sąjungoje padėties (2017/2120(INI)) 2

2020/C 28/02 2018 m. birželio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl švietimo modernizavimo ES (2017/2224(INI)) 8

2020/C 28/03 2018 m. birželio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija „Siekiant sukurti darnų ir konkurencingą Europos akvakultūros sektorių: dabartinė būklė ir ateities uždaviniai“(2017/2118(INI)) 26

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

2020/C 28/04 2018 m. birželio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl sanglaudos politikos ir žiedinės ekonomikos (2017/2211(INI)) 40

LT

| | | |
|---|--|-----|
| 2020/C 28/05 | 2018 m. birželio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES ir NATO santykių (2017/2276(INI)) | 49 |
| 2020/C 28/06 | 2018 m. birželio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl kibernetinės gynybos (2018/2004(INI)) | 57 |
| 2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis | | |
| 2020/C 28/07 | 2018 m. birželio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Rusijos, visų pirma ukrainiečio politinio kalinio Oleho Sencovo atvejo (2018/2754(RSP)) | 71 |
| 2020/C 28/08 | 2018 m. birželio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl žmogaus teisių padėties Bahreine, ypač Nabeelio Rajabo atvejo (2018/2755(RSP)) | 76 |
| 2020/C 28/09 | 2018 m. birželio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl rohinjų pabėgėlių gyvenimo sąlygų, visų pirma sunkios vaikų padėties (2018/2756(RSP)) | 80 |
| 2020/C 28/10 | 2018 m. birželio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl struktūrinių ir finansinių kliūčių užtikrinant kultūros prieinamumą (2017/2255(INI)) | 85 |
| 2020/C 28/11 | 2018 m. birželio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl okupuotų Gruzijos teritorijų praėjus 10 m. po Rusijos įsiveržimo (2018/2741(RSP)) | 97 |
| 2020/C 28/12 | 2018 m. birželio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl būsimų derybų dėl naujo Europos Sąjungos ir Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno valstybių grupės partnerystės susitarimo (2018/2634(RSP)) | 101 |
| 2020/C 28/13 | 2018 m. birželio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES teisės taikymo stebėjimo ataskaitos (2016 m.) (2017/2273(INI)) | 108 |

REKOMENDACIJOS

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

| | | |
|--------------|---|-----|
| 2020/C 28/14 | 2018 m. birželio 13 d. Europos Parlamento rekomendacija Tarybai, Komisijai ir Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai dėl derybų dėl ES ir Čilės asociacijos susitarimo atnaujinimo (2018/2018(INI)) | 121 |
|--------------|---|-----|

III Parengiamieji aktai

Europos Parlamentas

2018 m. birželio 12 d., antradienis

2020/C 28/15

P8_TA(2018)0244

Tarpuskaitos prievolė, ataskaitų teikimo reikalavimai, ne biržos išvestinių finansinių priemonių rizikos mažinimo būdai ir sandorių duomenų saugyklų registracija ***I

2018 m. birželio 12 d. priimti Europos Parlamento pakeitimai dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento (ES) Nr. 648/2012 nuostatos, susijusios su tarpuskaitos prievole, tarpuskaitos prievolės taikymo sustabdymu, ataskaitų teikimo reikalavimais, ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka, rizikos mažinimo būdais, sandorių duomenų saugyklų registracija ir priežiūra bei sandorių duomenų saugyklų reikalavimais (COM(2017)0208 – C8-0147/2017 – 2017/0090(COD))

Pasiūlymas Europos Parlamento ir tarybos Reglamentas kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento (ES) Nr. 648/2012 nuostatos, susijusios su tarpuskaitos prievole, tarpuskaitos prievolės taikymo sustabdymu, ataskaitų teikimo reikalavimais, ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka, rizikos mažinimo būdais, sandorių duomenų saugyklų registracija ir priežiūra bei reikalavimais sandorių duomenų saugykloms

126

2020/C 28/16

P8_TA(2018)0245

Bendrosios civilinės aviacijos taisyklės ir Europos Sąjungos aviacijos saugos agentūra ***I

2018 m. birželio 12 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl bendrųjų civilinės aviacijos taisyklių, kuriuo įsteigiama Europos Sąjungos aviacijos saugos agentūra ir panaikinamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 216/2008 (COM(2015)0613 – C8-0389/2015 – 2015/0277(COD))

P8_TC1-COD(2015)0277

Europos Parlamento pozicija, priimta 2018 m. birželio 12 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2018/... dėl bendrųjų civilinės aviacijos taisyklių, ir kuriuo įsteigiama Europos Sąjungos aviacijos saugos agentūra, iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2111/2005, (EB) Nr. 1008/2008, (ES) Nr. 996/2010, (ES) Nr. 376/2014 ir direktyvos 2014/30/ES ir 2014/53/ES bei panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 552/2004 ir (EB) Nr. 216/2008 bei Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3922/91

149

2020/C 28/17

P8_TA(2018)0246

Naujų sunkiųjų transporto priemonių išmetamo CO₂ kiekis ir degalų sąnaudos ***I

2018 m. birželio 12 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl naujų sunkiųjų transporto priemonių išmetamo CO₂ kiekio ir degalų sąnaudų stebėsenos bei duomenų teikimo (COM(2017)0279 – C8-0168/2017 – 2017/0111(COD))

P8_TC1-COD(2017)0111

Europos Parlamento pozicija, priimta 2018 m. birželio 12 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2018/... dėl naujų sunkiųjų transporto priemonių išmetamo CO₂ kiekio ir degalų sąnaudų duomenų stebėsenos ir teikimo

151

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

| | | |
|--------------|--|-----|
| 2020/C 28/18 | 2018 m. birželio 13 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Europos Vadovų Tarybos sprendimo, kuriuo nustatoma Europos Parlamento sudėtis, projekto (00007/2018 – C8-0216/2018 – 2017/0900(NLE)) | 154 |
| 2020/C 28/19 | P8_TA(2018)0250 Nemokumo bylos: atnaujinti reglamento priedai ***I 2018 m. birželio 13 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo pakeičiamas Reglamento (ES) 2015/848 dėl nemokumo bylų A priedas (COM(2017)0422 – C8-0238/2017 – 2017/0189(COD)) P8_TC1-COD(2017)0189 Europos Parlamento pozicija, priimta 2018 m. birželio 13 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2018/..., kuriuo pakeičiami Reglamento (ES) 2015/848 dėl nemokumo bylų A ir B priedai | 155 |
| 2020/C 28/20 | 2018 m. birželio 13 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Islandijos susitarimo dėl papildomų taisyklių, susijusių su išorės sienų ir vizų finansinės paramos priemone kaip Vidaus saugumo fondo dalimi 2014–2020 m. laikotarpiu, sudarymo Europos Sąjungos vardu projekto (09228/2017 – C8-0101/2018 – 2017/0088(NLE)) | 157 |
| 2020/C 28/21 | 2018 m. birželio 13 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl papildomų taisyklių dėl išorės sienų ir vizų finansinės paramos priemonės kaip Vidaus saugumo fondo dalies 2014–2020 m. laikotarpiu pasirašymo Sąjungos vardu projekto (06222/2018 – C8-0119/2018 – 2018/0032(NLE)) | 158 |
| 2020/C 28/22 | 2018 m. birželio 13 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl likusių Šengeno <i>acquis</i> nuostatų, susijusių su Šengeno informacine sistema, pradėjimo taikyti Bulgarijos Respublikoje ir Rumunijoje, projekto (15820/1/2017 – C8-0017/2018 – 2018/0802(CNS)) | 159 |
| 2020/C 28/23 | P8_TA(2018)0255 Tolesnė makrofinansinė pagalba Ukrainai ***I 2018 m. birželio 13 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo toliau teikti makrofinansinę paramą Ukrainai (COM(2018)0127 – C8-0108/2018 – 2018/0058(COD)) P8_TC1-COD(2018)0058 Europos Parlamento pozicija, priimta 2018 m. birželio 13 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą (ES) 2018/... dėl tolesnio makrofinansinės pagalbos teikimo Ukrainai. | 160 |

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

| | | |
|--------------|--|-----|
| 2020/C 28/24 | P8_TA(2018)0263 Proporcingumo patikra prieš priimant naujas profesijų reglamentavimo nuostatas ***I 2018 m. birželio 14 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl proporcingumo patikros prieš priimant naujas profesijų reglamentavimo nuostatas (COM(2016)0822 – C8-0012/2017 – 2016/0404(COD)) P8_TC1-COD(2016)0404 Europos Parlamento pozicija, priimta 2018 m. birželio 14 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2018/... dėl proporcingumo patikros prieš priimant naujas profesijų reglamentavimo nuostatas | 163 |
| 2020/C 28/25 | 2018 m. birželio 14 d. priimti Europos Parlamento pakeitimai dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2006/1/EB dėl transporto priemonių, išnuomotų be vairuotojų, naudojimo kroviniams vežti keliais (COM(2017)0282 – C8-0172/2017 – 2017/0113(COD)) | 165 |
| 2020/C 28/26 | 2018 m. birželio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2018 m. kovo 2 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES), kuriuo iš dalies keičiamas Deleguotasis reglamentas (ES) 2017/118, kuriuo nustatomos žuvininkystės išteklių išsaugojimo priemonės, skirtos Šiaurės jūros aplinkai saugoti (C(2018)01194 – 2018/2614(DEA)) | 172 |

Simbolių paaiškinimai

- * Konsultavimosi procedūra
- *** Pritarimo procedūra
- ***I Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas
- ***II Įprasta teisėkūros procedūra: antrasis svarstymas
- ***III Įprasta teisėkūros procedūra: trečiasis svarstymas

(Procedūra pasirenkama atsižvelgiant į teisės akto projekte pasiūlytą teisinį pagrindą.)

Parlamento pakeitimai

Naujos teksto dalys žymimos **pusjuodžiu kursyvu**. Išbrauktos teksto dalys nurodomos simboliu „■“ arba perbraukiamos. Pakeistos teksto dalys nurodomos naują tekstą pažymint **pusjuodžiu kursyvu**, o ankstesnį nereikalingą tekstą išbraukiant arba perbraukiant.

EUROPOS PARLAMENTAS

2018–2019 M. SESIJA

2018 m. birželio 11–14 d. posėdžiai

Posėdžių protokolai paskelbti OL C 178, 2019 5 23.

PRIIMTI TEKSTAI

2018 m. birželio 12 d., antradienis

I

(Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės)

REZOLIUCIJOS

EUROPOS PARLAMENTAS

P8_TA(2018)0243

Mėgėjų žvejybos padėtis ES

2018 m. birželio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl mėgėjų žvejybos Europos Sąjungoje padėties (2017/2120(INI))

(2020/C 28/01)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), ypač į jos 43 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į savo 2017 m. liepos 6 d. rezoliuciją „Europos Sąjungos atokiausių regionų sanglaudos ir plėtros skatinimas. SESV 349 straipsnio taikymas“⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1380/2013 dėl bendros žuvininkystės politikos, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1954/2003 ir (EB) Nr. 1224/2009 bei panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2371/2002 ir (EB) Nr. 639/2004 bei Tarybos sprendimas 2004/585/EB⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2009 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1224/2009, nustatantį Bendrijos kontrolės sistemą, kuria užtikrinamas bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymasis, iš dalies keičiantį reglamentus (EB) Nr. 847/96, (EB) Nr. 2371/2002, (EB) Nr. 811/2004, (EB) Nr. 768/2005, (EB) Nr. 2115/2005, (EB) Nr. 2166/2005, (EB) Nr. 388/2006, (EB) Nr. 509/2007, (EB) Nr. 676/2007, (EB) Nr. 1098/2007, (EB) Nr. 1300/2008, (EB) Nr. 1342/2008 ir panaikinantį reglamentus (EEB) Nr. 2847/93, (EB) Nr. 1627/94 ir (EB) Nr. 1966/2006⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 508/2014 dėl Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo ir kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2328/2003, (EB) Nr. 861/2006, (EB) Nr. 1198/2006 bei (EB) Nr. 791/2007 ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1255/2011⁽⁴⁾, ypač į jo 77 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į 2017 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2017/1004 dėl Sąjungos sistemos, skirtos duomenų rinkimui, tvarkymui ir naudojimui žuvininkystės sektoriuje bei paramai mokslinėms rekomendacijoms dėl bendros žuvininkystės politikos, sukūrimo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 199/2008⁽⁵⁾, ypač į jo 5 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Parlamento Struktūrinės ir sanglaudos politikos teminio skyriaus 2017 m. liepos mėn. paskelbtą mokslinį tyrimą „Mėgėjų ir pusiau natūrinė žvejyba jūroje – jos vertė ir poveikis žuvų ištekliams“,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto pranešimą (A8-0191/2018),
- A. kadangi Tarptautinės jūrų tyrinėjimo tarybos (ICES) 2013 m. pateiktoje apibrėžtyje mėgėjų žvejyba apibūdinama kaip gyvųjų vandens išteklių gaudymas ar mėginimas juos gaudyti savo malonumui ir (arba) asmeniniam vartojimui; tai apima aktyvios žvejybos metodus, įskaitant ūdas, žeberklus ir rinkimą rankomis, ir pasyvios žvejybos metodus, įskaitant tinklus, gaudykles ir statomąsias ūdas; kadangi, atsižvelgiant į tai, kad Reglamento (EB) Nr. 1224/2009 55 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad „mėgėjiškos žvejybos metu sugautus kiekius parduoti draudžiama“, būtina nustatyti aiškias mėgėjų žvejybos ir mėgėjų žvejybos jūroje apibrėžtis;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0316.

⁽²⁾ OL L 354, 2013 12 28, p. 22.

⁽³⁾ OL L 343, 2009 12 22, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 149, 2014 5 20, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 157, 2017 6 20, p. 1.

2018 m. birželio 12 d., antradienis

- B. kadangi svarbu suprasti skirtumą tarp mėgėjų žvejybos ir pusiau natūrinės žvejybos, nes abiejų tipų žvejybą reikėtų vertinti ir reglamentuoti atskirai, taip pat reikėtų aiškiai nustatyti, kad mėgėjų žvejyba nėra pusiau natūrinė žvejyba; kadangi Reglamente dėl bendros žuvininkystės politikos (BŽP) pastaroji nenurodyta; kadangi dėl to šių tipų žvejybą reikėtų vertinti ir reglamentuoti atskirai;
- C. kadangi ES teisės aktai taikomi tik dviem žuvininkystės kategorijoms – mėgėjų žvejybai ir verslinei žvejybai, taigi ES teisės aktais nepripažįstama pusiau natūrinė žvejyba ir pusiau verslinė žvejyba;
- D. kadangi mėgėjiška žvejyba dėl savo mastų gali turėti reikšmingą poveikį žuvų ištekliams, tačiau jos reglamentavimas pirmiausia turi išlikti valstybių narių kompetencija;
- E. kadangi JT Maisto ir žemės ūkio organizacija natūrinę žvejybą apibrėžia kaip vandens gyvūnų, kuriais reikšmingai prisidedama prie to, kad asmuo patenkintų savo mitybos poreikius, žvejybą;
- F. kadangi mėgėjų žvejyba, pusiau natūrinė ir pusiau verslinė žvejyba nėra aiškiai teisiškai atskirtos, todėl tam tikra neteisėta, nedeklaruojama ir neregamentuojama (NNN) žvejyba gali būti neaptinkama, nes į ją neatsižvelgiama arba ji nėra tinkamai reglamentuojama;
- G. kadangi nėra susitarta dėl vienos aiškios ES lygmeniu taikomos mėgėjų žvejybos apibrėžties, o dėl to labai sudėtinga vykdyti mėgėjų žvejybos kontrolę, rinkti duomenis apie ją ir įvertinti jos poveikį žuvų ištekliams ir aplinkai arba jos svarbą ekonomikai;
- H. kadangi norint tinkamai valdyti bet kokio tipo žvejybą, įskaitant mėgėjų žvejybą, reikalingas aktyvus nuolatinis duomenų rinkimas ir laiko eilutės, kad būtų įvertintas poveikis žuvų ištekliams arba kitiems jūrų gyvūnams ir aplinkai; kadangi šiuo metu tokių duomenų nėra arba jie neišsamūs; kadangi, be tiesioginio poveikio žuvų ištekliams, nepakankamai ištirtas ir kitas mėgėjų žvejybos poveikis aplinkai;
- I. kadangi tyrimų rezultatai parodė, kad jūrose, ežeruose ir upėse esantys dideli atsekami plastiko nuolaužų kiekiai susidarė dėl vandens laisvalaikio veiklos, tokios kaip plaukiojimas valtimis, turizmas ir žvejyba; pažymi, kad dėl šiukšlėmis virtusių pamestų žvejybos įrankių gali smarkiai pablogėti buveinių būklė ir kilti didelė ekologinė žala;
- J. kadangi Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondas (EJRŽF) teikia finansinę paramą duomenims rinkti, įskaitant mėgėjų žvejybos duomenis;
- K. kadangi Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 2 straipsnyje išvardyti tikslai nurodo, jog reikia užtikrinti ekonominę, socialinę ir užimtumo naudą, atkurti ir išlaikyti tokio dydžio žuvų išteklius ir kitus jūrų gyvūnus, kuriems esant galimas didžiausias tausios žvejybos laimikis;
- L. kadangi remiantis neseniai Parlamento užsakymu atliktu tyrimu, mėgėjų žvejybos poveikis žuvų ištekliams gali būti nevienodas ir sudaro 2 proc. (skumbės) – 43 proc. (sidabrinė saida) viso laimikio;
- M. kadangi norint pasiekti BŽP tikslus reikia valdyti ir suderinti žuvų išteklius ir žvejybos veiklą; kadangi šių tikslų neįmanoma pasiekti, jeigu trūksta dalies duomenų apie laimikius ir žvejybos veiklos, įskaitant mėgėjų žvejybą, ekonominę svarbą;
- N. kadangi valstybės narės privalo rinkti duomenis, įskaitant tam tikrų mėgėjų žvejybos laimikių ir į Reglamentą (ES) 2017/1004 ir galbūt į daugiamečius išteklių valdymo planus įtrauktų rūšių gyvūnų, kurie buvo paleisti į jūrą, kiekio įverčius; kadangi šiuo požiūriu tik kai kurios valstybės narės turi išsamius duomenis apie mėgėjų žvejybą, vykdomą jų teritorijoje;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

- O. kadangi nepaisant to, kad vykdant mėgėjų žvejybą jūroje gaudoma daug rūšių gyvūnų, reikalavimas rinkti duomenis taikomas tik kelioms rūšims, todėl reikalingi labiau konkrečias šalis ir daug rūšių apimantys tyrimai ir analizė; kadangi mėgėjų žvejybos laimikiai turėtų būti įtraukiami į bendro mirtingumo dėl žvejybos ir biomasės skaičiavimus;
- P. kadangi turimi duomenys apie mėgėjų žvejybą skiriasi priklausomai nuo regiono – apie mėgėjų žvejybą Šiaurės ir Baltijos jūrose turima daugiau informacijos negu apie mėgėjų žvejybą Viduržemio ir Juodojoje jūrose arba Atlanto vandenyne;
- Q. kadangi manoma, kad mėgėjų žvejyba jūroje užsiimančių asmenų skaičius Europoje siekia 8,7–9 mln., t. y. sudaro 1,6 proc. Europos gyventojų, ir jie kasmet žvejoja maždaug 77 mln. dienų;
- R. kadangi Reglamento (ES) Nr. 508/2014 dėl Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo 3 straipsnio 2 dalies 6 punkte nustatyta, kad „žvejys – asmuo, kuris užsiima verslinės žvejybos veikla, kurią pripažįsta valstybė narė“, ir kadangi todėl reikia nustatyti kitą apibrėžtį, kuri apimtų mėgėjų žvejyba užsiimančius asmenis, kaip nurodyta A konstatuojamojoje dalyje;
- S. kadangi apskaičiuotas ekonominis Europos mėgėjų žvejybos jūroje (neskaičiuojant turistinės žvejybos vertės) poveikis yra 10,5 mlrd. eurų – 5,1 mlrd. eurų tiesioginių, 2,3 mlrd. eurų netiesioginių ir 3,2 mlrd. eurų paskatintų išlaidų. kadangi vien ES tokios išlaidos sudaro 8,4 mlrd. EUR (t. y. 4,2 mlrd. EUR tiesioginių išlaidų, 1,8 mlrd. EUR netiesioginių išlaidų ir 2,5 mlrd. EUR paskatintų išlaidų);
- T. kadangi yra tiesioginis ryšys tarp žuvų išteklių gausumo ir struktūros, galimybių vykdyti žvejybą ir jos daromo poveikio užimtumui ir ekonomikai bei socialinių ir ekonominių padarinių; kadangi svarbu įvertinti visų tipų žuvininkystės poveikį konkrečiam ištekliui, taip pat jo ekonominei vertei, siekiant priimti valdymo priemones, kuriomis būtų galima lengviau pasiekti aplinkosaugos ir ekonominius tikslus,
- U. kadangi mėgėjų žvejyba jūroje užtikrina maždaug 99 000, skaičiuojant visos darbo dienos ekvivalentais, darbo vietų Europoje, įskaitant 57 000 tiesioginių, 18 000 netiesioginių ir 24 000 paskatintų darbo vietų, ir kasmet sukuria vidutiniškai 49 000 eurų ekonominę vertę vienai darbo vietai, skaičiuojant visos darbo dienos ekvivalentais; kadangi vien ES tokios išlaidos sudaro 84 000 darbo vietų, skaičiuojant visos darbo dienos ekvivalentais (50 000 tiesioginių, 15 000 netiesioginių ir 20 000 paskatintų);
- V. kadangi turistinė mėgėjų žvejyba jūroje ir kitų tipų turistinė žvejybai yra akivaizdžiai svarbi daugelio regionų ir šalių ekonomikai, todėl reikėtų atlikti tokių tipų žvejybos analizę siekiant geriau įvertinti jos vertę, poveikį ir plėtros galimybes;
- W. kadangi visų tipų mėgėjų žvejyba turi didesnę ekonominę ir socialinę poveikį vietos ir regionų lygmeniu nei nacionaliniu, nes šiais lygmenimis dėl turizmo, mažmeninės prekybos ir įrangos nuomos bei kitų su mėgėjų žvejyba susijusių paslaugų sukuriama nauda vietos ir pakrančių bendruomenėms;
- X. kadangi kai kuriais atvejais mėgėjų žvejybos laimikiu reikšmingai prisidedama prie bendro išteklių mirtingumo dėl žvejybos, ir todėl į tai reikia atsižvelgti nustatant žvejybos galimybes; kadangi remiantis neseniai Parlamento užsakymu atliktu tyrimu, apskaičiuota viso sužvejoto kiekio procentinė dalis, tenkanti mėgėjų žvejybai jūroje, labai skiriasi priklausomai nuo tikslinės gyvūnų rūšies – pradedant 2 proc. skumbrių atveju, baigiant 43 proc. sidabrinų saidų atveju;
- Y. kadangi svarbu atskirai įvertinti įvairius mėgėjų žvejybos būdus arba segmentus, nurodytus ICES 2013 m. pateiktoje apibrėžtyje;
- Z. kadangi mėgėjų žvejybos poveikio žuvų ištekliams vertinimas apima pasiimto laimikio kiekius ir paleistų žuvų mirtingumo rodiklius; kadangi meškere ir valais sužvejotų žuvų (kai žuvis pagaunama ir paleidžiama) išgyvenimo rodikliai dauguma atveju yra aukštesni nei atitinkami kitais įrankiais ir kitais būdais sužvejotų žuvų išgyvenimo rodikliai ir šiais atvejais į tai reikėtų atsižvelgti; kadangi reikalinga išsamesnė informacija apie svarbiausias mėgėjų žvejybos jūroje rūšis, siekiant palyginti į jūrą išmetamų žuvų verslinės žvejybos atveju ir paleidžiamų žuvų mėgėjų žvejybos atveju išgyvenamumą;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

- AA. kadangi mėgėjų žvejyboje skirtingiems ištekliams naudojami įvairūs įrankiai ir būdai, kyla nevienodas poveikis aplinkai, todėl tokius įrankius ir būdus reikėtų tinkamai įvertinti bei atitinkamai juos reglamentuoti;
- AB. kadangi dėl prastos Šiaurės jūros paprastųjų vilkešerių ir Vakarų Baltijos menkių išteklių būklės ES lygmeniu pradėti taikyti mėgėjų žvejybos apribojimai nustatant laimikio limitus arba uždraudžiant sužvejotas žuvis (paprastuosius vilkešerius) pasiimti, siekiant padėti šiems ištekliams atsikurti; kadangi ekstremaliųjų situacijų valdymo priemonėmis, kurių imamasi tais atvejais, kai manoma, kad mėgėjų žvejyba daro poveikį išteklių būklei, sektoriui nesuteikiamas reikalingas matomumas;
- AC. kadangi tam tikri mėgėjų žvejyba užsiimantys žvejai gaudo diadrominių rūšių žuvis, pvz., lašišas, upėtakius ir ungius; kadangi duomenys apie šias rūšis turėtų būti renkami tiek gėlių vandenyje, tiek jūrų vandenyje žvejyboje, siekiant įvertinti, kaip laikui bėgant kinta žuvų ištekliai;
- AD. kadangi dauguma žvejų mėgėjų daugiausia galimybių turi pasiekti pakrantės rajonus, kuriuose be žuvų neretai sužvejojama ir bestuburių bei jūrų dumblių; kadangi šie organizmai tokiose vietovėse atlieka pagrindinį ekologinį vaidmenį; kadangi reikia įvertinti ir šių rūšių laimikio padarinius, atsižvelgiant ne tik į susijusius išteklius, bet ir ekosistemas, kurių dalis jie yra;
- AE. kadangi lašišos grįžta į savo gimtuosius vandenius, ir būtų geriausia jas žvejoti tik upių sistemose, kuriose galima veiksmingai vykdyti kontrolę ir užtikrinti išgyvendinimą; kadangi žvejojant lašišas jūroje jos vienodai pašalinamos ir iš sveikų, ir iš pažeidžiamų populiacijų;
- AF. kadangi mėgėjų žvejyba gali būti svarbi mirtingumo dėl žvejybos priežastis ir kadangi didžiausias manomas gėlo vandens mėgėjų žvejybos poveikis aplinkai siejamas su tikimybe, kad į ekosistemą pateks svetimos rūšys, o mėgėjų žvejybos jūroje atveju šis poveikis yra nedidelis;
- AG. kadangi BŽP buvo sukurta siekiant valdyti verslinę žvejybą, niekaip neatsižvelgiant į mėgėjų žvejybą, jos ypatumus ir jai reikalingas konkrečias valdymo priemones ir planavimą;
- AH. kadangi, be žuvų pašalinimo, mėgėjų žvejyba daro ir kitokių poveikių aplinkai, bet nesant aiškių duomenų nelengva tokius padarinius atskirti nuo kitų antropogeninių šaltinių;
- AI. kadangi nustatant mėgėjų žvejybos jūroje valdymo priemones ateityje reikėtų atsižvelgti į JK pasitraukimą iš ES, turint mintyje šios veiklos svarbą JK ir jos poveikį bendriems žuvų ištekliams;
- AJ. kadangi mėgėjų žvejyba duoda įvairios socialinės naudos ir prisideda prie visuomenės sveikatos, pvz., ji gerina dalyvių gyvenimo kokybę, skatina jaunuolius bendrauti ir padeda šviesti žmones aplinkos ir jos tvarumo svarbos klausimais;
1. pabrėžia, kad svarbu surinkti pakankamai duomenų apie mėgėjų žvejybą, visų pirma mėgėjų žvejybą jūroje, kad būtų galima tinkamai įvertinti visų išteklių mirtingumo dėl žvejybos lygį;
 2. pabrėžia, kad daugelyje Europos šalių mėgėjų žvejyba tampa vis populiareesnė ir kad šio pobūdžio žvejyba yra svarbi veikla, turinti poveikį visuomenei, ekonomikai, užimtumui bei aplinkai, ir tai, kad mėgėjų žvejyba gali turėti didelės įtakos žuvų ištekliams; pabrėžia, kad dėl to valstybės narės turėtų užtikrinti, kad ši veikla būtų vykdoma tvariai ir atitiktų BŽP tikslus;
 3. pabrėžia, kad reikia apsaugoti smulkiosios žvejybos laivyną ir užtikrinti, kad jis neišnyktų ir kad šioje srityje vyktų kartu kaita plečiantis mėgėjų žvejybos veiklai, susijusiai su pramoginės laivybos uostais ir sezoniniu turizmu;
 4. mano, kad turi būti renkami duomenys apie žvejų mėgėjų skaičių, jų sugaunamą kiekį ir pakrantės bendruomenėse kuriamą pridėtinę vertę;
 5. ragina Komisiją į naująjį kontrolės reglamentą įtraukti ir tobulinti esamas nuostatas dėl mėgėjų žvejybos;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

6. primygtinai ragina Komisiją įvertinti ir pririnkus išplėsti duomenų apie mėgėjų žvejybą rinkimą, kad būtų apimama daugiau žuvų ir kitų jūrų gyvūnų išteklių, parengti galimybių studiją dėl vienodo duomenų apie jos socialinį bei ekonominį poveikį rinkimo ir padaryti šių duomenų rinkimą privaloma;
7. pabrėžia, kad būtina tobulinti atsiskaitymą dėl mėgėjų žvejybos laimikio ir jo stebėseną; primena, kad, priimant 2018 m. ES biudžetą Parlamentas patvirtino bandomąjį projektą, kuriuo siekiama sukurti mėnesinę vilkešerių laimikio deklaravimo sistemą, ir ragina Komisiją ir valstybes nares finansuoti tolesnius rūšius, kurioms mėgėjų žvejyba daro didžiausią poveikį, stebėsenos projektus; primena atsekamumo svarbą ir ragina Komisiją į naująjį kontrolės reglamentą įtraukti ir tobulinti esamas nuostatas dėl mėgėjų žvejybos;
8. ragina Komisiją atlikti mėgėjų žvejybos ES poveikio vertinimą; mano, kad valdymo planų, į kuriuos įtrauktos nuostatos dėl mėgėjų žvejybos, vertinimą taip pat reikėtų įtraukti į Komisijos galutinę ataskaitą dėl poveikio vertinimo;
9. ragina valstybes nares imtis reikiamų techninių priemonių, kad būtų įgyvendintas dabartinis reglamentas dėl duomenų rinkimo, ir išplėsti jo taikymo sritį, kad būtų apimama daugiau išteklių ir mėgėjų žvejybos aspektų;
10. ragina Komisiją užtikrinti, kad būtų renkami visi reikiami duomenys apie mėgėjų žvejybą, siekiant pateikti visapusišką žuvų išteklių ir kitų jūrų gyvūnų vertinimą, kad būtų galima suteikti šiam sektoriui didesnę matomumą; įspėja, kad neturint tokio visapusiško įvertinimo ir nesiimant tokiu įvertinimu grindžiamų veiksmų, žuvininkystės valdymo ir techninėmis priemonėmis gali būti nepasiekti Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 tikslai ir neužtikrinta mėgėjų ir verslinės žvejybos pusiausvyrą;
11. mano, kad tais atvejais, kai mėgėjų žvejybos laimikis ištekliams daro reikšmingą poveikį, jį reikia vertinti kaip neatskiriamą ekosistemos dalį ir atsižvelgti į jį daugiamečių valdymo planų skyriuose apie socialinį ir ekonominį poveikį, siekiant nustatyti žvejybos galimybes ir atitinkamas technines priemones; todėl ragina Komisiją pririnkus įtraukti mėgėjų žvejybą į jau patvirtintus arba tvirtinamus daugiamečius valdymo planus;
12. pabrėžia, kad rinkti duomenis yra valstybių narių pareiga; tačiau pažymi, kad tinkama mėgėjų žvejybos apibrėžtis pagerintų duomenų kokybę; ragina Komisiją pateikti pasiūlymą dėl bendros ES lygmeniu taikytinos mėgėjų žvejybos apibrėžties, kurioje mėgėjų žvejyba būtų aiškiai atskirta nuo verslinės ir pusiau natūrinės žvejybos, remiantis principu, kad mėgėjų žvejybos laimikis niekada neturėtų būti parduodamas;
13. remdamasis duomenimis ir poveikio vertinimo ataskaita ir atsižvelgdamas į tai, kad mėgėjų žvejyba priklauso valstybių narių kompetencijai, mano, kad Komisija turėtų įvertinti mėgėjų žvejybos vaidmenį būsimoje BŽP, kad abiejų tipų žvejybą jūroje – tiek verslinę, tiek mėgėjų – būtų galima valdyti subalansuotai, teisingai ir darniai, siekiant pageidaujamo tikslo;
14. primygtinai ragina Komisiją teikti paramą, taip pat finansinę, mėgėjų žvejybos plėtrai turizmo sektoriuje, nes ji galėtų svariai prisidėti prie mėlynosios ekonomikos vystymosi mažose bendruomenėse, pakrančių bendruomenėse ir salose, ypač atokiausiuose regionuose; mano, kad tai padėtų pailginti turizmo sezoną, kad jis tęstųsi ir pasibaigus vasaros mėnesiams; siūlo, kad Komisija pagal tvariam turizmui skatinti skirtą projektą EDEN turėtų paskelbti mėgėjų žvejybos metus ir inicijuoti mėgėjų žvejybos turizmo mažose pakrančių bendruomenėse projektus, kurie būtų finansuojami COSME (Įmonių konkurencingumo ir mažųjų bei vidutinių įmonių programa) lėšomis;
15. pažymi, jog tai, kad mėgėjų žvejyba nepatenka į įprasto žuvininkystės išteklių valdymo, grindžiamo patikimais moksliniais duomenimis, taikymo sritį, nereiškia, kad turėtų sumažėti profesionalios žvejybos galimybių ar kad negausius išteklius reikėtų skirstyti atskirai profesinei ir laisvalaikio veiklai, ypač nedidelio masto ir smulkiosios žvejybos atveju;
16. pripažįsta, kad visoje ES mėgėjų žvejyba vykdoma ne vieną šimtmetį ir yra neatsiejama daugelio pakrančių ir salų bendruomenių kultūros, tradicijų ir paveldo dalis; pažymi, kad yra įvairių mėgėjų žvejybos tipų, kaip ir pačioje ES yra įvairių kultūrų, ir kad rengiant šios srities teisės aktus būtina šį faktą pripažinti;
17. ragina Komisiją nustatyti tinkamas priemones, kad būsimos mėgėjų žvejybos reglamentavimo nuostatos tiktų, o ne kenktų profesionaliai žvejybai;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

18. pažymi, kad būtina nustatyti pagrindines mėgėjų žvejybos valdymo taisykles ir taip pat siūlo parengti mėgėjų žvejybos katalogą, į kurį būtų įtraukta informacija apie žvejybos įrankius ir operacijas bei žvejybos zonų, tikslinių rūšių ir netyčia sugaunamų rūšių aprašymai;
 19. pabrėžia, kad EJŖŽF atlieka svarbų vaidmenį padedant kurti mokslinius pajėgumus ir užtikrinant, kad būtų atliekamas visapusiškas ir patikimas jūrų išteklių mėgėjų žvejybos veikloje vertinimas; primena, kad EJŖŽF finansuoja duomenų rinkimą ir ragina Komisiją ateityje išplėsti EJŖŽF taikymo sritį, siekiant, kad jis galėtų teikti finansinę paramą vykdant surinktų duomenų mokslinius tyrimus ir atliekant jų analizę;
 20. pabrėžia didelį ir labai svarbų poreikį dalintis duomenimis ir pažymi, kad EJŖŽF lėšomis remiamas duomenų, taip pat ir apie mėgėjų žvejybą, rinkimas; todėl ragina valstybes nares imtis reikiamų veiksmų, kad būtų renkami duomenys, ir, be to, primygtinai ragina Komisiją toliau kurti bendrą duomenų bazę, į kurią būtų įtraukiami išsamūs ir patikimi duomenys, kuriais galėtų naudotis mokslininkai siekdami stebėti ir vertinti žuvininkystės išteklių būklę; siūlo, kad šios priemonės apimtų galimybę naudotis EJŖŽF finansavimu;
 21. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.
-

2018 m. birželio 12 d., antradienis

P8_TA(2018)0247

Švietimo modernizavimas ES

2018 m. birželio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl švietimo modernizavimo ES (2017/2224(INI))

(2020/C 28/02)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2011 m. rugsėjo 20 d. Komisijos komunikatą „Europos aukštojo mokslo sistemų modernizavimo darbotvarkė. Ekonomikos augimo ir užimtumo rėmimas“ (COM(2011)0567),
- atsižvelgdamas į teisę į mokslą, apibrėžtą Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 14 straipsnyje,
- atsižvelgdamas į 2014 m. gegužės 20 d. Tarybos išvadas dėl veiksmingo mokytojų rengimo ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 2 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2014 m. gegužės 20 d. Tarybos išvadas dėl kokybės užtikrinimo remiant švietimą ir mokymą ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2012 m. gruodžio 20 d. Tarybos rekomendaciją dėl neformaliojo mokymosi ir savišvietos rezultatų patvirtinimo ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. gegužės 18 ir 19 d. Tarybos išvadas dėl ikimokyklinio ugdymo ir pradinio ugdymo vaidmens skatinant kūrybingumą, novatoriškumą ir skaitmeninę kompetenciją ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2016 m. birželio 10 d. Komisijos komunikatą „Nauja Europos įgūdžių darbotvarkė. Drauge dirbant didinti žmogiškąjį kapitalą, įsidarbinimo galimybes ir konkurencingumą“ (COM(2016)0381) ir į 2017 m. rugsėjo 14 d. Europos Parlamento rezoliuciją „Nauja Europos įgūdžių darbotvarkė“ ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos protokolo 2 straipsnį dėl teisės į mokslą,
- atsižvelgdamas į Europos Tarybos rezoliuciją Nr. 1904 (2012) dėl teisės laisvai rinktis švietimą,
- atsižvelgdamas į 2015 m. Tarybos ir Komisijos Europos bendradarbiavimo švietimo ir mokymo srityje strateginės programos („ET 2020“) įgyvendinimo bendrą ataskaitą „Nauji Europos bendradarbiavimo švietimo ir mokymo srityje prioritetai“ ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1288/2013, kuriuo sukuriama Sąjungos švietimo, mokymo, jaunimo ir sporto programa „Erasmus+“ ir kuriuo panaikinami sprendimai Nr. 1719/2006/EB, Nr. 1720/2006/EB ir Nr. 1298/2008/EB ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. kovo 17 d. Paryžiaus deklaraciją dėl pilietiškumo ir bendrų laisvės, tolerancijos ir nediskriminavimo vertybių propagavimo pasitelkiant švietimą,

⁽¹⁾ OL C 183, 2014 6 14, p. 22.

⁽²⁾ OL C 183, 2014 6 14, p. 30.

⁽³⁾ OL C 398, 2012 12 22, p. 1.

⁽⁴⁾ OL C 172, 2015 5 27, p. 17.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0360.

⁽⁶⁾ OL C 417, 2015 12 15, p. 25.

⁽⁷⁾ OLL 347, 2013 12 20, p. 50.

2018 m. birželio 12 d., antradienis

- atsižvelgdamas į savo 2015 m. balandžio 28 d. rezoliuciją dėl tolesnių veiksmų, susijusių su Bolonijos proceso įgyvendinimu ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į 2016 m. birželio 10 d. Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Nauja Europos įgūdžių darbotvarkė. Drauge dirbant didinti žmogiškąjį kapitalą, įsidarbinimo galimybes ir konkurencingumą“ (SWD(2016)0195),
- atsižvelgdamas į savo 2017 m. vasario 2 d. rezoliuciją dėl 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1288/2013, kuriuo sukuriama Sąjungos švietimo, mokymo, jaunimo ir sporto programa „Erasmus+“ ir kuriuo panaikinami sprendimai Nr. 1719/2006/EB, Nr. 1720/2006/EB ir Nr. 1298/2008/EB ⁽⁹⁾, įgyvendinimo,
- atsižvelgdamas į 2016 m. gruodžio 19 d. Tarybos rekomendaciją „Įgūdžių tobulinimo kryptys – naujos galimybės suaugusiems“ ⁽¹⁰⁾,
- atsižvelgdamas į 2016 m. gruodžio 7 d. Komisijos komunikatą „Švietimo tobulinimas ir modernizavimas“ (COM(2016)0941),
- atsižvelgdamas į 2017 m. gegužės 30 d. Komisijos komunikatą „Mokyklų raida ir aukštos kokybės mokymas gerai gyvenimo pradžiai“ (COM(2017)0248),
- atsižvelgdamas į 2017 m. gegužės 30 d. Komisijos komunikatą dėl atnaujintos ES aukštojo mokslo darbotvarkės (COM(2017)0247),
- atsižvelgdamas į 2017 m. gegužės 30 d. Komisijos pasiūlymą dėl Tarybos rekomendacijos dėl absolventų karjeros stebėjimo (COM(2017)0249),
- atsižvelgdamas į 2017 m. spalio 5 d. Komisijos pasiūlymą dėl Tarybos rekomendacijos dėl kokybiškos ir veiksmingos pameistrystės europinės sistemos (COM(2017)0563 – SWD(2017)0322),
- atsižvelgdamas į 2017 m. lapkričio 30 d. Regionų komiteto nuomonę dėl mokyklinio ugdymo ir aukštojo mokslo modernizavimo,
- atsižvelgdamas į 2017 m. spalio 19 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę dėl naujosios ES švietimo strategijos,
- atsižvelgdamas į 2018 m. sausio 17 d. Komisijos pasiūlymą dėl Tarybos rekomendacijos dėl bendrų vertybių, įtraukaus švietimo ir europinio mokymo aspekto (COM(2018)0023),
- atsižvelgdamas į 2018 m. sausio 17 d. Komisijos pasiūlymą dėl Tarybos rekomendacijos dėl bendrųjų visą gyvenimą trunkančio mokymosi gebėjimų (COM(2018)0024),
- atsižvelgdamas į 2012 m. gruodžio 20 d. Tarybos rekomendaciją dėl neformaliojo mokymosi ir savišvietos rezultatų patvirtinimo ⁽¹¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2018 m. sausio 17 d. Komisijos komunikatą dėl skaitmeninio švietimo veiksmų plano (COM(2018)0022),
- atsižvelgdamas į 2017 m. lapkričio 17 d. Geteborge (Švedija) vykusio Socialinių reikalų aukščiausiojo lygio susitikimo deramo darbo vietų ir ekonomikos augimo klausimais baigiamąjį ataskaitą ⁽¹²⁾,
- atsižvelgdamas į Tarybos išvadas „Ankstyvasis ugdymas ir priežiūra. Kaip padėti mūsų vaikams kuo geriau pasirengti ateičiai“, patvirtintas per 3090-ąją Švietimo, jaunimo, kultūros ir sporto tarybos susitikimą, vykusį 2011 m. gegužės 19 ir 20 d. ⁽¹³⁾,

⁽⁸⁾ OL C 346, 2016 9 21, p. 2.

⁽⁹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0018.

⁽¹⁰⁾ OL C 484, 2016 12 24, p. 1.

⁽¹¹⁾ OL C 398, 2012 12 22, p. 1.

⁽¹²⁾ <http://www.socialsummit17.se/wp-content/uploads/2017/11/Concluding-report-Gothenburg-summit.pdf>

⁽¹³⁾ https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/educ/122123.pdf

2018 m. birželio 12 d., antradienis

- atsižvelgdamas į savo 1984 m. kovo 14 d. rezoliuciją dėl švietimo laisvės Europos bendrijoje ⁽¹⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 11 d. Tarybos išvadas dėl aukštojo mokslo internacionalizavimo ⁽¹⁵⁾,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. birželio 8 d. Komisijos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai bendrą komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai „ES tarptautinių kultūrinių ryšių strategijos kūrimas“ (JOIN(2016)0029) ir 2017 m. liepos 5 d. Europos Parlamento rezoliuciją ⁽¹⁶⁾ šiuo klausimu,
 - atsižvelgdamas į Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 26 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Europos Tarybos chartiją dėl demokratinio pilietiškumo ugdymo ir švietimo žmogaus teisių srityje, priimtą remiantis rekomendacija CM/Rec(2010)7,
 - atsižvelgdamas į 1979 m. Konvencijos dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims 10 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Pekino deklaracijos ir veiksmų programos (1995 m.) B strateginį tikslą,
 - atsižvelgdamas į Vaiko teisių konvencijos 28 ir 29 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Darnaus vystymosi darbotvarkę iki 2030 m., priimtą 2015 m. rugsėjo mėn. ir įsigaliojusią 2016 m. sausio 1 d., ypač į 4 ir 5 darnaus vystymosi tikslus,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Kultūros ir švietimo komiteto pranešimą ir Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto bei Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomones (A8-0173/2018),
- A. kadangi pagal SESV 6 straipsnio e punktą švietimas ir mokymas yra valstybių narių kompetencijos sritis, tačiau Europos Sąjungai tenka itin svarbus pagalbinis vaidmuo nustatant iššūkius ir tikslus, skatinant keistis geriausia praktika ir užtikrinant, kad ja būtų keičiamasi;
- B. kadangi teisė į mokslą yra viena iš pagrindinių žmogaus teisių ir kadangi visų formų ir visų lygių švietimas turi pasižymėti šiomis tarpusavyje susijusiomis ir esminėmis savybėmis: turi būti užtikrinta, kad a) būtų švietimo galimybių, b) švietimas būtų prieinamas, c) priimtinas ir d) pritaikomas;
- C. kadangi pagrindinis Europos socialinių teisių ramsčio prioritetas – kokybiško ir įtraukaus švietimo, mokymo ir mokymosi visą gyvenimą teikimas;
- D. kadangi lygių galimybių užtikrinimas yra svarbi švietimo funkcija, todėl turi būti užtikrintos nediskriminacinės galimybės mokytis; kadangi šiuo tikslu reikia dėti daugiau pastangų siekiant užtikrinti, kad visi asmenys, ypač daug dėmesio skiriant labiausiai pažeidžiamiems, neįgaliesiems ir turintiems specialiųjų poreikių asmenims, turėtų vienodą prieigą prie švietimo ir mokymo ir tokias pačias galimybes gauti išsilavinimą, baigti mokymus ir įgyti įgūdžių visais lygmenimis;
- E. kadangi Europos švietimo sistemos pasižymi labai didele kultūros, socialine ir kalbų įvairove, o kartu valstybės narės švietimo srityje turi panašių tikslų ir susiduria su panašiais iššūkiais (pvz., užtikrinti vienodas galimybes visiems gauti išsilavinimą), kurie gali būti sprendžiami Europos lygmeniu;
- F. kadangi švietimo sistemų pajėgumas patenkinti socialinius, ekonominius ir asmeninius poreikius priklauso nuo jų kokybės, prieinamumo, įvairovės, veiksmingumo ir teisingumo, taip pat nuo to, ar esama atitinkamų žmogiškųjų, finansinių ir materialinių išteklių;

⁽¹⁴⁾ OL C 104, 1984 4 16, p. 69.

⁽¹⁵⁾ OL C 135, 2010 5 26, p. 12.

⁽¹⁶⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0303.

2018 m. birželio 12 d., antradienis

- G. kadangi svarbu priminti, kad ekonomikos ir finansų krizė padarė neigiamą poveikį švietimui, įskaitant ir mokytojų ugdymą, ir kad švietimui skiriamas viešasis finansavimas yra Europos švietimo sistemos pagrindas; kadangi, atsižvelgiant į tai, nuolatinė ir didesnė viešoji finansinė parama švietimui, įskaitant mokytojus ir jų darbo sąlygas, ir moksliniams tyrimams yra būtina siekiant užtikrinti nemokamą, įtraukų ir prieinamą viešąjį švietimą;
- H. kadangi švietimas ir mokymas turėtų prisidėti prie jaunimo asmeninio tobulėjimo ir augimo, kad jaunuoliai taptų aktyviais ir atsakingais piliečiais, pasiruošusiais gyventi ir dirbti technologiniu požiūriu pažangaus ir globalizuoto pasaulio sąlygomis, ir turėtų suteikti jiems pagrindinį mokymosi visą gyvenimą gebėjimų rinkinį, kuris apibrėžiamas kaip savirealizacijai ir asmeniui tobulėjimui, aktyviam pilietiškumui ir užimtumui reikalingų žinių, įgūdžių ir pažiūrų derinys;
- I. kadangi mokymo kokybė yra svarbus mokinių ir studentų rezultatus lemiantis veiksnys, todėl tvirtas mokymo meistriškumo ir pedagogų rėmimas yra vienas iš bendradarbiavimo ES lygmeniu švietimo ir mokymo srityje prioritetų;
- J. kadangi teisė į mokslą apima laisvę steigti demokratiniais principais grindžiamas mokymo įstaigas ir tėvų teisę užtikrinti savo vaikų švietimą ir mokymą pagal savo religinius, filosofinius ir pedagoginius įsitikinimus;
- K. kadangi švietimo srityje taikant atvirąjį koordinavimo metodą suteikiama galimybė valstybėms narėms sukurti ir įgyvendinti bendrą švietimo ir mokymo strategiją, įskaitant ir internetinę platformą „ET 2020“ („Švietimas ir mokymas 2020“); kadangi šios strategijos gairės kasmet analizuojamos ir vertinamos leidinyje „Švietimo ir mokymo stebėseną“, skirtame valstybėms narėms ir visai ES;
- L. kadangi naujausiame leidinyje „Švietimo ir mokymo stebėseną“, paskelbtame 2017 m., Komisija pripažįsta, kad, nepaisant nuolatinės pažangos mažinant švietimo ir mokymo įstaigų nebaigusių asmenų skaičių, jų skaičius visoje ES išlieka labai aukštas;
- M. kadangi, remiantis naujausio PISA tyrimo rezultatais, 20,6 proc. Europos moksleivių susiduria su problemomis įgydami pagrindinius gebėjimus skaitymo, matematikos ir gamtos mokslų srityse ir kadangi esama daug Europos piliečių, neturinčių raštingumo įgūdžių; kadangi tai kelia didelį susirūpinimą, turint omenyje jų tolesnio mokymosi, asmeninio tobulėjimo ir tinkamo dalyvavimo viešajame gyvenime ir darbo rinkoje galimybes;
- N. kadangi galimybių naudotis kokybiškais ikimokyklinio ugdymo ir priežiūros paslaugomis užtikrinimas visiems vaikams itin svarbus norint sudaryti jiems sąlygas džiaugtis gera gyvenimo ir mokymosi kelio pradžia;
- O. kadangi geri darbuotojai yra ikimokyklinio ugdymo ir priežiūros paslaugų pagrindas;
- P. kadangi studentų ir darbuotojų judumo skatinimas yra svarbus Europos aukštojo mokslo sistemų elementas, taip prisidedama prie jaunų žmonių tobulėjimo ir gali būti skatinama ekonominė ir socialinė pažanga; kadangi būtinos kokybės gerinimo priemonės ir didesnė finansinė parama siekiant išplėsti studentų ir darbuotojų judumą pagal programą „Erasmus +“;
- Q. kadangi metodologinės ir skaitmeninės inovacijos yra galima priemonė prieigai prie turinio ir žinių išplėsti, tačiau jos negali pakeisti asmeninių ryšių ir keitimosi informacija tarp studentų ir tarp studentų ir mokytojų ir negali būti paverstos švietimo sistemų prioritetu;
- R. kadangi lyčių lygybė yra vienas iš pagrindinių Sutartyse įtvirtintų Europos Sąjungos principų ir ji turėtų būti atspindima visose ES politikos srityse, ypač švietimo ir kultūros srityje;
- S. kadangi, nors švietimas yra veiksminga priemonė lyčių nelygybei ir diskriminacijai dėl lyties įveikti, tačiau pasitelkiant ją taip pat gali būti dažnai atkuriamas arba apsunkinamas esama diskriminacijos padėtis; kadangi lyčių nelygybė švietimo srityje trukdo asmeniui tobulėjimui ir užimtumo galimybėms bei turi poveikio daugeliui socialinių ir kultūrinių sričių;
- T. kadangi nepaisant to, jog moterys sudaro tris penktadalius (57,6 proc.) visų aukštąjį mokslą baigusių asmenų, vyrų ir moterų užimtumo skirtumas 2015 m. ⁽¹⁷⁾ buvo 11,6 procentinio punkto;

⁽¹⁷⁾ http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Gender_statistics

2018 m. birželio 12 d., antradienis

Žinios – pagrindinis ekonominis išteklius ir piliečių gerovės šaltinis

1. patvirtina, kad visuotinis kokybiškas švietimas yra esminė sudedamoji asmeninio, kultūrinio, socialinio ir profesinio tobulėjimo dalis žinių visuomenėje;
2. mano, kad siekiai išsaugoti bendras Europos Sąjungos vertybes, įgyvendinti ES ekonominius ir socialinius tikslus ir užtikrinti konkurencingumą ir tvarų augimą yra susiję su kokybišku švietimu, skatinant demokratinės vertybes, žmogaus teises, socialinę sanglaudą, integraciją ir sėkmingą individualią veiklą;
3. pabrėžia, kad švietimas atlieka itin svarbų vaidmenį formuojant Europos ateitį tiek ekonominiu, tiek socialiniu aspektais, be to, kartu tenkinami ES piliečių poreikiai ir kuriama įvairių piliečių, kuriuos vienija jų pagrindinės bendros vertybės, bendrija;
4. pabrėžia, kad kokybiškos švietimo ir mokymo sistemos skatina aktyvų pilietiškumą ir bendras vertybes, taigi jos padeda kurti atvirą, įtraukią, pliuralistinę, demokratišką ir tolerantišką visuomenę;
5. pabrėžia švietimo vaidmenį padedant besimokantiejiems ugdyti etines ir pilietines vertybes, taip pat tapti aktyviais, atsakingais ir plačių pažiūrų visuomenės nariais, kurie gebėtų pasinaudoti savo demokratinėmis teisėmis ir pareigomis visuomenėje ir jas apginti, vertintų įvairovę, atliktų aktyvų vaidmenį demokratiniam gyvenime ir prisiimtų atsakomybę už save ir savo bendruomenes; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, kad pilietiškumo ir pilietinio, etinio ir aplinkosaugos srities švietimo svarbą;
6. pabrėžia, jog siekiant, kad jauni žmonės būtų pajėgūs įveikti iššūkius, tapti aktyviais ES piliečiais, užsitikrinti geras gyvenimo sąlygas ir sėkmingai dalyvauti darbo rinkoje, kartu kurdami pasaulio ateitį, kokybiškas ir įtraukus švietimą turi suteikti jiems reikiamų žinių, įgūdžių, gebėjimą naudotis žiniasklaidos priemonėmis, kritinį ir savarankišką mąstymą bei demokratinę požiūrį;
7. pabrėžia, jog vienodos prieigos prie kokybiško ir įtraukaus švietimo užtikrinimas itin svarbus, kad būtų galima siekti tolesnės socialinės sanglaudos kovojant su skurdu, nepalankioje padėtyje esančių ir pažeidžiamų asmenų socialine atskirtimi ir lyčių stereotipais, taigi toks švietimas vis dar yra geriausia priemonė, padedanti skatinti socialinį judumą;
8. pažymi, kad kokybiškas švietimas gali skatinti visuomenei svarbius ir naudingus mokslinius tyrimus ir inovacijas;
9. pripažįsta švietimo svarbą tobulinant kultūrinius gebėjimus ir skatinant kultūros vystymąsi; ragina siekti didesnės švietimo ir kultūros sektorių sąveikos, kurią galima pasiekti remiant aktyvų kultūros ir meno vaidmenį formaliojo ir neformaliojo švietimo bei savaiminio mokymosi aplinkoje;
10. atkreipia dėmesį į vaidmenį, kurį švietimas atlieka formuojant požiūrį į mokymąsi visą gyvenimą, padedantį žmonėms prisitaikyti prie kintančių šiuolaikinio pasaulio poreikių;
11. primena, kad mokyklos ir švietimo įstaigos atlieka labai svarbų vaidmenį formuojant ir puoselėjant teigiamą požiūrį į mokymąsi, taip pat ir mokymąsi visą gyvenimą;

Kintanti švietimo realybė ir su tuo susiję iššūkiai

12. yra įsitikinęs, kad švietimo politikos visapusiškumas ir stipri politinė ir visuomenės parama yra svarbiausias švietimo reformos proceso veiksnys, todėl siekiant šių tikslų būtina įtraukti tiek visą visuomenę, tiek visus atitinkamus suinteresuotuosius subjektus, įskaitant tėvus;
13. mano, kad veiksmingas valdymas ir pakankamas visų švietimo įstaigų finansavimas, šiuolaikiški kokybiški švietimo ir mokymo išteklių, motyvuoti ir kompetentingi mokytojai ir mokymasis visą gyvenimą yra itin svarbūs norint pasiekti kokybės, įvairovės ir kompetencijos švietimo srityje tikslus;
14. pabrėžia naujųjų informacinių ir ryšių technologijų (IRT) ir inovacijų potencialą suteikti naujų švietimo galimybių, veiksmingiau tenkinti atskirų besimokančiųjų poreikius (įskaitant specialiuosius ugdymo poreikius), didinti lankstumą, personalizavimą ir atsakomybę švietimo ir mokymo srityje bei skatinti sąveikias bendradarbiavimo ir bendravimo formas;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

15. pabrėžia galimybes, kurios dėl skaitmeninimo ir bendrų švietimo platformų sukūrimo teikiamos moderniam švietimui, visų pirma kalbant apie nuotolinį mokymąsi ir švietimą bei mišrųjį mokymąsi, nes taip turėtų būti didinamas švietimo lankstumas, geriau pritaikant jį prie besimokančių asmenų individualių gyvenimo sąlygų, ir užtikrinamas mokymasis visą gyvenimą, kokybiškas švietimas, prieinamumas ir būsimų įgūdžių ugdymas; atkreipia dėmesį į tai, kad reikia parengti besimokančių asmenų amžių atitinkančias IRT ir medijų mokymo programas, kuriomis būtų atsižvelgiama į vaiko raidą ir gerovę ir pabrėžiama tiek atsakingo naudojimo, tiek kritinio mąstymo svarba;

16. pažymi, kad veiksmingam mokymuisi ir mokymui naudojant šiuolaikines technologijas reikia vienodos prieigos, aukšto lygio skaitmeninių įgūdžių, geros kokybės mokymosi išteklių ir mokymo, kaip šias technologijas pritaikyti pedagoginėms reikmėms, be to, būtina skatinti požiūrį ir motyvaciją, kurių reikia prasmingam skaitmeniniam dalyvavimui; mano, kad skaitmeninio raštingumo ir gebėjimo naudotis žiniasklaidos priemonėmis įgūdžiai turėtų būti pagrindinė švietimo politikos dalis ir, be kita ko, apimti pilietinius gebėjimus ir kritinį mąstymą; pabrėžia, kad svarbu kritiškai vertinti šaltinius ir jų patikimumą, todėl atkreipia dėmesį į projektų, kuriais skatinamas gebėjimas naudotis žiniasklaidos priemonėmis, svarbą;

17. pripažįsta, kad vis labiau globalizuotame ir skaitmenizuotame pasaulyje reikia pažangių ir tinkamų mokymosi, mokymo ir vertinimo metodų bei tinkamos švietimo infrastruktūros, kuri suteiktų darbo grupėje ir mokymo komandoje galimybių ir skatintų kūrybinį mąstymą bei problemų sprendimą, taikant ir kitus pažangius švietimo metodus; primena, kad atliekant vertinimą, ar buvo ir kaip buvo pasiekti mokymosi tikslai, svarbu įtraukti studentus, mokytojus ir kitus mokyklos darbuotojus;

18. pažymi, jog reikia dėti pastangas siekiant pritaikyti švietimo paradigumą taip, kad būtų užtikrinama dviejų požiūrių pusiausvyra: į mokytoją ir į turinį orientuoto požiūrio, pagal kurį švietimą siekiama individualiai ir specialiai pritaikyti prie besimokančiųjų poreikių ir jų gyvenimo aplinkybių, ir į supratimą orientuoto požiūrio, pagal kurį derinami mokymosi metodai, pritaikyti įprastiniams ir internetinio mokymosi modeliams, taip stiprinant švietimo proceso individualumą ir didinant mokslą tęsiančių ir išsilavinimą įgijusių mokinių skaičių;

19. pabrėžia, kad švietimo sistemose reikėtų skatinti ir plėtoti bendradarbiavimą ir kūrybiškumą grindžiamą tarpdalykį požiūrį ir kolektyvinį darbą, kad mokiniai ir studentai įgytų žinių ir įgūdžių, įskaitant universaliuosius ir socialinius emocinius įgūdžius, bei ugdytų profesinius, universaliuosius, socialinius ir pilietinius gebėjimus;

20. primena, kad kokybiško mokymo ir mokymosi realizavimas yra nuolatinis procesas, apimantis dialogą, pasirengimą dalytis ir kelti klausimus, todėl modernizuojant švietimą tam turėtų būti teikiama pirmenybė;

21. pabrėžia, jog norint užtikrinti neįgalių besimokančiųjų nepriklausomumą ir integraciją į visuomenę labai svarbu sudaryti jiems palankesnes sąlygas, kad jie galėtų naudotis vienoda prieiga prie kokybiško ir įtraukaus švietimo; ragina valstybes nares sudaryti daugiau galimybių gauti įprastą įtraukų kokybišką išsilavinimą, atsižvelgiant į visų besimokančių neįgaliųjų, nesvarbu, kokio tipo būtų jų negalia, poreikius, pavyzdžiui, pasirūpinti dvikalbiu įtraukiu kurčių vaikų lavinimu turint mintyje specifinius lingvistinius jų poreikius; ragina mokyklas teikti diferencijuotas formaliąsias ir neformaliąsias paslaugas ir papildomą paramą, kartu išnaudojant naujų technologijų potencialą, kad būtų tenkinami visų besimokančių asmenų individualūs poreikiai; ragina Komisiją stebėti mokyklas, ar jos laikosi neatmetimo politikos, ir strategijoje „Europa 2020“ nustatyti su negalia susijusius rodiklius;

22. mano, kad Europos švietimu visų pirma turėtų būti siekiama ugdyti loginį mąstymą, apmąstymą ir mokslinį smalsumą; pasiūlydamas švietimą turėtų būti galima sukurti meninės, mokslinės ir techninės humanistinės kultūros pagrindus; be to, remiantis praktine vieta, regioninio, nacionalinio ir Europos gyvenimo tikrove, švietimo sistemoje turi būti suteikiamas išsilavinimas, būtinas nacionalinėms ir Europos lygmens problemoms spręsti ir informuotumui apie problemas tarptautinėje bendruomenėje didinti;

23. pripažįsta, kad asmenų pažintinių gebėjimų ir asmeninių savybių skirtumai ir jų sąveika su socialiniais ir aplinkos veiksniais iš tikrųjų daro poveikį mokymosi rezultatams; todėl pabrėžia, kad atsižvelgus į šiuos skirtumus švietimas tampa veiksmingesnis, lygiateiškesnis ir sąžiningesnis;

24. pripažįsta, kad konkurencingame pasaulyje labai svarbu kuo anksčiau aptikti ir skatinti talentingus europiečius;

25. pabrėžia, kad švietimo rezultatų vidurkio gerinimas yra suderinamas su talentingų studentų skatinimu siekti puikių rezultatų; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad svarbu rengti tinkamas intervencines programas, kuriomis būtų siekiama stiprinti psichologines savybes, naudingas norint kuo labiau padidinti asmenų potencialą;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

26. pabrėžia būtinybę teikti reikšmę vaizdiniam raštingumui, kaip naujam gyvenimo įgūdžiui, ir pripažįsta, kad mūsų laikais žmonės daug daugiau bendrauja vaizdais, o ne tradicinėmis priemonėmis;

27. atkreipia dėmesį į pasiūlymą sukurti Europos švietimo erdvę, pateiktą Geteborge 2017 m. vykusiame Socialinių reikalų aukščiausiojo lygio susitikime deramo darbo vietų ir ekonomikos augimo klausimais; primena, kad ši iniciatyva turėtų skatinti bendradarbiavimą, diplomų ir kvalifikacijų tarpusavio pripažinimą, didesnį judumą ir ekonomikos augimą;

28. pritaria 2017 m. gruodžio 14 d. Tarybos išvadoms, kuriose raginama siekti didesnio studentų judumo ir dalyvavimo švietimo ir kultūrinėje veikloje, be kita ko, pasinaudojant Europos studento tapatybės kortele, kuri turėtų palengvinti kitoje valstybėje narėje gautų universiteto kreditų pripažinimą;

29. mano, kad „Erasmus+“ yra pavyzdinė ES švietimo srities programa, kurios poveikis ir populiarumas metams bėgant visiškai pasitvirtino; todėl ragina Komisiją 2021–2027 m. daugiamečioje finansinėje programoje (DFP) gerokai padidinti šiai programai skiriamas lėšas, kad ji taptų prieinamesnė ir įtraukesnė ir pasiektų daugiau studentų ir mokytojų;

30. pabrėžia, kad jaunimo nedarbas yra Sąjungos masto reiškinys ir pagal ataskaitas jis yra maždaug du kartus didesnis už vidutinį bendrą nedarbo lygį; reiškia susirūpinimą dėl nerimą keliančio didelio nedarbo lygio Viduržemio jūros regiono šalyse: Eurostato duomenimis, nedarbo lygis itin aukštas Ispanijoje (44,4 proc.), Italijoje (37,8 proc.) ir Graikijoje (47,3 proc. bedarbių jaunuolių, o 30,5 proc. jaunimo nei dirba, nei mokosi (NEET jaunimas));

31. atkreipia dėmesį į tai, kad nepaisant 2 mln. laisvų darbo vietų ES, daugiau nei 30 proc. kvalifikuotų jaunuolių, turinčių diplomus, dirba darbo vietose, kurios neatitinka jų įgūdžių ar siekių, o 40 proc. Europos darbdavių patiria sunkumų ieškodami žmonių, turinčių reikalingų įgūdžių⁽¹⁸⁾;

32. tvirtina, kad visais švietimo sistemų lygmenimis reikia laikytis lyčių požiūrio, kuriuo atsižvelgiama į daugialypę diskriminaciją patiriančių žmonių, įskaitant neįgaliuosius, žmones, save priskiriančius LGBTI asmenims, ir marginalizuotų bendruomenių atstovus, poreikius;

Ankstyvasis ugdymas ir priežiūra

33. pabrėžia, kad kokybiškas ir prieinamas ankstyvasis ugdymas ir priežiūra yra teisingesnių ir veiksmingesnių švietimo sistemų pagrindas ir užtikrina asmeninį tobulėjimą, gerovę ir tolesnio mokymosi veiksmingumą;

34. pripažįsta, kad ankstyvojo ugdymo ir priežiūros įstaigų lankymas didelę naudą duoda visiems vaikams, ypač vaikams iš nepalankioje padėtyje esančių gyventojų grupių, todėl pabrėžia, jog svarbu užtikrinti, kad kiekvienas vaikas galėtų pasinaudoti ankstyvojo ugdymo ir priežiūros galimybėmis; šiuo klausimu susirūpinęs pažymi, kad keliose valstybėse narėse ankstyvojo ugdymo ir priežiūros vietų paklausa viršija pasiūlą, ypač kalbant apie jaunesnio amžiaus vaikams skirtas vietas;

35. pabrėžia ankstyvojo ugdymo ir priežiūros kokybės stebėsenos svarbą, siekiant sudaryti sąlygas vaikams ugdyti savo kognityvinius įgūdžius ir nustatyti, ar veikloje vadovaujamasi vaikų interesais;

Mokyklinis ugdymas

36. mano, kad visos mokyklos yra autonominiai kritinio ir kūrybinio mąstymo ugdymo, taip pat demokratinių vertybių ir aktyvaus pilietiškumo propagavimo centrai; mano, kad mokyklose turėtų būti visų pirma siekiama padėti jaunimui įgyti įgūdžius, kurių reikia norint suprasti ir naudoti prieinamą informaciją, taip pat didinti jų mokymosi savarankiškumą ir gerinti kalbų mokėjimą;

37. pažymi, kad veiksmingoje mokyklos veikloje didžiausias dėmesys turėtų būti skiriamas konkreitiems visų mokinių poreikiams, o tam reikia nustatyti bendrus tikslus ir aiškiai jų įgyvendinimo darbotvarkę, taip pat, atitinkamais atvejais, užtikrinti glaudų visos mokyklos bendruomenės ir suinteresuotųjų subjektų bendradarbiavimą;

38. mano, kad, rengiant šiuolaikines mokymo programas, pirmiausia reikėtų siekti ugdyti kompetenciją, taip pat stiprinti asmeninius gebėjimus, rūpinimosi sveikata gebėjimus, ugdyti į ateitį orientuoto gyvenimo valdymo kompetenciją ir dėmesį sutelkti į ugdomąjį vertinimą bei fizinę ir emocinę mokinių gerovę; yra įsitikinęs, kad visi mokiniai turėtų turėti galimybę išnaudoti savo intelektualines galimybes; pabrėžia, kad įgūdžių ugdymas ir stiprinimas yra nuolatinis procesas, kuris apima visus švietimo lygmenis ir darbo rinką, ir kad į įgūdžius ir kompetenciją turėtų būti atsižvelgiama ir švietimo procese, ir pripažįstant švietimo sistemoje suteiktą kvalifikaciją;

⁽¹⁸⁾ <http://www.cedefop.europa.eu/en/publications-and-resources/publications/3072>, ir https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef1502en_0.pdf

2018 m. birželio 12 d., antradienis

39. pabrėžia, jog siekiant užtikrinti tolesnį mokinių mokymąsi, asmeninę raidą ir skaitmeninės kompetencijos įgijimą labai svarbu, kad jie turėtų pagrindinius raštingumo ir skaičiavimo gebėjimus; pabrėžia, kad Europos bendradarbiavimo švietimo ir mokymo srityje strateginė programa („ET 2020“) ir Komisijos Nauja įgūdžių darbotvarkė turėtų papildyti nacionalinius veiksmus ir paremti valstybių narių pastangas šiuo klausimu; ragina valstybes nares ir švietimo institucijas stiprinti pagrindinius gebėjimus, be kita ko, vykdamas projektus ir problemų sprendimu pagrįstą mokymąsi;
40. mano, jog valstybės narės turėtų užtikrinti, kad niekas nebaigtų mokyklos be pagrindinių gebėjimų, įskaitant pagrindinius skaitmeninius įgūdžius; pabrėžia, kad daugelyje darbo vietų dabar reikalingas didesnis raštingumas, gebėjimas skaičiuoti, skaitmeninis raštingumas ir kiti esminiai įgūdžiai ir kad dėl to modernios švietimo sistemos turėtų apimti visus aštuonis bendruosius gebėjimus, išdėstytus Komisijos pasiūlyme dėl Tarybos rekomendacijos dėl bendrųjų mokymosi visą gyvenimą gebėjimų, kurie taip pat apima žinias ir pažiūras; palankiai vertina tai, kad šiame pasiūlyme skaitmeniniai įgūdžiai taip pat apibrėžiami kaip pagrindiniai gebėjimai;
41. mano, kad, nepaisant naujų technologijų poveikio švietimui, mokykla turėtų išlikti pagrindinė mokymosi aplinka, kurioje plėtojamas potencialas ir kiekvienas gali rasti erdvės ir laiko asmeniniam ir socialiniam augimui;
42. atkreipia dėmesį į tai, kad suteikus mokykloms daugiau savarankiškumo mokymo programų, vertinimo ir finansų klausimais pagerėjo mokinių pažangumas, jeigu buvo užtikrinamas veiksmingas mokyklų valdymas ir mokyklų atskaitomybė už mokinių mokymąsi;
43. pabrėžia teigiamą kultūrų įvairovės ir daugiakalbystės mokyklose poveikį mokinių kalbinei ir kognityvinei radai, tarpkultūrinio sąmoningumo, pagarbos ir pliuralizmo skatinimui;
44. pabrėžia, jog būtina gerinti kalbų mokymąsi, kad be gimtosios kalbos būtų sugebama kalbėti dviem kitomis kalbomis, ir vidurinėse mokyklose skatinti bent du dalykus mokytis ne gimtąja kalba;
45. pažymi, kad vidurinių mokyklų vykdomi mainai atlieka svarbų vaidmenį skatinant mokinius įgyti gebėjimų, ugdyti įgūdžius, susiformuoti pažiūras ir vertybes, būdingas dinamiškam Europos pilietiškumui, ir ugdyti konstruktyvų kritinį mąstymą;
46. pabrėžia, kad būtina didinti mokyklų atvirumą, siekiant sudaryti sąlygas pripažinti neformalųjį ir savaiminį mokymąsi ir sklandžiau pereiti iš vienos mokymosi krypties į kitą, pvz., iš techninės į akademinę;
47. pabrėžia, kad mokiniai turėtų būti skatinami naudoti įsivertinimo metodus savo mokymosi pažangai įvertinti; rekomenduoja švietimo įstaigoms užtikrinti, kad grįžtamojo ryšio priemonėmis būtų teikiama patikima informacija, šiuo tikslu naudojant kelių priemonių derinį, pvz., studentų klausimynus, tikslines grupes ir pasiūlymų dėžutes;
48. atkreipia dėmesį į poreikį aktyviai gyventi pasitelkiant sportą; taigi, pabrėžia, kad švietimo programose visais lygmenimis reikia skatinti fizinį aktyvumą ir fizinį lavinimą bei skirti šioms aspektams svarbesnį vaidmenį, numatant didesnes galimybes plėtoti švietimo įstaigų ir vietos sporto organizacijų bendradarbiavimą; be to, ragina imtis švietimo iniciatyvų ir užklausinės veiklos, kuriomis būtų siekiama padėti tenkinti asmeninius studentų poreikius ir interesus, taip pat užmegzti ryšius su vietos bendruomenėmis;
49. pabrėžia kokybiško švietimo, profesinio mokymo ir bendruomeninės bei savanoriškos veiklos svarbą keliant darbinių profesijų prestižą;
50. atkreipia dėmesį į tai, kad kuriama nemažai naujų darbo vietų su atsinaujinančiųjų išteklių energija susijusiuose sektoriuose ir kad žaliems sektoriams ir profesijoms turėtų būti skiriamas atitinkamas dėmesys mokyklų programose;
51. pabrėžia, kad informacijos valdymo įgūdžiai, kritinis mąstymas ir gebėjimas taikyti įgytas žinias yra pagrindiniai akademinio švietimo tikslai;
52. pripažįsta būtinybę stiprinti žinių trikampį ir gerinti sąsajas tarp mokslinių tyrimų ir mokymo, skiriant tinkamas lėšas atitinkamoms programoms ir užtikrinant, kad mokslinių tyrimų programose dalyvaujantiems studentams būtų suteikta finansinių išteklių šiems moksliniams tyrimams atlikti;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

53. yra įsitikinęs, kad aukštojo mokslo sistemos turėtų būti lankstesnės ir atviresnės ir kad universitetuose ir tolesnio švietimo įstaigose turi būti didinama dualinio mokymo programų vertė, visų pirma skatinant pameistrystę, suteikiant galimybę pripažinti savaiminį ir neformalųjį mokymąsi ir užtikrinant sklandesnę perėjimą tarp skirtingų švietimo lygmenų, taip pat ir tarp profesinio rengimo ir mokymo lygmens ir aukštojo mokslo lygmens, be to, turi būti taikomi įvairūs programų įgyvendinimo būdai; pabrėžia, kad tai turėtų būti grindžiama geresniu absolventų pasiektų rezultatų supratimu;

Aukštasis mokslas

54. atsižvelgdamas į Europos švietimo erdvės kūrimą, pabrėžia, kaip svarbu remti visų Europos aukštojo mokslo institucijų ir studentų bendradarbiavimą ir stiprinti jų potencialą, siekiant paskatinti tinklų kūrimą, tarptautinį bendradarbiavimą ir konkurenciją;

55. laikosi nuomonės, kad visapusiškas tarptautinimas, įskaitant didesnę darbuotojų ir studentų judumą (pasitelkiant taip pat ir mokomąją praktiką bei pameistrystę), ir mokymo programų bei mokymo, mokslinių tyrimų, bendradarbiavimo ir papildomos veiklos tarptautiškumas turėtų būti svarbi Europos aukštojo mokslo įstaigų darbo dalis;

56. rekomenduoja daugiau dėmesio skirti tarpdalykėms studijų programoms ir ragina kartu skatinti mokslo, technologijų, inžinerijos, meno ir matematikos dalykus ir humanitarinius bei socialinius mokslus; pabrėžia, kad būtina remti moterų ir kitų nepakankamai atstovaujamų grupių dalyvavimą studijuojant mokslo, technologijų, inžinerijos, meno ir matematikos dalykus ir renkantis atitinkamas profesijas;

57. pritaria, kad aukštojo mokslo institucijos turi bendradarbiauti su visa plačiąja visuomene, kad būtų galima skatinti novatorišką augimą ir socialinę gerovę; mano, kad aukštojo mokslo institucijų ir išorės suinteresuotųjų subjektų bendradarbiavimas yra pageidautinas, nes minėtieji subjektai gali prisidėti savo žiniomis ir praktine patirtimi kuriant ir įgyvendinant aukštojo mokslo programas; vis dėlto pabrėžia, kad sprendimų priėmimo įgaliojimai visada turi likti studentams ir pedagogams;

58. pripažįsta, kad akademinės bendruomenės atstovai ir studentai atlieka pagrindinį vaidmenį skleidžiant žinias, empirines išvadas ir faktus plačiai visuomenei; šiuo klausimu ragina atlikti visuomenei aktualius ir naudingus bei ekonomiškai ir politiškai nepriklausomus mokslinius tyrimus;

59. pabrėžia moksliniais tyrimais pagrįsto švietimo ir pedagoginių tyrimų vaidmenį kaip aktyvaus mokymosi skatinimo, gebėjimų ugdymo ir mokymo metodikos gerinimo priemonę;

60. pabrėžia, kad mokiniai turėtų būti skatinami naudoti įsivertinimo metodus savo mokymosi pažangai įvertinti;

Mokytojas – kokybiško mokymo garantas

61. mano, kad mokytojai ir jų įgūdžiai, atsidasavimas ir darbo veiksmingumas yra švietimo sistemų pagrindas;

62. pabrėžia, kad dirbti mokytojais būtina pritraukti daugiau motyvuotų kandidatų, turinčių tvirtą akademinę ar profesinę išsilavinimą ir pedagoginę kompetenciją; ragina taikyti paskirtą atitinkančias atrankos procedūras ir įgyvendinti konkrečias priemones ir iniciatyvas siekiant gerinti mokytojo statusą, parengimą, profesines galimybes, tokias darbo sąlygas, įskaitant darbo užmokestį, kad būtų išvengta nestabilių darbo santykių formų, socialines teises bei saugą ir apsaugą, taip pat teikti mokytojams paramą, įskaitant kuravimo programas, tarpusavio mokymąsi ir keitimąsi geriausia patirtimi; ragina Komisiją skatinti siekti daugiau lyčių lygybės mokytojo profesijos atžvilgiu;

63. pabrėžia, jog svarbu reformuoti mokytojų rengimą ir investuoti į jį nuo pradinio etapo ir per visą mokytojų profesinio tobulėjimo laikotarpį, kad mokytojai galėtų įgyti tvirtų, atnaujintų žinių, įgūdžių ir kompetencijų, kurie labai svarbūs aukštam mokymo lygiui, įskaitant įvairius mokymo metodus, pvz., nuotolinį švietimą, kuris įmanomas pasitelkiant skaitmenines mokymosi technologijas; pabrėžia, kad svarbu nuolat gerinti mokytojų profesinę kvalifikaciją, įskaitant šiuo tikslu rengiamas mokymosi visą gyvenimą programas ir žinių atnaujinimo kursus, perkvalifikavimą ir kvalifikacijos kėlimą per visą jų karjerą, nes tai padeda praktiškai išspręsti problemas, su kuriomis mokytojai susiduria dirbdami savo klasėse, be to, svarbu suteikti mokytojams daugiau galimybių dalyvauti tarptautinėse mokytojų mainų programose, kad būtų skatinama institucinė mokymosi kultūra;

64. sutinka, kad aukštos kokybės pedagoginis, psichologinis ir metodinis mokyklų mokytojų ir aukštojo mokslo institucijų dėstytojų mokymas yra pagrindinė sėkmingo būsimų kartų ugdymo sąlyga; šiuo požiūriu pabrėžia, jog svarbu keistis geriausios praktikos pavyzdžiais ir plėtoti įgūdžius bei gebėjimus vykdant tarptautinį bendradarbiavimą, pasitelkiant judumo programas, pavyzdžiui, „Erasmus +“, ir mokamas stažuotes kitose valstybėse narėse;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

65. pabrėžia, jog mokytojas atlieka pagrindinį vaidmenį kuriant įtraukią mokymosi aplinką, kurioje reikia taikyti įvairius metodus ir požiūrius, kad būtų patenkinti įvairūs poreikiai, suteikiant galimybę visiems mokiniams dalyvauti kuriant, įgyvendinant ir vertinant jų mokymosi rezultatus; pripažįsta esminę mokytojų kaip iniciatyvių vadovų ir mentorių funkciją, mokant vertinti informaciją, atliekant pagalbinį vaidmenį sprendžiant problemas ir rengiant besimokančiuosius gyvenimui;
66. mano, kad mokytojų ir mokyklų vadovų įtraukimas į švietimo sistemų modernizavimą yra labai svarbus vykdant veiksmingus reformų procesus ir skatinant švietimo darbuotojus toliau tobulinti mokyklų politiką;
67. mano, kad visapusiška mokyklų politika turi garantuoti veiksmingą paramą mokytojams siekiant užtikrinti švietimo tikslų įgyvendinimą, sudaryti sąlygas palankiai mokyklos aplinkai, veiksmingam mokyklų veikimui ir jų veiklos plėtojimui, taip pat bendradarbiavimu grindžiamam valdymui;
68. pabrėžia pedagogų vaidmens, taip pat tėvų, mokytojų ir mokyklų vadovybės bendradarbiavimo svarbą formaliojo ir neformaliojo švietimo bei savaiminio mokymosi srityse, remiant dabartines ir būsimas kartas; šiuo atžvilgiu skatina stiprinti visų susijusių veikėjų bendradarbiavimą formaliojo ir neformaliojo švietimo bei savaiminio mokymosi procese;
69. mano, kad glaudesnis mokyklų mokytojų, mokslininkų ir akademikų bendradarbiavimas yra naudingas visiems suinteresuotiems subjektams ir padeda tobulinti ir atnaujinti mokymo turinį, mokymosi praktiką ir pedagogiką, taip pat skatinti inovacijas, kūrybiškumą ir naujus įgūdžius;

Rekomendacijos

70. mano, kad Europos švietimo erdvėje pagrindinį dėmesį reikėtų sutelkti į bendrų tikslų įgyvendinimą, įskaitant galimybę gauti kokybišką išsilavinimą visiems, ir kad Europos švietimo erdvė turi būti kuriama pritaikant ir kritiškai vertinant esamą politiką, švietimo tendencijas ir rodiklius tiek ES, tiek už jos ribų, siekiant užtikrinti nuoseklumą, suderinamumą ir pasiekiamus rezultatus, ir kartu turėtų būti teikiamos naujos paskatos juos plėtoti, laikantis kompetencijos suteikimo, subsidiarumo, laisvės, proporcingumo ir institucijų bei švietimo savarankiškumo principų;
71. mano, kad Europos švietimo erdvė neturėtų kenkti Bolonijos procesui ar jį pakeisti, priešingai – šis procesas turėtų būti plėtojamasis ir stiprinamas; pabrėžia Europos švietimo erdvės ir Europos aukštojo mokslo erdvės tarpusavio ryšių ir papildomumo svarbą;
72. ragina valstybes nares remti Europos švietimo erdvės kūrimą ir stiprinti bendradarbiavimą plėtojant ir įgyvendinant jos tikslus; šiuo atveju ragina Komisiją užtikrinti, kad būtų dalijamasi idėjomis ir geriausia patirtimi siekiant įgyvendinti šiuos tikslus;
73. pritaria tam, jog siekiant sukurti pagrindą glaudesniai bendradarbiavimui tarp aukštųjų mokyklų ES ir už jos ribų, būtų įsteigtas Europos universitetų tinklas, grindžiamas požiūriu „iš apačios į viršų“ ir pačių universitetų iniciatyvomis, o tai, be kita ko, padėtų Europos švietimo erdvei tapti naujoviškesne, svarbesne ir patrauklesne mokymosi ir mokslinių tyrimų vieta;
74. ragina valstybes nares pripažinti švietimą investicija į žmogiškąjį kapitalą ir skirti didesnę skaidrų viešąjį finansavimą iniciatyvoms, kuriomis siekiama pagerinti mokymo ir mokymosi kokybę, įtraukti ir kokybę, įgyvendinti;
75. pabrėžia, kad didesnės investicijos į švietimo ir mokymo sistemas, jų modernizavimas ir priderinimas yra esminė socialinės ir ekonominės pažangos sąlyga; todėl pabrėžia, jog svarbu užtikrinti, kad socialinėms investicijoms, visų pirma į švietimą ir mokymą visiems, būtų teikiamas prioritetas kitu daugiametės finansinės programos 2020–2026 m. programavimo laikotarpiu;
76. atsižvelgdamas į didėjančią įtraukti ir labiau užtikrinamą išsilavinimo pasirinkimo laisvę skatina skirti deramą viešąjį paramą visų rūšių ir lygmenų tiek valstybinėms mokykloms, tiek ne pelno siekiančioms privačioms mokykloms, jei siūlomos mokymo programos pagrįstos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje įtvirtintais principais ir atitinka teisės sistemas, taisykles ir kitus teisės aktus, reglamentuojančius švietimo kokybę ir tokių lėšų naudojimo sąlygas atitinkamoje valstybėje narėje;
77. mano, kad pats laikas gerokai padidinti investicijas į švietimo infrastruktūrą mažiau išsivysčiusiuose regionuose, visada stengiantis pritaikyti koordinuotas investicijas prie atitinkamo regiono ypatumų; pabrėžia, kad šiuo požiūriu ypač svarbu numatyti didesnę Europos investicijų banko ir Europos Sąjungos fondų paramą regioninėms švietimo gerinimui skirtoms iniciatyvoms;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

78. ragina Komisiją ir valstybes nares keistis patirtimi ir geriausia patirtimi, susijusia su viešojo finansavimo mechanizmais ir metodais, įskaitant veiklos rezultatais grindžiamą finansavimą ir konkurencingą mokslinių tyrimų finansavimą, siekiant užtikrinti tvarų ir skaidrų finansavimo įvairinimą;
79. ragina valstybes nares glaudžiau bendradarbiauti modernizuojant švietimą; primygtinai ragina valstybes nares pradėti įgyvendinti Europos socialinių teisių ramsčio principus, kuriais siekiama mažinti nelygybę Europoje pasitelkiant švietimą, mokymą ir mokymąsi visą gyvenimą;
80. pabrėžia Europos semestro vaidmenį skatinant nacionalines reformas, visų pirma apibrėžiant su švietimu susijusias kiekvienai šaliai skirtas rekomendacijas;
81. tikisi, kad Skaitmeninio švietimo veiksmų planu bus remiamos valstybės narės ir švietimo institucijos, mokymosi, mokymo ir vertinimo srityje daugiau ir veiksmingiau naudojantis naujausiomis technologijomis, kurios yra pritaikytos pagal amžių ir vystymąsi, o tai atitinka kokybės užtikrinimo standartus; mano, kad bet kokiame skaitmeninio švietimo veiksmų plane turėtų būti nustatytas ir reguliariai vertinamas ryšys tarp skaitmeninių švietimo priemonių ir kvalifikacijų sąrangos, remiantis mokymosi rezultatais;
82. rekomenduoja valstybėms narėms ir švietimo įstaigoms skatinti į besimokantįjį orientuotus, individualizuotus mokymosi metodus, įskaitant prie poreikių pritaikytus kursus, pagrįstus besimokančiųjų akademinę ir profesinę patirtimi ir apjungiančius šią patirtį, taip pat naujoviškus metodus ir mokytojų bei studentų bendravimą, kad būtų remiama švietimo tąsa ir numatomų mokymosi rezultatų pasiekimas, kai studentai aktyviai dalyvauja savo pačių mokymosi procese;
83. ragina valstybes nares taikyti holistinį požiūrį į švietimą ir besimokantiesiems taip pat teikti konkrečių, lanksčių mokymosi galimybių, kurios padėtų jiems ugdyti jų pagrindinius gebėjimus, reikalingus norint sėkmingai įsilieti į darbo rinką;
84. ragina į visų lygmenų švietimo programas įtraukti domėtis skatinantį, aktyvų, projektais ir problemų sprendimu grindžiamą mokymąsi, kad būtų skatinamas bendradarbiavimas ir kolektyvinis darbas; rekomenduoja užtikrinti, kad švietimo sistemos veiktų taip, jog būtų tobulinami universalieji, socialiniai emociniai ir gyvenimui reikalingi įgūdžiai;
85. dar kartą pažymi, kad teisė į mokslą, pradedant ikimokyklinio ugdymo įstaigomis ir baigiant universitetais, turi būti užtikrinta visiems neįgaliems asmenims, ir pabrėžia, kad svarbu teikti tinkamą mokymo bei techninę paramą, vertinimo priemones ir kvalifikuotus darbuotojus, siekiant užtikrinti neįgaliesiems galimybę veiksmingai naudotis šia teise;
86. remia ir skatina įgyvendinti veiksmus, susijusius su žiniasklaidos priemonių naudojimo raštingumo didinimu ir kritinio mąstymo ugdymu, pasitelkiant švietimą ir mokymą; primena esamus šios srities įsipareigojimus, išdėstytus 2016 m. gegužės 30 d. Tarybos išvadoje; šiuo atveju ragina Komisiją koordinuoti ES lygmeniu vykdomus politikos pokyčius žiniasklaidos priemonių naudojimo raštingumo srityje, siekiant skleistį atnaujintas šios srities žinias ir geriausią patirtį; ragina Komisiją ir valstybes nares parengti konkrečias priemones, kuriomis siekiama skatinti ir remti žiniasklaidos priemonių naudojimo ir skaitmeninio raštingumo projektus, pvz., bandomąjį projektą „Žiniasklaidos priemonių naudojimo raštingumas visiems“, ir parengti išsamią žiniasklaidos priemonių naudojimo ir skaitmeninio raštingumo politiką, ypač daug dėmesio skiriant mokykliniam švietimui;
87. ragina valstybes nares užtikrinti galimybes ugdyti bendruosius gebėjimus siekiant išlaikyti ir įgyti įgūdžius, ypatingą dėmesį skiriant pagrindiniams gebėjimams, mokslo, technologijų, inžinerijos ir matematikos dalykams, kalbinei kompetencijai, verslumo įgūdžiams, skaitmeniniams įgūdžiams, kūrybingumui, kritiniam mąstymui ir kolektyviniam darbui; ragina Komisiją ir valstybes nares sudaryti geresnes sąlygas naudoti ES bendrųjų gebėjimų sistemą visose švietimo įstaigose ir sudaryti sąlygas ją taikyti formaliojo, neformaliojo ir savaiminio mokymosi srityje, išnaudojant jos, kaip itin svarbios mokymosi visą gyvenimą priemonės, teikiamą naudą;
88. ragina valstybes nares didinti visuomenės informuotumą apie mokymąsi visą gyvenimą ir integruoti lyčių aspektu grindžiamą požiūrį rengiant tam tikras politikos priemones ir programas, visų pirma daugiausia dėmesio skiriant mažesnę išsilavinimą turinčioms moterims tiek miestuose, tiek kaime vietovėse, siekiant suteikti joms galimybes tobulinti įgūdžius;
89. pritaria aukštesniam ES lyginamajam standartui dalyvaujant mokymosi visą gyvenimą srityje; šiuo atveju ragina Komisiją pasiūlyti geriausias patirties rekomendacijas siekiant šio plačių užmojų tikslo; skatina visų lygių švietimo sistemoje daugiau dėmesio skirti mokymuisi visą gyvenimą; šiuo atžvilgiu pabrėžia aukštųjų mokyklų vaidmenį įgyvendinant mokymosi visą gyvenimą strategiją, šviečiant profesionaliai aktyvius žmones, ugdat kompetencijas ir formuojant mokymosi kultūrą visų amžiaus grupių ir skirtingų pažiūrų žmonėms;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

90. ragina Komisiją remti valstybes nares rengiant, populiarinant ir tobulinant mokymo ir švietimo programas, palengvinančias suaugusiųjų mokymą ir aktyvų jų įtraukimą į švietimo sistemą; primena, kad suaugusiųjų mokymasis ir švietimas turėtų suteikti mokymosi būdų įvairovę ir lankstaus mokymosi galimybių, įskaitant paramą asmenims rinktis būdus mokytis visą gyvenimą, antrosios galimybės programas asmenims, kurie niekada nelankė mokyklos, jos nebaigė ar buvo išmesti; ragina Komisiją įgyvendinti įsipareigojimus, pvz., įgūdžių garantiją, numatytą naujoje Europos įgūdžių darbotvarkėje, ir pagerinti mažai įgūdžių turinčių suaugusiųjų asmenų užimtumo galimybes ES;
91. ragina valstybes nares rengti kartų sąveikos projektus, siekiant padėti suvokti sunkumus, su kuriais susiduria vyresnio amžiaus žmonės, taip pat suteikti jiems galimybes dalytis savo įgūdžiais, žiniomis ir patirtimi;
92. ragina užtikrinti formaliojo, neformaliojo ir savaiminio mokymosi sąveikos kūrimą ir šių mokymosi rūšių subjektų bendradarbiavimą; palankiai vertina per pastaruosius keletą metų padarytą pažangą įgyvendinant Tarybos rekomendaciją dėl neformaliojo mokymosi ir savišvietos rezultatų patvirtinimo iki 2018 m.; tačiau ragina valstybes nares ir pasibaigus 2018 m. toliau stengtis geriau įgyvendinti šias rekomendacijas ir įdiegti atitinkamas teisės sistemas, taip pat sukurti visapusiškas patvirtinimo strategijas, kad būtų galima atlikti patvirtinimą; pabrėžia, kad savaiminio ir neformaliojo mokymosi pripažinimas, taip pat naudojantis nemokamais internetiniais kursais, yra labai svarbus siekiant suteikti galimybes šviesti nepalankesnėje padėtyje esantiems asmenims;
93. pabrėžia pagrindinį tėvų kaip švietimo trikampio dalies vaidmenį remiant vaikų mokymąsi; pabrėžia tėvų įtraukimo į vaiko ugdymą naudą, siekiant pagerinti mokinių mokymosi rezultatus, jų gerovę ir mokyklų raidą;
94. ragina Komisiją remti tarpvalstybines iniciatyvas, susijusias su atviru mokymusi internetu;
95. pabrėžia, kad švietimo kokybė turėtų būti vertinama kaip laipsnis, kurį pasiekęs besimokantysis įgyja ne tik žinių ir gebėjimų, bet ir sugebėjimą tęsti ir plėtoti mokymąsi visą gyvenimą bei kūrybines pastangas;
96. remia Komisiją sudarant rezultatų suvestinę, kuria skatinamas pagrindinių gebėjimų ugdymas, taip pat kompetencija grindžiamas švietimas, mokymasis ir mokymas;
97. ragina valstybes nares kovoti su lyčių stereotipais švietimo srityje, kad būtų užtikrintos vienodos moterų galimybės ir norimos siekti profesinės karjeros pasirinkimo laisvė; atsižvelgdamas į tai, reiškia susirūpinimą dėl nuolatinių stereotipų kai kurių valstybių narių mokymosi medžiagoje ir dėl to, kad mokytojai labai dažnai iš mergaičių ir berniukų tikisi skirtingo elgesio; atkreipia dėmesį į tai, kad būtina į mokytojų pradinį ir tęstinį mokymą bei mokymo praktiką įtraukti lyčių lygybės principą, siekiant panaikinti visas kliūtis besimokantiejiems įgyvendinti visas savo galimybes neatsižvelgiant į jų lytį; ragina valstybes nares, į regioninių švietimo sistemų mokymo programas ir medžiagą įtraukiant lyčių lygybę, ypač atkreipti dėmesį į atokiausius regionus, atsižvelgiant į juose užregistruotą aukštą smurto prieš moteris lygį; pabrėžia, kad į visų lygmenų švietimo sistemas reikia įtraukti lyčių aspektą ir atsižvelgti į diskriminaciją patiriančių žmonių poreikius;
98. primygtinai ragina valstybes nares propaguoti lygybės ir nediskriminavimo principus švietimo institucijose, nesvarbu, ar tai būtų formalūs ar savaiminiai mokymasis;
99. rekomenduoja Komisijai ir (arba) valstybėms narėms įsteigti ir populiarinti Europos ir (arba) nacionalinį apdovanojimą, kuriuo skiriamas dėmesys lyčių lygybės švietimo institucijose klausimui, siekiant skatinti geriausią patirtį;
100. pabrėžia, kad švietimas yra pagrindinė (nepilnamečių ir suaugusiųjų) migrantų ir pabėgėlių socialinės įtraukties ir įgūdžių tobulinimo priemonė; šiuo atveju ragina keistis geriausia patirtimi integracijos pasitelkiant švietimą ir perteikiant bendrąsias vertybes srityje, tobulinti diplomų ir kvalifikacijų pripažinimą ir sudaryti tam geresnes galimybes, teikti stipendijas ir sudaryti partnerystę su universitetais kilmės šalyse, taip pat remtis vertinga švietimo koridorių patirtimi;
101. pabrėžia, kad reikia dėti daugiau pastangų siekiant visais lygmenimis užtikrinti prieigą prie švietimo ir mokymo iš vietinių mažumų kilusiems mokiniams, taip pat remti švietimo institucijas, kurios teikia paslaugas vietinių etninė ar kalbinių mažumų gimtąja kalba; ragina Komisiją labiau skatinti programas, kuriomis dėmesys skiriamas keitimuisi patirtimi ir geriausia patirtimi švietimo klausimais regioninėmis ir mažumų kalbomis Europoje; ragina valstybes nares sudaryti geresnes sąlygas mokymo mokinių ir studentų gimtąja kalba programų plėtojimui;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

102. ragina valstybes nares didinti kalbinės kompetencijos lygį, pasinaudojant geriausia patirtimi, pvz., išduodant oficialų užsienio kalbos įgūdžių, įgytų esant tam tikro amžiaus, patvirtinimo pažymėjimą;

103. ragina valstybes nares ir Komisiją nustatyti naujoviškų ir lanksčių dotacijų, teikiamų už talentų, meninių ir sportinių gebėjimų ugdymą, švietimo ir mokymo srityje; remia valstybes nares, kurios siekia įsteigti stipendijų programas patvirtintų akademinį, sportinių ir meninių gebėjimų turintiems studentams;

104. atsižvelgdamas į tai, palankiai vertina Komisijos komunikatą „Nauja Europos įgūdžių darbotvarkė“ (COM(2016)0381), kuriame pateikiami sprendimai dėl įgūdžių pasiūlos ir paklausos neatitikties ir kvalifikuotų darbuotojų trūkumo, taip pat dėl to, kaip rasti tinkamą įgūdžių pripažinimo sistemą; šiuo atveju ragina valstybes nares kurti kokybiškas dualinio švietimo sistemas (daugiausia vertės suteikiant holistiniam asmeniniam tobulėjimui ir mokymosi visą gyvenimą įgūdžių tobulinimui), taip pat profesinio mokymo sistemas, koordinuojant kartu su vietos ir regionų subjektais, taip pat atsižvelgiant į specifinį visų švietimo sistemų pobūdį; atkreipia dėmesį į mišrios profesinio rengimo ir mokymo (PRM) sistemos, pagal kurią derinamos aiškios mokykla grindžiamos ir darbu grindžiamos kryptys, privalumus ir didėjantį patrauklumą;

105. rekomenduoja stiprinti švietimo orientavimą, kuris yra pagrindinė priemonė, padedanti lanksčiai pereiti nuo vienos švietimo sistemos prie kitos praturtinant ir atnaujinant savo sukauptas žinias ir įgūdžius;

106. remia ir skatina švietimo ir profesinį orientavimą, kuris yra esminis švietimo uždavinys siekiant jaunųjų kartų asmeninio ir socialinio vystymosi;

107. yra įsitikinęs, kad verslumas – augimą ir darbo vietų kūrimą skatinantis veiksnys, kuris taip pat lemia tai, kad ekonomikos tampa konkurencingesnės ir novatoriškesnės, o visa tai padeda įgalinti moteris;

108. pabrėžia, kad socialinis verslumas yra auganti sritis, galinti paskatinti ekonomiką ir kartu mažinti nepriteklių, socialinę atskirtį ir kitas socialines problemas; todėl mano, kad, siekiant sukurti labiau socialinę, integracinę ir tvarią ekonomiką, verslumo ugdymas turėtų apimti socialinį aspektą ir turėtų apimti tokius dalykus, kaip sąžininga prekyba, socialinės įmonės, socialinė įmonių atsakomybė ir alternatyvūs verslo modeliai, pvz., kooperatyvai;

109. ragina valstybes nares savo švietimo programose daugiausia dėmesio skirti verslumo ir finansų mokymui, savanoriškai veiklai ir užsienio kalbų mokėjimui, taip pat teikti pirmenybę šiems įgūdžiams PRM programose;

110. ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti konkrečias užimtumo galimybes, susijusias su PRM ir PRM svarba darbo rinkoje;

111. ragina valstybes nares plėtoti profesinį orientavimą, kuris padėtų geriau nustatyti mokinių ir studentų gebėjimus ir polinkius bei sustiprinti individualiai pritaikyto mokymo procesą;

112. atkreipia dėmesį į ypatingą vaikų ir jaunuolių, kurių tėvai dėl profesinių priežasčių keliauja po Europą, švietimo padėtį ir ragina Komisiją atlikti tyrimą, siekiant atkreipti dėmesį į konkrečią šių vaikų ir jaunuolių padėtį atsižvelgiant į sunkumus, su kuriais jie susiduria priešmokyklinio ir mokyklinio ugdymo sistemose;

113. rekomenduoja Komisijai, veikiant pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 349 straipsnį, labiau remti valstybes nares, kuriose yra atokiausių regionų, siekiant pagerinti jų švietimo sistemas visais lygmenimis;

114. ragina valstybes nares ir regionų valdžios institucijas reguliariai vertinti ir stebėti švietimo politikos, strategijų ir programų aktualumą, taip pat atsižvelgiant į mokytojų ir besimokančiųjų atsiliepimus, taip siekiant užtikrinti, kad švietimo sistemos ir toliau atitiktų besikeičiančius poreikius ir kintančią atitinkamos šalies socialinę ir ekonominę padėtį; rekomenduoja stiprinti švietimo ir įvairių politikos krypčių ryšius, siekiant skatinti ir vertinti švietimo reformų veiksmingumą ir rezultatyvumą;

115. pakartoja, kad svarbu stebėti ES programų, skirtų jaunimo užimtumui, rezultatus ir atlikti poveikio vertinimus; atkreipia dėmesį į veiksmingų ir tvarių investicijų svarbą;

116. teigiamai vertina Komisijos veiklą švietimo sistemų modernizavimo srityje ir šiomis aplinkybėmis ragina valstybes nares aktyviau dalyvauti įgyvendinant siūlomus patobulinimus ir dėl jų įsipareigoti;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

117. ragina valstybes nares, bendradarbiaujant su Komisija, remti švietimo institucijas modernizuojant reformų procesus, paskiriamas specializuotus kontaktinius centrus nacionaliniu ir (arba) regioniniu lygmenimis, kad būtų galima teikti reikiamą informaciją, konsultacijas ir pagalbą;

118. pakartoja, kad būtina sudaryti teisėmis ir lyčių aspektu pagrįstas mokymosi sąlygas studentams, kad jie sužinotų apie žmogaus teises, įskaitant moterų ir vaikų teises, pagrindines vertybes ir pilietinį dalyvavimą, piliečių teises ir pareigas, demokratiją ir teisinę valstybę, bei išmokyti jas ginti, pasitikėdami savo tapatybe, žinodami, kad jų nuomonė bus išgirsta, ir jausdami, kad jų bendruomenės juos vertina;

Ikimokyklinis ugdymas ir priežiūra (IUP)

119. ragina valstybes nares užtikrinti nemokamą ir sąžiningą prieigą prie aukštos kokybės IUP ir skatina jas imtis reikalingų priemonių siekiant garantuoti, jog bus išpildytos materialinės ir finansinės sąlygos, kad būtų galima sudaryti galimybes kiekvienam vaikui lankyti ikimokyklinio ugdymo įstaigas be diskriminacijos, ir įsteigti daugiau vaikų lopšelių ir darželių vietų vaikams;

120. ragina Komisiją apsvarstyti galimybę sukurti bendrą Europos IUP sistemą, remiantis principais, kurie siūlomi kokybės sistemoje; pritaria tam, kad būtų nustatytas Europos IUP kokybės rodiklis, kuris būtų parengtas bendradarbiaujant su mokytojais ir sektoriaus specialistais pagal nacionalinius ar regioninius kokybės rodiklius;

121. mano, jog valstybės narės turėtų dėti daugiau pastangų, kad padėtų IUP institucijų vadovybėms iširti galimybę vykdyti Europos masto projektus; pažymi, kad tokiu būdu specialistai galės stebėti pažangą mokymo inovacijų srityje ir pavers ikimokyklinį ugdymą prasmingesniu;

122. teigia, kad ikimokyklinio ugdymo įstaigos neturėtų būti pašalintos iš Europos švietimo erdvės; mano, kad šios institucijos taip pat turėtų skatinti valstybių narių keitimąsi žiniomis, visų pirma siekiant keistis informacija įgyvendinant novatoriškus projektus;

123. rekomenduoja stiprinti IUP darbuotojų ir ikimokyklinio ugdymo įstaigų auklėtojų bendradarbiavimą siekiant pagerinti švietimo kokybę ir ryšį tarp švietimo lygmenų, parengti ikimokyklinio amžiaus vaikus mokymuisi pradinėse mokyklose ir sutelkti dėmesį į vaikų ugdymą; pabrėžia IUP teikėjų ir vaikų tėvų bei globėjų, mokyklos darbuotojų ir vaikų bei pačių vaikų tarpusavio santykių svarbą;

124. ragina valstybes nares didinti finansavimą IUP, taip pat teikti daugiau ekonominės paramos ir daugiau iniciatyvų (pvz., taikyti mokesčių lengvatas, subsidijas ar panaikinti mokesčius) tėvams ir globėjams, ypač tiems, kurie yra socialiai ir ekonomiškai nepalankioje padėtyje, siekiant sudaryti sąlygas ir skatinti juos naudotis IUP paslaugomis;

125. ragina valstybes nares toliau investuoti į darbuotojus, siekiant pritraukti daugiau žmonių, kurie siektų šios karjeros, kad būtų užtikrintas aukštos kvalifikacijos IUP darbuotojų prieinamumas;

126. ragina valstybes nares reformuoti ir patobulinti savo sistemas siekiant Barcelonos tikslo, kad bent 33 proc. jaunesnių nei 3 metų vaikų dalyvautų IUP programose;

Mokyklinis ugdymas

127. rekomenduoja laikytis mokyklos visumos principo, taip siekiant didinti socialinę įtrauktį, švietimo prieinamumą, demokratinį valdymą, kokybę ir įvairovę, taip pat spręsti mokyklos nebaigusių asmenų ir NEET jaunimo problemą, kartu siekiant užtikrinti, kad mokymosi rezultatai, besimokančiųjų poreikiai, gerovė ir dalyvavimas mokyklos gyvenime būtų visos veiklos pagrindas; pritaria tam, kad būtų skatinamos ir remiamos demokratinės mokyklų studentų atstovavimo struktūros;

128. pabrėžia, kad didelį NEET jaunimo skaičių – beveik 6,3 mln. 15–24 metų jaunų žmonių – būtų galima sumažinti veiksmais, kurie užkirstų kelią mokyklos nebaigimo atvejams ir paverstų mokyklas praktiškesnėmis ir labiau su vietos aplinka susietomis vietomis, taip pat plėtotų ryšius su vietos įmonėmis, vietos valdžios institucijomis, socialinėmis įstaigomis ir NVO; mano, kad su mokyklos nebaigimu, kuris yra viena iš priežasčių, dėl kurių jaunuoliai vėliau tampa NEET jaunimu, galėtų būti kovojama naikinant skurdą ir socialinę atskirtį; mano, jog taip pat svarbu remti besimokančiuosius, kad jie rastų jiems tinkamus mokymosi būdus, įskaitant internetinius kursus ir mišrųjų mokymąsi; palankiai vertina aktualių ir sudominančių mokymo programų ir patikimų bei gerai parengtų orientavimo sistemų, kurias taikant visiems besimokantiems būtų teikiamos aukštos kokybės konsultavimo ir orientavimo paslaugos, įgyvendinimą;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

129. pabrėžia, kad būtina stiprinti mokyklos vidaus ir išorės bendradarbiavimo galimybes ir struktūras, įskaitant tarpdalykinį bendradarbiavimą, kolektyvinį mokymą, mokyklų klasterius ir bendravimą su veikėjais, dalyvaujančiais kuriant ir įgyvendinant mokymosi galimybes, įskaitant tėvus; pažymi tarptautinių mainų svarbą ir mokyklų partnerystę pagal tokias programas, kaip „Erasmus+“ ir „e-Twinning“;

130. pabrėžia, kad ir mokyklinis ugdymas turėtų būti lankstesnis, siekiant labiau atsižvelgti į faktines mokinių gyvenimo sąlygas, pvz., geriau naudojantis internetinėmis paslaugomis ir taip, pvz., padidinant mišriojo mokymosi pasiūlą;

131. mano, kad kuo anksčiau žmonės įgyja mokslo, technologijų, inžinerijos ir matematikos dalykų įgūdžių, tuo geresnės tampa jų galimybės ateityje sulaukti sėkmės besimokant ir siekiant karjeros; todėl skatina mokyklose įgyvendinti daugiau su mokslo, technologijų, inžinerijos ir matematikos dalykais susijusių iniciatyvų ir kartu populiarinti humanitarinius ir socialinius mokslus, geriau ir labiau diferencijuotai bendradarbiaujant su aukštosiomis mokyklomis ir mokslinių tyrimų institucijomis, taip pat taikant kitas priemones;

132. ragina Komisiją remti jaunų europiečių kalbinių įgūdžių lavinimą formaliojo ir neformaliojo švietimo įstaigose, plėtojant naujovišką daugiakalbę pedagogiką, dalijantis geriausia daugiakalbės pedagogikos patirtimi ir ugdant mokytojų kalbinę kompetenciją;

133. ragina valstybes nares ir Komisiją remti dabartines iniciatyvas ir plėtoti bei įgyvendinti visapusiškas politikos programas, susijusias su įtraukiu švietimu, ir strategijas, kurios skirtos specialiesiems poreikiams patenkinti, skatinti pačių pažeidžiamiausių asmenų grupėms priklausančių asmenų teises, sukurti įtraukesnę mokymosi aplinką ir gerinti atvirumą ir didinti dalyvavimo mastą; ragina Komisiją kartu su Europos specialiojo ugdymo plėtros agentūra sukurti naujoviškus metodus ir švietimo priemones, kad būtų galima didinti įtrauktį ir patenkinti atskirų mokinių poreikius;

134. rekomenduoja valstybėms narėms įtraukti mokymąsi apie ES į jų vidurinių mokyklų mokymo programas, kad studentai galėtų sužinoti apie Sąjungos veikimą, jos istoriją ir Europos pilietybės vertę;

135. pabrėžia tai, kad svarbu į mokyklų programas ir švietimo turinį įtraukti ir skatinti žinias apie moterų emancipacijos istoriją, pirmiausia apie moterų rinkimų teisę, taip pat minėti simbolines metines (pvz., 2018 m. žymi 100 metų, kai moterys Lenkijoje ir Vokietijoje įgijo balsavimo teisę), siekiant didinti informuotumą ir siekti skatinti moterų teises švietimo sistemoje;

136. pabrėžia, kad švietimas apie sveikatą ir santykius, kuris apimtų aiškinimą vaikams ir jaunimui apie santykius, paremtus lygybe, susitarimu, pagarba ir abipusiškumu, yra labai svarbus, taip pat svarbus mokymas apie moterų ir mergaičių teises, įskaitant reprodukcinės teises ir lytinę sveikatą ir teises, nes tai yra priemonė, kovojanti su stereotipais, užkertanti kelią smurtui dėl lyties bei skatinanti gerovę;

137. skatina mokyklose rengti Raudonojo Kryžiaus mokymus, skirtus moksleiviams, mokytojams ir darbuotojams, kad jie įgytų pagrindinių pirmosios pagalbos įgūdžių ir gebėtų veikti skubiosios pagalbos atvejais;

138. ragina Komisiją ir valstybes nares parengti bandomąją sistemą, kuria būtų remiami vidurinių mokyklų mokinių mainai ir pagal kurią jie bent pusę mokslo metų praleistų kitoje valstybėje narėje;

139. ragina valstybes nares naudoti standartizuotus testus kaip priemones, skirtas įgytoms žinioms ir įgūdžiams įvertinti, tik tiek, kiek tai būtinai reikalinga;

140. ragina valstybes nares apsvarstyti galimybę priimti priemones, kuriomis būtų siekiama pripažinti mokymosi užsienio mokyklose laikotarpius, dėl kurių neišduodamas diplomai ar nesuteikiama kvalifikacija; šiuo atžvilgiu ragina Komisiją pasiūlyti gaires dėl užsienio mokyklose praleistų laikotarpių pripažinimo, atsižvelgiant į valstybių narių turimą geriausią patirtį, švietimo sistemų abipusio pripažinimo principą, pagrindiniais gebėjimais pagrįstą požiūrį, taip pat į nacionalinių švietimo sistemų ir kultūrų ypatumus;

141. ragina Komisiją, valstybes nare ir regionų valdžios institucijas spręsti patyčių, patyčių skaitmeninėje erdvėje, priekabiavimo, priklausomybės ir smurto problemą mokyklose, tiesiogiai bendradarbiaujant su subjektais, kuriems tai naudinga tiesiogiai, ir visais susijusiais subjektais (ypač mokytojais, tėvų organizacijomis ir specialistų NVO), rengiant įtraukias prevencines programas ir informacines kampanijas;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

142. rekomenduoja valstybėms narėms, jų švietimo įstaigoms ir Komisijai aktyviau skatinti mokinių sportinę veiklą;

Aukštasis mokslas

143. ragina sukurti Europos švietimo erdvę, kuri būtų pagrįsta esamų sistemų, pvz., Europos mokslinių tyrimų erdvės, Inovacijų sąjungos, Europos aukštojo mokslo erdvės, galimybėmis, kad jos stiprintų ir papildytų viena kitą;

144. ragina valstybes nares bent 2 proc. savo BVP investuoti į aukštąjį mokslą ir laikytis ES lyginamojo standarto, pagal kurį iki 2020 m. numatoma į MTTP investuoti 3 proc. ES BVP;

145. ragina valstybes nares ir regionines valdžios institucijas, naudojant nacionalinius ir regioninius išteklius ir skirstant Europos Sąjungos struktūrinių ir investicijų fondų lėšas, pirmenybę teikti švietimo programoms ir bendradarbiavimo tarp aukštųjų mokyklų, verslo, pramonės, mokslinių tyrimų bendruomenių ir visos visuomenės skatinimui;

146. ragina valstybes nares skatinti įtraukesnį ir prienamesnį studentų, stažuotojų, pameistrių mokytojų, mokslininkų ir administracinio personalo judumą, nes jis prisideda prie jų asmeninio ir profesinio tobulėjimo, taip pat prie geresnės mokymosi, mokymo, mokslinių tyrimų ir administravimo kokybės; pritaria tam, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos visų asmenų judumui, be kitų priemonių, sklandžiai pripažįstant užsienio mokyklose įgytus kreditus ir akademinę ir profesinę kvalifikaciją, teikiant tinkamą finansavimą ir asmeninę pagalbą, užtikrinant socialines teises ir, kai reikia, švietimo srities judumą įtraukiant į švietimo programas; šiuo atveju atkreipia dėmesį į naujas Komisijos iniciatyvas, įskaitant Europos studento pažymėjimo iniciatyva siekiant sudaryti palankesnes sąlygas studentų judumui kertant sienas;

147. mano, kad būtina didinti finansavimą, skirtą dėstytojų ir mokslininkų judumui, numatant studijų ir mokslinių tyrimų stipendijas, taip pat išlaidų atlyginimą, ilginant buvimo užsienyje laikotarpius, supaprastinant leidimų išdavimo procedūras ir populiarinant dėstytojų ir mokslininkų bendro vadovavimo formas;

148. ragina Komisiją paskatinti valstybes nares didinti suaugusiųjų švietimo darbuotojų judumą, kuris jau yra numatytas pagal programą „Erasmus+“;

149. pabrėžia, kad, norint stiprinti kokybės užtikrinimo sistemą ES lygmeniu ir visose Europos aukštojo mokslo erdvei priklausančiose šalyse, svarbu tarpvalstybiniu lygmeniu garantuoti kvalifikacijų ir akademinį laipsnių tarpusavio pripažinimą ir atitiktį;

150. pabrėžia, kad reikia parengti išsamias strategijas ir tinkamas priemones, skirtas naujų mokymo ir mokymosi būdų, pvz., e. mokymosi, atvirų masinio nuotolinio mokymo kursų, atviros prieigos išteklių, kokybei nustatyti; šiuo atžvilgiu pripažįsta Europos aukštojo mokslo kokybės užtikrinimo tinklo (angl. ENQA) ir kitų atitinkamų ES tinklų vaidmenį padedant nustatyti kokybės užtikrinimą;

151. ragina Komisiją ir valstybes nares populiarinti atnaujintą ES aukštojo mokslo darbotvarkę, skirtą aukštosiomis mokykloms, regionams ir vietos valdžios institucijoms ir darbdaviams, siekiant patenkinti aukštųjų mokyklų ir studentų poreikius ir išspręsti jų problemas, kurti ryšius su vietos ir regionų veikėjais, kreiptis į vietos bendruomenes, skatinti vietos ir regionų plėtrą ir inovacijas, kurti įtraukias ir susijusias aukštojo mokslo sistemas, stiprinti bendradarbiavimą su verslo pasauliu ir spręsti regionų igūdžių poreikius; taip pat ragina aukštąsias mokyklas aktyviau įsitraukti į vietos ir regionų plėtrą, dalyvaujant bendradarbiavimą skatinančiuose bendruomenės projektuose ir imtis kitų veiksmų;

152. ragina vykdyti Naujoje Europos igūdžių darbotvarkėje nustatytus išpareigojimus, įskaitant paramą valstybėms narėms skatinant geresnį informavimą apie absolventų daromą pažangą darbo rinkoje; šiuo atveju palankiai vertina pasiūlymą iki 2020 m. sukurti Europos informacijos apie tolesnę absolventų karjerą sistemą; mano, kad informacijos apie tolesnę absolventų karjerą ir tikslų bei atitinkamų duomenų (ne tik nacionaliniu, bet ir ES lygmeniu) rinkimas yra itin svarbus siekiant užtikrinti kokybę ir plėtoti kokybišką švietimą;

153. ragina Komisiją dėti daugiau pastangų siekiant sumažinti mokslinių tyrimų ir inovacijų atotrūkį tarp valstybių narių ir regionų, siūlant naujas iniciatyvas pagal programą „Marie Skłodowskos-Curie veiksmai“, taip pat remti paramos pagal šią programą gavėjų mokslinių tyrimų ir mokymo veiklos derinį, ruošiantis akademinę karjerą;

154. siūlo, kad ES mokslo, technologijų, inžinerijos, (menų) ir matematikos (angl. STE(A)M) sričių koalicija apimtų įvairias disciplinas ruošiant studentus gyventi ir dirbti dinamiškai besikeičiančioje realybėje;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

155. pritaria tam, kad Europos kreditų perkėlimo sistemos (ECTS) kreditai būtų teikiami mokiniams už savanorišką darbą bendruomenėje, nes tai yra priemonė, kuria galima prisidėti prie studentų profesinio ir asmeninio tobulėjimo;

156. pabrėžia, kad tarptautinės bendradarbiavimo programos, kultūrinė diplomatija ir politiniai dialogai su trečiosiomis šalimis aukštojo mokslo srityje ne tik leidžia žinioms laisviau judėti, bet taip pat padeda gerinti Europos aukštojo mokslo kokybę ir tarptautinę padėtį, kartu skatinant mokslinius tyrimus ir inovacijas, plėtojant judumą ir kultūrų dialogą bei skatinant tarptautinį vystymąsi pagal ES išorės veiksmų tikslus;

157. mano, kad į ateitį nukreiptos švietimo sistemos turėtų apimti mokymąsi siekiant tvarumo ir taikos kūrimo ir apimti platesnį profesinio raštingumo pobūdį, atsižvelgiant į didėjančią Europos visuomenės skaitmeninimą ir robotizavimą, daugiausia dėmesio skiriant ne tik ekonomikos augimui, bet ir besimokančiųjų asmeniniam tobulėjimui, geresnei sveikatai ir gerovei;

158. ragina valstybes nares skatinti švietimo institucijų ir verslo pasaulio bendradarbiavimą siekiant geriau parengti besimokančiuosius įžengti į darbo rinką, taip pat imtis veiksmų siekiant išspręsti įgūdžių paklausos ir pasiūlos neatitikimo ir įgūdžių trūkumo problemą; šiuo atžvilgiu skatina į aukštojo mokslo programas ir PRM sistemas įtraukti kokybiškos mokomosios praktikos, pripažįstamos suteikiant ECTS kreditus, vietas, aukštojo mokslo institucijų, verslo pasaulio, mokslinių tyrimų sektoriaus ir vietos ir regionų ekonomikos veikėjų bendradarbiavimą kuriant kokybiškas dualinio švietimo ir profesinio mokymo sistemas, konsultacijų karjeros klausimais teikimą, pameistrystes, stažuotes, taip pat realybę atitinkančius mokymus, o tai galėtų būti įtraukta į profesinio ir aukštojo mokslo programas; taip pat ragina valstybes nares užtikrinti kiekvienam jaunuoliui teisę ES gauti darbo pasiūlymą, dalyvauti pameistrystės programoje, papildomus mokymus arba darbą ir mokymąsi kartu;

159. mano, jog norint užtikrinti, kad pameistrystė ar mokomoji praktika būtų kokybiška, ypač svarbu turėti sutartį, kurioje būtų apibrėžiamos visų šalių funkcijos ir atsakomybė ir konkrečiai nurodoma trukmė, mokymosi tikslai ir užduotys, atitinkančios aiškiai nustatytus įgytinius įgūdžius, užimtumo statusas, tinkama kompensacija (atlygis), taip pat už viršvalandžius, socialinės apsaugos sistemos pagal taikytinus nacionalinės teisės aktus ir (arba) taikytinos kolektyvinės sutartys;

160. pabrėžia, kad būtina pasiūlyti tinkamą mokymosi ir mokymo turinį bei tinkamas darbo sąlygas atliekant stažuotę ar pameistrystės metu, siekiant užtikrinti jų esminį vaidmenį pereinant iš švietimo sistemos į profesinį gyvenimą; pabrėžia, kad stažuotės ir pameistrystė niekada neturėtų būti naudojamos kaip darbo vietų pakaitalas, o stažuotojai ar pameistrai neturėtų būti laikomi pigia ar net neapmokama darbo jėga;

161. siūlo, kad universitetai ir mokymo centrai teiktų pagrindinius ir papildomus mokytojų profesinio rengimo kursus, kuriuose dalyvautų ekspertai, turintys patirties darbo srityse, atitinkančiose specializuotas profesinio mokymo kursų sritis;

Mokytojas – kokybiško mokymo garantas

162. ragina Komisiją ir valstybes nares remti mokytojus, kad jie įtrauktų naujoves ir technologijas į mokymą, gerinant mokytojų skaitmeninius įgūdžius, taip pat teikiant jiems tinkamus išteklius ir pagalbą, pvz., daugiau rengiant pradedančiųjų mokymus ir kuriant interneto bendruomenes, teikiant atviruosius švietimo išteklius ir rengiant kursus;

163. pritaria tam, kad būtų sukurta Mokymo ir mokymosi akademija kaip papildoma mokytojų mokymo ir keitimosi geriausia patirtimi Europos Sąjungos lygmeniu priemonė, sukuriant bendravimo internetu centrą, dalijantis patirtimi ir vieni iš kitų mokantis, taip pat tai būtų vieta reguliariems susitikimams rengiant praktinius užsiėmimus, seminarus ir konferencijas, kad mokytojai būtų skatinami bendradarbiauti, gerinama mokymo kokybė ir skatinamas mokytojų profesinis tobulėjimas; ragina Komisiją pateikti pasiūlymą dėl projekto, kuriuo būtų sukurta tokia akademija, taip pat pagrįsta Europos mokyklų tinklo akademijos praktine patirtimi;

164. primena, kad pedagogų rengimas yra svarbus aukštųjų mokyklų mokymo personalui ir kad svarbu atsižvelgti į tai, kad įdarbinant pedagoginius gebėjimus būtų vertinami kaip ne mažiau svarbūs už mokslinių tyrimų gebėjimus; atkreipia dėmesį į moksliniais tyrimais grindžiamo švietimo ir pedagoginių mokslinių tyrimų, kaip į studentą orientuoto požiūrio į mokymąsi ir mokymą, aktyvų mokymąsi, gebėjimų ugdymo gerinimą ir mokymo metodikos gerinimą skatinimo priemonių, vaidmenį;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

165. ragina valstybes nares teikti paskatas, siekiant pritraukti ir motyvuoti jaunimą ir kvalifikuotus mokytojus prisijungti prie švietimo sistemos ir joje dirbti;
166. pabrėžia, kad būtina pripažinti IUP darbuotojų profesinį statusą;
167. ragina remti daugiakalbius kursus dėstančius mokytojus, nes šie kursai yra svarbus švietimo tarptautinimo veiksnys;
168. atkreipia dėmesį į tarpkultūrinio mokymosi kaip mokytojų rengimo dalies svarbą, siekiant didinti mokytojų tarpkultūrinę kompetenciją, norint populiarinti Europos kultūrą ir bendras vertybes, taip pat Europos mokymo aspektą; pažymi, kad tarpkultūrinė kompetencija yra būtina dirbant visuomenėje, kurioje didėja įvairovė, ir skatinant mokyklų internacionalizavimą;
169. mano, kad būtina kurti mokytojų žinių ir mokinių technologinių galimybių sąveiką, siekiant kuo geriau išnaudoti mokymosi rezultatus;
170. pritaria tam, kad visu mokytojų švietimo laikotarpiu būtų vykdomos mokytojų mokymo stažuotės, vadovaujant kvalifikuotiems kuratoriams;
171. ragina mokytojus ir mokyklų vadovus skatinti ir imtis vadovaujamojo vaidmens įgyvendinant inovacijas mokyklos aplinkoje ir skatinant jų plėtrą;
172. ragina aukštąsias mokyklas pirmenybę teikti aukštojo mokslo mokytojų ir mokslininkų pedagoginių žinių gerinimui ir atnaujinimui, remti tokius mokytojus ir jiems už tai atlyginti, įskaitant šiuolaikinių technologijų teikiamas švietimo galimybes, kaip priemonę gerinti studentų mokymosi rezultatus ir mokymo efektyvumą;
173. remia naujų, novatoriškų ir plataus užmojo mokymo metodų ir švietimo standartų plėtojimą, kad būtų galima geriau reaguoti į studentų ir aukštųjų mokyklų poreikius, taip pat į sparčiai besikeičiančio pasaulio problemas;

o

o o

174. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.
-

2018 m. birželio 12 d., antradienis

P8_TA(2018)0248

Siekiant sukurti tausų ir konkurencingą Europos akvakultūros sektorių

2018 m. birželio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija „Siekiant sukurti darnų ir konkurencingą Europos akvakultūros sektorių: dabartinė būklė ir ateities uždaviniai“ (2017/2118(INI))

(2020/C 28/03)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Tvarios ES akvakultūros plėtros strateginės gairės“ (COM(2013)0229),
- atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 304/2011, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 708/2007 dėl svetimų ir nevietinių rūšių panaudojimo akvakultūroje ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 1998 m. liepos 20 d. Tarybos direktyvą 98/58/EB dėl ūkinės paskirties gyvūnų apsaugos ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2009 m. rugpjūčio 5 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 710/2009, iš dalies keičiantį Reglamentą (EB) Nr. 889/2008, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 834/2007 įgyvendinimo taisyklės, dėl išsamių ekologinės akvakultūros gyvūnų ir jūros dumblių gamybos taisyklių nustatymo ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1/2005 dėl gyvūnų apsaugos juos vežant ir atliekant susijusias operacijas ir iš dalies keičiantį Direktyvas 64/432/EEB ir 93/119/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 1255/97 ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2008 m. rugsėjo 5 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 889/2008, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 834/2007 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklavimo įgyvendinimo taisyklės dėl ekologinės gamybos, ženklavimo ir kontrolės ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2007 m. birželio 28 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 834/2007 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklavimo ir panaikinantį Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91 ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1380/2013 dėl bendros žuvininkystės politikos, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1954/2003 ir (EB) Nr. 1224/2009 bei panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2371/2002 ir (EB) Nr. 639/2004 bei Tarybos sprendimas 2004/585/EB ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1379/2013 dėl bendro žvejybos ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1184/2006 ir (EB) Nr. 1224/2009 ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000 ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 508/2014 dėl Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo ir kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2328/2003, (EB) Nr. 861/2006, (EB) Nr. 1198/2006 bei (EB) Nr. 791/2007 ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1255/2011 ⁽⁹⁾,
- atsižvelgdamas į 2017 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2017/1004 dėl Sąjungos sistemos, skirtos duomenų rinkimui, tvarkymui ir naudojimui žuvininkystės sektoriuje bei paramai mokslinėms rekomendacijoms dėl bendros žuvininkystės politikos, sukūrimo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 199/2008 ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ O L L 88, 2011 4 4, p. 1.

⁽²⁾ O L L 221, 1998 8 8, p. 23.

⁽³⁾ O L L 204, 2009 8 6, p. 15.

⁽⁴⁾ O L L 3, 2005 1 5, p. 1.

⁽⁵⁾ O L L 250, 2008 9 18, p. 1.

⁽⁶⁾ O L L 189, 2007 7 20, p. 1.

⁽⁷⁾ O L L 354, 2013 12 28, p. 22.

⁽⁸⁾ O L L 354, 2013 12 28, p. 1.

⁽⁹⁾ O L L 149, 2014 5 20, p. 1.

⁽¹⁰⁾ O L L 157, 2017 6 20, p. 1.

2018 m. birželio 12 d., antradienis

- atsižvelgdamas į savo 2008 m. gruodžio 4 d. rezoliuciją dėl Europos kormoranų populiacijos valdymo plano, skirto didėjančiai kormoranų daromai žalai žuvų ištekliais, žuvininkystei ir akvakultūrai mažinti, parengimo ⁽¹¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. birželio 17 d. rezoliuciją dėl naujo postūmio įgyvendinti Europos akvakultūros darnios plėtros strategiją ⁽¹²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. liepos 8 d. rezoliuciją dėl žuvininkystės ir akvakultūros produktų importavimo į ES tvarkos, atsižvelgiant į būsimą bendros žuvininkystės politikos (BŽP) reformą ⁽¹³⁾,
- atsižvelgdamas į savo poziciją, priimtą 2010 m. lapkričio 23 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2011, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 708/2007 dėl svetimų ir nevietinių rūšių panaudojimo akvakultūroje ⁽¹⁴⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. rugsėjo 8 d. rezoliuciją dėl mokslinių tyrimų ir inovacijų mėlynojoje ekonomikoje potencialo išnaudojimo siekiant ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo ⁽¹⁵⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. gegužės 12 d. rezoliuciją dėl žuvininkystės ir akvakultūros produktų atsekamumo restoranuose ir mažmeninėje prekyboje ⁽¹⁶⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Vandens pagrindų direktyvos ir Jūrų strategijos pagrindų direktyvos taikymas akvakultūros sektoriuje“ (SWD(2016)0178),
- atsižvelgdamas į 2015 m. Komisijos dokumentą „Apžvalginė ataskaita: pelekinų žuvų akvakultūros taisyklių įgyvendinimas“ (DG SANTE 2015-7406 – MR),
- atsižvelgdamas į 2017 m. birželio 29 d. Komisijos komunikatą „Bendros sveikatos koncepcija grindžiamas Europos kovos su atsparumu antimikrobinėms medžiagoms veiksmų planas“ (COM(2017)0339),
- atsižvelgdamas į 2016 m. Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komiteto ekonominę ataskaitą dėl ES akvakultūros sektoriaus,
- atsižvelgdamas į Eurobarometro ataskaitą „Vartotojų įpročiai, susiję su žvejybos ir akvakultūros produktais“ (2017 m.) ir Europos žvejybos ir akvakultūros produktų rinkos observatorijos (EUMOFA) atliktą papildomą analizę,
- atsižvelgdamas į 2017 m. lapkričio mėn. aukšto lygio mokslinių patarėjų grupės parengtą mokslinę nuomonę „Vandenynų teikiamas maistas“,
- atsižvelgdamas į FAO atsakingos žuvininkystės kodeksą,
- atsižvelgdamas į Pasaulinės gyvūnų sveikatos organizacijos (OIE) vandens gyvūnų sveikatos kodeksą,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 42 straipsnį ir 43 straipsnio 2 dalį,
- atsižvelgdamas į savo 2017 m. liepos 6 d. rezoliuciją „Europos Sąjungos atokiausių regionų sanglaudos ir plėtros skatinimas. SESV 349 straipsnio taikymas“ ⁽¹⁷⁾,

⁽¹¹⁾ OL C 21 E, 2010 1 28, p. 11.

⁽¹²⁾ OL C 236 E, 2011 8 12, p. 132.

⁽¹³⁾ OL C 351 E, 2011 12 2, p. 119.

⁽¹⁴⁾ OL C 99 E, 2012 4 3, p. 177.

⁽¹⁵⁾ OL C 316, 2017 9 22, p. 64.

⁽¹⁶⁾ OL C 76, 2018 2 28, p. 40.

⁽¹⁷⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0316.

2018 m. birželio 12 d., antradienis

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto pranešimą ir Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto nuomonę (A8-0186/2018),
- A. kadangi akvakultūros sektorius, įskaitant jūros ir gėlo vandens žuvų ūkius, moliuskų, vėžiagyvių, jūros dumblių ir dygiaodžių ūkius, yra novatoriškas ekonomikos sektorius, sparčiausiai auganti maisto gamybos veikla ir potencialus aukštųjų technologijų sektorius, kuriam reikalingos didelės struktūrinės ir mokslinių tyrimų investicijos, taip pat ilgalaikis veiklos ir finansų planavimas;
- B. kadangi žuvų ir jūrinių bestuburių ūkių sektorius atlieka svarbų ir vertingą vaidmenį ekonomikos, užimtumo, socialinėje ir aplinkos srityse, nes gerina gyvenimo kokybę Sąjungos pakrančių ir žemyninės dalies teritorijose ir atokiausiuose regionuose ir padeda užtikrinti europiečių apsirūpinimo maistinėmis medžiagomis ir maistu saugumą; kadangi esama tam tikrų veiksmų, kurie daro neigiamą poveikį akvakultūros produkcijai, įskaitant aplinkos ir klimato veiksnius, tačiau visų pirma plėšriuosius gyvūnus; kadangi įvairiais tyrimais įrodyta, kad šie plėšriųjų gyvūnų veiksniai daro didelį poveikį produkcijai;
- C. kadangi Komisijos komunikate „Tvarios ES akvakultūros plėtros strateginės gairės“ pabrėžiamos keturios prioritetinės sritys, kurioms reikia skirti daugiausia dėmesio siekiant panaudoti ES akvakultūros potencialą: administracinės procedūros, koordinuotas teritorijų planavimas, konkurencingumas, visų pirma sektorių susiejant su mokslu, ir vienodos veiklos sąlygos;
- D. kadangi tame komunikate rekomenduojama, kad valstybės narės parengtų daugiamečius nacionalinius strateginius akvakultūros planus, kuriuose būtų išnagrinėti esminiai trūkumai ir spręstinos problemos, nustatyti bendrieji tikslai ir, jei įmanoma, šių tikslų įgyvendinimo pažangos vertinimo rodikliai;
- E. kadangi vietos ekosistemų ir išteklių išsaugojimas turi būti pagrindinis prioritetinis tikslas, siekiant užkirsti kelią vietos žvejybos ir akvakultūros veiklos perkėlimui į kitą vietą ir sunaikinimui;
- F. kadangi nepaisant gerų ketinimų ir pastangų ES akvakultūra nesivysto, priešingai nei vis sparčiau auganti akvakultūra kituose pasaulio regionuose;
- G. kadangi apskaičiuota, kad ES akvakultūros sektorius patenkina tik 10 proc. žuvies vidaus paklausos, ir kadangi daugiau kaip pusė žuvininkystės produktų paklausa patenkinama importuojant produktus iš trečiųjų valstybių;
- H. kadangi akvakultūra turėtų būti laikoma žemės ūkio veiklos forma, ypač tvenkinių ūkių atveju;
- I. kadangi atokiausi regionai ypač atsilieka akvakultūros plėtros srityje;
- J. kadangi neseniai parengtoje aukšto lygio mokslinių patarėjų grupės nuomonėje į Komisijos nario K. Vello klausimą tai grupei „Kaip galima gauti daugiau maisto ir biomasės iš vandenynų nedarant žalos ateities kartų paveldui?“ atsakyta tokiomis rekomendacijomis: „integruoti atsakingos vandenynų teikiamo maisto kultūros paradigmą [...] į plataus masto ES ir pasaulines sisteminio lygmens politikos darbotvarkes“ ir „kelti marikultūros Europoje plėtros klausimus aukštesniu ir labiau strateginiu lygmeniu vykdant visapusišką, suderintą politikos programą – tai apima marikultūros reikalavimų įtraukimo į 2014 m. ES jūrų teritorijų planavimo direktyvos įgyvendinimo priemones gairių nustatymą ir technologinio bendradarbiavimo plėtrą marikultūros srityje pagal tausios žvejybos partnerystės susitarimus, sudaromus tarp ES ir pietinėmis šalimis partnerėmis“;
- K. kadangi norint įsteigti ar plėsti akvakultūros ūkį ES reikia gauti įvairių leidimų ir kadangi tų oficialių dokumentų gavimo procedūra nėra suderinta ES lygmeniu ir paprastai ilgai trunka, yra sudėtinga ir jai trūksta teisinio tikrumo ir ekonominio nuspėjamumo; kadangi tokia padėtis gali trukdyti sektoriui vystytis, atgrasyti nuo verslo investicijų ir dėl jos sektorius gali patirti pernelyg didelės išlaidas, neskaitant to, kad netiesiogiai skatinamas importas iš trečiųjų valstybių;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

- L. kadangi pačios sudėtingiausios su akvakultūros veikla susijusios procedūros yra tos, kurios yra susijusios su aplinkosaugos reikalavimais (poveikio aplinkai vertinimais, strateginiais aplinkos apsaugos vertinimais ir kontrolės procedūromis), ir paradoksalu, bet šios ilgai trunkančios ir sudėtingos administracinės procedūros ne visada užtikrina aplinkos apsaugą, priešingai, kartais dėl jų pasidaro sunku įsteigti socioekonominiu ir aplinkosaugos požiūriu darnios ir kokybiškos akvakultūros ūkius; kadangi gėlavandenė ir jūrinė akvakultūra skiriasi; kadangi, atsižvelgiant į akvakultūros subsektorių skirtumus, jiems reikia skirtingų išteklių valdymo, šėrimo ir reprodukcijos metodų; kadangi būtina atsižvelgti į šiuos skirtumus rengiant reglamentus dėl ES akvakultūros ir visų pirma darnios aplinkos standartus;
- M. kadangi biurokratinių procedūrų, ypač susijusių su licencijavimu ir planavimu, sudėtingumas ir vilkinimas yra prilygintinas neveikimui, kuris neišvengiamai kainuoja galimiems investuotojams ir turi poveikį socialiniams ir darbo santykiams teritorijose, kuriose išsistėgę akvakultūros ūkiai, o ypač moterų ir jaunimo nedarbai;
- N. kadangi, norint užtikrinti tinkamą teritorijų planavimą, būtina atsižvelgti į skirtingus įvairių naudotojų poreikius ir sykiu būtinumą apsaugoti gamtą ir dėti pastangas tuos poreikius suderinti; kadangi vietų, kur būtų galima įsteigti ūkį, stygius, tinkamo teritorijų planavimo stoka ir konkuravimas su kita ekonomine veikla turi didelį poveikį ES akvakultūros plėtrai kai kuriuose regionuose, nes akvakultūros sektorius yra ne toks svarbus, palyginti kitais, „stipresniais“ sektoriais;
- O. kadangi teritorijų planavimas yra viena iš būtinų išankstinių ilgalaikės akvakultūros plėtros sąlygų ir būtinų priemonių, siekiant užtikrinti tinkamą akvakultūrai skirtų vietų planavimą, atsižvelgiant į kitas veiklas atitinkamose teritorijose;
- P. kadangi pagrindiniai ES aplinkosaugos teisės aktai yra direktyvos (Jūrų strategijos direktyva, Paukščių direktyva ir Buveinių direktyva) ir todėl valstybėms narėms ir vietos bei regioninės valdžios institucijoms paliekama tam tikra laisvė jas perkelti į nacionalinę teisę ir taikyti savo nuožiūra; kadangi dėl to nuostatos nėra vienodai įgyvendinamos ES, atsiranda teisinis netikrumas įmonėms ir ūkiams, trūksta nuspėjamumo investuotojams ir sudaromos nevienodos sąlygos;
- Q. kadangi mokslinėje nuomonėje „Vandenynų teikiamas maistas“ nurodoma, kad vienintelis būdas per trumpą laiką smarkiai padidinti iš vandenyno gaunamą maisto ir biomasės kiekį – rinkti žemiausiuose maisto grandinės lygiuose esančius organizmus, pvz., didžiuosius dumblis ir dvigeldžius moliuskus;
- R. kadangi dėl skirtingų akvakultūrą reglamentuojančių teisinių sistemų įmonėms gali būti taikomi skirtingi reikalavimai net tame pačiame jūros baseine ir tokiu būdu gali būti iškraipoma konkurencija;
- S. kadangi reikėtų teigiamai vertinti gero bendradarbiavimo remiantis gamtos augininkų ir sektoriaus sudarytais savanoriškais ir kitais susitarimais pavyzdžius; kadangi pavyzdžiai, kaip akvakultūros sektorius prisideda prie geros vandens kokybės ir vandens ekosistemos paslaugų išlaikymo, teigiamai vertintini, bet svarbu taip pat pripažinti, kad akvakultūra gali daryti neigiamą poveikį vietos aplinkai ir vandens kokybei, ir siekti jį sumažinti; todėl ragina toliau plėtoti inovacijas ir iniciatyvas siekiant ilgalaikio darnaus ir pelningo sektoriaus;
- T. kadangi, norint auginti dvigeldžius moliuskus ir didžiuosius dumblis, reikia, kad aplinkoje būtų proporcingi maistinių druskų kiekiai;
- U. kadangi, atsižvelgiant į tai, toks gėlųjų vandenų žuvų ūkis taip pat turėtų būti laikomas aplinkos apsaugos paslauga, užtikrinančia vandens kokybę ir kiekį, ir nusipelno didesnio ES sprendimus priimančių subjektų pripažinimo ir paramos, nei sulaukdavo iki šiol;
- V. kadangi ES produktai turi atitikti daug griežtų aplinkosaugos, gyvūnų sveikatos, gyvūnų gerovės ir vartotojų apsaugos taisyklių ir standartų, apimančių gamybos operacijas, pašarus, gerovę, transportą, perdirbimą ir socialines darbo vietų sąlygas – visa tai turi tiesioginį poveikį gamybos sąnaudoms; kadangi dėl to gaunami puikios kokybės ir darniai pagaminti produktai, kurie gali būti brangesni, todėl mažiau konkurencingi, palyginti su importuojamais produktais, kurie dažnai patenka į ES rinką mažesnėmis kainomis, nes jų auginimas yra nedarnus aplinkosaugos, socialiniu ir darbo požiūriu ir juos auginant taikomi žemi gyvūnų gerovės ir sveikatos standartai;
- W. kadangi dalis akvakultūros įmonių yra labai priklausomos nuo energijos išteklių, o tai didina akvakultūros produkcijos sąnaudas;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

- X. kadangi reikėtų didinti suvartojamą žuvies kiekį, nes ji yra maisto produktas, kurio sudėtyje yra žmogaus sveikatai naudingų baltymų, riebalų rūgščių, vitaminų, mineralų ir pagrindinių mikroelementų, ir kadangi puiki ES jūros gėrybių kokybė turėtų būti pagrindinis konkurencinis ES akvakultūros pranašumas;
- Y. kadangi didėjant pasaulio gyventojų skaičiui kartu nuolat didėja pasaulyje suvartojamas žuvies kiekis;
- Z. be to, kadangi ES prekybos, socialinė ir aplinkosaugos politika ne visuomet dera: pvz., ES suteikia bendrosios lengvatų sistemos (BLS arba BLS+) statusą pažeidžiamoms besivystančioms šalims, kad joms reikėtų mokėti mažesnius eksporto į ES muitus arba jų nereikėtų mokėti ir taip suteikia joms labai svarbią priegią prie ES rinkų ir prisideda prie jų ekonomikos augimo; kadangi tuo pačiu metu kai kurios šių šalių, pvz., kai kurios Azijos šalys, gamina akvakultūros produktus, neatitinkančius aplinkosaugos, gyvūnų gerovės, sveikatos, socialinių ir darbo standartų, kurių turi laikytis ES veiklos vykdytojai, ir kai kuriais atvejais pažeidžia žmogaus teises;
- AA. kadangi akvakultūros pašarų srityje ES taip pat yra labai priklausoma nuo žuvininkystės produktų importo iš trečiųjų valstybių ir kadangi darniau pagaminti, alternatyvūs pašarai kol kas nepakankamai ištirti ir remiami;
- AB. kadangi ES išorės prekybos akvakultūros produktais balansas yra deficitinis ir vyksta nesąžininga importuojamų trečiųjų valstybių akvakultūros produktų ir ES produkcijos konkurencija, daranti neigiamą poveikį maisto kokybei ir vartotojų sveikatai;
- AC. kadangi akvakultūra trečiojoje valstybėje teikia ES galimybių investuoti;
- AD. kadangi Europos akvakultūros produktai skiriasi, palyginti su trečiųjų valstybių produktais, kokybės, aplinkosauginio pėdsako, socialinės elgsenos ir gyvūnų gerovės standartų požiūriais, tačiau to skirtumo Europos vartotojai negali pamatyti, kai informacija, kurią jie gauna apie produktus, yra nepakankama arba netiksli (ypač informacija apie kilmės šalį, atšildymą arba gyvūnų rūšį);
- AE. kadangi ES teisės aktai dėl vartotojams teikiamos informacijos apie vandens organizmų produktus yra aiškūs ir kadangi kontroliuoti, kaip jų laikomasi, yra valstybių narių institucijų pareiga; kadangi, nepaisant to, plačiai žinomas neigiamas reiškinys – tokia esminė informacija vartotojui faktiškai nepateikiama nei žuvų prekyvietėse, nei restoranuose; kadangi tokia padėtis, kai nuostatos nepakankamai gerai įgyvendinamos, kenkia ES akvakultūros konkurencingumui;
- AF. kadangi darnios akvakultūros pamatinis principas – sveikų gyvūnų auginimas, o tam būtina turėti specialių ir novatoriškų veterinarijos priemonių, visų pirma vakcinų ir antibiotikų, kurie turėtų būti atsakingai ir ribotai naudojami, siekiant užtikrinti gyvūnų ir vartotojų sveikatą ir gerovę, taip pat saugius ir maistingus akvakultūros produktus, nedarant žalos aplinkai ir laukinėms rūšims; kadangi priimant ES gyvūnų gerovės teisės aktus, kalbant apie infekcijų ir ligų gydymą ir jų poveikį produkto kokybei, taip pat turi būti atsižvelgiama į akvakultūros ypatumus ir žuvų rūšių ypatumus;
- AG. kadangi Bendros sveikatos koncepcija grindžiamame Europos kovos su atsparumu antimikrobinėms medžiagoms veiksmų plane konstatuojama, kad imunizacija skiepais yra ekonomiškai efektyvi visuomenės sveikatos priežiūros srities intervencinė priemonė kovojant su atsparumu antimikrobinėms medžiagoms ⁽¹⁸⁾, o tai taikoma ir akvakultūrai;
- AH. kadangi tai, kaip Europos visuomenė ir vartotojai įsivaizduoja akvakultūrą, skiriasi priklausomai nuo valstybės narės, tačiau apskritai akivaizdu, kad yra galimybių tobulėti;
- AI. kadangi visada esama galimybių tobulėti taikant geresnę praktiką, tačiau blogą nuomonę apie akvakultūros veiklą ne visada lemia realios problemos (aplinkosaugos, kokybės ar saugos aspektai), o išankstinės vartotojų nuostatos apie akvakultūrą; kadangi tokia padėtis susidarė daugiausia dėl to, jog tikima, kad toks realus akvakultūros poveikis, koks būdingas kai kurioms trečiojojioms valstybėms (besivystančioms šalims), daromas ir ES, o tai yra netiesa;
- AJ. kadangi dėl labai skirtingos akvakultūrai taikomos praktikos atsiranda, be kita ko, dideli produktų kokybės, poveikio aplinkai ir sanitarijos sąlygų skirtumai, kurie dažnai lemia vartotojų abejones dėl gauto produkto;
- AK. kadangi prasta akvakultūros reputacija turi poveikio viešojo sektoriaus valdžios institucijų valdymui (licencijavimui, planavimui ir pan.), taip pat rinkodaros sąlygoms;

⁽¹⁸⁾ Europos Komisija (2017 m. birželio 29 d.). „Bendros sveikatos koncepcija grindžiamas Europos kovos su atsparumu antimikrobinėms medžiagoms (AAM) veiksmų planas“, p. 10.

2018 m. birželio 12 d., antradienis

- AL. kadangi gėlių vandenių akvakultūra, taip pat vidaus vandenių akvakultūra uždaruose vandenyse ir integruota multitrofinė akvakultūra ir recirkuliacinės sistemos arba akvaponika miesto zonose, gali padėti didinti apsirūpinimo maistu saugumą ir gerinti kaimo vietovių vystymąsi;
- AM. kadangi vėžiagyviai, moliuskai ir vandens augalai, pvz., dumbliai, taip pat yra svarbūs akvakultūros išteklių;
- AN. kadangi moksliniams tyrimams ir inovacijoms tenka esminis vaidmuo siekiant panaudoti darnios akvakultūros potencialą; kadangi produkciją galima darniai didinti užtikrinant novatorišką plėtrą, vandens regeneravimą ir valymą, atsinaujinančiųjų išteklių energijos naudojimą ir energijos bei išteklių naudojimo efektyvumą, sykiu sumažinant poveikį aplinkai ir teikiant aplinkos paslaugas;
- AO. kadangi labai svarbūs ES lygmens mokslinių duomenų standartiniai protokolai, nes turint duomenų atsiranda galimybė prižiūrėti ir gerinti valdymo ir gamybos praktiką, taip pat poveikį aplinkai ir sveikatai;
- AP. kadangi, siekiant sumažinti poveikį aplinkai ir padaryti akvakultūrą darnesnę, pirmenybė turi būti teikiama vietos ar endeminių rūšių gyvūnų auginimui;
- AQ. kadangi sunkumai gauti kreditą ir ilgas laikotarpis tarp investicijų ir pirmojo pardavimo (dažnai treji metai ar daugiau) gali atgrasyti investuotojus;
- AR. kadangi bankų ir finansų įstaigų siūlomos išankstinio finansavimo sąlygos darosi vis griežtesnės;
- AS. kadangi procedūros, kurios daugeliu atvejų naudotojams nėra pakankamai aiškios, ir daugybė dokumentų, kuriuos reikia pateikti norint gauti finansavimą iš Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo, atgraso paraiškų teikėjus; kadangi dabartiniams 2014–2020 m. programavimo laikotarpiui skirtų apytikriai 1 280 mln. EUR Europos akvakultūros sektoriui plėtoti nepakanka; kadangi, neskaitant nepakankamų lėšų, ir tų esamų lėšų įsisavinimo lygis valstybėse narėse yra nepaprastai žemas;
- AT. kadangi plėtojant darnią akvakultūrą būtina atsižvelgti į galimą poveikį laukiniams žuvų ištekliams ir vandens kokybei, o atitinkamai akvakultūrai taip pat reikalingi sveikų žuvų išteklių ir puiki vandens kokybė;
- AU. kadangi turimi duomenys rodo, kad didėja atotrūkis (apskaičiuota, kad jis sudaro 8 mln. tonų) tarp ES suvartojamų jūros gėrybių kiekio ir sužvejojamo kiekio; kadangi darni akvakultūra ir darni žvejyba padeda užtikrinti ilgalaikį apsirūpinimo maistu ir mitybos saugumą, įskaitant maisto tiekimą, taip pat ekonomikos augimą ir darbo vietas Sąjungos piliečiams, ir prisideda prie augančios pasaulinės maisto iš vandens gyvūnų paklausos tenkinimo, jeigu akvakultūros veiklai naudojami darniai pagaminti pašarai ir išvengiama aplinkos būklės blogėjimo; kadangi akvakultūra taip gali prisidėti prie bendro tikslo panaikinti atotrūkį tarp suvartojamo ir pagaminamo jūros gėrybių kiekio ES;
- AV. kadangi akvakultūroje kilogramą mažos vertės žuvų galima paversti kilogramu didelės vertės žuvų (pvz., stintenėmis šeriant otus, vertė padidėja nuo 0,10 iki 7,00 EUR už kilogramą);
- AW. kadangi jaunimas yra mažiau suinteresuotas dirbti akvakultūros sektoriuje arba investuoti į jį ir jį plėtoti, nes dėl prastos komunikacijos ir finansinių perspektyvų ir stabilumo stokos šis sektorius jaunesnėms kartoms yra nepatrauklus;
- AX. kadangi darni bendruomenei priklausanti ir jos valdoma akvakultūra gali duoti socialinės ir ekonominės naudos periferiniams pakrantės regionams ir atlikti teigiamą vaidmenį mėlynojoje ekonomikoje;
- AY. kadangi gėlių vandenių akvakultūra sudaro 20 proc. visos Europos sektoriaus veiklos ir kadangi ES parama turėtų atitikti šią dalį; kadangi skirtingas gėlių vandenių akvakultūros pobūdis reiškia, kad šiam sektoriui reikia specialių taisyklių ir atskiro skyriaus teisės aktuose dėl Sąjungos bendros žuvininkystės politikos;
- AZ. kadangi moksliniai tyrimai ir inovacijos atlieka itin svarbų vaidmenį siekiant didesnio akvakultūros sektoriaus darnumo ir konkurencingumo ES rinkoje;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

- BA. kadangi gėlyjū vandenų akvakultūros projektai gali būti taip pat vykdomi naudojant *ex post* finansavimą ir kadangi tam dažnai prireikia neproporcingai didelių investuotojų pastangų ir dėl to daugeliu atvejų žuvis auginantys ūkininkai nedrįsta imtis šių projektų; kadangi daugeliu atvejų paramos intensyvumas yra nepakankamas;

ES akvakultūros potencialo panaudojimas

1. pripažįsta, kad darni akvakultūra, įskaitant jūrinės ir gėlyjū vandenų akvakultūros sektorius, gali turėti teigiamo poveikio užimtumui ir Sąjungos ekonomikai – apskritai pagerinti produktyvumą ir gyvenimo kokybę Sąjungos pakrančių ir žemyninės dalies teritorijose; pabrėžia, kad reikia skatinti jos plėtrą, įvairinimą ir inovacijas, skatinant daugiau gaminti žuvų, vėžiagyvių, moliuskų, dumblių ir dygiaodžių akvakultūros produktų ir gerinant jų konkurencingumą (siekiant pagerinti ES akvakultūros produkciją tiek, kad per penkerius metus ji pasiektų bent jau dabartinį pasaulinės akvakultūros augimo tempą, ir skatinti investuoti į efektyviau energiją naudojančią ir ekonomišką įrangą), taip pat didinant suvartojamą jų kiekį ir indėlį į ES gyventojų aprūpinimo maistu ir maistinėmis medžiagomis saugumą; pabrėžia, kad tai turi būti daroma sykiu užtikrinant tinkamą jūrų ekosistemų veikimą, kad būtų galima tęsti pelningos akvakultūros veiklą, verslinę žvejybą ir kitokį tausų jūrų aplinkos naudojimą;

2. mano, kad ES reiktų didinti akvakultūros sektoriaus produkciją, visų pirma siekiant sumažinti natūralių gamtos išteklių žvejybos intensyvumą; mano, kad iš žuvų gaminami pašarai turėtų būti gaminami darniai ir neturėtų kelti grėsmės bendros žuvininkystės politikos didžiausio galimo tausios žvejybos laimikio tikslams ir kad derėtų kontroliuoti į vandenį patenkančių maistingųjų medžiagų kiekius; pabrėžia mokslinių tyrėjų, akvakultūros sektoriaus, pašarų gamintojų, aplinkosaugos organizacijų ir institucijų bendradarbiavimo svarbą; pabrėžia, kad plėtojant ES akvakultūrą turėtų būti atsižvelgiama į kokybę, darnumą, maisto saugos, aplinkosaugos, gyvūnų ir žmonių sveikatos aspektus ir kad akvakultūra šiuo atžvilgiu turėtų būti pavyzdinė; teigiamai vertina naujas sausumos akvakultūros iniciatyvas, ypač jautrių jūrų ir ES uždarytų vandenų regionuose, ir mano, kad reikia griežtesnių priemonių, siekiant akvakultūrą paversti veiksmingesniu, ekonomiškai perspektyvesniu, socialiai atsakingu ir aplinkai nekenkiančiu sektoriumi, tenkinančiu didelę žuvis paklauso dalį Europoje ir mažinančiu Europos priklausomybę nuo importo;

3. palankiai vertina Komisijos komunikatą „Tvarios ES akvakultūros plėtros strateginės gairės“ ir tai, kad jame apibrėžiamos sritys, kuriose reikia dėti daugiau pastangų siekiant panaudoti ES akvakultūros potencialą taip, kad ja, kartu su tausia žvejyba, būtų prisidedama prie tikslo panaikinti suvartojamo ir gaminamo jūrų gėrybių kiekio atotrūkį tokiu būdu, kuris būtų darnus aplinkos apsaugos, socialiniu ir ekonominiu požiūriais;

4. pabrėžia, kad gėlyjū vandenų akvakultūra tebėra nepakankamai išnaudota galimybe gerinti apsirūpinimo maistu saugumą ir vystyti kaimo vietas;

5. pabrėžia, kad darnus augimas turi būti pagrįstas: verslo investicijų nuspėjamumu ir teisiniu tikrumu, kuriuos galima užtikrinti taikant veiksmingesnę administracinę sistemą, didesniu valdymo skaidrumu, nustatant aiškius ir vienodus licencijų visoje ES išdavimo kriterijus, bendromis ligų kontrolės procedūromis ir prieiga prie tinkamo gyvūnų bei žmonių sveikatai nekenksmingo veterinarinio gydymo, veiksmingu teritorijų planavimu, gairių dokumentais, gerosios patirties mainais, Akvakultūros patariamiosios tarybos parama ir tinkama finansine parama; pažymi, kad visi šie veiksniai gali prisidėti prie darnaus augimo;

6. palankiai vertina 2017 m. lapkričio mėn. pateiktos mokslinės nuomonės „Maistas iš vandenynų“, kurioje nagrinėjama jūrų, žvejybos ir akvakultūros sričių politikos plėtra ir įgyvendinimas artimiausiais metais, išvadas ir rekomendacijas, parengtas siekiant padėti padidinti iš vandenynų darniai gaunamo maisto kiekį;

7. ragina Komisiją remti sektoriaus pastangas sumažinti savo priklausomybę nuo laukinių žuvų išteklių žuvų pašarų gamybos srityje, be kita ko, gamybai panaudojant daugiau jūrų ir kitokių dumblių;

8. ragina Komisiją skatinti tolesnę besiformuojančio jūrų dumblių akvakultūros sektoriaus plėtrą;

9. pripažįsta, kad akvakultūra gali padėti užtikrinti apsirūpinimo maistu ir maistinėmis medžiagomis saugumą ES gyventojams ir kad reikalinga darni ir sveika mityba, klimato požiūriu pažangios, gyvūnų gerovei nekenkiančios ir aplinkos apsaugos požiūriu darnios maisto sistemos, žiedinės ir efektyvų išteklių naudojimą užtikrinančios maisto sistemos, skatinančios inovacijas ir bendruomenių įgalėjimą;

10. pakartoja, kad Europos akvakultūros plėtra turi būti susieta su esminiu ir gyvybiškai svarbiu savarankiškos, saugios, maistines medžiagas užtikrinančios ir darnios maisto gamybos poreikiu ir kad jai turi būti skiriama daugiau dėmesio bendroje ES darbotvarkėje;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

11. ragina Komisiją ir valstybes nares investuoti į mokslinius tyrimus, studijas ir bandomuosius projektus, skirtus novatoriškiems, perspektyviems, aplinkos požiūriu atsakingiems akvakultūros būdams, įskaitant integruotas multitrofines akvakultūros sistemas, akvaponiką ir recirkuliacines akvakultūros sistemas, kurios mažina akvakultūros ūkių poveikį buveinėms, laukinių gyvūnų populiacijoms ir vandens kokybei ir tokiu būdu prisideda prie ekosisteminio metodo;
12. ragina Komisiją atlikti nuodugnią visų aukšto lygio mokslinių patarėjų grupės pateiktų rekomendacijų analizę ir užtikrinti, kad jos būtų tinkamai įgyvendintos;
13. pabrėžia, kad rengiant darnios Europos akvakultūros politiką būtina atsižvelgti į skirtingų akvakultūros tipų ypatybes, nevienodus poreikius ir iššūkius ir parengti konkreitiems poreikiams pritaikytas priemones, pagal kurias būtų taip pat atsižvelgiama į geografinius skirtumus ir galimus klimato kaitos padarinius; todėl ragina Komisiją rengiant bendrą žuvininkystės politiką po 2020 m. nustatyti atskiras taisykles pagal kiekvieno subsektoriaus ypatybes;
14. atkreipia dėmesį į gelūjū vandenių akvakultūros, taip pat vidaus vandenių akvakultūros uždaruose vandenyse, integruotas multitrofines akvakultūros ir recirkuliacinių sistemų bei akvaponikos galimybes miesto teritorijose; pabrėžia, kad gelūjū vandenių akvakultūros teikiamos galimybės užtikrinti apsirūpinimo maistu saugumą ir kaimo vietovių plėtrą vis dar nepakankamai išnagrinėtos, tačiau jai tenka svarbus socialinis vaidmuo, nes ji užtikrina kaimo užimtumą skurdžiausiose teritorijose, taip pat jai tenka aplinkos apsaugos vaidmuo išsaugant vertingas šlapynes ir teikiant įvairiausias ekosistemų paslaugas, kurios duoda gerokai daugiau nei tik ekonominę naudą;
15. pabrėžia, kad svarbu pradėti naudoti koordinavimo priemones, kurti tyrimų grupes ir imtis ES lygmens veiksmų siekiant nustatyti atvejus, kai moliuskų auginimui didelį pavojų kelia plėšri auksaspalvė dorada (*Sparus aurata*), ir ieškoti darnių ir aplinkai nekenksmingų sprendimų;
16. pripažįsta akvakultūros ir papildomo žuvų produktų perdirbimo ir eksporto pramonės, kaip vietinio sektoriaus, galimybes užtikrinti užimtumą ir ekonominę naudą, ypač pakrančių ir salų kaimo bendruomenėms;
17. pažymi, jog svarbu, kad Vandens pagrindų direktyva ir Jūrų strategijos pagrindų direktyva užtikrintų teritorijų, kuriose auginami moliuskai, apsaugą, nustatytą dabar jau panaikintoje vadinamojoje Moliuskų direktyvoje;
18. pabrėžia, kad didžiųjų dumblių ir dvigeldžių moliuskų auginimui skirtoje aplinkoje mažinant maistinių medžiagų kiekį, siekiant geros aplinkos būklės, turi būti atsižvelgta į auginamų organizmų gebėjimą natūraliai prisitaikyti;

Administracinių procedūrų supaprastinimas

19. pabrėžia vietos ir regionų valdžios institucijų atliekamą labai svarbų vaidmenį Europos akvakultūros plėtros srityje, be kita ko, įgyvendinant valstybių narių parengtus daugiamečius strateginius planus;
20. pabrėžia, kad darni akvakultūros plėtra turi būti paremta verslo investicijų nuspėjamumu ir teisiniu saugumu, kuriems užtikrinti reikalingas:
 - a) administracinių procedūrų supaprastinimas ir paspartinimas – mažiau biurokratijos ES, nacionaliniu ir regioniniu lygmeniu, kuo labiau išnaudojant informacines ir ryšių technologijas, sykiu užtikrinant, kad jūros aplinka toliau neblogėtų,
 - b) geresnis skaidrumas ir tinkamas planavimas,
 - c) geresnis veiklos koordinavimas, atsižvelgiant į pasidalijamąją ES, valstybių narių ir atitinkamais atvejais) regioninių ir vietos valdžios institucijų kompetenciją,
 - d) sparčios, aiškios ir skaidrios licencijų išdavimo procedūros ir riboti pritarimo terminai, kad nebūtų atbaidomi investuotojai,
 - e) nuodugnus Komisijos vykdomas valstybių narių daugiamečių nacionalinių strateginių planų įgyvendinimo stebėjimas,

2018 m. birželio 12 d., antradienis

- f) Komisijos parengtos nacionalinių strateginių planų gairės, siekiant vienodo ES teisės aktų (daugiausia aplinkos apsaugos teisės aktų ir sveikatos apsaugos teisės aktų, kuriais užtikrinama, kad nebūtų daroma žala ekosistemoms ir žvejybos veiklai) taikymo,
- g) suderinta įvairių regionų ir valstybių narių, besinaudojančių tais pačiais vandenimis, teisinė sistema, siekiant užtikrinti sąžiningą konkurenciją ir veiksmingą aplinkosaugos politiką,
- h) glaudus Komisijos ir kompetentingų institucijų (nacionalinių, bet taip pat ir vietos bei regioninių) bendradarbiavimas įgyvendinant ES teisės aktus (daugiausia sanitarijos ir aplinkosaugos), taip pat prireikus pagalba derinant nacionalinės ar regioninės teisės aktus,
- i) valstybių narių keitimosi informacija ir geriausios patirties pavyzdžiais mechanizmai, taikant nacionalinių priemonių, susijusių su verslo saugumu, prieiga prie Sąjungos vandenų ir teritorijų, atvirąjį koordinavimo metodą, ir licencijų išdavimo procedūrų supaprastinimas,
- j) tinkama ES ir nacionalinio lygmens viešoji finansinė parama darniai ir atsakingai akvakultūros produktų gamybai, inovacijoms ir plėtrai,
- k) geresnis akvakultūros ir žvejybos klausimų integravimas į Sąjungos prekybos susitarimus;

21. siūlo kuo greičiau sukurti pagal vieno langelio principą veikiančią administracinę sistemą, kurią taikant būtų priimami ir vykdomi visi įgaliojimai ir visus dokumentus būtų galima pateikti vienai administracinei įstaigai; mano, kad tai pagerintų galutinio naudotojo ir įvairių lygmenų viešosios administracijos santykius;

22. rekomenduoja licencijas išduoti pagal supaprastintą sistemą arba skubos tvarka, pagal kurią kompetentinga institucija išduotų laikiną sertifikatą, leidžiantį pradėti veiklą tiems ūkio subjektams, kurie tenkina tam tikrus iš anksto nustatytus kriterijus; pažymi, kad tie kriterijai galėtų būti paremti pareiškėjo ankstesne veikla arba tuo, kad teikiamas iš tikrųjų naujoviškas akvakultūros projektas inovacijų ir (arba) darnumo požiūriu arba kad yra nustatytos akvakultūros servituto zonos, kurių atveju veikla, nesuderinama su akvakultūra, iš anksto apibrėžta;

Lygiateisiškumas kitų sektorių atžvilgiu

23. pabrėžia, kad vykdant tinkamą teritorijų planavimą turėtų būti atsižvelgiama į visus sektorius (holistinis požiūris), darnumo aspektus ir apsirūpinimo maistu saugumą, neteikiant pirmenybės stipriems ekonomikos sektoriams akvakultūros sąskaita; pabrėžia, kad vykdant teritorijų planavimą nebūtinai turi būti atskiriamos veiklos tam tikruose regionuose – geriau jas proporcingai suderinti, nes tai galėtų būti naudinga visiems;

24. siūlo remti aktyvesnę ir svarbesnę akvakultūros organizacijų ir žvejybos vietos veiklos grupių vaidmenį ir dalyvavimą sprendimų priėmimo procese pasinaudojant regionalizavimu, siekiant užtikrinti, kad kiekvienam atskiram regionui būtų parinktas geriausias metodas;

25. pažymi, kad itin svarbu tinkamai atsižvelgti į akvakultūros sektoriaus interesus ir jį traktuoti sąžiningai kitų sektorių atžvilgiu, pvz., kai vykdomas teritorinis planavimas;

26. primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares parengti teritorinio planavimo žemėlapius, siekiant nustatyti galimas teritorijas, kuriose akvakultūra ir kita veikla gali būti vykdomos kartu;

27. pažymi, kad teritorijų planavimas ir licencijų išdavimo sąlygos yra bene svarbiausios priežastys, dėl kurių kiti svarbūs ar stiprūs sektoriai nelinkę dalytis erdve;

28. pabrėžia, kad, siekiant užtikrinti vienodas prieigos prie jūrų išteklių sąlygas, akvakultūros sektoriuje atliekami būtini socialinio ir ekonominio poveikio ir poveikio aplinkai tyrimai taip pat turėtų apimti visus sektorius, su kuriais akvakultūra konkuruoja, pvz., turizmo arba žaliavų gavybos;

29. primygtinai ragina valstybes nares ir nacionalines institucijas laikytis ES teisės aktų dėl vandenų ir užterštų teritorijų atkūrimo ir valymo;

30. pabrėžia, kad teisės aktus reikėtų priimti lygiateisiškai pasikonsultavus su visais suinteresuotaisiais subjektais;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

Teisės aktų pritaikymas akvakultūros poreikiams

31. pabrėžia, kad drauge su socialiniu ir ekonominiu tvarumu turi būti užtikrinamas aplinkosauginis tvarumas (tvarumas apima tris ramsčius) ir kad turi būti tinkamai atsižvelgiama į esamą ir galimą akvakultūros indėlį į Sąjungos apsirūpinimo maistu saugumą;
32. palankiai vertina sektoriuje taikomą geriausią praktiką ir gero bendradarbiavimo pavyzdžius, pagrįstus savanoriškais susitarimais ir kitomis sutartimis tarp gamtosaugininkų ir sektoriaus, įskaitant veiklą „Natura 2000“ teritorijose; džiaugiasi dėl daugybės pavyzdžių, kai akvakultūra prisideda prie geros vandens kokybės užtikrinimo; pripažįsta sektoriaus teikiamas vandens ekosistemos paslaugas ir ragina teikti paskatas joms sustiprinti; pabrėžia, kad, žvelgiant iš tvarumo, socialinio ir ekonomikos vystymosi perspektyvos, nepageidautina priimti teisinių nuostatų, kuriomis būtų dar labiau apsunkinama akvakultūros veikla;
33. pabrėžia, kad ES teisės aktai turėtų būti geriau priderinti prie akvakultūros realijų, ypatumų ir poreikių, vykdant bendrą žuvininkystės politiką ir laikantis, be kita ko, ES aplinkos apsaugos teisės aktų, vadovaujantis tikslu iki 2020 m. užtikrinti gerą visų jūrų vandenų aplinkos būklę ir atsižvelgiant į moterų ir jaunimo užimtumo šiame sektoriuje svarbą;
34. pabrėžia, kad tais atvejais, kai įgyvendinant ES teisės aktus kyla problemų arba jie įgyvendinami nenuosekliai, reikėtų parengti jų aiškinimo ir geriausios praktikos gaires;
35. primena, kad šio sektoriaus atstovai turėtų būti labiau įtraukti į sprendimų priėmimo procesą;
36. primygtinai ragina Komisiją padidinti nedidelį akvakultūros produktų gamybos indėlį, kuris, remiantis skaičiavimais, sudaro 10 proc., tenkinant vidaus žuvies paklausą, ir užtikrinti, kad daugiau kaip pusė Sąjungos žuvies paklausos nebebūtų tenkinama importuojant produktus;

ES akvakultūros konkurencingumo didinimas ES ir už jos ribų

37. ragina, kad būtų reikalaujama, kad importuojami akvakultūros produktai atitiktų tokius pačius aplinkosaugos, maisto saugos ir socialinius bei darbo standartus, juos gaminant būtų paisoma žmogaus teisių, kurių privalo laikytis ES veiklos vykdytojai, ir apgailėstauja dėl to, kad vis dar nėra vienodų sąlygų šioje srityje ir kad pavojingi konkurencijos iškreipimai kelia didelių problemų ES ūkio subjektams;
38. atkreipia dėmesį į dabartinę Europos žuvų tvenkiniuose auginojų padėtį: jie patiria didelius savo išteklių nuostolius dėl tokių plėšrūnų kaip ūdros, garniai ir kormoranai; pabrėžia, kad šie plėšrūnai taip pat naikina sterkių ir karpių ikrus ir tokiu būdu gerokai apriboja gėlių vandenių žuvų veisimą ir reprodukciją; todėl ragina valstybes nares garnių ir kormoranų atžvilgiu taikyti esamas nukrypti leidžiančias nuostatas ir ragina Komisiją persvarstyti ūdrų populiacijos išsaugojimo būklę ir leisti prireikus šalinti ir kontroliuoti šiuos plėšrūnus;
39. ragina atlikti dažnesnes ir nuodugesnes importuojamų produktų kilmės ir pasienio patikras, o ES viduje taikyti priemones, siekiant kovoti su neteisėta arba slepiama akvakultūros veikla, nuo kurios nukentčia sektoriaus vidaus plėtra;
40. pažymi, kad ES turėtų eksportuoti darnumo standartus ir praktines žinias; mano, kad tai ypač svarbu tais atvejais, kai gretimuose regionuose auginami tokių pačių rūšių gyvūnai kaip ES, ir visų pirma trečiojoje valstybėje, besinaudojančiose tais pačiais vandenimis, kaip ir ES;
41. ragina Komisiją užtikrinti, kad prekybos susitarimuose su trečiosiomis šalimis partnerėmis būtų numatyta sudaryti lengvatines sąlygas patekti į rinką su sąlyga, kad bus taikomi darnumo ir gyvūnų gerovės standartai, lygiaverčiai taikomiems ES;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

42. ragina Komisiją, įgyvendinant ES bendradarbiavimo su besivystančiomis šalimis politiką, skirti lėšų paramos ir mokymo priemonėms, kurių padėtį skatinti darnią akvakultūrą ir ugdyti tų šalių akvakultūros subjektų sąmoningumą kokybės ir aukštesnių gamybos standartų, ypač aplinkos, higienos ir socialinių standartų, politikos klausimais;
43. primygtinai ragina skatinti ES investuoti į akvakultūros projektus, įgyvendinamus trečiojoje valstybėje;
44. ragina Komisiją ir toliau užtikrinti, kad eksportuojančiose trečiojoje valstybėje būtų laikomasi ES importo taisyklių, įskaitant ūkių veiklą, kuri turi atitikti aplinkos apsaugos, higienos ir socialinius standartus, kad vienodos veiklos sąlygos būtų taikomos tarptautiniu mastu; taip pat mano, kad akvakultūros procesų trečiojoje valstybėje stebėjimo rezultatai turėtų būti lemiamas kriterijus priimančiam sprendimui dėl produktų eksporto į ES leidimų atnaujinimo;
45. prašo Komisijos įvertinti „Brexit“ poveikį akvakultūros sričiai;

Geresnis vartotojų informavimas

46. primygtinai ragina visa apimtimi ir visapusiškai taikyti ES ženklavimo ir vartotojų informavimo teisės aktus tiek žuvų prekybos vietose, tiek viešbučių, restoranų ir viešojo maitinimo sektoriuose; mano, kad tai svarbu visų žuvininkystės produktų (ne tik akvakultūros produktų) – tiek importuojamų, tiek gaminamų ES – atvejais; mano, kad šiuo tikslu turėtų būti pakoreguotas ir sugriežtintas Kontrolės reglamentas;
47. prašo sukurti specialų ženklą, pagal kurį būtų galima atpažinti darnios ES akvakultūros produktus, ir pabrėžia, kad vartotojams reikalingas skaidrumas kalbant ir apie akvakultūros produktus, importuojamus iš trečiųjų valstybių, sustiprinant atsekamumą;

Gyvūnų gerovės užtikrinimas

48. mano, kad į strategiją, susijusią su skerdimo klausimais, turėtų būti įtraukiami pasiūlymai, kaip užtikrinti procesus, per kuriuos būtų rengiami veiksmingi humaniški žuvų skerdimo metodų pagal OIE ir Europos maisto saugos tarnybos parametrai, ir tai, kad žuvis skerti naudojama įranga veiktų pagal tuos parametrus ir kad efektyvaus humaniško ūkyje auginamų žuvų skerdimo metodai būtų įdiegti, įvertinti ir sertifikuoti visoje ES;

Galimybė gauti veterinarinių priemonių

49. pažymi, kad ES veterinarijos srities teisės aktai turi būti geriau pritaikyti akvakultūros realijoms ir poreikiams, t. y. turi būti atsižvelgiama į skirtingas gyvūnų rūšis ir veiklos skirtumus;
50. pabrėžia, kad reikia sukurti bendrą ES vakcinų ir kitų veterinarinių priemonių, saugančių gyvūnų ir žmonių sveikatą, rinką, visų pirma retesnėms rūšims;
51. pažymi, kad, palyginti su plačiai vartojamų antibiotikų sąnaudomis, diagnostikos, alternatyvių antimikrobinų medžiagų ir vakcinacijos sąnaudos yra didesnės ir tai, deja, tampa kliūtimi didinti vakcinacijos mastą ir lygį, kaip numatyta veiksmų plane⁽¹⁹⁾; teigiamai vertina tai, kad Komisija veiksmų plane numato iniciatyvas, kuriomis siekiama didinti diagnostikos, alternatyvių antimikrobinų medžiagų ir vakcinų naudojimo mastą⁽²⁰⁾;
52. primygtinai ragina Komisiją nustatyti įpareigojimą teikti informaciją apie vakcinų ir antibiotikų naudojimą akvakultūroje, atsižvelgiant į galimą jų naudojimo pavojų žmonių sveikatai ir ekosistemai;
53. mano, kad Komisija ir valstybės narės turėtų parengti konkrečias paskatas ir priemones, įskaitant geresnę Direktyvos 2006/88/EB įgyvendinimą ar, jei reikia, dalinį keitimą, kad būtų skatinamas integruotos grandinės požiūris į AAM ir didėtų alternatyvių antimikrobinų medžiagų, diagnostikos priemonių ir vakcinų naudojimo mastas ir taip būtų skatinama ekonomiškai vandens gyvūnų ligų ir atsparumo antibiotikams prevencija, kontrolė ir išnaikinimas ir kuo didesnis vandens gyvūnų išgyvenamumas, augimas ir gamybos efektyvumas;
54. pabrėžia, kad vykdančios Europos masto ir nacionalines programas reikia skatinti jūrinių bestuburių ir žuvų sveikatos mokslinius tyrimus ir vandens gyvūnams skirtų naujų veterinarinių priemonių plėtrą;
55. pažymi, kad atsparumas antibiotikams yra labai didelė medicinos ir veterinarijos problema, ir ragina Komisiją nustatyti apribojimus, kad antibiotikus būtų galima naudoti tik tais atvejais, kai akvakultūros įmonėje kyla didelė epizootinių ligų rizika, o ne paprasčiausiai kaip prevencinę priemonę, ir įvertinti jų poveikį rizikai, kad atsparumas bus perduotas vartotojams;

⁽¹⁹⁾ Bendros sveikatos koncepcija grindžiamas Europos kovos su atsparumu antimikrobinėms medžiagoms (AAM) veiksmų planas, p. 15.

⁽²⁰⁾ Ten pat, p. 12.

2018 m. birželio 12 d., antradienis

Geresnės reklaminės kampanijos ir informavimas

56. pažymi, kad reikia vykdyti geresnes reklamines kampanijas ir geriau informuoti apie akvakultūros ir žuvies vartojimo naudą ES lygiu;
57. ragina Komisiją skatinti rengti aktyvias ir ilgalaikes ES bendrosios reklamos kampanijas, per kurias būtų aiškunami ES akvakultūros produktų darnumo privalumai, atkreipiamas dėmesys į jų puikią kokybę, gyvūnų gerovę ir aplinkosaugos standartus, palyginti su iš trečiųjų valstybių importuojamais produktais, kaip ir „Užauginta ES“ kampanijos atveju;
58. Pabrėžia, kad reikia skatinti ir finansuoti regioninių kokybės sistemų, taikomų pagal Reglamentą (ES) Nr. 1151/2012, tokių kaip saugomos geografinės nuorodos, reklamines kampanijas; ragina Komisiją, bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis, pradėti ES masto vartotojams ir įmonėms skirtą informavimo kampaniją apie akvakultūrą apskritai ir, konkrečiai, apie skirtumus tarp aukštų ir visapusiškų Europos rinkos standartų ir importuojamiems trečiųjų valstybių produktams taikomų žemesnių standartų, ypač daug dėmesio skiriant problemoms, kurių kyla maisto saugos ir visuomenės sveikatos srityse dėl į Sąjungą patenkančių ypač atsparių mikroorganizmų ir atsparumo antimikrobinėms medžiagoms (AAM); pabrėžia ES teisės aktų dėl auginamų, vežamų ir skerdžiamų žuvų gerovės svarbą tenkinant vartotojų lūkesčius ir reklamuojant ES standartais užtikrinamą produktų kokybę, palyginti su iš trečiųjų valstybių importuojamų produktų kokybe;
59. ragina Komisiją iš ES reklamos biudžeto skirti tinkamą sumą žuvies ir kitų žvejybos ir akvakultūros produktų reklamos reikmėms; mano, kad, siekiant padidinti informuotumą apie ES akvakultūros produktus ir palankumą jiems, turėtų būti pradėta plataus masto rinkodaros kampanija, grindžiama bendrais principais ir apimanti visas valstybes nares, vykdoma kaip kolektyvinė 80–100 proc. paramos intensyvumo priemonė;
60. remia Europos tinklo FARNET vietos akvakultūros veiklos grupių vykdomą savo veiklos reklamą vietos, nacionaliniu ir Europos lygmenimis;

Mokslinių tyrimų ir inovacijų rėmimas

61. pažymi, kad Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondas, kuris paskyrė 1,2 mlrd. eurų darniai ES akvakultūros plėtrai, taip pat kiti finansavimo šaltiniai, pavyzdžiui, „Horizontas 2020“, suteikia galimybių inovacijoms;
62. pabrėžia žvejybos vietos veiklos grupių, kurios prisideda prie žvejybos ir akvakultūros plėtros atitinkamose teritorijose didindamos vietos žuvininkystės išteklius ir skatindamos žvejybos ir akvakultūros inovacijas ir įvairinimą, svarbą;
63. prašo Komisijos remti austrių herpeso viruso mokslinius tyrimus ir kovą su juo;
64. reiškia susirūpinimą dėl kai kurių invazinių svetimų rūšių poveikio Europos akvakultūrai; pabrėžia, kad labai svarbu mokslškai pagrįstai, veiksmingai ir proporcingai įgyvendinti Reglamentą (ES) Nr. 1143/2014 dėl invazinių svetimų rūšių introdukcijos ir plitimo prevencijos ir valdymo, kad būtų apsaugota tiek Europos akvakultūra, tiek vietinės rūšys ir ekosistemos; prašo Komisijos ir valstybių narių remti tyrimus ir inovacijas siekiant kovoti su daugiausia problemų keliančiomis invazinėmis svetimomis rūšimis;
65. primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares remti kovą su japoniniu grėžtuku (sraigėmis kenkėjomis);
66. pabrėžia, kad pagal programą „Horizontas 2020“ ir devintąją bendrąją programą (BP 9) turėtų ir toliau būti remiama akvakultūros srities mokslinių tyrimų veikla, kuria gerinamas sektoriaus konkurencingumas ir sprendžiamos 2016 m. Komisijos surengtoje konferencijoje „FOOD2030“ ir aukšto lygio mokslinių patarėjų grupės nuomonėje „Maistas iš vandenynų“ iškeltos problemos;
67. mano, kad Komisija turėtų konsultuotis su Europos akvakultūros technologijų ir inovacijų platformos organizacija (EATiP) ir Akvakultūros patariamąja taryba dėl prioritetinių klausimų, kuriuos reikėtų įtraukti į nacionalinius strateginius planus;
68. primygtinai ragina investuoti į ekosistema grindžiamos akvakultūros būdų mokslinius tyrimus, studijas ir bandomuosius projektus, visų pirma atokiausiuose ir demografinių sunkumų patiriančiuose regionuose;
69. pažymi, kad turėtų būti sustiprintas mokslo bendruomenės ir akvakultūros gamintojų bei kitų pirmesnių ir tolesnių grandžių suinteresuotųjų subjektų bei gamintojų bendradarbiavimas;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

70. prašo, kad, remiantis patikimiausiomis mokslinėmis rekomendacijomis, ES lygmeniu būtų nustatyti standartiniai tiek jūrinių, tiek gėlių vandenių žuvų ūkių duomenų rinkimo protokolai, siekiant stebėti ir gerinti akvakultūros valdymo ir gamybos praktiką ir tos praktikos socialinį poveikį, poveikį sveikatai, ekonominį poveikį ir poveikį aplinkai;

71. ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti akvakultūros sektoriuje taikyti novatoriškas ir ekologiškas, pvz., akvaponikos, technologijas, siekiant maistą gaminti darniai ir efektyviai naudojant išteklius ir išvengti neigiamo poveikio aplinkai;

72. ragina Komisiją skatinti nagrinėti galimybes toliau plėtoti jūrų dumblių akvakultūrą – ekologiniu ir ekonominiu požiūriu vertingą sektorių, tinkamai atsižvelgiant į socialinius ir aplinkosaugos darnumo aspektus;

Mokymo ir užimtumo skatinimas

73. ragina valstybes nares, jei naudinga – padedant Komisijai, užtikrinti tinkamą akvakultūros srities profesinį mokymą ir atkreipti dėmesį į galimybę perkvalifikuoti profesionaliosios žvejybos pramonės darbuotojus, kad jie išmokytų alternatyvių vandens aplinkos naudojimo būdų, ir tokiu būdu padėti kurti darbo vietas moterims ir jaunimui kaimo ir pakrančių vietovėse, atokiausiuose regionuose, salose ir apskritai regionuose, kurie itin priklausomi nuo žvejybos ir akvakultūros veiklos;

ES akvakultūros sektoriaus darnumo didinimas

74. pabrėžia svarbų akvakultūros sektoriuje moterų atliekamą vaidmenį ir būtinybę pritaikyti teisės aktus, kad jie atitiktų šią realiją, taip pat tinkamai atsižvelgti į kitas su akvakultūra susijusias veiklas, tokias kaip veiklos, kurias plėtoja, be kita ko, žvejybos tinklų mezgėjai arba pakuotojai;

75. pažymi, kad Europos rinkoje nepakanka novatoriškų sistemų, skirtų žuvisms auginti kuo artimesnėje ekosistemoje aplinkoje naudojant natūralius pašarus; mano, kad turi būti pagerintos tokių sistemų plėtojimo bendrosios sąlygos;

76. mano, kad reikalingos investicijos siekiant išnaudoti akvakultūros sektoriaus potencialą ir užtikrinti jo darnumą, aplinkos apsaugą ir viešųjų gėrybių teikimą, todėl ragina didinti mokslinių tyrimų, inovacijų ir į kokybę orientuotų darnios gamybos projektų finansavimą; ragina Komisiją ir valstybes nares dar labiau supaprastinti ir sumažinti akvakultūros sektoriui, įskaitant žuvų tvenkiniuose augintojus, tenkančią biurokratinę našta;

77. pabrėžia, kad skatinant akvakultūros sektoriaus mokslinių tyrimų ir inovacijų programų ir specialių universitetų programų įstaigų bendradarbiavimą bus iškeliami nauji idėjų ir skatinamas domėjimasis šiuo ekonomikos sektoriumi;

Tinkamo finansavimo iš Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo ir kitų struktūrinių fondų užtikrinimas

78. palankiai vertina tai, kad darnios ir konkurencingos akvakultūros skatinimas yra vienas iš Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo prioritetų; tačiau reiškia susirūpinimą dėl to, kad, remiantis 2014 m. Europos Audito Rūmų paskelbto tyrimo išvadomis, šio fondo pirmtakas (Europos žuvininkystės fondas, EŽF) neteikė efektyvios paramos darniai akvakultūros plėtrai; pažymi, kad Europos lygmeniu paramos priemonės buvo įvertintos kaip prastai parengtos ir prižiūrimos ir kad jomis nepavyko užtikrinti pakankamai aiškios akvakultūros plėtros programos; taip pat pažymi, kad nacionaliniu lygmeniu paramos priemonės nebuvo tinkamai parengtos ar taikomos, nacionaliniai strateginiai planai ir jų veiklos programos nesuteikė pakankamai aiškių paskatų akvakultūrai, o Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondas padėties iš tiesų nepagerino;

79. pažymi, kad švietimu ir gera komunikacija į šį sektorių bus pritraukiamas jaunimas ir užtikrinama sektoriaus ateitis bei konkurencingumas, taip pat bus vystant šį sektorių bus diegiamos naujos technologijos ir inovacijos;

80. ragina Komisiją, Parlamentą ir Tarybą vykdant žuvininkystės politiką po 2020 m. didinti gėlių vandenių akvakultūrai skiriamos paramos investicijoms intensyvumą iki 75 proc., siekiant paskatinti norą investuoti ir suteikti labai reikalingą pagalbą žuvis auginantiems ūkininkams; taip pat ragina Komisiją kartu su Europos investicijų banku parengti ES lygmens palūkanų normų paramos schemą, taikomą investicijoms į akvakultūrą ir likvidaus turto finansavimui;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

81. taip pat siūlo ateityje padidinti ES paramą su akvakultūra susijusiems moksliniams tyrimams, plėtrai ir inovacijoms, ypatingą dėmesį skiriant sritims, turinčioms poveikį ekonominiam tvarumui ir tarptautiniam konkurencingumui, pvz., energijos ir išteklių naudojimo efektyvumui, biologinių medžiagų kūrimo finansavimui, naštos aplinkai mažinimui, aukštesnio lygio aplinkos paslaugų teikimui ir pan.;
82. pažymi, jog dėl to, kad vėluota priimti Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo reglamentą ir patvirtinti valstybių narių veiksmų programas, valstybių narių ūkio subjektai Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo lėšomis negalėjo naudotis iki 2016 m. pabaigos, o tai reiškia, kad vėluota beveik trejus metus;
83. ragina supaprastinti procedūras ir dokumentus, kuriuos reikia pateikti norint gauti finansavimą iš Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo;
84. mano, kad visos schemos, pagal kurias neleidžiama skatinti akvakultūros, be kita ko, naudojant ir kitas ES finansavimo priemones (pvz., Europos regioninės plėtros fondą (ERPF)), turėtų būti persvarstytos siekiant užtikrinti galimybę teikti tokią paramą;
85. ragina Komisiją dėti tolesnes pastangas ir teikti reikiamą papildomą pagalbą, kad EJRF naudotojai turėtų galimybių gauti finansavimą;
86. pabrėžia, kad gamintojų ir tarpšakinėms organizacijoms reikia teikti tvirtesnę paramą, kad jos galėtų tapti bendro žemės ūkio rinkų organizavimo ramsčiu;

Darni simbiozė su žvejybos sektoriumi

87. pažymi, kad neturi būti priešiško tarp žvejybos ir akvakultūros sektorių ir kad abu sektoriai gali puikiai vienas su kitu derėti ir vienas kitą papildyti, ypač pakrančių regionuose ar salose, kurie yra labai priklausomi nuo šios veiklos ir kuriuose užsiimama smulkia žvejyba; todėl ragina toliau plėtoti akvakultūros ūkius atviroje jūroje;
88. pabrėžia, kad jūrų akvakultūra yra suderinama su priekrantės žvejyba atokiausiuose regionuose ir ją papildo, ir ragina Komisiją remti auginimo ir rūšių selekcijos metodų šiltuose tropikų ir subtropikų vandenyse plėtrą; ragina Komisiją atkreipti dėmesį į moterų vaidmenį nepramoninėje priekrantės žvejyboje ir visose su ja susijusiose veiklose;
89. ragina Komisiją skirti didesnę finansavimą aplinkosaugos požiūriu atsakingos akvakultūros produktų gamybos metodams, pvz., uždaroms akvakultūros sistemoms jūroje ir sausumos recirkuliacinėms sistemoms, siekiant sumažinti neigiamą akvakultūros poveikį buveinėms, laukinių žuvų populiacijoms ir vandens kokybei;
90. pakartoja savo nuomonę, išreikštą rezoliucijoje dėl Europos kormoranų populiacijos valdymo plano priėmimo, ir pabrėžia, kad kormoranų ir kitų plėšriųjų paukščių akvakultūros įmonėms daromos žalos mažinimas yra svarbus šių įmonių gamybos sąnaudų, taigi, jų išsilaikymo ir konkurencingumo, veiksnys; ragina valstybes nares garnių ir kormoranų atveju taikyti dabartines išimtis, o Komisiją – peržiūrėti ūdrų populiacijos išsaugojimo būklę;
91. ragina Komisiją drauge su valstybėmis narėmis imtis veiksmų, kad kormoranų populiacija visomis priemonėmis būtų labai sumažinta iki tokio lygio, kuriam esant, viena vertus, būtų užtikrintas kormoranų populiacijos išlikimas, antra vertus, būtų nekeliami grėsmė kitoms rūšims ir nedaroma žala atitinkamai akvakultūrai;

o

o o

92. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.
-

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

P8_TA(2018)0254

Sanglaudos politika ir žiedinė ekonomika

2018 m. birželio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl sanglaudos politikos ir žiedinės ekonomikos (2017/2211(INI))

(2020/C 28/04)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 3 straipsnį, ir į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 4, 11, 174–178, 191 ir 349 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Paryžiaus susitarimą, sprendimą 1/CP.21, ir 2015 m. lapkričio 30 d.–gruodžio 11 d. Paryžiuje, Prancūzijoje, vykusias 21-ąją JT bendrosios klimato kaitos konvencijos šalių konferenciją (COP 21) ir 11-ąją šalių konferenciją, kuri laikoma Kioto protokolo šalių susitikimu (CMP 11),
- atsižvelgdamas į Paryžiaus susitarimo 7 straipsnio 2 dalį ir 11 straipsnio 2 dalį, kuriose pripažįstamas klimato kaitos ir klimato politikos veiksmų vietos, subnacionalinis ir regioninis matmuo,
- atsižvelgdamas į JT darnaus vystymosi tikslus, ypač į 7 tikslą, t. y. užtikrinti visiems galimybę naudotis prieinama, patikima, darnia ir modernia energija, ir 11 tikslą, t. y. padaryti miestus įtraukius, saugius, atsparius ir tvarius,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondai, Europos žemės ūkio fondai kaimo plėtrai ir Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondai bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondai ir Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondai taikytinos bendrosios nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 ⁽¹⁾ (toliau – Bendrųjų nuostatų reglamentas),
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1301/2013 dėl Europos regioninės plėtros fondo ir dėl konkrečių su investicijų į ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą tikslu susijusių nuostatų, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1080/2006 ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1304/2013 dėl Europos socialinio fondo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1081/2006 ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1299/2013 dėl konkrečių Europos regioninės plėtros fondo paramos Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslui nuostatų ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1302/2013, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1082/2006 dėl Europos teritorinio bendradarbiavimo grupės (ETBG) atsižvelgiant į patikslintas, supaprastintas ir pagerintas tokių grupių steigimo ir jų veiksmų įgyvendinimo sąlygas ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1300/2013 dėl Sanglaudos fondo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1084/2006 ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ O L L 347, 2013 12 20, p. 320.

⁽²⁾ O L L 347, 2013 12 20, p. 289.

⁽³⁾ O L L 347, 2013 12 20, p. 470.

⁽⁴⁾ O L L 347, 2013 12 20, p. 259.

⁽⁵⁾ O L L 347, 2013 12 20, p. 303.

⁽⁶⁾ O L L 347, 2013 12 20, p. 281.

⁽⁷⁾ O L L 298, 2012 10 26, p. 1.

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į 2018 m. sausio 16 d. Komisijos komunikatą dėl žiedinės ekonomikos stebėsenos sistemos (COM(2018)0029),
- atsižvelgdamas į 2017 m. sausio 26 d. Komisijos komunikatą „Energijos iš atliekų vaidmuo žiedinėje ekonomikoje“ (COM(2017)0034),
- atsižvelgdamas į 2017 m. sausio 26 d. Komisijos ataskaitą dėl Žiedinės ekonomikos veiksmų plano įgyvendinimo (COM(2017)0033),
- atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 14 d. Komisijos komunikatą „Investavimas į darbo vietų kūrimą ir ekonomikos augimą. Kuo geriau panaudoti Europos struktūrinių ir investicijų fondų lėšas“ (COM(2015)0639),
- atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 2 d. Komisijos komunikatą „Uždaro ciklo kūrimas. ES žiedinės ekonomikos veiksmų planas“ (COM(2015)0614),
- atsižvelgdamas į 2014 m. liepos 2 d. Komisijos komunikatą „Žiedinės ekonomikos kūrimas. Europos be atliekų programa“ (COM(2014)0398),
- atsižvelgdamas į 2014 m. liepos 2 d. Komisijos komunikatą „Žalioji MVĮ veiksmų planas. Kaip padėti aplinkosaugos iššūkius paversti verslo galimybėmis“ (COM(2014)0440),
- atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 3 d. Komisijos komunikatą „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (COM(2010)2020),
- atsižvelgdamas į 2012 m. vasario 13 d. Komisijos komunikatą „Inovacijos vardan tvaraus augimo. Bioekonomika Europai“ (COM(2012)0060),
- atsižvelgdamas į 2012 m. liepos 10 d. Komisijos komunikatą „Pažangieji miestai ir gyvenvietės. Europos inovacijų partnerystė“ (C(2012)4701),
- atsižvelgdamas į Komisijos užsakymu 2017 m. gruodžio mėn. atliktą tyrimą „Opių aplinkos apsaugos klausimų įtraukimas į sanglaudos politikos fondus (ERPF, ESF, SF). Rezultatai, raida ir tendencijos per tris programavimo laikotarpius (2000–2006 m., 2007–2013 m., 2014–2020 m.)“,
- atsižvelgdamas į savo 2017 m. vasario 16 d. rezoliuciją „Investavimas į darbo vietų kūrimą ir ekonomikos augimą. Kuo geriau panaudoti Europos struktūrinių ir investicijų fondų lėšas. Ataskaitos vertinimas pagal Bendrųjų nuostatų reglamento 16 straipsnio 3 dalį“⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. rugsėjo 13 d. rezoliuciją „Europos teritorinis bendradarbiavimas. Geriausia patirtis ir naujoviškos priemonės“⁽⁹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. liepos 6 d. rezoliuciją „Sąveikos skatinant inovacijas: Europos struktūriniai ir investicijų fondai, programa „Horizontas 2020“ ir kiti Europos inovacijų fondai ir ES programos“⁽¹⁰⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. liepos 9 d. rezoliuciją „Efektyvus išteklių naudojimas. Žiedinės ekonomikos kūrimas“⁽¹¹⁾,

⁽⁸⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0053.

⁽⁹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0321.

⁽¹⁰⁾ OL C 101, 2018 3 16, p. 111.

⁽¹¹⁾ OL C 265, 2017 8 11, p. 65.

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į savo 2015 m. gegužės 19 d. rezoliuciją dėl MVĮ ekologiškai tvaraus augimo galimybių ⁽¹²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2017 m. kovo 28 d. Pažangiųjų salų deklaraciją,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį ir į 2002 m. gruodžio 12 d. Pirmininkų sueigos sprendimo dėl leidimo rengti savo iniciatyva teikiamą pranešimą 1 straipsnio 1 dalies e punktą ir jo 3 priedą,
 - atsižvelgdamas į Regioninės plėtros komiteto pranešimą ir Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto nuomonę (A8-0184/2018),
- A. kadangi vietos ir regionų valdžios institucijoms, kurios yra geriausiai susipažinusios su vietos ir regioniniais klausimais ir kurios yra pagrindiniai veikėjai veiksmingai įgyvendinant sanglaudos politiką, taip pat tenka pagrindinis vaidmuo pereinant prie žiedinės ekonomikos; kadangi Europos daugiapakopio valdymo modelis, pagrįstas aktyviu ir konstruktyviu įvairių valdymo lygmenų ir suinteresuotųjų šalių bendradarbiavimu, kartu su tinkamu informavimu ir aktyviu piliečių dalyvavimu, yra itin svarbus norint įgyvendinti šį perėjimą;
- B. kadangi miestai sudaro tik 3 proc. Žemės paviršiaus, bet juose gyvena daugiau nei pusė pasaulio gyventojų, jie sunaudoja daugiau kaip 75 proc. bendrų išteklių ir išmeta 60–80 proc. šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio, ir kadangi manoma, kad iki 2050 m. į miestus persikels 70 proc. pasaulio gyventojų;
- C. kadangi perėjimas prie stipresnės, labiau žiedinės ekonomikos yra tiek puiki galimybė, tiek iššūkis Sąjungai, jos valstybėms narėms ir piliečiams modernizuoti Europos ekonomiką ir orientuoti ją didesnę tvarumą užtikrinančia linkme; visų pirma tai yra galimybė visiems Europos regionams ir vietos valdžios institucijoms, kurios yra labiausiai su vietos bendruomenėmis susijusi valdžia; kadangi jis Europos regionams suteikia plėtros ir augimo galimybių ir gali jiems padėti sukurti tvarų modelį, kuriuo pasiekiamas ekonomikos vystymasis, pertvarkomi esami sektoriai, pagerinamas jų prekybos balansas ir pramonės konkurencingumas, padidinant produktyvumą, sukuriant naujų kokybiškų ir gerai apmokamų darbo vietų ir naujų vertės grandinių;
- D. kadangi šiuo metu ES maždaug 60 proc. atliekų nėra perdirbama ir kadangi būtų galima sukurti didelę ekonominę naudą ir verslo galimybes išstiriant ir sukuriant naujus žiedinio verslo modelius ES MVĮ naudai;
- E. kadangi norint pasiekti Paryžiaus susitarimo tikslus reikia pereiti prie labiau žiedinės ekonomikos taip svariai prisidedant prie ekonomikos modelio, kuriuo būtų siekiama ne tik gauti pelną, bet ir apsaugoti aplinką, kūrimo;
- F. kadangi sanglaudos politika suteikia ne tik investicinių galimybių siekiant tenkinti vietos ir regioninius poreikius naudojantis Europos struktūriniais ir investicijų fondais (ESI fondais), bet ir integruotą politikos sistemą, skirtą Europos regionų vystymosi skirtumams sumažinti ir padėti jiems atremti daugybę iššūkių jų vystymuisi, be kita ko, teikiant paramą išteklių naudojimo efektyvumui ir darniam vystymuisi, taip pat vykdant teritorinį bendradarbiavimą ir stiprinant gebėjimus, ir pritraukti privačių investicijų ir jas skatinti;
- G. kadangi dabartiniuose sanglaudos politikos teisės aktuose perėjimas prie žiedinės ekonomikos nenurodomas kaip tikslas ir kadangi darnus vystymasis yra horizontalusis principas, kuriuo vadovaujantis naudojamos ESI fondų lėšos, kaip apibrėžta Bendrųjų nuostatų reglamento 8 straipsnyje ir Bendroje strateginėje programoje (I priedas), ir kuriuo bus suteikta galimybė stiprinti sąsają tarp esamų priemonių, skirtų žiedinės ekonomikos projektams remti;
- H. kadangi daugelis ESI fondams nustatytų teminių tikslų, kuriais siekiama atitiktis su strategija „Europa 2020“ dėl pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo, taip pat atitinkamos *ex ante* sąlygos, yra susiję su žiedinės ekonomikos tikslais;
- I. kadangi pagal Bendrųjų nuostatų reglamento 6 straipsnį ESI fondų remiami veiksmai privalo atitikti taikytiną Sąjungos teisę ir nacionalinę teisę, susijusią su Sąjungos teisės taikymu, įskaitant visų pirma aplinkos apsaugos teisės aktus;

⁽¹²⁾ OL C 353, 2016 9 27, p. 27.

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

- J. kadangi vienas iš žiedinės ekonomikos tikslų – sumažinti sąvartynuose šalinamų atliekų kiekį, ir kadangi valstybėse narėse esančių teisėtų ir neteisėtų sąvartynų saugumo užtikrinimas ir jų aplinkos atkūrimas turi būti laikomas svarbiausiu prioritetu;
- K. kadangi Kinija nuo 2018 m. sausio 1 d. uždraudė importuoti plastiko atliekas ir nerūšiuotas popieriaus atliekas, ir kadangi šis draudimas sukurs Sąjungai jų perdėbimo iššūkius, kuriuos reikės išspręsti regioniniu ir vietos lygmenimis;

Sanglaudos politikos vaidmuo skatinant žiedinę ekonomiką

1. teigiamai vertina Komisijos pastangas remti žiedinę ekonomiką įgyvendinant sanglaudos politiką, visų pirma vykdant populiarinimo veiklą, kuria siekiama padėti ES valstybėms narėms ir regionams panaudoti sanglaudos politikos lėšas žiedinei ekonomikai;
2. pažymi, kad, remiantis Komisijos ataskaita dėl žiedinės ekonomikos veiksmų plano įgyvendinimo, 2014–2020 m. laikotarpiu ES parama inovacijoms, MVĮ, mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikai ir aplinkos apsaugai sudaro 150 mlrd. EUR, o daugelis šių sričių padeda įgyvendinti žiedinę ekonomiką;
3. pažymi, kad derybų dėl partnerystės susitarimų ir dabartinio programavimo laikotarpio Europos socialinio fondo (ESF) veiklos programų rezultatų analizė parodė, kad ESF buvo naudojamas siekiant paremti veiksmus, kuriais nustatomi ekologiškesni darbo organizavimo modeliai, ir veiksmus ekologiškame sektoriuje;
4. vis dėlto pažymi, kad, kaip pabrėžta Komisijos užsakytame tyrime, dabartinė politikos sistema neleidžia visapusiškai įvertinti sanglaudos politikos indėlio į žiedinę ekonomiką; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad į apibrėžtas esamas intervencinių veiksmų srities kategorijas, naudojamas finansiniams asignavimams skirti, žiedinė ekonomika *per se* nepatenka;
5. ragina Komisiją įgyvendinti numatytas žiedinės ekonomikos priemones laikantis gerosios reguliavimo praktikos ir pabrėžia, kad reikia stebėti įgyvendinimo priemones;
6. pabrėžia, kad reikia įgyvendinti Komisijos įsipareigojimą parengti žiedinės ekonomikos stebėsenos sistemą⁽¹³⁾ siekiant sustiprinti pažangą, padarytą pereinant prie žiedinės ekonomikos ES ir valstybių narių lygmeniu, ir kartu sumažinti administracinę naštą.
7. ragina Komisiją imtis ypatingų veiksmų, skirtų aplinkos atkūrimui vietovėse, kurios naudojamos neteisėtam pavojingų atliekų, keliančių pavojų gyventojų sveikatai ir ekonominei bei socialinei gerovei, šalinimui ir laidojimui;
8. pabrėžia ES bendrosios mokslinių tyrimų ir inovacijų programos „Horizontas 2020“ ir 2014–2020 m. LIFE programos vaidmenį finansuojant novatoriškus projektus ir remiant atliekų mažinimo, perdėbimo, pakartotinio panaudojimo projektus, kurie yra susiję su žiedine ekonomika;
9. labai vertina tai, kad kai kurie regionai savo pažangiosios specializacijos strategijose nustatė su žiedine ekonomika susijusius prioritetus ir įgyvendindami sanglaudos politiką į šį tikslą orientuoja savo investicijas mokslinių tyrimų ir inovacijų srityse, taip pat atlieka labai svarbų vaidmenį remdami investicijas ir infrastruktūras, atitinkančias MVĮ poreikius; ragina regionines valdžios institucijas naudoti šią gerą praktiką kaip bendrą veiklos metodą ir įgyvendinti šias pažangiosios specializacijos strategijas;
10. palankiai vertina tai, kad buvo įsteigtas Europos efektyvus išteklių naudojimo kompetencijos centras, skirtas MVĮ, taip pat Žiedinės ekonomikos finansavimo rėmimo platforma;
11. pakartoja savo nuomonę, kad žiedinė ekonomika apima ne tik atliekų tvarkymą, bet ir tokias sritis kaip žaliųjų darbo vietų kūrimas, atsinaujinančiųjų išteklių energija, išteklių naudojimo efektyvumas, bioekonomika, žemės ūkio ir žuvininkystės politika ir su biopramone, kuria siekiama pakeisti iškastinių kurų natūraliomis medžiagomis, vandens išteklių valdymas, energijos vartojimo efektyvumas, maisto švaistymas, jūrų šiuikšlinimas, oro kokybės gerinimas, moksliniai tyrimai ir technologinė plėtra bei inovacijos susijusiose srityse; tačiau pripažįsta, kad atliekų tvarkymo infrastruktūra yra lemiamos reikšmės mažinant linijinius gamybos ir vartojimo modelius ir kad būtina remti inovacijas ekologinio projektavimo srityje, siekiant sumažinti plastiko atliekų kiekį;

⁽¹³⁾ 2018 m. sausio 16 d. Komisijos komunikatas dėl žiedinės ekonomikos stebėsenos sistemos (COM(2018)0029),

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

12. primena, kad pagrindinė problema, kurią reikia spręsti pirmiausia, yra antrinių žaliavų rinka, kadangi jei žaliavos kainuoja pigiau negu perdirbtos medžiagos, nekeista, kad siekis sukurti žaliąją ekonomiką gerokai pristabdomas ir kad struktūrinių fondų lėšų naudojimas gali pasiklysti užburtame rate; mano, kad tokiomis aplinkybėmis kai kurie *ad hoc* teisės aktai (pvz., būsimas Europos Komisijos pasiūlymas dėl vienkartinio naudojimo plastikinių produktų) ir tinkamas ES lygmens apmokestinimas, kaip būsimos daugiametės finansinės programos nuosavi išteklių, gali labai prisidėti siekiant pereiti prie žiedinės ekonomikos;

13. pabrėžia, kad perdirbtos medžiagos vidutiniškai patenkina tik 10 proc. ES medžiagų paklausos; atsižvelgdamas į naujus pokyčius pasaulinėse rinkose, visų pirma į senesnius Kinijos nustatytą draudimą dėl plastiko atliekų ir nerūšiuotų popieriaus atliekų, pripažįsta naujų regionų ir vietos bendruomenių potencialą investuoti į perdirbimo infrastruktūrą, kurti naujas ekologiškas darbo vietas ir spręsti dabartines problemas, su kuriomis susiduria ES;

14. pabrėžia, kad ESI fondams taikomos *ex ante* sąlygos, visų pirma susijusios su teminiu tikslu išsaugoti ir apsaugoti aplinką bei skatinti išteklių naudojimo efektyvumą, ir kad jos yra svarbios; ypač pabrėžia ekonominiu ir aplinkos požiūriu tvaraus investavimo į atliekų sektorių skatinimą; tačiau apgailestauja, kad investuojant iš ESI fondų neatsižvelgiama į atliekų hierarchiją ir neatliekamas patikimas ilgalaikių rezultatų poveikio aplinkai vertinimas;

15. tikisi koordinavimo ir glaudesnio bendradarbiavimo tarp regionų, MVĮ ir kitų viešųjų bei privačiųjų subjektų, siekiant parengti naujas temines pažangiosios specializacijos platformas, visų pirma skirtas žemės ūkio maisto produktų, energetikos ir pramonės sektoriams;

16. pabrėžia, kad svarbu taikyti atliekų hierarchiją kaip išankstinę žiedinės ekonomikos sukūrimo sąlygą, taip pat užtikrinti didesnę skaidrumą tiekimo grandinėje, kad būtų stebimi ir veiksmingai panaudoti gyvavimo ciklą baigę produktai ir medžiagos; be to, pripažįsta neigiamą tendenciją, kad ESI fondų investicijos skiriamos žemesniems atliekų hierarchijos lygmenims, visų pirma mechaninio biologinio apdorojimo įrenginiams ir atliekų deginimui, ir dėl to kai kuriais atvejais atsiranda perteklinių pajėgumų ir ilgalaikis technologinis susaistymas, taip trukdant pasiekti ES antrinio perdirbimo tikslus; primena, kad skatinant verslo bendruomenę laikytis hierarchijos turėtų būti sukurtos papildomos medžiagos, tiekiamos į išteklių srautą, taip pat siūlomos potencialios galimybės jas panaudoti gamyboje;

17. primena naujus atliekų tvarkymo tikslus 2025 m., 2030 m. ir 2035 m., nustatytus persvarstant ES atliekų šrities teisės aktus, ir pabrėžia, kad šiems tikslams pasiekti reikalingas politinis įsipareigojimas nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmeniu, taip pat ekonominės investicijos; ragina valstybes nares visapusiškai išnaudoti esamus Sąjungos fondus tokioms investicijoms remti ir pabrėžia, kad tai užtikrins didelę grąžą ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo požiūriu;

18. atkreipia dėmesį į tai, kokie svarbūs regioniniai projektai, kuriais siekiama tvarkyti galutines visiškai neperdirbamas atliekas, kad būtų gaminamas tvarus antros kartos biokuras po to, kai jos atidžiai atskiriamos ar atskirai surenkamos, laikantis atliekų hierarchijos;

19. ragina Komisiją užtikrinti, kad visos su atliekomis susijusios apibrėžtys derės su Atliekų pagrindų direktyva ir bus prieinami palyginami duomenys apie valstybių narių bei vietos ir regiono valdžios institucijų padarytą pažangą;

20. pabrėžia iniciatyvos „Naujoviški veiksmai miesto teritorijose“, pagal kurią iki šiol patvirtinti aštuoni naujoviški žiedinės ekonomikos projektai miesto valdžios institucijose siekiant gauti ERPF finansavimą, svarbą ir ragina Komisiją stebėti ir vertinti jų įgyvendinimą, kad būtų galima parengti platesnę žiedinės ekonomikos politiką;

Žiedinė ekonomika – darnaus ir regioninio vystymosi varomoji jėga

21. pabrėžia partnerystės principo svarbą ir svarbų visų suinteresuotųjų subjektų, ypač regioninių ir vietos valdžios institucijų ir nevyriausybinių sektorių, įskaitant MVĮ ir socialinės ekonomikos įmones, vaidmenį rengiant partnerystės susitarimus ir veiksmų programas; ragina visapusiškai įtraukti partnerius į politikos procesus, kuriant įvairialypes partnerystes, ir su žiedine ekonomika susijusius tikslus tinkamai įtraukti į programavimo dokumentus; ragina valstybes nares parengti šios srities nacionalines strategijas, derinant jas su ES požiūriu į žiedinę ekonomiką; atkreipia dėmesį į pagrindinį vaidmenį, kurį vietos valdžios institucijos gali atlikti siekiant žiedinės ekonomikos;

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

22. pabrėžia, kad svarbus viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės vaidmuo projektuojant ir planuojant naujus produktus ir paslaugas, atsižvelgiant į jų gyvavimo ciklą, siekiant įgyvendinti keturis projektavimo modelius, kurie galėtų būti naudojami žiedinėje ekonomikoje: projektavimas dėl ilgaamžiškumo; projektavimas dėl nuomos / paslaugų; projektavimas dėl pakartotinio naudojimo gamyboje; projektavimas dėl medžiagų (atliekų) naudojimo;
23. pabrėžia, kad būtina iš dalies pakeisti ir pritaikyti esamas strategijas ir rinkos modelius siekiant padėti regionams pereiti prie šio tvaresnio ekonomikos modelio, kartu atkuriant jų ekonomikos, pramonės ir aplinkos konkurencingumą;
24. ragina įgyvendinti žiedinės ekonomikos modelį taikant suderinto daugiapakopio valdymo sistemą ir partnerystės principą, užtikrinant visišką skaidrumą, įtraukiant vietos bendruomenes ir garantuojant platų visuomenės dalyvavimą;
25. pažymi, kad reikia skatinti glaudesnę visų žiedinės ekonomikos procesuose dalyvaujančių subjektų bendradarbiavimą;
26. pažymi, kad su žiedine ekonomika susiję projektai, kuriems buvo suteikta sanglaudos politikos parama, buvo naudingesni labiau išsivysčiusiems regionams; pripažįsta, kad mažiau išsivysčiusiuose regionuose administraciniai pajėgumai yra riboti, todėl ragina valstybių narių nacionalines valdžios institucijas ir Komisiją išnaudoti visas galimybes teikti ekspertų pagalbą ir stiprinti šių regionų gebėjimus, siekiant jiems padėti padidinti jų dedamas pastangas ir sukurti sąlygas sparčiai technologinei pažangai, įgyvendinant daugiau projektų, kurie atitinka žiedinės ekonomikos principus, ir plėtojant partnerystes ir glaudžiau bendradarbiaujant su suinteresuotaisiais subjektais, pvz., medžiagų ekspertais, chemikais, gamintojais ir perdirbėjais, visų pirma įgyvendinant iniciatyvą „Pramonė 2020 žiedinėje ekonomikoje“;
27. pabrėžia, jog skaičiavimai rodo, kad perėjus prie biologinių žaliavų ir biologinių apdorojimo metodų iki 2030 m. galėtų būtų sutaupyta iki 2,5 milijardo tonų CO₂ ekvivalento per metus, taip keletą kartų padidinant biologinių žaliavų ir naujų vartotojų produktų rinkas; pabrėžia, kad ypač svarbus tausaus gamtos išteklių naudojimas ir biologinės įvairovės išsaugojimas, paverčiant juos biokuro produktais, medžiagomis ir degalais;
28. mano, kad bioekonomika yra itin svarbi regioninei ir vietos plėtrai, nes didina sanglaudą tarp regionų dėl jos teikiamų galimybių kurti darbo vietas ir skatinti ekonomikos augimą kaimo vietovėse, ragina labiau naudotis ESI fondais diegiant esamas inovacijas, įgyvendinant politiką, kuria skatinami suinteresuotieji subjektai, kartu toliau skatinti inovacijas kuriant biologinės kilmės, biologiškai skaidžias, perdirbamas ir kompostuojamas medžiagas, pagamintas iš tvariai valdomų biologinių medžiagų; primena, kad nuosekliai įgyvendinant bioekonomiką taip pat galima būtų išspręsti maisto švaistymo problemą; ragina nacionalines, regionines ir vietos valdžios institucijas glaudžiau bendradarbiauti kuriant sistemas ir platformas, suburiančias įvairius maisto gamybos, transportavimo, mažmeninės prekybos, vartotojų ir atliekų sektorių ir kitus susijusius suinteresuotuosius subjektus, taip užtikrinant didesnę sąveiką, kad būtų galima rasti veiksmingus sprendimus;
29. atkreipia dėmesį į tai, kad paskatos turėtų būti teikiamos ne tik vietos, regioninėms ir nacionalinėms valdžios institucijoms, bet ir patiems vartotojams, kurie turėtų būti nuolat informuojami ir skatinami keisti savo, kaip vartotojų, elgseną, susijusią su atliekų tvarkymu ir gamyba, perdirbimu ir tvarių sprendimų priėmimu savo kasdiniame gyvenime;
30. ragina sudaryti geresnes ir lengvesnes galimybes gauti finansavimą vietos ir regioninėms valdžios institucijoms, taip pat stiprinant jų administracinius gebėjimus ir bendradarbiavimą su EIB per Europos investavimo konsultacijų centrą, kad būtų galima investuoti į žaliąsias darbo vietas, atliekų tvarkymą, pažangiąją specializaciją, tolesnę kaimo vietovių plėtrą, įskaitant reikiamą infrastruktūrą ir aplinkai nekenksmingas technologijas, perėjimą nuo iškastinio kuro prie atsinaujinančiųjų išteklių, taip pat į vietos energetikos pertvarką, įskaitant energijos vartojimo efektyvumą, decentralizuotą energijos paskirstymą, švarios energijos inovacijas ir žiedinę ekonomiką; teigiamai vertina tai, kad per pastaruosius penkerius metus EIB skyrė apie 2,4 mlrd. EUR bendrai finansuodamas atliekų tvarkymo, vandentvarkos ar žemės ūkio mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros žiedinės ekonomikos projektus; pabrėžia, kad svarbu geriau koordinuoti ESI fondus ir Europos strateginių investicijų fondą (ESIF) žiedinės ekonomikos srityje, be kita ko, siekiant užtikrinti, kad į programas būtų įtrauktas regioninis požiūris ir jose būtų geriau išnaudojamos regioninės tvarių energijos šaltinių galimybės;

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

31. ragina valstybes nares, regionus ir vietas valdžios institucijas skatinti kurti ir remti pakartotinio naudojimo ir remonto tinklus, visų pirma tuos, kurie veikia kaip socialinės ekonomikos įmonės, siekti pailginti produktų naudojimo laiką juos pakartotinai naudojant ir taisant, supaprastinti tokių tinklų galimybes naudotis atliekų surinkimo punktais ir skatinti šiuo tikslu naudoti ESI fondus, ekonomines priemones, viešųjų pirkimų kriterijus ar kitas priemones;
32. pažymi, kad pakartotinio naudojimo ir perdirbimo gyvavimo ciklo tvarumas taip pat priklauso nuo transporto sunaudojamos energijos; pabrėžia, kad tai ypač taikytina kaimo vietovėms, kur nuo atliekų surinkimo iki perdirbimo vietų tenka įveikti didesnius atstumus; primygtinai ragina Komisiją, valstybes nares ir regionų valdžios institucijas savo žiedinės ekonomikos strategijose, skirtose kaimo vietovėms, laikytis gyvavimo ciklo koncepcijos, kad būtų išvengta bendro neigiamo poveikio aplinkai ir klimatui;
33. atkreipia dėmesį į tai, iš 32 veiksmų programų, kurios buvo nagrinėjamos atliekant tyrimą „Opių aplinkos apsaugos klausimų įtraukimas į sanglaudos politikos fondus“, devyniose svarstoma žiedinė ekonomika, o šešiose – žaliosios darbo vietos; palankiai vertina nacionalinių ir regionų valdžios institucijų dedamas pastangas, tačiau kartu ragina valstybes nares geriau integruoti žiedinę ekonomiką į savo veiksmų ir regionines programas ir partnerystės susitarimus; ragina teikti paramą regionams, siekiant užtikrinti kuo sklandesnę perėjimą prie žiedinės ekonomikos;
34. ragina valstybes nares užtikrinti, kad žiedinė ekonomika būtų tinkamai įtraukta į švietimo programas ir profesinį mokymą bei perkvalifikavimą kaip tarpdisciplininis dalykas, kad būtų formuojamas naujas požiūris, kuris padės apibrėžti naujus verslo modelius ir kurti naujas darbo vietas;
35. ragina nacionalines ir regionines valdžios institucijas, atsakingas už veiksmų programų rengimą, labiau integruoti žiedinę ekonomiką į teritorinio bendradarbiavimo programas, visų pirma į tarpvalstybinio bendradarbiavimo programas, siekiant įgyvendinti tarpvalstybinius sprendimus, kuriais būtų galima gauti veiksmingesnių ir pigesnių rezultatų;
36. mano, kad ateityje ESI fondų planavimas per tolesnį programavimo laikotarpį turėtų būti geriau koordinuojamas su nacionaliniais 2030 m. energetikos ir klimato srities veiksmų planais, be kita ko, kai įmanoma, naudojant panašius rodiklius, palyginti su nustatytais reglamente dėl energetikos sąjungos valdymo; ragina sukurti plataus užmojo ir nuoseklią valstybių narių strategiją, kad būtų įgyvendinti jau esami privalomi ES lygmens tikslai dėl klimato kaitos švelninimo;
37. ragina valstybes nares persvarstymo laikotarpiu pasinaudoti galimybe toliau integruoti žiedinę ekonomiką į savo dabartines veiklos programas; mano, kad Komisija turėtų supaprastinti šį procesą, ir kartu teikti pagalbą valstybėms narėms analizuojant dabartinę padėtį ir galimas sritis, į kurias būtų galima įtraukti ir taikyti žiedinę ekonomiką bei jos principus;
38. mano, kad turėtų būti toliau didinamas Europos teritorinio bendradarbiavimo (ETB) vaidmuo sprendžiant su žiedine ekonomika susijusias problemas; ragina valstybes nares skatinti tarpvalstybinį bendradarbiavimą, visų pirma vykdam ETB, siekiant įgyvendinti žiedinės ekonomikos projektus; be to, pabrėžia, kad svarbu rasti tvarius sprendimus, susijusius su pasirengimo narystei susitarimais, sudaromais su valstybėmis, kurios nėra ES valstybės narės, kad būtų galima spręsti esamus iššūkius, visų pirma oro taršos srityje;
39. pabrėžia, kad nepakankamai išnaudojamas makroregioninių strategijų potencialas padėti įveikti iššūkius, susijusius su žiedinės ekonomikos kūrimu ne tik valstybėse narėse, bet ir trečiojoje šalyse, esančiose toje pačioje geografinėje vietovėje; pabrėžia, kad šios strategijos turėtų būti sutelktos į prioritetus, kuriais remiamas Sąjungos antrinių žaliavų rinkos sukūrimas; ragin plėtoti ES bendradarbiavimo su kaimyninėmis šalimis iniciatyvas;
40. pakartoja savo nuomonę, kad svarbu stiprinti ir išlaikyti tinkamus gebėjimus vietos, regionų ir nacionalinėse valdžios institucijose, nes tai taip pat labai aktualu pereinant prie žiedinės ekonomikos; atkreipia dėmesį į tai, kad šioje srityje svarbų vaidmenį gali atlikti techninė pagalba; pripažįsta, kad regionai ir miestų vietovės vaidina labai svarbų vaidmenį skatinant suvokti atsakomybę už perėjimą prie kitokios energetikos ir kad jie labiausiai tinka išbandyti ir įgyvendinti integruotus energetikos sprendimus, palaikant tiesioginį ryšį su piliečiais; pabrėžia „Pažangių miestų“ iniciatyvų vaidmenį, kurį jos gali atlikti žiedinėje ekonomikoje, skatinant ekologiškų technologijų modelius kaip tvarių miestų plėtros strategijų dalį; pabrėžia, kad tvarūs ir „žiediniai“ miestai yra priemonė sukurti efektyvią žiedinę ekonomiką;

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

41. pabrėžia žaliųjų viešųjų pirkimų, kaip žiedinės ekonomikos varomosios jėgos, svarbą: apskaičiuota, kad potenciali viešųjų darbų, prekių ir paslaugų pirkimo rinka sudaro 1,8 trln. EUR per metus ⁽¹⁴⁾;
42. pabrėžia, kad reikalinga energetikos reglamentavimo sistema, kuria piliečiai ir energetikos bendruomenės būtų skatinami dalyvauti energetikos pertvarkoje, suteikiant teisę savarankiškai gaminti ir vartoti energiją, taip pat toliau taikant paramos schemas, suteikiant garantuotą prieigą ir prioritetinę prieigą prie elektros energijos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių;
43. ragina vietos ir regionų valdžios institucijas toliau investuoti į švietimo programas, profesinį mokymą, darbuotojų persikvalifikavimą ir informuotumo didinimo apie visų veiksmų, kuriais siekiama įgyvendinti žiedinę ekonomiką sanglaudos politikos projektais, naudą ir privalumus, kampanijas, taip didinant piliečių dalyvavimą ir įtaką vartotojų elgsenai; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia Europos socialinio fondo teikiamas galimybes; pabrėžia, kad būtina skatinti jaunus verslininkus pereiti prie žiedinės ekonomikos, ypač mažų pajamų ir silpno augimo regionuose; taip pat pabrėžia, kad žiedinė ekonomika teikia galimybių kaimo vietovėms kovoti su gyventojų skaičiaus mažėjimu, įvairinti savo ekonomiką ir didinti apsaugą nuo rizikos; todėl pažymi, kad reikia kurti paskatas kaimo vietovėms pereiti prie tvirtų vertės grandinių; pabrėžia, kad svarbu parengti konkrečią strategiją, skirtą salų regionams;
44. ragina Komisiją skatinti naudoti bendruomenės inicijuotą vietos plėtrą (BIVP) ir integruotas teritorines investicijas (ITI), siekiant padėti vietos suinteresuotiesiems subjektams derinti finansavimo šrautus ir planuoti vietos iniciatyvas, orientuotas į žiedinę ekonomiką;
45. pažymi, kad 80 proc. jūrų šiukšlių lemia sausumoje esantys šaltiniai; todėl pabrėžia, kad svarbu spręsti sausumos ir jūrų šiukšlinimo problemas vykdant vietos ir regioninius veiksmus, kurie teiktų naudos aplinkai ir žmonių sveikatai; ragina valstybes nares, regionus ir vietos valdžios institucijas sutelkti savo pastangas į sausumos šiukšlinimo prevenciją;
46. ragina Komisiją įgyvendinant Europos semestrą apsvarstyti bendrai iš ESI fondų finansuojamų regioninių ir nacionalinių investicijų, skirtų žiedinės ekonomikos tikslams įgyvendinti, poveikį valdžios sektoriaus deficito apskaičiavimui;
47. palankiai vertina pasiūlymą persvarstyti Geriamojo vandens direktyvą 98/83/EB, nes tai palengvins perėjimą prie žiedinės ekonomikos mažinant plastikinių vandens butelių atliekų kiekį, bus sutaupyta daug energijos ir bus veiksmingai valdomi geriamojo vandens ištekliai;

Žiedinė ekonomika įgyvendinant sanglaudos politiką po 2020 m.

48. ragina Komisiją kitu programavimo laikotarpiu parengti atitinkamą stebėjimo metodiką, taip pat nustatyti tinkamus rodiklius, kad būtų galima geriau stebėti sanglaudos politikos indėlį kuriant žiedinę ekonomiką, kad būtų tiksliau nustatomos aplinkos ir socialinės ir ekonominės sąlygos;
49. atkreipia dėmesį į tai, kad didelė parama perėjimo prie žiedinės ekonomikos užbaigimui taip pat teikiama pagal tokias kitas programas, pvz., LIFE, COSME ir „Horizontas 2020“; pabrėžia, kad reikia pagerinti pirmiau minėtų priemonių sąveiką, kad būtų įgyvendinti Komisijos žiedinės ekonomikos veiksmų plane nustatyti tikslai;
50. ragina Komisiją, teikiant naujus pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, susijusių su būsima sanglaudos politika, parengti tinkamas *ex ante* sąlygas, susijusias su žiedinės ekonomikos įgyvendinimu; mano, kad žiedinės ekonomikos strategijos turėtų būti rengiamos kartu su nacionalinėmis, regioninėmis ir vietos valdžios institucijomis bei ekonomiais socialiniais partneriais;
51. ragina Komisiją užtikrinti, kad programoje „Horizontas 2020“ daugiau dėmesio ir lėšų būtų skiriama inovacijų ir mokslinių tyrimų projektams žiedinės ekonomikos srityje;
52. pabrėžia, jog svarbu didinti sanglaudos politikos paramą darniai miestų ir kaimų plėtrai, ir ragina šioje srityje svarbesnį vaidmenį suteikti su žiedine ekonomika susijusiems tikslams; skatina ir toliau šioje srityje vykdyti inovatyvius miestų ir kaimų veiksmus ir ragina Komisiją kuo daugiau pasimokyti iš 2014–2020 m. laikotarpiu įgytos patirties rengiant pasiūlymus ateičiai; ragina taikyti lankstų, individualių požiūrį įgyvendinant miestų darbotvarkę, teikiant paskatas ir konsultacijas, kad būtų galima visiškai išnaudoti miestų potencialą įgyvendinant žiedinės ekonomikos modelį;

⁽¹⁴⁾ „Pirmenybė žaliajam pirkimui! Žaliojo viešojo pirkimo vadovas“, 3-iasis leidimas, Europos Komisija, 2016 m.

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

53. ragina Komisiją Europos žiedinės ekonomikos suinteresuotųjų subjektų platformai sudaryti sąlygas keistis geriausios patirties pavyzdžiais, kad būtų galima kuo geriau panaudoti sanglaudos politikos išteklius pereinant prie žiedinės ekonomikos;

54. pabrėžia žiedinės ekonomikos ir klimato kaitos švelninimo tarpusavio priklausomybę, todėl ragina, įgyvendinant sanglaudos politiką po 2020 m., skirti daugiau lėšų su žiedine ekonomika ir klimatu susijusioms investicijoms; be to, pabrėžia kad kitoje daugiametėje finansinėje programoje (DFP) su klimatu susijusios išlaidos apskritai turėtų būti padidintos palyginti su dabartinėmis išlaidomis;

o

o o

55. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

P8_TA(2018)0257

ES ir NATO santykiai**2018 m. birželio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES ir NATO santykių (2017/2276(INI))**

(2020/C 28/05)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Lisabonos sutartį,
- atsižvelgdamas į Šiaurės Atlanto sutartį,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 20 d., 2015 m. birželio 26 d., 2016 m. birželio 28 d. ir gruodžio 15 d. bei 2017 m. kovo 9 d., birželio 22 d. ir gruodžio 15 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas,
- atsižvelgdamas į 2015 m. gegužės 18 d. ir 2016 m. lapkričio 14 d. Tarybos išvadas dėl bendros saugumo ir gynybos politikos, į 2016 m. gruodžio 6 d. Tarybos išvadas dėl ES ir NATO bendradarbiavimo, į 2017 m. kovo 6 d., gegužės 18 d. ir liepos 17 d. Tarybos išvadas dėl Visuotinės ES strategijos, taip pat į 2017 m. birželio 19 d. ir gruodžio 5 d. Tarybos išvadas dėl 2016 m. gruodžio 6 d. ES ir NATO ministrų patvirtinto bendro pasiūlymų rinkinio įgyvendinimo,
- atsižvelgdamas į dokumentą „Bendra vizija, bendri veiksmai: stipresnė Europa. Visuotinė Europos Sąjungos užsienio ir saugumo politikos strategija“, kurį 2016 m. birželio 28 d. pristatė Komisijos pirmininko pavaduotoja ir Sąjungos vyriausioji įgaliotinė užsienio reikalams ir saugumo politikai,
- atsižvelgdamas į 2016 m. liepos 8 d. Europos Vadovų Tarybos ir Komisijos pirmininkų bei NATO generalinio sekretoriaus bendrą deklaraciją, į bendrą 42 pasiūlymų rinkinį, kuriam ES ir NATO Tarybos pritarė 2016 m. gruodžio 6 d., ir 2017 m. birželio 14 d. ir gruodžio 5 d. jų įgyvendinimo pažangos ataskaitas, taip pat į naują 32 pasiūlymų rinkinį, kuriam abi Tarybos pritarė 2017 m. gruodžio 5 d.,
- atsižvelgdamas į 2017 m. lapkričio 13 d. ir 2018 m. kovo 6 d. surengtus Užsienio reikalų (įskaitant gynybą) tarybos posėdžius, susijusius būtent su ES ir NATO bendradarbiavimu,
- atsižvelgdamas į 2016 m. lapkričio 30 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Europos Vadovų Tarybai, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Europos gynybos veiksmų planas“ (COM(2016)0950),
- atsižvelgdamas į 2017 m. lapkričio 10 d. Komisijos ir Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai bendrą komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai „Karinio mobilumo gerinimas Europos Sąjungoje“ (JOIN(2017)0041) ir su juo susijusį veiksmų planą, pateiktą 2018 m. kovo mėn. (JOIN(2018)0005),
- atsižvelgdamas į gynybos dokumentų rinkinį, kurį 2017 m. birželio 7 d. pristatė Komisija,
- atsižvelgdamas į 2018 m. kovo 15 d. paskelbtą NATO generalinio sekretoriaus 2017-ųjų metų ataskaitą,
- atsižvelgdamas į 2017 m. spalio 9 d. NATO parlamentinės asamblėjos (NATO PA) rezoliuciją Nr. 439 dėl tvirtesnio NATO ir ES bendradarbiavimo,
- atsižvelgdamas į 2017 m. spalio 9 d. NATO PA rezoliuciją Nr. 440 dėl Europos gynybos pramoninės bazės,
- atsižvelgdamas į NATO PA Gynybos ir saugumo komiteto 2017 m. spalio 8 d. ataskaitą dėl NATO ir ES bendradarbiavimo po Varšuvoje įvykusio NATO aukščiausiojo lygio susitikimo, įskaitant jos priedą, prie kurio prisidėjo Europos Parlamentas,

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į savo 2016 m. balandžio 13 d. rezoliuciją „ES kintančioje pasaulinėje aplinkoje. Labiau tarpusavyje sujungtas, prieštaringesnis ir sudėtingesnis pasaulis“ ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2016 m. lapkričio 22 d. rezoliuciją dėl Europos gynybos sąjungos ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2016 m. lapkričio 23 d. ir 2017 m. gruodžio 13 d. rezolucijas dėl metinės bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) įgyvendinimo ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2016 m. gruodžio 14 d. rezoliuciją dėl bendros užsienio ir saugumo politikos įgyvendinimo ir 2017 m. gruodžio 13 d. rezoliuciją dėl metinio pranešimo dėl bendros užsienio ir saugumo politikos įgyvendinimo ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2017 m. kovo 16 d. rezoliuciją „Bendros saugumo ir gynybos politikos konstitucinis, teisinis ir institucinis poveikis. Lisabonos sutarties teikiamos galimybės“ ⁽⁵⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą (A8-0188/2018),
- A. kadangi mūsų vertybėms, kaip antai liberali demokratija, daugiašališkumas, žmogaus teisės, taika, vystymasis ir teisinė valstybė, kuriomis grindžiama ES ir jos transatlantiniai ryšiai, taip pat taisyklėmis pagrįstai tarptautinei sistemai ir Europos vienybei bei sanglaudai geopolitinių neramumų ir greito strateginės aplinkos prastėjimo laikais kyla grėsmė;
- B. kadangi pagrindinės Vakarų organizacijos – ES ir NATO – daro pažangą stiprindamos savo bendradarbiavimą sprendžiant klausimus, kaip atremti kompleksines grėsmes – tiek įprastas, tiek hibridines – kurias kelia valstybiniai ir nevalstybiniai subjektai iš Rytų ir Pietų; kadangi susikaupusios Europos kaimynines šalis destabilizuojančios krizės kelia grėsmių ir vidaus, ir išorės saugumui; kadangi nei viena organizacija neturi visų priemonių, kad pati įveiktų šias grėsmes saugumui, ir šios organizacijos geriau su grėsmėmis kovotų bendradarbiaudamos tarpusavyje; kadangi ES ir NATO yra būtinos siekiant užtikrinti Europos ir jos piliečių saugumą;
- C. kadangi ES ir NATO bendradarbiavimas turėtų būti laikomas ne tikslu, o būdu bendriems saugumo prioritetams įgyvendinti ir tikslams pasiekti užtikrinant veiklos papildomumą ir naudojantis turimomis priemonėmis; kadangi ES valstybės narės ir NATO sąjungininkės turi vieningą pajėgų rezervą; kadangi kartu jos gali efektyviai pasinaudoti išteklių ir veiksmingiau mobilizuoti įvairiausias turimas priemones reaguodamos į saugumo iššūkius;
- D. kadangi NATO yra karinis aljansas, o ES – ne; kadangi ES yra pasaulinio masto strateginė veikėja ir saugumo užtikrintoja, turinti daug unikalių ir įvairių instrumentų ir priemonių dabartiniams uždaviniams spręsti visapusiškai pasinaudodama savo įvairiomis politikos sritimis; kadangi priėmusi Visuotinę ES strategiją ir atsižvelgdama į jos tikslus ES didina savo atsakomybę už savo saugumą ir gynybą ir kaip partnerė dalyvauja tarptautinės taikos ir saugumo srityje, didina savo gebėjimą veikti savarankiškai, taip pat didina savo indėlį į NATO ir skatina glaudesnę bendradarbiavimą;
- E. kadangi NATO yra visų pirma atsakinga už kolektyvinį savo narių saugumą; kadangi ji atsižvelgia į NATO rekomendacijas jos narėms gynybai per dešimtmetį išleisti 2 proc. jų BVP, kad būtų galima palaikyti tinkamus gynybos pajėgumus; kadangi NATO, kaip pagrindinė ES partnerė saugumo srityje, tebėra esminė sąjungininkų pajėgų, pajėgumų sąveikos ir jų viešųjų pirkimų pastangų suderinamumo garantija;
- F. kadangi siekiant veiksmingiau atremti naujus precedento neturinčius daugialypius iššūkius ES ir NATO veiksmai turi labiau papildyti vieni kitus saugumo aspektu; kadangi bendrose šių dviejų organizacijų bendradarbiavimo srityse taip pat reikia glaudžiau ir veiksmingiau bendradarbiauti;

⁽¹⁾ OL C 58, 2018 2 15, p. 109.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0435.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0440 ir P8_TA(2017)0492.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0503 ir P8_TA(2017)0493.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0092.

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

- G. kadangi ES ir NATO, kurių abi dalyvauja valdant krizes, vykdytų šią veiklą veiksmingiau, jeigu išties gerai koordinuotų savo veiksmus ir maksimaliai pasinaudotų savo ekspertinėmis žiniomis ir ištekliais; kadangi, imdamasi tolesnių veiksmų po Visuotinės ES strategijos priėmimo, ES stiprina savo kompleksinį požiūrį į išorės konfliktus ir krizes, taip pat reaguoja į grėsmes ir iššūkius, kartu su vidaus ir (arba) išorės saugumo ryšiais naudodama civilines ir karines priemones;
- H. kadangi 2016 m. Varšuvoje vykusiame NATO aukščiausiojo lygio susitikime aljansas ir ES nurodė sritis, kuriose reikia stiprinti bendradarbiavimą kylant bendriems iššūkiams rytuose ir vakaruose, įskaitant kovą su hibridinėmis grėsmėmis, atsparumo didinimą, gynybos pajėgumų stiprinimą, kibernetinę gynybą, jūrų saugumą ir pratybas; kadangi 2016 m. gruodžio mėn. NATO užsienio reikalų ministrai patvirtino 42 priemones NATO ir ES bendradarbiavimui stiprinti, o 2017 m. gruodžio mėn. susitarė dėl papildomų bendro darbo sričių;
- I. kadangi, norint kovoti su hibridinėmis grėsmėmis, įskaitant kovą su dezinformacija ir atsparumo ugdymą, būtina ES ir NATO partnerystė; kadangi turi būti aiškiai atskirtos abiejų institucijų kompetencijos sritys ir politinės strategijos;
- J. kadangi suaktyvėjo Rusijos veikla; kadangi, nors transatlantinio ryšio ir ES valstybių narių solidarumo susilpnėjimo rizika tebeišlieka, reikia stiprinti jų bendrą strateginį požiūrį į Rusiją; kadangi ES ir NATO nerimą kelią atkaklesnis Rusijos karinis elgesys; kadangi nerimą taip pat kelia politinės manipuliacijos ir kibernetiniai išpuoliai; kadangi Europos Sąjunga reaguoja į Rusijos kišimąsi į Europos vidaus reikalus pažeidžiant tarptautinę teisę ir normas; kadangi atsparumas yra ir toliau bus svarbiausias kolektyvinės gynybos elementas;
- K. kadangi pietinės kaimyninės šalys patiria precedento neturintį nestabilumą ir yra strategiškai svarbus iššūkis tiek ES valstybėms narėms, tiek NATO narėms, ypač esančioms priešakinėje linijoje;
- L. kadangi kibernetiniai išpuoliai tampa vis dažnesni ir sudėtingesni; kadangi 2014 m. NATO sukūrė kibernetinę gynybą kaip pagrindinių aljanso kolektyvinės gynybos užduočių dalį ir 2016 m. pripažino kibernetinę erdvę operatyvine sritimi greta sausumos, oro ir jūrų erdvės; kadangi ES ir NATO gali papildyti viena kitos pastangas; kadangi kibernetinio saugumo srityje reikia skatinti glaudesnę ES valstybių narių bendradarbiavimą ir taikyti koordinuotą visų ES valstybių narių požiūrį;
- M. kadangi 2017 m. gruodžio mėn. NATO ir ES nusprendė stiprinti bendradarbiavimą kovojant su terorizmu, visų pirma intensyvinant keitimąsi informacija ir didinant nacionalinį atsparumą;
- N. kadangi ES ir NATO Europoje naudoja tą pačią transporto infrastruktūrą, kuri yra pagrindinis greito karinių pajėgų dislokavimo veiksnys, ir kadangi karinis mobilumas neseniai įvardytas kaip viena iš prioritetinių šių dviejų organizacijų bendradarbiavimo sričių;
- O. kadangi naujausios tyrimų centro „Pew Research Center“ atliktos apklausos duomenimis visuomenės parama NATO yra stipri ir daugumoje NATO valstybių narių stiprėja;

Tvirtesnė partnerystė

- yra įsitikinęs, kad ES ir NATO sieja tos pačios vertybės siekiant tarptautinės taikos ir saugumo, kad jos susiduria su panašiais strateginiais uždaviniais ir, atsižvelgiant į tai, kad jos turi 22 nares, iš kurių daugelis yra abiejų organizacijų narės, jos taip pat turi sutampančius saugumo ir gynybos interesus, įskaitant savo piliečių apsaugą nuo visų pavojų; mano, kad sprendžiant šias saugumo problemas ES ir NATO strateginė partnerystė turi lemiamą svarbą; pabrėžia, kad ES ir NATO bendradarbiaudamos turėtų viena papildyti kitą ir atsižvelgti į viena kitos ypatumus ir funkcijas;
- pabrėžia, kad atvirumas ir skaidrumas, visapusiškai laikantis abiejų organizacijų sprendimų priėmimo savarankiškumo ir procedūrų, taip pat traukumas ir abipusiškumas, nedarant poveikio nė vienos ES valstybės narės saugumo ir gynybos politikos ypatumams, yra svarbūs ES ir NATO strateginės partnerystės principai; primena, kad bendradarbiavimas su NATO nepriklausančiomis ES valstybėmis narėmis ir ES nepriklausančiomis NATO valstybėmis narėmis neatsiejamas nuo ES ir NATO bendradarbiavimo;
- yra įsitikinęs, kad savo narėms NATO yra kolektyvinės gynybos ir atgrasymo Europoje kertinis akmuo; taip pat yra įsitikinęs, kad stipresnė ES turinti veiksmingesnę BSGP, vykdydama įvairius projektus tarp valstybių narių ir gebanti vykdyti Europos Sąjungos sutarties 42 straipsnio 7 dalies nuostatas, pagal kurias valstybės narės gali prašyti pagalbos, padeda užtikrinti stipresnę NATO; pabrėžia, kad ES ir NATO bendradarbiavimo kontekste taip pat turi būti atsižvelgiama ir į šešių NATO nepriklausančių ES valstybių narių ir septynių NATO narių, kurios nėra ES valstybės narės, saugumo bei gynybos politiką;

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

4. yra tvirtai įsitikinęs, kad, norėdamas veiksmingai reaguoti į visus saugumo iššūkius, tiek ES, tiek NATO turi užtikrinti strateginį matymą, tolesnį struktūrinį prisitaikymą bei kietosios ir švelniosios galios priemonių derinimą; pabrėžia, kad, atsižvelgiant į abiejų organizacijų skirtumus, ES ir NATO partnerystės stiprinimo požiūriu ypač svarbus yra laikas;
5. atkreipia dėmesį į tai, kad nors bendra Europos strategijos kultūra turėtų būti toliau plėtojama, pavykus pasiekti bendrą grėsmės suvokimą būtų daromas teigiamas poveikis; mano, kad Sąjunga turi siekti sustiprinti savo strateginį savarankiškumą; taigi ragina ES valstybes nares bendradarbiaujant su ES institucijomis susitarti dėl bendro kintančios grėsmių aplinkos supratimo ir toliau dėti pastangas, pavyzdžiui, bendrus informacinius susirinkimus, civilinius reagavimo į nelaimės mokymus ir bendrus grėsmės vertinimus; palankiai vertina naujausias pastangas šioje srityje;
6. pabrėžia, kad ES piliečiai, suvokdami, jog vien nacionalinės reakcijos į terorizmą ir nesaugumą nepakanka, tikisi, kad Europos Sąjunga apsaugos juos nuo šių grėsmių, ir pažymi, kad ES ir NATO glaudžiai bendradarbiaujant valstybių narių priemonės galėtų geriau papildyti viena kitą ir tapti veiksmingesnės;
7. pabrėžia, kad būtina stiprinti ES ir NATO strateginį ir taktinį bendradarbiavimą įgyvendinant misijas ir operacijas;
8. pabrėžia, kad ES ir NATO strateginė partnerystė ne mažiau svarbi ES bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) raidai, Aljanso ateičiai bei ES ir JK santykiams po „Brexit“;
9. mano, kad ES ir NATO santykių potencialas gali būti geriau panaudotas ir kad tolesnis partnerystės vystymas ir gilinimas neturėtų apsiriboti bendru atsaku į krizes už Europos ribų, visų pirma kaimynystėje, bet apimti ir žemyne kylančias krizes;
10. pabrėžia, jog būtina dirbti kartu prevencijos, analizės ir ankstyvojo perspėjimo srityse veiksmingai dalijantis informacija, kad su naujomis grėsmėmis būtų kovojama bendrais veiksmais;
11. pabrėžia, kad bendruoju ES ir NATO pareiškimu ir vėlesniais įgyvendinimo veiksmais pažymimas naujas ir reikšmingas strateginės partnerystės etapas; teigiamai vertina apčiuopiamus rezultatus, kurių pasiekta įgyvendinant bendrą deklaraciją, visų pirma kalbant apie kovą su hibridinėmis grėsmėmis, strateginę komunikaciją, atitinkamų gynybos planavimo procesų rezultatų nuoseklumą ir bendradarbiavimą jūrinės veiklos srityje; skatina daryti tolesnę pažangą ir teigiamai vertina 2017 m. gruodžio 5 d. įtrauktus veiksmus, visų pirma susijusius su kova su terorizmu, kariniu mobilumu ir moterimis, taika ir saugumu; teigiamai vertina įsipareigojimų kultūros pokyčius ir sklandžių darbuotojų tarpusavio bendradarbiavimo veiklą įgyvendinant visus veiksmus; dar kartą primena, kad nors patį procesą reglamentuoja institucijos, sutartų bendrų tikslų ir veiksmų įgyvendinimo sėkmė priklauso nuo ilgalaikės visų valstybių narių politinės valios; taip pat teigiamai vertina ir ES, ir NATO narių įsipareigojimą ir pabrėžia, kad sėkmingas bendros deklaracijos įgyvendinimas priklauso nuo visų valstybių narių politinės valios; mano, kad svarbu stiprinti geresnį ES ir NATO bendradarbiavimą ir užtikrinti politinę valią bei tinkamus išteklius kad bendradarbiavimas vyktų nuolat ir būtų toliau gerinamas; nekantriai laukia, kol 2018 m. liepos 11–12 d. Briuselyje vyksiančiame NATO aukščiausiojo lygio susitikime bus priimta nauja ES ir NATO deklaracija;
12. atkreipia dėmesį į bendrus informacinius pranešimus, kuriuos reguliariai rengia Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausioji įgaliotinė ir NATO generalinis sekretorius atitinkamai ES Užsienio reikalų taryboje ir NATO Šiaurės Atlanto Taryboje (ŠAT), bei toliau reguliariai vykstančius ES Politinio ir saugumo komiteto ir ŠAT susitikimus;
13. teigiamai vertina tai, kad JAV pakartojo savo įsipareigojimą NATO ir Europos saugumui; primena, kad ES ir JAV yra itin svarbios tarptautinės partnerės ir kad ši partnerystė vystoma ir NATO veiklos pagrindu; Pabrėžia ES valstybių narių ir JAV dvišalių santykių reikšmę; yra tvirtai įsitikinęs, kad ES ir NATO bendradarbiavimo stiprinimas sutvirtina transatlantinį ryšį ir kad NATO gebėjimas vykdyti savo misijas yra susijęs su transatlantiniu ryšiu; todėl pažymi, kad pastaroji politinių įvykių raida gali turėti poveikį transatlantinio ryšio stiprumui; pažymi, kad JAV, kurios paprastai skatindavo ir teigiamai vertindavo esminius pokyčius ES gynybos srityje, turi ir toliau stengtis geriau suprasti Europos strateginius interesus, įskaitant Europos gynybos pajėgumų plėtrą; pažymi, kad ES pasrangomis pasiekti strateginį savarankiškumą stiprinama Aljanso saugumo aplinka;

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

14. palankiai vertina didesnę NATO priešakinių pajėgų dalyvavimą NATO rytuose; teigiamai vertina tai, kad Estijoje, Latvijoje, Lietuvoje ir Lenkijoje dislokuotos keturios daugiašalės NATO kovinės grupės, kurioms atitinkamai vadovauja Jungtinė Karalystė, Kanada, Vokietija ir Jungtinės Valstijos; mano, kad, siekiant abiejų organizacijų saugumo, ES ir NATO bendradarbiavimas turėtų būti toliau stiprinamas rytuose ir pietuose ir kad turėtų būti priešinamasi Rusijos skverbimuisi hibridinėmis ar įprastinėmis priemonėmis į šalis rytuose; pabrėžia, kad, atsižvelgiant į karinio mobilumo reikalavimus, dabartinė infrastruktūra Europoje, kuri labiausiai orientuota į rytus ir vakarus, turėtų būti papildyta vystant naują šiaurės ir pietų dimensiją; pabrėžia, kad pastangos siekiant karinio mobilumo turėtų padėti užtikrinti pagal BSGP vykdomų misijų ir operacijų veiksmingumą bei Aljanso gynybines pozicijas; mano, kad keliai, tiltai ir geležinkeliai turėtų būti modernizuoti, kad būtų galima greitai dislokuoti karinį personalą ir įrangą;

15. šiuo atžvilgiu pabrėžia, kad svarbu gerinant ES ir nacionalinę infrastruktūrą, šalinant biurokratinę ir infrastruktūros kliūtis greitam pajėgų judėjimui ir iš anksto išdėstant karinę įrangą ir išteklius didinti NATO greito pastiprinimo pajėgumus, kuriais būtų padidintas mūsų saugumas;

16. džiaugiasi, kad pradėtas nuolatinis struktūrizuotas bendradarbiavimas (PESCO); pabrėžia jo potencialą stiprinti Europos indėlį į NATO; mano, kad galima padidinti sinergiją ir veiksmingumą ir kad tai yra labai svarbus žingsnis tobulinant ES saugumą ir gynybos pajėgumus bei europiečių NATO narių potencialią veiklą, ir yra įsitikinęs, kad tvirtesnės ES ir NATO stiprina viena kitą;

17. pabrėžia, kad PESCO papildo NATO ir kad jis turėtų būti tolesnio ES ir NATO bendradarbiavimo variklis pajėgumų plėtros srityje, nes juo siekiama stiprinti ES gynybos pajėgumus ir apskritai užtikrinti, kad BSGP būtų veiksmingesnė ir tinkamesnė sprendžiant šiandieninius saugumo ir karinius iššūkius; pabrėžia skaidrumo ir Jungtinių Valstijų bei kitų NATO sąjungininkių informavimo apie PESCO svarbą siekiant išvengti bet kokio klaidingo supratimo;

18. pabrėžia, kad kitoje bendroje ES ir NATO deklaracijoje turėtų būti reikalaujama, kad valstybių narių, be kita ko, pagal PESCO, ir NATO narių tarptautiniu mastu sukurtus pajėgumus būtų galima panaudoti tiek NATO, tiek ES operacijoms; pabrėžia, kad neseniai ES (suderintos metinės peržiūros gynybos srityje (CARD), PESCO, Europos gynybos fondo (EDF)) priimtais sprendimais siekiama užtikrinti, kad europiečiai prisiimtų didesnę atsakomybę už savo saugumą, prisidėtų prie NATO stiprinimo, taip pat užtikrintų sąžiningą transatlantinę naštos pasidalijimą ir kartu nepamirštų tikslo kartu spręsti bendras saugumo problemas, vengti nereikalingo pastangų dubliavimo ir kurti darnius, vienas kitą papildančius ir sąveikius gynybos pajėgumus; mano, kad bendrų standartų, procedūrų, mokymų ir pratybų rengimas turėtų būti laikomas svarbia ES ir NATO bendradarbiavimo varomąja jėga;

19. pažymi, kad po „Brexit'o“ 80 proc. NATO gynybos išlaidų skirs ir trims iš keturių batalionų Rytuose vadovaus ne ES šalys;

20. ragina ES ir NATO rengti reguliarias strateginio lygmens pratybas, kuriose dalyvautų abiejų organizacijų aukščiausia politinė vadovybė; šiomis aplinkybėmis palankiai vertina Estijos pratybas EU CYBRID 2017, kai ES pratybose pirmą kartą dalyvavo NATO generalinis sekretorius;

Pagrindinės bendradarbiavimo sritys

21. pažymi, kad saugumo grėsmės tapo labiau hibridinio pobūdžio ir ne tokios įprastos, taip pat kad norint su jomis kovoti būtinas tarptautinis bendradarbiavimas; ragina ES ir NATO toliau ugdyti atsparumą ir vystyti bendrą informuotumą apie padėtį, susijusią su hibridinėmis grėsmėmis; ragina ES ir NATO koordinuoti savo reagavimą į krizę mechanizmus, siekiant užtikrinti nuoseklų atsaką į hibridines grėsmes; džiaugiasi, kad neseniai NATO generalinis sekretorius ir ES Vyriausioji įgaliotinė ir pirmininko pavaduotoja bendrai atidarė NATO Hibridinės kompetencijos centrą, ir ragina ES valstybes nares Helsinkio pavyzdžiu kurti Hibridinės kompetencijos centrą; šiuo atžvilgiu teigiamai vertina atskiras, tačiau lygiagrečiai vykdytas pratybas PACE17 ir CMX17, kurios buvo surengtos 2017 m. ir per kurias atitinkamai ES ir NATO personalas tikrino atitinkamas savo ryšių palaikymo ir keitimosi informacija kylančios fiktyvios hibridinės grėsmės metu procedūras; puikiai vertina suderintus Vakarų sąjungininkių veiksmus reaguojant į tariamą Rusijos cheminių išpuolių Jungtinėje Karalystėje;

22. mano, kad kitoje ES ir NATO bendroje deklaracijoje turėtų būti palankiai įvertinta pasiekta pažanga ir paraginta konkrečiai įgyvendinti visus abiejų institucijų priimtus pasiūlymus; mano, kad reikia dėti daugiau pastangų įgyvendinti daug jau priimtų išpareigojimų;

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

23. atsižvelgdamas į tai, yra įsitikinęs, kad iniciatyvos stiprinti Europos gynybą turėtų būti naudingos abiem organizacijoms ir įgalinti ES valstybes nares didinti savo strateginį savarankiškumą ir gebėti kartu imtis patikimų karinių veiksmų; primena, kad šiomis iniciatyvomis papildomos NATO iniciatyvos;
24. mano, jog taip pat svarbu užtikrinti, kad būtų įgyvendinami įtraukimo, abipusiškumo ir visapusiško abiejų organizacijų sprendimų priėmimų savarankiškumo laikymosi principai, numatyti 2017 m. gruodžio 5 d. Tarybos išvadose;
25. teigiamai vertina 2017 m. lygiagrečius ir koordinuotus krizių valdymo pratybas – tai buvo naudinga dalijimosi geriausia praktika platforma; laukia, kada bus galima nagrinėti įgytą patirtį ir toliau bendradarbiauti dėl bendrų ES ir NATO pratybų, įskaitant 2018 m. planuojamas ES vadovaujamas pratybas;
26. atkreipia dėmesį į tai, kad šių dviejų organizacijų dalijimosi įslaptinta informacija procedūros tebėra sudėtingos ir neveiksmingos; mano, jog abi organizacijos susiduria su panašiais strateginiais iššūkiais, taigi, galima numanyti, kad kartu spręstose pasekmių klausimą; mano, kad ugdant tarpusavio pasitikėjimą turi būti gerinamas bendradarbiavimas keičiantis įslaptinta informacija ir žvalgybos analize, taip pat kovos su terorizmu srityje; pabrėžia, kad ES turės didinti savo pajėgumą skirdama daugiau ES personalo, turinčio asmens patikimumo pažymėjimus, rengdama tikslinį darbo su slapta informacija mokymą ir investuodama į saugų ryšį; laikosi nuomonės, kad abiejų organizacijų misijoms ir operacijoms taip pat būtų naudingas skatinimas keičiantis žvalgybos informacija taikyti abipusiškumo ir poreikiu dalytis grindžiamą principą; laikosi nuomonės, kad, norint kartu veiksmingiau kovoti su hibridinėmis grėsmėmis, galėtų būti naudojamos lygiagrečiu ir koordinuotu žvalgybos vertinimu;
27. ragina ES ir NATO stiprinti savo bendradarbiavimą strateginės komunikacijos klausimais – taip pat ir stiprinant NATO strateginės komunikacijos kompetencijos centro ir Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT) strateginės komunikacijos padalinio partnerystę;
28. teigiamai vertina naująjį ES hibridinių grėsmių analizės ir informavimo centrą bei jo sąveiką su NATO hibridinių grėsmių analizės centru dalijantis informacija apie padėtį ir keičiantis potencialių hibridinių grėsmių analizės duomenimis;
29. yra įsitikinęs, kad nepaprastai svarbu kibernetinio saugumo srityje derinti bendradarbiavimą ir keitimąsi informacija, ir pripažįsta, kad šioje srityje padaryta pažanga; pabrėžia, kad būtina tobulinti kibernetinių incidentų prevenciją, nustatymą ir atsaką į juos; kviečia abi organizacijas koordinuoti savo stebėsenos veiklą ir prireikus keistis duomenimis, susijusiais su kibernetine gynyba, bei taip palengvinti ES ir NATO žvalgybos pastangas; ragina ES ir NATO stiprinti savo operatyvinį bendradarbiavimą ir koordinavimą bei skatinti sąveikumą keičiantis geriausia praktika kibernetinių išpuolių išaiškinimo priemonių, metodų ir procesų srityje; mano, kad didesnis dalijimasis informacija tarp ES ir NATO yra prioritetas siekiant, kad būtų galima nustatyti visus atsakingus kibernetinių išpuolių šaltinius ir po to imtis teisinių veiksmų; mano, kad taip pat svarbu derinti mokymo veiklą ir bendradarbiauti kibernetinės srities mokslinių tyrimų ir technologijų klausimais; teigiamai vertina Europos institucijų, įstaigų ir agentūrų Kompiuterinių incidentų tyrimo tarnybos ir NATO reagavimo į kompiuterinius incidentus tarnybos susitarimą; mano, kad atsižvelgiant į naujus Europos Sąjungos tinklų ir informacijos apsaugos agentūros (ENISA) įgaliojimus, NATO gali susidomėti nauja veikla, susijusia su bendradarbiavimu kibernetinės gynybos srityje;
30. mano, kad svarbu garantuoti jūrinių pajėgumų stiprinimo pastangų papildomumą ir vengti nereikalingo jų dubliavimo, siekiant veiksmingiau užtikrinti jūrų saugumą; teigiamai vertina sustiprėjusį ES ir NATO operatyvinį bendradarbiavimą ir koordinavimą, įskaitant dalijimąsi informacija apie padėtį apskritai, vadovaujantis vykdančiomis operacijomis Viduržemio jūroje ir Somalio pusiasalyje įgyta patirtimi, taip toliau ieškant galimybių teikti abipusę logistinę paramą ir galimybių abiejų organizacijų personalui tarpusavyje keistis informacija apie einamąją veiklą, be kita ko, susijusią su neteisėta migracija;
31. palankiai vertina sustiprėjusį taktinį ir operatyvinį bendradarbiavimą – taip pat ir ryšius tiesiogiai palaikant NATO aljanso jūrų vadovėtei ir agentūrai FRONTEX – bei vykdančiomis operacijomis „Sea Guardian“ ir Europos Sąjungos karinę operaciją Viduržemio jūros regiono pietų centrinėje dalyje (EUNAVFOR MED operaciją SOPHIA), padedant ES ir jos misijoms pažaboti neteisėtą migraciją ir kovoti su neteisėtais prekybos žmonėmis, įskaitant neteisėtą prekybą ginklais, tinklais; pažymi, kad NATO, gavusi prašymą, gali teikti logistinę pagalbą ir kitus pajėgumus, pvz., degalų papildymo jūroje ir medicininę pagalbą; pažymi, kad tai matyti iš sėkmingo ES ir NATO bendradarbiavimo tarp operacijos „Ocean Shield“ ir EUNAVFOR operacijos „Atalanta“ kovojant su piratavimu prie Somalio pusiasalio;
32. ragina užtikrinti tolesnę ES ir NATO sąveiką šioje srityje bei siekti dar didesnių patobulinimų – visų pirma koordinuojant žvalgybos, stebėjimo ir išžvalgybos pastangas;

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

33. pakartoja, jog ES iniciatyvos, kuriomis siekiama stiprinti Europos saugumą ir gynybą, taip pat turėtų pasitarnauti užtikrinant, kad ES valstybės narės, kurios nėra NATO sąjungininkės, vykdytų savo NATO įsipareigojimus; mano, kad buvimas ES valstybe nare ir NATO nare neturėtų pakenkti nė vienai valstybei; taip pat pabrėžia, jog tai, kad kai kurios ES valstybės narės nėra NATO narės, turėtų reikšti, kad jos turi kitus su Europos gynybos sąjunga susijusius įsipareigojimus; pabrėžia, kad ES valstybės narės turėtų būti pajėgios inicijuoti savarankiškas karines misijas – taip pat ir tada, kai NATO nepageidauja imtis veiksmų arba kai ES veiksmai tinkamesni;

34. džiaugiasi tuo, kad ir toliau didėja NATO narių išlaidos gynybai; ragina visas ES valstybes nares, kurios taip pat yra NATO narės, daryti esminę pažangą siekiant, kad išlaidos gynybai siektų 2 proc. BVP, iš kurių 20 proc. būtų skiriama svarbiai naujai įrangai; mano, kad valstybės narės, įsipareigojusios laikytis NATO gynybos išlaidų gairių, turėtų apsvarstyti galimybę skirti nustatytą sumą pagal 20 proc. viešųjų pirkimų gaires, kuri turi būti skiriama moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai, siekiant užtikrinti, kad minimalios išlaidos būtų skiriamos inovacijoms, todėl technologijos galėtų atitinkamai išplisti į civilinį sektorių;

35. primena, kad ES ir NATO bendrame Varšuvos pareiškime narės raginamos „sudaryti sąlygas geresnei gynybos pramonei ir gynybos moksliniams tyrimams“; yra tvirtai įsitikinęs, kad ES ir NATO narės turi bendradarbiauti ir siekti sinergijos stiprinant ir plėtojant savo pramoninę ir technologinę bazę, kad būtų galima reaguoti į pajėgumų prioritetus, visų pirma pasitelkiant metinę suderintą peržiūrą gynybos srityje ir NATO gynybos planavimo procesą; mano, jog svarbu, kad veiksmingas ir subalansuotas transatlantinis bendradarbiavimas gynybos technologijų ir pramonės srityje būtų abiejų organizacijų strateginis prioritetas; pritaria EGF veiklos pagrindu numatytoms priemonėms bendrai Europos pajėgumų mokslinių tyrimų ir jų vystymo veiklai skatinti; mano, kad padidinus mokslinių tyrimų ir pajėgumų planavimo įsipareigojimus gali padidėti efektyvumas;

36. pakartoja, kad būtina užtikrinti ES suderintos metinės peržiūros gynybos srityje, Pajėgumų plėtojimo plano ir atitinkamų NATO procesų, pvz., NATO gynybos planavimo proceso rezultatų ir terminų suderinamumą; pabrėžia, jog reikia užtikrinti, kad ES ir NATO tarptautinės pajėgumų didinimo iniciatyvos viena kita papildytų ir stiprintų; pabrėžia, kad vykdam BSGP naudojami ir PESCO pagrindu sukurti pajėgumai ir toliau priklauso valstybėms narėms, kurios juos taip pat gali suteikti kitoms sistemoms;

37. pabrėžia, jog būtina, kad glaudžiai bendradarbiaujant ES ir NATO būtų sprendžiama sklاندus ir greito karinio personalo ir turto judėjimo ES ir už jos ribų fizinių ir teisinių kliūčių problema, siekiant prireikus užtikrinti nevaržomą įrangos ir pajėgų judėjimą visoje Europoje, kai tik šito prireikia, įskaitant galimybę pasinaudoti ypatingos svarbos infrastruktūros objektais, visų pirma įgyvendinant Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos pateiktą veiksmų planą, parengtą Europos gynybos agentūroje ES valstybių narių parengto veiksmų plano pagrindu; ragina ES valstybes nares nedelsiant tolesnių veiksmų ir pasinaudoti pagreičiu, kuris buvo pasiektas iki šiol; pabrėžia, kad siekiant lengviau vykdyti ES ir NATO masto pajėgų dislokavimą ir bendradarbiavimą reikalingi suderinami gynybos pajėgumai; rekomenduoja ES ir NATO taip pat spręsti ne ES šalių NATO pajėgų judėjimo Europos teritorijoje klausimą;

38. mano, jog ES ir NATO turėtų daugiau padaryti kartu, kad būtų stiprinamas abiejų organizacijų kaimyninių ir partnerių atsparumas, gynyba ir saugumas; tvirtai pritaria, kad pagalba kaimyninėms šalims ir šalims partnerėms jų pajėgumams vystyti ir atsparumui ugdyti – taip pat ir kovos su terorizmu, strateginės komunikacijos, kibernetinės gynybos, ginkluotės saugojimo ir saugumo sektoriaus srityse – yra bendras tikslas, visų pirma trijose kontrolinėse šalyse (Bosnijoje ir Hercegovinoje, Moldovoje ir Tunise);

39. primena, kad ir ES, ir NATO naudinga spręsti saugumo klausimus tiek Vakarų Balkanuose, tiek ES kaimynystėje ir bendradarbiauti tam tikrose konkrečiose srityse; teigiamai vertina ES ir NATO pastangas siekiant suteikti politinę ir praktinę paramą narystės siekiančioms Vakarų Balkanų, Rytų Europos ir Kaukazo regiono šalims; siūlo valstybėms narėms ir toliau dėti šias pastangas, siekiant užtikrinti tolesnį demokratinį vystymąsi ir saugumo sektoriaus pertvarką; pabrėžia, kad ES ir NATO ir Vakarų Balkanų šalių bendradarbiavimas yra lemiamas atremiant saugumo grėsmes, kylančias visam žemynui;

40. pabrėžia Vienos dokumente įtvirtintų principų, visų pirma atvirumo ir skaidrumo principų, svarbą; todėl palankiai vertina ES ir NATO karinių pratybų ir bendrų pratybų atvėrimą tarptautiniams stebėtojams;

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

41. dar kartą primena apie svarbų moterų vaidmenį BSGP ir NATO misijose, visų pirma sprendžiant klausimus, susijusius su moterimis ir vaikais konflikto zonose; palankiai vertina tai, kad ES ir NATO pripažino šį svarbų vaidmenį; rekomenduoja ES ir NATO iniciatyviai skatinti lyčių įvairovę savo struktūrose ir operacijose;

42. pabrėžia, kad ES būtina užtikrinti glaudžius saugumo ir gynybos srities santykius su Jungtine Karalyste po „Brexit'o“, pripažįstant, kad Jungtinė Karalystė ir toliau bus viena iš svarbiausių Europos gynybos dalyvių, kaip NATO narė ir Europos valstybė, nors ir nebebus ES valstybe narė;

o

o o

43. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Europos Vadovų Tarybai, Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei, NATO generaliniam sekretoriui, ES saugumo ir gynybos srities agentūroms, ES valstybių narių vyriausybėms ir nacionaliniams parlamentams bei NATO parlamentinei asamblėjai.

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

P8_TA(2018)0258

Kibernetinė gynyba

2018 m. birželio 13 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl kibernetinės gynybos (2018/2004(INI))

(2020/C 28/06)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutartį (ES sutartis) ir į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV),
- atsižvelgdamas į 2016 m. birželio 28 d. Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai pristatytą dokumentą „Bendra vizija, bendri veiksmai: stipresnė Europa. Visuotinė Europos Sąjungos užsienio ir saugumo politikos strategija“,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 20 d., 2015 m. birželio 26 d., 2016 m. gruodžio 15 d., 2017 m. kovo 9 d., 2017 m. birželio 22 d., 2017 m. lapkričio 20 d. ir 2017 m. gruodžio 15 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas,
- atsižvelgdamas į 2017 m. birželio 7 d. Komisijos komunikatą „Diskusijoms skirtas dokumentas dėl Europos gynybos ateities“ (COM(2017)0315),
- atsižvelgdamas į 2017 m. birželio 7 d. Komisijos komunikatą „Pradedama veikti Europos gynybos fondas“ (COM(2017)0295),
- atsižvelgdamas į 2016 m. lapkričio 30 d. Komisijos komunikatą „Europos gynybos veiksmų planas“ (COM(2016)0950),
- atsižvelgdamas į 2013 m. vasario 7 d. Komisijos ir Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai bendrą komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Europos Sąjungos kibernetinio saugumo strategija. Atvira, saugi ir patikima kibernetinė erdvė“ (JOIN(2013)0001),
- atsižvelgdamas į 2017 m. rugsėjo 13 d. Komisijos tarnybų darbo dokumentą „2013 m. ES kibernetinio saugumo strategijos įvertinimas“ (SWD(2017)0295),
- atsižvelgdamas į 2014 m. lapkričio 18 d. priimtus ES kibernetinės gynybos politikos metmenis,
- atsižvelgdamas į 2015 m. vasario 10 d. Tarybos išvadas dėl kibernetinio saugumo diplomatijos,
- atsižvelgdamas į 2017 m. birželio 19 d. Tarybos išvadas dėl bendro ES diplomatinio atsako į kibernetinę kenkimo veiklą sistemos („Kibernetinio saugumo diplomatijos priemonių rinkinio“),
- atsižvelgdamas į 2017 m. rugsėjo 13 d. Komisijos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai bendrą komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai „Atsparumas, atgrasymas ir gynyba: ES kibernetinio saugumo didinimas“ (JOIN(2017)0450),

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į „Talino vadovas 2.0 dėl kibernetinėms operacijoms taikomos tarptautinės teisės“ (Tallinn Manual 2.0 on the International Law Applicable to Cyber Operations) ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2016/1148 dėl priemonių aukštam bendram tinklų ir informacinių sistemų saugumo lygiui visoje Sąjungoje užtikrinti ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į Pasaulinės kibernetinės erdvės stabilumo komisijos veiklą,
 - atsižvelgdamas į 2015 m. balandžio 28 d. Komisijos komunikatą „Europos saugumo darbotvarkė“ (COM(2015)0185),
 - atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 6 d. Komisijos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai bendrą komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai „Bendra kovos su mišriomis grėsmėmis sistema. Europos Sąjungos atsakas“ (JOIN(2016)0018),
 - atsižvelgdamas į savo 2017 m. spalio 3 d. rezoliuciją dėl kovos su kibernetiniais nusikaltimais ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. liepos 8 d. Europos Vadovų Tarybos ir Komisijos pirmininkų bei NATO generalinio sekretoriaus bendrą pareiškimą dėl bendro pasiūlymų dėl bendro pareiškimo įgyvendinimo rinkinio, kurį 2016 m. gruodžio 6 d. 2017 m. gruodžio 5 d. patvirtino ES ir NATO tarybos, ir į 2017 m. birželio 14 d. ir gruodžio 5 d. jo įgyvendinimo pažangos ataskaitas,
 - atsižvelgdamas į savo 2012 m. lapkričio 22 d. rezoliuciją dėl kibernetinio saugumo ir gynybos ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2016 m. lapkričio 22 d. rezoliuciją dėl Europos gynybos sąjungos ⁽⁵⁾,
 - atsižvelgdamas į 2017 m. rugsėjo 13 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl ES kibernetinio saugumo agentūros ENISA ir ryšių technologijų kibernetinio saugumo sertifikavimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 526/2013 (Kibernetinio saugumo aktas) (COM(2017)0477),
 - atsižvelgdamas į savo 2017 m. gruodžio 13 d. rezoliuciją dėl metinio pranešimo dėl bendros užsienio ir saugumo politikos įgyvendinimo ⁽⁶⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2017 m. gruodžio 13 d. rezoliuciją dėl metinės bendros saugumo ir gynybos politikos įgyvendinimo ataskaitos ⁽⁷⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą (A8-0189/2018),
- A. kadangi kibernetiniai ir hibridiniai iššūkiai, grėsmės ir išpuoliai kelia didelę grėsmę ES, jos valstybių narių ir piliečių saugumui, gynybai, stabilumui ir konkurencingumui; kadangi kibernetinė gynyba aiškiai apima karinius ir civilinius aspektus;

⁽¹⁾ Cambridge University Press (2017 m. vasario mėn.), ISBN 9781316822524, <https://doi.org/10.1017/9781316822524>.

⁽²⁾ OL L 194, 2016 7 19, p. 1.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0366.

⁽⁴⁾ OL C 419, 2015 12 16, p. 145.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0435.

⁽⁶⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0493.

⁽⁷⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0492.

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

- B. kadangi ES ir valstybės narės susiduria su tokia precedento neturinčia grėsme kaip valstybės politiniais sumetimais remiami kibernetiniai išpuoliai, taip pat kibernetiniais nusikaltimais ir terorizmu;
- C. kadangi kibernetinė erdvė plačiai pripažįstama kaip 5-oji karinių operacijų vykdymo sritis, tai suteikia galimybę plėtoti kibernetinės gynybos pajėgumus; kadangi vyksta diskusijos, ar kibernetinę erdvę pripažinti 5-ąja karo veiksmų sritimi;
- D. kadangi ES sutarties 42 straipsnio 7 dalimi nustatyta tarpusavio gynybos sąlyga nustatomas savitarpio išpareigojimas valstybei narei patyrus karinę agresiją savo teritorijoje jai suteikti visokeriopą įmanomą pagalbą ir paramą; kadangi tai nepažeidžia kai kurių valstybių narių saugumo ir gynybos politikos specifikos; kadangi SESV 222 straipsniu nustatyta solidarumo sąlyga papildoma tarpusavio gynybos sąlyga, kuria nustatoma, kad jei valstybė narė patiria teroro aktą, gaivalinę nelaimę ar žmogaus sukeltą katastrofą, ES valstybės narės privalo veikti bendrai; kadangi solidarumo sąlyga reiškia civilinių ir karinių struktūrų naudojimą;
- E. kadangi, nors kibernetinė gynyba išlieka svarbi valstybių narių kompetencijos sritis, ES tenka labai svarbus vaidmuo suteikiant Europos bendradarbiavimo platformą ir užtikrinant, kad šios naujos pastangos būtų nuo pat pradžių glaudžiai koordinuojamos tarptautiniu lygiu ir transatlantinėje saugumo sistemoje siekiant išvengti spragų ir neveiksmingumo, kuriuo pasižymi daugelis tradicinių gynybinių pastangų; kadangi mums reikia nuveikti daugiau, o ne tik stiprinti tarpusavio bendradarbiavimą ir veiksmų koordinavimą; kadangi turime užtikrinti veiksmingą prevenciją, stiprindami ES gebėjimą nustatyti, apsaugoti ir atgrasyti; kadangi reikia patikimos kibernetinės gynybos ir atgrasymo, kad būtų pasiektas veiksmingas kibernetinis saugumas ES, tuo pačiu užtikrinant, kad tos valstybės, kurios yra mažiausiai pasirengusios netaptų lengvu kibernetinių išpuolių taikiniu, ir kadangi reikšmingi kibernetinės gynybos pajėgumai turėtų būti būtina BSGP ir kuriamos Europos gynybos sąjungos dalis; kadangi nuolat trūksta aukštos kvalifikacijos kibernetinės gynybos specialistų; kadangi kuriant veiksmingą BSGP būtina glaudžiai koordinuoti veiksmus siekiant apsaugoti ginkluotąsias pajėgas nuo kibernetinių išpuolių;
- F. kadangi ES valstybės narės dažnai patiria priešiškių ir pavojingų valstybinių ir nevalstybinių subjektų prieš civilinius arba karinius taikinius vykdomus kibernetinius išpuolius; kadangi dabartinį pažeidžiamumą labiausiai lemia Europos gynybos strategijos ir pajėgumų susiskaidymas, sudarantis sąlygas užsienio žvalgybos agentūroms ne kartą pasinaudoti labai svarbių Europos saugumui IT sistemų ir tinklų spragomis; kadangi valstybių narių vyriausybės dažnai nesugebėjo laiku informuoti atitinkamų suinteresuotųjų subjektų, kad jie galėtų išspręsti savo produktų ir paslaugų pažeidžiamumo problemas; kadangi dėl šių išpuolių reikia skubiai sustiprinti ir plėtoti Europos puolimo ir gynybos pajėgumus civiliniu ir kariniu lygmenimis, siekiant išvengti galimo kibernetinių incidentų tarpvalstybinio poveikio ekonomikai ir visuomenei;
- G. kadangi kibernetinėje erdvėje civilinio ir karinio kišimosi skirtumai tampa neaiškūs;
- H. kadangi daugelis kibernetinių incidentų tampa įmanomi dėl to, kad privačiojo ir viešojo sektoriaus tinklo infrastruktūra yra nepakankamai atspari ir stipri, duomenų bazės yra menkai apsaugotos ir nesaugios, ir dėl kitų ypatingos svarbos informacinės infrastruktūros trūkumų; kadangi tik kelios valstybės narės prisiima atsakomybę už savo tinklų ir informacinių sistemų bei susijusių duomenų apsaugą ir ją laiko atitinkamos pareigos vykdyti priežiūrą dalimi, o tuo paaiškinama, kodėl bendrai paėmus trūksta investicijų į mokymus ir modernias saugumo technologijas ir atitinkamų gairių rengimą;
- I. kadangi teisės į privatumą ir duomenų apsaugą nustatytos ES pagrindinių teisių chartijoje ir SESV 16 straipsnyje ir yra reglamentuojamos Bendrojo duomenų apsaugos reglamentu, kuris įsigaliojo 2018 m. gegužės 25 d.;
- J. kadangi aktyvi ir veiksminga kibernetinė politika yra politika, kurią vykdančioms galima atgrasyti priešus, taip pat sugriauti jų pajėgumus ir taip atimti jų galimybes surengti išpuolį arba jas sumažinti;

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

- K. kadangi keletas teroristinių grupuočių ir organizacijų kibernetine erdve naudojasi kaip pigia narių verbavimo, radikalizavimo ir terorizmo propagandos skleidimo priemone; kadangi teroristinės grupuotės, nevalstybiniai subjektai ir tarptautiniai nusi-kaltėlių tinklai kibernetines operacijas naudoja lėšoms anonimiškai rinkti, žvalgybos informacijai rinkti ir kibernetiniams gin-klams kurti, kad galėtų vykdyti kibernetines teroro kampanijas, pažeisti arba sunaikinti ypatingos svarbos infrastruktūrą, užpulti finansų sistemas ir vykdyti kitą neteisėtą veiklą, darančią poveikį Europos piliečių saugumui;
- L. kadangi Europos ginkluotųjų pajėgų ypatingos svarbos infrastruktūros objektų kibernetinis atgrasymas ir gynyba tapo labai svarbiu klausimu diskutuojant apie gynybos modernizavimą, Europos bendras gynybines pastangas, tolesnę ginkluotųjų pajėgų plėtrą ir jų operacijas, Europos Sąjungos strateginį savarankiškumą;
- M. kadangi keletas valstybių narių, norėdamos atremti šiuos naujus iššūkius ir pagerinti kibernetinį atsparumą, daug investavo, kad sukurtų pakankamai personalu aprūpintas kibernetinės gynybos vadovybes, tačiau dar reikia padaryti daug daugiau, nes darosi vis sunkiau atremti kibernetinius išpuolius valstybių narių lygmeniu; kadangi atitinkamų valstybių narių kibernetinės gynybos vadovybės pagal savo puolamuosius ar gynybinius įgaliojimus skiriasi; kadangi valstybėse narėse kitos kibernetinės gynybos struktūros labai skiriasi ir išlieka susiskaidžiusios; kadangi kibernetinė gynyba ir atgrasymas yra veikla, kurios geriau-sia imtis bendradarbiaujant ES lygmeniu ir bendradarbiaujant su mūsų partneriais ir sąjungininkais, nes jos operacijų vykdymo sritis nepripažįsta nei nacionalinių, nei organizacinių sienų; kadangi karinis ir civilinis kibernetinis saugumas yra glaudžiai susiję, ir todėl reikia didesnės sinergijos tarp civilių ir karinių specialistų; kadangi privačios įmonės turi didelės patirties šioje srityje ir kelia esminius klausimus apie valdymą bei saugumą ir valstybės sugebėjimą apginti savo piliečius;
- N. kadangi pernelyg lėtai reaguojama į kibernetinio saugumo padėtį, būtina nedelsiant stiprinti ES kibernetinės gynybos pajėgu-mus; kadangi greita reakcija ir atitinkamas pasirusošimas yra svarbiausi elementai užtikrinant šios srities saugumą;
- O. kadangi Nuolatinis struktūrizuotas bendradarbiavimas (PESCO) ir Europos gynybos fondas (EGF) yra naujos iniciatyvos, turinčios galimybę skatinti kurti ekosistemą, kuri galėtų teikti tam tikrų galimybių MVĮ ir pradedančiosioms įmonėms, ir suda-ryti geresnes sąlygas bendradarbiavimo projektams kibernetinės gynybos srityje, ir šios abi iniciatyvos padės kurti reglamenta-vimo ir institucinę sistemą;
- P. kadangi PESCO dalyvaujančios valstybės narės įsipareigojo užtikrinti, kad ir toliau bus didinamos bendradarbiavimo pastan-gos kibernetinės gynybos srityje, pavyzdžiui, susijusios su keitimusi informacija, mokymu ir operatyvine pagalba;
- Q. kadangi iš septyniolikos dėl PESCO atrinktų projektų du projektai yra vykdo kibernetinės gynybos srityje;
- R. kadangi EGF reikalingas Europos gynybos pramonės konkurencingumui ir inovatyvumui pasaulyje remti investuojant į skait-menines ir kibernetines technologijas, taip pat pažangių sprendimų kūrimui palengvinti, taip pat sudarant galimybes MVĮ ir pradedančiosioms įmonėms prisidėti prie šio tikslo;
- S. kadangi Europos gynybos agentūra (EGA) pradėjo įgyvendinti keletą projektų, įskaitant švietimo ir mokymo projektus, kad patenkintų valstybių narių poreikį plėtoti kibernetinės gynybos pajėgumus, pvz., Kibernetinės gynybos mokymo ir pratybų koordinavimo platformos (CD TEXP), Privačiojo sektoriaus kibernetinės gynybos mokymų ir pratybų rėmimo paklausos telk-imo (DePoCyTE) ir Kibernetinių poligonų projektus;
- T. kadangi yra kitų informuotumo apie padėtį, kenkimo programinės įrangos nustatymo ir keitimosi informacija ES vykdomų projektų (Keitimosi informacija apie kenkimo programinę įrangą platforma (MISP), Daugiaagentė aukšto lygmens ilgalaikių grėsmių nustatymo sistema (MASFAD));
- U. kadangi gebėjimų stiprinimo ir mokymo poreikiai kibernetinės gynybos srityje yra dideli ir vis auga, juos veiksmingiausia patenkinti bendradarbiaujant ES ir NATO lygmenimis;

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

- V. kadangi BSGP misijos ir operacijos, kaip ir visos kitos modernios organizacinės pastangos, labai priklauso nuo veikiančių IT sistemų; kadangi kibernetinės grėsmės BSGP misijoms ir operacijoms gali kilti įvairiais lygmenimis – nuo taktinio lygmens (BSGP misijos ir operacijos) ir operacinio lygmens (ES tinklai) iki platesnio pasaulinės IT infrastruktūros lygmens;
- W. kadangi vadovavimo ir kontrolės sistemos, keitimasis informacija ir logistika remiasi išlaptinta ir neišlaptinta informacinių technologijų infrastruktūra, visų pirma taktiniu ir operatyviniu lygmeniu; kadangi šios sistemos yra patrauklūs taikiniai piktavališkiems subjektams, kurie siekia rengti išpuolius prieš misijas; kadangi kibernetiniai išpuoliai gali turėti rimtų pasekmių ES infrastruktūrai; kadangi kibernetinės atakos, visų pirma, prieš ES energetikos infrastruktūrą turėtų rimtų pasekmių, ir todėl reikia stengtis jų išvengti,
- X. kadangi puikiai suprantama, kad kibernetinė gynyba turėtų būti tinkamai apsvaistyta visais BSGP misijų ir operacijų planavimo proceso etapais, ir kadangi taip pat reikalinga nuolatinė jos stebėseną, ir kadangi reikia pakankamų pajėgumų, kad būtų galima ją visiškai integruoti į misijų planavimą ir nuolat teikti reikalingą ypatingos svarbos paramą;
- Y. kadangi Europos saugumo ir gynybos koledžo (ESGK) tinklas yra vienintelis, kuris Europoje teikia mokymą BSGP struktūroms, misijoms ir operacijoms; kadangi pagal dabartinius planus jo vaidmenį sutelkiant Europos mokymo pajėgumus kibernetinėje srityje ruošiamasi ženkliai padidinti;
- Z. kadangi 2016 m. Varšuvoje vykusio NATO aukščiausiojo lygio susitikimo deklaracijoje kibernetinė erdvė pripažinta operacijų vykdymo sritimi, kurioje NATO turi gintis taip veiksmingai, kaip ji tai daro ore, sausumoje ir jūroje;
- AA. kadangi ES ir NATO prisidėjo prie valstybių narių kibernetinės gynybos pajėgumų tobulinimo dvejopo naudojimo mokslinių tyrimų projektais, kuriuos koordinuoja Europos gynybos agentūra (EGA) ir NATO, ir valstybių narių kibernetinio atsparumo didinimu, teikiant Europos Sąjungos tinklų ir informacijos apsaugos agentūros (ENISA) paramą;
- AB. kadangi 2014 m. NATO nustatė, kad kibernetinis saugumas yra kolektyvinės gynybos dalis, o 2016 m. pripažino, kad operacijos gali būti vykdomos ne tik sausumoje, ore ir jūroje, bet ir kibernetinėje erdvėje; kadangi ES ir NATO yra viena kitą papildančios partnerės didinant savo kibernetinį atsparumą ir kibernetinės gynybos pajėgumus; kadangi kibernetinis saugumas ir gynyba yra vienas iš stipriausių šių dviejų partnerių bendradarbiavimo ramsčių ir ypatingos svarbos sritis, kurioje jos abi turi unikalias galimybes; kadangi 2016 m. liepos 8 d. priimtame ES ir NATO bendrame pareiškime ES ir NATO susitarė dėl plačios bendradarbiavimo darbotvarkės; kadangi keturi iš 42 glaudesnio bendradarbiavimo pasiūlymų susiję su kibernetiniu saugumu ir gynyba, o kiti pasiūlymai susiję su hibridinėmis grėsmėmis platesne prasme; kadangi šie pasiūlymai 2017 m. gruodžio 5 d. buvo papildyti kitu pasiūlymu dėl kibernetinio saugumo ir gynybos;
- AC. kadangi Jungtinių Tautų Vyriausybės ekspertų grupė (UNGGE) informacijos saugumo klausimais užbaigė paskutinį savo pasitarimų raundą; kadangi, nors ji 2017 m. ir negalėjo pateikti konsensuso ataskaitos, taikomi 2015 m. ir 2013 m. susitarimai, be kita ko, pripažįstant, kad taikoma ir būtina dabartinė tarptautinė teisė, ypač Jungtinių Tautų Chartija, norint išsaugoti taiką ir stabilumą ir propaguoti atvirą, saugią, taikią ir prieinamą IRT aplinką;
- AD. kadangi neseniai paskelbta bendra ES diplomatinio atsako į kibernetinę kenkimo veiklą sistema („Kibernetinio saugumo diplomatinės priemonių rinkinys“), kuria siekiama plėtoti ES ir valstybių narių pajėgumus siekiant padaryti įtaką galimų agresorių elgsenai, numato galimybę įgyvendinant BUSP naudoti proporcingas priemones, įskaitant ribojamąsias priemones;
- AE. kadangi įvairūs valstybiniai subjektai, tarp jų Rusija, Kinija ir Šiaurės Korėja, bet ir nevalstybiniai subjektai (įskaitant organizuoto nusikalstamumo grupuotės), įkvėpti, nusamdyti ar remiami valstybių, saugumo agentūrų ar privačių įmonių, siekdami politinių, ekonominių arba saugumo tikslų, imasi piktavališkos kibernetinės veiklos, įskaitant išpuolius prieš ypatingos svarbos infrastruktūrą, kibernetinį šnipinėjimą ir masinį ES piliečių sekimą, pagalbą vykdant dezinformacijos kampanijas ir kenkimo programines įrangas („Wannacry“, „NonPetya“ ir pan.), apribojančios prieigą prie interneto ir veikiančių IT sistemų, platinimą; kadangi tokia veikla nepaiso tarptautinės teisės, žmogaus teisių ir ES pagrindinių teisių ir visas šias teises pažeidžia, taip pat kelia grėsmę demokratijai, saugumui, viešajai tvarkai ir ES strateginiam savarankiškumui, ir todėl tai turėtų paskatinti bendrą ES atsaką, tokį kaip bendro ES diplomatinio atsako sistemos panaudojimą, įskaitant ES kibernetinio saugumo diplomatinės priemonių rinkinio panaudojimą, kaip antai, privačių bendrovių atveju, baudas ir apribotas galimybes patekti į vidaus rinką;

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

- AF. kadangi anksčiau tokie plataus masto išpuoliai buvo įvykdyti keletą kartų, įskaitant Estiją 2007 m. ir Gruziją 2008 m., ir šiuo metu beveik kasdien vykdomi prieš Ukrainą; kadangi puolamieji kibernetiniai pajėgumai taip pat neturiniu precedento mastu naudojami prieš ES ir NATO valstybes nares;
- AG. kadangi kibernetinio saugumo užtikrinimo technologijos, tinkamos naudoti karinėje ir civilinėje srityje, yra dvejopo naudojimo technologijos, kurios suteikia daug galimybių užtikrinti civilinių ir karinių subjektų sąveiką daugelyje sričių, pvz., šifravimo, saugumo ir pažeidžiamumo valdymo priemonių, įsibrovimo patikimo ir prevencijos sistemų srityse;
- AH. kadangi kibernetinių technologijų plėtojimas artimiausiais metais paveiks naujas sritis, pvz., dirbinio intelekto, daiktų interneto, robotikos ir mobiliųjų įrenginių sritis, o visi šie elementai taip pat gali turėti saugumo pasekmių gynybos srityje;
- AI. kadangi keleto valstybių narių įsteigtos kibernetinės gynybos vadovybės gali svariai prisidėti prie gyvybiškai svarbių infrastruktūros objektų apsaugos ir kadangi su kibernetine gynyba susijusios žinios dažnai taip pat yra naudingos civilinėje srityje;

Kibernetinės gynybos ir atgrasymo pajėgumų plėtojimas

1. pabrėžia, kad bendra kibernetinės gynybos politika ir pakankamai dideli kibernetinės gynybos pajėgumai turėtų būti svarbiausios sudėtinės dalys kuriant Europos gynybos sąjungą;
2. teigiamai vertina Komisijos iniciatyvą rengti kibernetinio saugumo dokumentų rinkinį, kuriuo būtų siekiama didinti ES kibernetinį atsparumą, atgrasymą ir stiprinti gynybą;
3. primena, kad kibernetinė gynyba turi karinių ir civilinių aspektų, o tai reiškia, kad reikia taikyti integruotos politikos požiūrį ir plėtoti glaudų karinių ir civilinių suinteresuotųjų subjektų bendradarbiavimą;
4. ragina nuosekliai plėtoti kibernetinius pajėgumus visose ES institucijose ir įstaigose, taip pat valstybėse narėse, ir rasti politinius ir praktinius sprendimus, kurių reikia norint pašalinti likusias politines, teisėkūros ir organizacines bendradarbiavimo kibernetinės gynybos srityje kliūtis; mano, kad itin svarbus reguliarus intensyvesnis ES ir nacionalinio lygmens atitinkamų viešųjų suinteresuotųjų subjektų keitimasis informacija ir bendradarbiavimas kibernetinės gynybos srityje;
5. tvirtai pabrėžia, kad kuriant Europos gynybos sąjungą daugiausia dėmesio reikėtų skirti valstybių narių kibernetinės gynybos pajėgumams ir, kiek tai įmanoma, juos nuo pat pradžių integruoti, siekiant užtikrinti kuo didesnę efektyvumą; todėl primygtinai ragina valstybes glaudžiai bendradarbiauti plėtojant savo atitinkamus kibernetinės gynybos pajėgumus, naudojant aiškų veiksmų planą, ir taip įsitraukti į Komisijos, Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT) ir EGA koordinuojamą procesą, siekiant labiau supaprastinti kibernetinės gynybos struktūras valstybėse narėse, skubiai įgyvendinant turimas trumpalaikes priemones ir skatinant keistis ekspertinėmis žiniomis; laikosi nuomonės, kad turėtume kurti saugų Europos tinklą, skirtą ypatingos svarbos informacijai ir infrastruktūrai; pripažįsta, kad itin svarbi veiksmingos kibernetinės gynybos ir kibernetinio atgrasymo sudedamoji dalis yra labai geri nusikaltimo priskyrimo pajėgumai, o siekiant užtikrinti veiksmingą prevenciją reikėtų toliau aktyviai plėtoti technologines žinias; primygtinai ragina valstybes nares didinti finansinius ir personalo, visų pirma kibernetinės kriminalistikos ekspertų, išteklius, siekiant pagerinti kibernetinių išpuolių priskyrimą jų vykdytojams; pabrėžia, kad toks bendradarbiavimas taip pat turėtų būti įgyvendinamas stiprinant Europos Sąjungos tinklą ir informacijos apsaugos agentūrą (ENISA);

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

6. pripažįsta, jog daugelis valstybių narių mano, kad turimi nuosavi kibernetinės gynybos pajėgumai yra vienas svarbiausių jų nacionalinės saugumo strategijos elementų ir svarbi jų nacionalinio suverenumo dalis; tačiau pabrėžia, jog dėl sienų nepaisančio kibernetinės erdvės pobūdžio jokia valstybė narė nėra pajėgi ir neturi reikiamų žinių viena sukurti tikrai visaapimančių ir veiksmingų pajėgų, kurios užtikrintų ES strateginį savarankiškumą kibernetinėje erdvėje, todėl reikia aktyvesnio ir koordinuoto visų valstybių narių atsako ES lygiu; tokiomis aplinkybėmis pažymi, kad ES ir jos valstybėms narėms nebelieka daug laiko kurti tokias pajėgas ir jos turi nedelsdamos veikti; pažymi, kad dėl ES iniciatyvų, pvz., bendrosios skaitmeninės rinkos, ES turi gerų galimybių imtis lyderės vaidmens plėtojant Europos kibernetinės gynybos strategiją; dar kartą tvirtina, kad kibernetinės gynybos plėtra ES lygmeniu turi padėti didinti Sąjungos pajėgumą apsaugoti; atsižvelgdamas į tai, palankiai vertina pasiūlymą agentūrai ENISA suteikti nuolatinius įgaliojimus ir svaresnį vaidmenį;
7. todėl ragina valstybes nares kuo geriau išnaudoti nuolatinio struktūrizuoto bendradarbiavimo (PESCO) ir EGF suteikiamą pagrindą ir siūlyti bendradarbiavimo projektus;
8. atkreipia dėmesį į tai, kad ES ir jos valstybės narės atliko didelį darbą kibernetinės gynybos srityje; ypač atkreipia dėmesį į EGA kibernetinių poligonų projektus, Kibernetinės gynybos strateginę mokslinių tyrimų darbotvarkę ir štabams skirtų naudotinių informuotumo apie kibernetinę padėti priemonių rinkinio parengimą;
9. palankiai vertina du kibernetinius projektus, kurie bus pradėti įgyvendinti pagal PESCO, konkrečiai, dalijimosi informacija apie reagavimą į kibernetines grėsmes ir incidentus platformą ir greitojo reagavimo į kibernetinius incidentus komandą ir savitarpio pagalbą kibernetinio saugumo srityje; pabrėžia, kad šiuose dviejuose projektuose daugiausia dėmesio skiriama gynybinei kibernetinei politikai, kuri paremta keitimusi kibernetinių grėsmių duomenimis naudojant prie tinklo prijungtą valstybių narių platformą ir greitojo reagavimo į kibernetinius incidentus komandų (CRRT) sukūrimu, o tai suteiks valstybėms narėms galimybę padėti viena kitai užtikrinti aukštesnio lygio kibernetinį atsparumą ir kartu nustatyti, atpažinti ir sumažinti kibernetines grėsmes; ragina Komisiją ir valstybes nares steigiant Europos greitojo reagavimo į kibernetinius incidentus komandą, kuriai būtų pavesta koordinuoti, nustatyti ir atremti kolektyvines kibernetines grėsmes ir taip prisidėti prie dalyvaujančių valstybių narių pastangų, remtis PESCO nacionalinių greitojo reagavimo į kibernetinius incidentus komandų ir savitarpio pagalbos kibernetinio saugumo srityje projektais;
10. pažymi, kad ES pajėgumas plėtoti kibernetinės gynybos projektus priklauso nuo galimybių kontroliuoti technologijas, įrangą, paslaugas ir duomenis bei duomenų tvarkymą ir nuo jos pasitikėjimo patikimų pramonininkų baze;
11. primena, kad vienas iš tikslų stengiantis padidinti vadovavimo sistemų vientisumą yra užtikrinti, kad turimos vadovavimo priemonės būtų sąveikios su ES nepriklausančių NATO šalių, taip pat su retkarčiais pasitelkiamų partnerių vadovavimo priemonėmis, ir užtikrinti sklandžius informacijos mainus siekiant paspartinti sprendimų priėmimo procesą ir valdyti informaciją kibernetinių grėsmių kontekste;
12. rekomenduoja rasti būdų papildyti NATO išmaniosios gynybos projektus (pvz., daugiašalį kibernetinės gynybos pajėgumų plėtojimo projektą, keitimosi informacija apie kenkimo programinę įrangą platformą (MISP) ir daugiašalį kibernetinės gynybos švietimą ir mokymą (MNCDE&T));
13. pripažįsta, kad vyksta pokyčiai tokiose srityse kaip nanotechnologijos, dirbtinis intelektas, dideli duomenų rinkiniai, elektros ir elektroninės įrangos atliekos ir pažangioji robotika; ragina valstybes nares ir ES atkreipti ypatingą dėmesį į tai, kad šiomis sritimis gali pasinaudoti priešiški valstybių subjektai ir organizuotos nusikalstamos grupuotės; ragina plėtoti mokymus ir gebėjimus, siekiant apsaugoti nuo sudėtingų nusikalstamų sistemų, pvz., sudėtingų sukčiavimų tapatybe ir prekių klastojimo, atsiradimo;
14. pabrėžia, kad reikia didesnio terminų apie saugumą kibernetinėje erdvėje aiškumo, taip pat visapusiško integruoto požiūrio ir bendrų pastangų, kad būtų galima atremti kibernetines ir hibridines grėsmes, nustatyti ir pašalinti saugius internetinius ekstremistų ir nusikalstamų prieglobščius, stiprinant ir intensyvinant ES ir ES agentūrų, pvz., Europolo, Eurojusto, EGA ir ENISA, informacijos mainus;

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

15. pabrėžia, kad didėja dirbtinio intelekto vaidmuo kibernetinio puolimo ir gynybos srityse; primygtinai ragina ES ir valstybes nares šiai sričiai skirti ypatingą dėmesį tiek atliekant mokslinius tyrimus, tiek praktiškai plėtojant savo kibernetinės gynybos pajėgumus;

16. tvirtai pabrėžia, kad diegiant nepilotuojamus orlaivius, nesvarbu, ginkluotus, ar ne, reikėtų imtis papildomų priemonių siekiant sumažinti galimas kibernetinio saugumo spragas;

BSGP misijų ir operacijų kibernetinė gynyba

17. pabrėžia, kad kibernetinė gynyba turėtų būti laikoma operatyvine BSGP misijų ir operacijų užduotimi ir kad ji turėtų būti įtraukta į visus BSGP planavimo procesus, užtikrinant, kad per visus planavimo procesus būtų nuolat atsižvelgiama į kibernetinį saugumą ir taip sumažintos kibernetinio saugumo spragos;

18. pripažįsta, kad norint suplanuoti sėkmingą BSGP misiją arba operaciją reikia nemažų kibernetinės gynybos žinių ir saugios IT infrastruktūros bei tinklų tiek operacijos štabe, tiek vykdant pačią misiją, kad būtų galima išsamiai įvertinti grėsmes ir suteikti tinkamą apsaugą veiksmų vietoje; ragina EIVT ir valstybes nares, suteikiančias būstinę BSGP operacijoms, stiprinti su ES misijomis ir operacijomis susijusią kibernetinės gynybos kompetenciją; pažymi, kad bet kurios BSGP misijos pasirengimo pačiai apsiginti nuo kibernetinių išpuolių lygis yra ribotas;

19. pabrėžia, kad planuojant visas BSGP misijas ir operacijas kartu turi būti atliekamas visapusiškas kibernetinių grėsmių padėties vertinimas; pažymi, kad ENISA parengta grėsmių klasifikacija yra tinkamas tokio vertinimo šablonas; rekomenduoja sukurti kibernetinio atsparumo vertinimo pajėgumus BSGP vadavietėms;

20. pripažįsta, jog ypač svarbu užtikrinti, kad BSGP misijų ir operacijų kibernetiniai pėdsakai ir spragos išpuoliams būtų minimalūs; ragina planuojančius asmenis į tai atsižvelgti nuo pat planavimo proceso pradžios;

21. pripažįsta EGA mokymo poreikių analizę, kurią atlikus buvo atskleista, jog sprendimų priėmėjams labai trūksta kibernetinės gynybos įgūdžių ir kompetencijos ne tik valstybėse narėse, ir teigiamai vertina EGA iniciatyvas dėl vyresniųjų sprendimų priėmėjų kursų rengimo valstybėse narėse, siekiant paremti BSGP misijas ir operacijų planavimą;

Švietimas ir mokymas kibernetinės gynybos klausimais

22. pažymi, kad dėl optimizuotos ES kibernetinės gynybos švietimo ir mokymo aplinkos labai sumažėtų grėsmės, ir ragina ES ir valstybes nares intensyviau bendradarbiauti švietimo, mokymo ir pratybų srityse;

23. tvirtai pritaria karinei programai „Erasmus“ ir kitoms bendroms mokymo ir mainų iniciatyvoms, kuriomis siekiama didinti valstybių narių ginkluotųjų pajėgų sąveikumą ir plėtoti bendrą strateginę kultūrą daugiau keičiantis jaunais karininkais, turint mintyje, kad toks sąveikumas reikalingas visoms valstybėms narėms ir NATO sąjungininkams; vis dėlto mano, kad kibernetinės gynybos srityje vykdomi mokymo ir švietimo mainai neturėtų apsiriboti šia iniciatyva ir turėtų apimti visų amžiaus grupių ir rangų karinį personalą ir studentus iš visų akademinį kibernetinio saugumo studijų centrų;

24. pabrėžia, kad kibernetinės gynybos srityje reikia daugiau ekspertų; ragina valstybes nares palengvinti civilinių akademinį įstaigų ir karo akademinį bendradarbiavimą siekiant užpildyti šią spragą ir užtikrinti daugiau švietimo ir mokymo galimybių kibernetinės gynybos srityje, taip pat daugiau išteklių skirti specializuotiems kibernetinės veiklos mokymams, įskaitant mokymus dirbtinio intelekto srityje; ragina karo akademijas kibernetinės gynybos mokymus įtraukti į savo mokymo programas, taip padedant didinti kibernetikos talentų rezervą, kurį būtų galima panaudoti BSGP misijų reikmėms;

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

25. ragina valstybes nares pakankamai ir iniciatyviai informuoti įmones, mokyklas ir piliečius, didinti jų informuotumą ir juos konsultuoti apie kibernetinį saugumą ir pagrindines skaitmenines grėsmes; atsižvelgdamas į tai, teigiamai vertina kibernetikos gaires, kaip priemonę nukreipti piliečius ir organizacijas geresnės kibernetinio saugumo strategijos link, gilinti kibernetinio saugumo žinias ir didinti visų sričių kibernetinį atsparumą;
26. pažymi, kad, atsižvelgiant į reikmę turėti labiau specializuotą personalą, valstybės narės turėtų dėmesį sutelkti ne tik į kompetingų ginkluotųjų pajėgų personalo komplektavimą, bet ir į reikalingų specialistų išsaugojimą;
27. teigiamai vertina vienuolikos valstybių narių (Airijos, Austrijos, Belgijos, Estijos, Graikijos, Latvijos, Olandijos, Portugalijos, Suomijos, Švedijos ir Vokietijos) įgyvendinamą Kibernetinių poligonų federacijos projektą – pirmąjį iš keturių kibernetinės gynybos projektų, kurie bus pradėti pagal EGA pajėgumų telkimo ir dalijimosi jais darbotvarkę; ragina kitas valstybes nares prisijungti prie šios iniciatyvos; ragina valstybes nares skatinti suteikti viena kitai galimybę dalyvauti virtualiosios kibernetinės gynybos mokymuose ir naudotis kibernetiniais poligonais; šiuo klausimu pažymi, kad taip pat reikėtų atsižvelgti į ENISA vaidmenį ir jos ekspertines žinias;
28. mano, kad tokios iniciatyvos prisideda prie kibernetinės gynybos srities švietimo kokybės gerinimo ES lygmeniu, visų pirma sukuriama plataus diapazono techninės platformos ir kuriant ES ekspertų bendruomenę; mano, kad Europos ginkluotosios pajėgos gali padidinti savo patrauklumą teikdamos visa apimančią mokymą kibernetinės gynybos srityje, siekdamos pritraukti ir išlaikyti kibernetikos talentus; pabrėžia, kad būtina nustatyti valstybių narių ir ES institucijų kompiuterinių sistemų trūkumus; pripažįsta, kad žmogaus padaryta klaida yra dažniausiai nustatomas kibernetinio saugumo sistemų trūkumas, todėl ragina reguliariai rengti mokymus tiek kariniam, tiek ES institucijose dirbančiam civiliniam personalui;
29. ragina EGA kuo greičiau sukurti Kibernetinės gynybos mokymo ir pratybų koordinavimo platformą (CD TEXP), kuria remtųsi Kibernetinių poligonų federacija, visų pirma siekiant stiprinti bendradarbiavimą suderintų reikalavimų srityje, skatinti kibernetinės gynybos mokslinius tyrimus ir technologines inovacijas ir kolektyviai teikti pagalbą trečiosioms šalims, joms kuriant savo pajėgumus, skirtus atsparumui kibernetinės gynybos srityje didinti; ragina Komisiją ir valstybes nares šias iniciatyvas papildyti specialiu Europos kibernetinės gynybos mokymo kompetencijos centru, kuriame perspektyviausius naujokus mokytojų ekspertai, taip prisidedant prie dalyvaujančiųjų valstybių narių kibernetikos mokymo;
30. teigiamai vertina tai, kad Europos saugumo ir gynybos koledže (ESGK) sukurta Kibernetinės gynybos švietimo, mokymo ir pratybų bei vertinimo platforma, siekiant padidinti mokymo ir švietimo galimybes valstybėse narėse;
31. ragina intensyviau keistis informacija apie padėtį rengiant teorinio modeliavimo kibernetines pratybas ir koordinuojant atitinkamas pajėgumų plėtojimo pastangas, siekiant užtikrinti didesnę sąveikumą ir geresnę būsimų išpuolių prevenciją ir atsaką į juos; ragina tokius projektus vykdyti kartu su NATO sąjungininkais, ES valstybių narių ginkluotosiomis pajėgomis ir kitais didelę kovos su kibernetiniais išpuoliais patirtį turinčiais partneriais, siekiant gerinti operacinę parengtį, parengti bendras procedūras ir standartus, kad būtų visapusiškai reaguojama į įvairias kibernetines grėsmes; atsižvelgdamas į tai, teigiamai vertina ES dalyvavimą kibernetinėse pratybose, pvz., Kibernetinio puolimo ir gynybos pratybose (CODE);
32. primena, kad norint turėti atsparią kibernetinę erdvę, reikia joje laikytis neprikaištingos kibernetinės higienos; ragina visus viešuosius ir privačiuosius suinteresuotuosius subjektus visiems savo darbuotojams rengti reguliarius kibernetinės higienos mokymus;
33. rekomenduoja valstybėse narėse veikiančioms ir kovoje su kibernetinėmis grėsmėmis dalyvaujančioms ginkluotosioms pajėgoms, policijos pajėgoms ir kitoms valstybės įstaigoms aktyviau keistis ekspertinėmis žiniomis ir įgyta patirtimi;

ES ir NATO bendradarbiavimas kibernetinės gynybos srityje

34. dar kartą tvirtina, kad ES ir NATO, remdamosi bendromis vertybėmis ir strateginiais interesais, yra atsakingos ir turi pajėgumų veiksmingiau ir glaudžiai bendradarbiaudamos šalinti didėjančias kibernetinio saugumo ir kibernetinės gynybos problemas, ieškodamos galimybių viena kitą papildyti, vengdamos dubliavimosi ir pripažindamos atitinkamą viena kitos atsakomybę;

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

35. ragina Tarybą, bendradarbiaujant su kitomis atitinkamomis ES institucijomis ir struktūromis, artimiausiu įmanomu laiku apsvastyti, kaip būtų galima suteikti Sąjungos lygmens paramą kibernetikos srities suderintam integravimui į valstybių narių karines doktrinas, glaudžiai bendradarbiaujant su NATO;

36. ragina įgyvendinti tas priemones, dėl kurių jau susitarta; ragina identifikuoti naujas tolesnio ES ir NAT bendradarbiavimo iniciatyvas, taip pat atsižvelgiant į galimybes bendradarbiauti NATO Bendros kibernetinės gynybos kompetencijos centre (CCD COE) ir NATO Komunikacijos ir informacijos (NCI) akademijoje, kurių tikslas – didinti su IT ir kibernetinėmis sistemomis – tiek su programa, tiek su technine įranga – susijusius kibernetinės gynybos mokymo pajėgumus; pažymi, kad tai galėtų apimti dialogą su NATO dėl galimybės ES prisijungti prie CCD COE, siekiant padidinti papildomumą ir bendradarbiavimą; palankiai vertina tai, kad neseniai buvo sukurtas Europos kovos su hibridinėmis grėsmėmis kompetencijos centras; primygtinai ragina visas atitinkamas institucijas ir sąjungininkus reguliariai aptarti savo veiklą, siekiant išvengti dubliavimo ir raginti laikytis koordinuoto požiūrio į kibernetinę gynybą; mano, kad itin svarbu, remiantis tarpusavio pasitikėjimu, skatinti valstybes nares ir NATO keistis informacija apie kibernetines grėsmes;

37. yra įsitikinęs, kad aktyvesnis ES ir NATO bendradarbiavimas kibernetinės gynybos srityje yra svarbus ir naudingas, nes tai priemonė užkirsti kelią kibernetiniams išpuoliams, juos nustatyti ir nuo jų atgrasyti; todėl ragina abi organizacijas didinti savo operatyvinių bendradarbiavimą ir koordinavimą ir plėsti bendras pajėgumų stiprinimo pastangas, visų pirma rengiant bendras pratybas ir mokymus civiliams ir kariniams kibernetinį saugumą užtikrinantiems darbuotojams ir valstybėms narėms dalyvaujant NATO išmaniosios gynybos projektuose; mano, jog labai svarbu, kad ES ir NATO suintensyvintų keitimąsi informacija, kad būtų galima oficialiai nustatyti kibernetinių išpuolių vykdytoją, taigi ir suteikti galimybę nustatyti ribojamąsias sankcijas už tokius išpuolius atsakingiems subjektams; ragina abi organizacijas glaudžiau bendradarbiauti, taip pat kibernetinių krizių valdymo aspektų klausimais;

38. teigiamai vertina tai, kad keičiamasi idėjomis siekiant kibernetinės gynybos reikalavimus ir standartus integruoti į misijų ir operacijų planavimą ir vykdymą, siekiant paskatinti sąveikumą, ir viliasi, kad vėliau vyks glaudesnis operatyvinis bendradarbiavimas, siekiant užtikrinti atitinkamų misijų kibernetinės gynybos aspektą ir operatyvinių metodų koordinavimą;

39. teigiamai vertina ES Kompiuterinių incidentų tyrimo tarnybos (CERT-EU) ir NATO Reagavimo į kompiuterinius incidentus tarnybos (NCIRC) susitarimą, kuriuo siekiama sudaryti geresnes sąlygas keistis informacija, teikti logistinę paramą, keistis grėsmių vertinimais, pritraukti personalą ir keistis geriausia praktika, kad būtų užtikrintas gebėjimas reaguoti į grėsmes realiu laiku; pabrėžia, kad svarbu skatinti CERT-EU ir NCIRC keistis informacija ir dirbti stiprinant pasitikėjimą; mano, jog daroma prielaida, kad CERT-EU turima informacija galėtų būti naudinga kibernetinės gynybos moksliniams tyrimams ir NATO, todėl šia informacija turėtų būti dalijamasi, užtikrinant, kad būtų visapusiškai laikomasi ES duomenų apsaugos teisės aktų;

40. teigiamai vertina dviejų organizacijų bendradarbiavimą kibernetinės gynybos pratybų srityje; pažymi, kad ES atstovai dalyvauja metinėse Kibernetinės koalicijos pratybose; pripažįsta, jog padaryta pažanga, nes ES dalyvavo 2017 m. Lygiagrečiose ir suderintose pratybose (PACE) ir 2017 m. NATO Krizių valdymo pratybose, ir ypač palankiai vertina tai, kad į jas buvo įtrauktas kibernetinės gynybos komponentas; ragina abi organizacijas suintensyvinti šias pastangas;

41. ragina ES ir NATO nuolat rengti strateginio lygmens pratybas dalyvaujant abiejų organizacijų aukščiausiems politiniams vadovams; šiuo požiūriu teigiamai vertina Estijos pratybas „EU CYBRID 2017“, kurios tapo pirmosiomis ES pratybomis, kuriose dalyvavo NATO generalinis sekretorius;

42. pažymi, kad yra daug galimybių ambicingesnei ir konkretesnei bendradarbiavimo kibernetinės gynybos srityje programai, kuri vykdančios konkrečias operacijas peržengtų conceptualųjį bendradarbiavimo lygmenį; ragina abi organizacijas konkrečiai ir veiksmingai įgyvendinti esamas priemones ir teikti platesnio užmojo pasiūlymus kitai Bendro pareiškimo įgyvendinimo peržiūrai;

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

43. teigiamai vertina 2014 m. užmegztą NATO pramonės partnerystę kibernetikos srityje (NICP) ir siekia, kad ES dalyvautų bendradarbiavimu grindžiamose NICP pastangose sujungti NATO-ES bendradarbiavimą su pramonės lyderiais, kurie specializuojasi kibernetinių technologijų srityje, siekiant padidinti kibernetinį saugumą vykdant nuolatinį bendradarbiavimą, kurio metu ypatingas dėmesys būtų skiriamas: tiek NATO, tiek ES ir pramonės atstovų mokymams, pratyboms ir švietimui, ES ir pramonės įtraukimui į NATO išmaniosios gynybos projektus, bendradarbiavimu grindžiamam keitimuisi informacija ir geriausia patirtimi NATO, ES ir pramonės parengtumo ir atsigavimo klausimais, siekiant bendrai kurti kibernetinės gynybos pajėgumus, bendradarbiavimu grindžiamo atsako į kibernetinius incidentus užtikrinimui ten, kur reikia, ir tuomet kai reikia;

44. pažymi, kad vyksta darbas rengiant pasiūlymą dėl reglamento, kuriuo persvarstomas ENISA reglamentas ((ES) Nr. 526/2013) ir nustatoma Europos IRT saugumo sertifikavimo ir ženklavimo sistema; ragina ENISA pasirašyti susitarimą su NATO, kuriuo būtų siekiama sustiprinti jų bendradarbiavimą, įskaitant keitimąsi informacija ir dalyvavimą kibernetinės gynybos pratybose;

Kibernetinei erdvei taikomos tarptautinės normos

45. ragina kibernetinės gynybos pajėgumus integruoti į BUSP ir ES bei jos valstybių narių išorės veiksmus, ir tai turi būti įvairius sektorius apimanti užduotis, taip pat ragina kibernetinę gynybą glaudžiau koordinuoti tarp ES valstybių narių, ES institucijų, NATO, Jungtinių Tautų, Jungtinių Amerikos Valstijų ir kitų strateginių partnerių, ypač kiek tai susiję su taisyklėmis, normomis ir įgyvendinimo priemonėmis kibernetinėje erdvėje;

46. apgailestauja, kad po keleto derybų mėnesių 2016–2017 m. JT Vyriausybės ekspertų grupė (JTGGE) nesugebėjo pateikti naujos konsensuso ataskaitos; primena, kad, kaip nustatyta 2013 m. ataskaitoje, kibernetinėje erdvėje galioja ir turi būti vykdoma esama tarptautinė teisė ir ypač Jungtinių Tautų chartija, kurioje draudžiama grasinti jėga ar panaudoti jėgą prieš bet kokios valstybės politinę nepriklausomybę, įskaitant prievartines kibernetines operacijas, kuriomis ketinama sugriauti techninę infrastruktūrą, būtiną oficialioms dalyvavimu grindžiamoms procedūroms vykdyti kitoje valstybėje, įskaitant rinkimus; pažymi, kad 2015 m. JT Vyriausybės ekspertų grupės ataskaitoje pateikiamas atsakingo valstybės elgesio normų sąrašas, įskaitant draudimą valstybėms vykdyti arba sąmoningai remti kibernetinę veiklą nusižengiant savo įsipareigojimams pagal tarptautines taisykles; ragina ES imtis lyderės vaidmens vykstančiose ir būsimose diskusijose dėl tarptautinių kibernetinės erdvės normų ir šias normas įgyvendinant;

47. atkreipia dėmesį į aktualų Talino vadovą 2.0, kuris yra pagrindas diskutuoti ir išanalizuoti, kaip kibernetinei erdvei būtų galima taikyti galiojančią tarptautinę teisę; ragina valstybes nares pradėti analizuoti ir taikyti, ką ekspertai nurodė Talino vadove, ir susitarti dėl papildomų savanoriškų tarptautinio elgesio normų; visų pirma pažymi, kad bet koks puolamasis kibernetinių pajėgumų naudojimas turėtų būti grindžiamas tarptautine teise;

48. patvirtina esąs visiškai įsipareigojęs kurti atvirą, laisvą, stabilią ir saugią kibernetinę erdvę, kurioje būtų gerbiamos pagrindinės demokratijos vertybės, žmogaus teisės ir teisinė valstybė ir kurioje tarptautiniai ginčai būtų sprendžiami taikiomis priemonėmis, remiantis JT chartija ir tarptautinės teisės principais; ragina valstybes nares skatinti tolesnį bendro ir visuotinio ES požiūrio į kibernetinę diplomatiją ir esamų kibernetinių normų įgyvendinimą ir kartu su NATO parengti ES lygmens kriterijus ir apibrėžtis, kas sudaro kibernetinį išpuolį, siekiant padidinti ES gebėjimą po tarptautiniu požiūriu neteisėto kibernetinio išpuolio pavidalo veiksmo greitai priimti bendrą poziciją; tvirtai remia 2015 m. JTGGE ataskaitos savanoriškų, neprivalomų atsakingo valstybių elgesio kibernetinėje erdvėje normų, apimančių pagarbą piliečių privatumui ir pagrindinėms teisėms, įgyvendinimą ir regioninių pasitikėjimo stiprinimo priemonių kūrimą; šiomis aplinkybėmis remia Pasaulinės kibernetinės erdvės stabilumo komisijos darbą rengiant pasiūlymus dėl normų ir politikos priemonių, kuriomis siekiama padidinti tarptautinį saugumą ir stabilumą bei reglamentuoti atsakingų valstybių ir nevalstybinių subjektų elgesį kibernetinėje erdvėje; pritaria pasiūlymui, kad valstybiniai ir nevalstybiniai subjektai neturėtų vykdyti arba sąmoningai leisti vykdyti veiklos, kuria tyčia daroma didelė žala interneto viešojo pagrindo bendram prieinamumui ar vientisumui, taigi ir kibernetinės erdvės stabilumui;

49. pripažįsta, kad dauguma technologinės infrastruktūros objektų priklauso privačiam sektoriui arba yra jo valdomi ir kad, siekiant užtikrinti atvirą, nemokamą, stabilią ir saugią kibernetinę erdvę, reikia glaudžiai bendradarbiauti ir konsultuotis su privačiuoju sektoriu ir pilietinės visuomenės grupėmis ir juos įtraukti į veiklą palaikant įvairių suinteresuotųjų subjektų dialogą;

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

50. pripažįsta, kad dėl įgyvendinimo sunkumų dvišaliai valstybių susitarimai ne visada duoda laukiamų rezultatų; todėl mano, kad veiksmingas būdas įvairių suinteresuotųjų subjektų pastangoms papildyti būtų kurti panašiai mąstančių konsensuso siekiančių šalių koalicijas; pabrėžia svarbų vietos valdžios institucijų vaidmenį technologinių naujovių diegimo ir keitimosi duomenimis procese siekiant stiprinti kovą su nusikalstamumu ir teroristine veikla;

51. teigiamai vertina tai, kad Taryba priėmė bendro ES diplomatinio atsako į kibernetinę kenkimo veiklą sistemą – taip vadinamą Kibernetinio saugumo diplomatijos priemonių rinkinį; pritaria galimybei ES imtis ribojamųjų priemonių prieš priešininkus, atakuojančius jos valstybes nares kibernetinėje erdvėje, įskaitant galimą sankcijų taikymą;

52. ragina laikytis aiškaus iniciatyvaus požiūrio į kibernetinį saugumą ir kibernetinę gynybą, taip pat stiprinti ES kibernetinę diplomatiją, kaip įvairias sritis apimančią ES užsienio politikos užduotį, ir jos pajėgumus bei visaapimančias priemones, kad jomis būtų galima veiksmingai užtikrinti ES normų ir vertybių įgyvendinimą, taip pat pasauliniu mastu pasiekti bendrą sutarimą dėl taisyklių, normų ir įgyvendinimo priemonių kibernetinei erdvei; pažymi, kad didinant kibernetinį atsparumą trečiojoje šalyse prisidedama prie tarptautinės taikos ir saugumo ir galiausiai Europos piliečiai tampa saugesni;

53. mano, kad tokie kibernetiniai išpuoliai kaip „NotPetya“ ir „WannaCry“ vykdomi arba vadovaujant valstybei, arba su valstybės žinia ir jos pritarimu; pažymi, kad šie kibernetiniai išpuoliai, kuriais daroma didelė ilgalaikė ekonominė žala, taip pat keliama grėsmė gyvybei, yra akivaizdūs tarptautinės teisės ir teisinių normų pažeidimai; todėl mano, kad „NotPetya“ ir „WannaCry“ yra tarptautės teisės pažeidimai, kuriuos atitinkamai įvykdė Rusijos Federacija ir Šiaurės Korėja ir už kuriuos šioms dviem šalims turėtų grėsti proporcingas ir tinkamas ES ir NATO atsakas;

54. ragina iš Europolo kibernetinių nusikaltimų centro padaryti kibernetiniams nusikaltimams skirtą pagrindinį teisėsaugos padalinį ir vyriausybinių įstaigų centrą, kurio pagrindinė pareiga būtų išpuolių metu valdyti ES tinklų „eu“ domenus ir ypatingos svarbos infrastruktūrą; pabrėžia, kad toks pagrindinis centras taip pat turėtų būti įgaliojtas keistis informacija ir teikti valstybėms narėms pagalbą;

55. pabrėžia, kad svarbu kurti normas, kuriomis būtų reglamentuojamas privatumas ir saugumas, šifravimas, neapykantą kurstančios kalbos, dezinformavimas ir terorizmo grėsmės;

56. rekomenduoja, kad visos valstybės narės prisiimtų įsipareigojimą padėti kitai valstybei narei, prieš kurią įvykdytas kibernetinis išpuolis, ir užtikrinti nacionalinę kibernetinę atsakomybę glaudžiai bendradarbiaujant su NATO;

Civilinis ir karinis bendradarbiavimas

57. ragina visus suinteresuotuosius subjektus stiprinti žinių perdavimo partnerystę, įgyvendinti atitinkamus verslo modelius ir kurti pasitikėjimą tarp bendrovių, gynybos sektoriaus ir civilių galutinių paslaugų gavėjų, taip pat gerinti akademinių žinių perkėlimą į praktinius sprendimus, kad būtų paskatinta civilinės ir karinės rinkos sinergija ir jungčių sprendimai – iš esmės bendroji kibernetinio saugumo ir kibernetinio saugumo produktų rinka, remiantis skaidriomis procedūromis ir atsižvelgiant į ES ir tarptautinę teisę, siekiant išsaugoti ir sustiprinti ES strateginį savarankiškumą; atkreipia dėmesį į labai svarbų vaidmenį, kurį kibernetinio saugumo įmonės atlieka ankstyvojo perspėjimo apie kibernetinius išpuolius ir jų vykdytojų nustatymo srityje;

58. tvirtai pabrėžia mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros svarbą, ypač atsižvelgiant į aukšto lygio saugumo reikalavimus gynybos rinkoje; ragina ES ir valstybes nares teikti daugiau praktinės paramos ES kibernetinio saugumo pramonei ir kitiems atitinkamiems ekonominės veiklos vykdytojams, sumažinti biurokratinę našta, visų pirma mažosioms ir vidutinėms įmonėms ir veiklą pradedančiosioms įmonėms (kurios yra pagrindiniai inovatyvių sprendimų kibernetinės gynybos srityje šaltiniai) ir skatinti glaudesnę bendradarbiavimą su universitetinėmis mokslinių tyrimų organizacijomis ir stambiais žaidėjais, siekiant sumažinti priklausomybę nuo išorės šaltinių tiekiamų kibernetinio saugumo produktų ir sukurti strateginio tiekimo grandinę ES; pažymi, kad šiame kontekste galėtų vertingai prisidėti EGF ir kitos priemonės pagal daugiamečią finansinę programą (DFP);

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

59. ragina Komisiją kibernetinės gynybos elementus integruoti į Europos kibernetinio saugumo mokslinių tyrimų ir kompetencijos centrų tinklą, taip pat siekti kitoje DFP numatyti pakankamus išteklius dvejopo naudojimo kibernetiniams pajėgumams ir technologijoms;

60. pažymi, kad ypatingos svarbos viešosios ir kitokios civilinės infrastruktūros objektų, ypač informacinių sistemų bei susijusių duomenų, apsauga tampa gyvybiškai svarbi gynybos užduotis valstybėms narėms, ypač už informacinių sistemų saugumą atsakingoms institucijoms, kuri turėtų būti patikėta arba nacionalinėms kibernetinės gynybos vadovybėms, arba minėtosioms valdžios institucijoms; pabrėžia, kad tam reikės tam tikro pasitikėjimo lygio ir kuo glaudesnio karinių subjektų, kibernetinės gynybos agentūrų, kitų atitinkamų valdžios institucijų ir susijusių pramonės sektorių bendradarbiavimo, kurį galima užtikrinti tik aiškiai nustatius civilinių ir karinių subjektų pareigas, funkcijas ir atsakomybės sritis, ir ragina visus suinteresuotuosius subjektus atsižvelgti į tai savo planavimo procesuose; ragina glaudžiau bendradarbiauti ir kartu visapusiškai laikytis ES duomenų apsaugos teisės aktų teisėsaugos klausimais, susijusiais su kibernetinės kenkimo veiklos pašalinimu;

61. ragina visas valstybes nares nacionalines kibernetinio saugumo strategijas sutelkti į informacinių sistemų ir susijusių duomenų apsaugą, o šios ypatingos svarbos infrastruktūros apsaugą laikyti atitinkamos pareigos vykdyti priežiūrą dalimi; primygtinai ragina valstybes nares priimti ir įgyvendinti strategijas, gaires ir priemones, kuriomis būtų numatomi pagrįsti apsaugos nuo pagrįstai nustatomo grėsmės rimtumo lygiai ir galimai žalai, kurią rizikuoja patirti susijusios šalys, proporcingos apsaugos išlaidos ir našta; ragina valstybes nares imtis atitinkamų veiksmų įpareigoti juridinius asmenis pagal savo jurisdikciją apsaugoti jų dispozicijoje esančius asmens duomenis;

62. pripažįsta, kad dėl kintančios kibernetinių grėsmių aplinkos būtų patartina vykdyti glaudesnę struktūrizuotą bendradarbiavimą su policijos pajėgomis, visų pirma tam tikrose ypatingos svarbos srityse, pvz, kibernetinio džihado, kibernetinio terorizmo, radikalizavimo internetu ir radikalių arba ekstremistinių organizacijų finansavimo srityse;

63. skatina glaudų ES agentūrų, kaip antai EGA, ENISA ir Europolo Europos kovos su elektroniniu nusikalstamumu centras, bendradarbiavimą laikantis tarpsektorinio požiūrio, siekiant skatinti sinergiją ir išvengti dubliavimo;

64. ragina Komisiją glaudžiai bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis, EGA, Parlamentu ir EIVT parengti veiksmų planą dėl koordinuoto požiūrio į Europos kibernetinę gynybą taikymo, be kita ko, atnaujinti ES kibernetinės gynybos politikos sistemą, užtikrinant, kad ji atitiktų savo paskirtį kaip reikiamas politikos mechanizmas ES kibernetinės gynybos tikslams pasiekti; pažymi, kad šis procesas turi būti platesnio strateginio požiūrio į BSGP dalis;

65. ragina stiprinti kibernetinio saugumo pajėgumus vystomuoju bendradarbiavimu, taip pat nuolatiniu švietimu ir su informuotumo kibernetikos srityje didinimu susijusiu mokymu, atsižvelgiant į tai, kad artimiausiais metais internetu naudotis pradės milijonai naujų vartotojų, dauguma jų – besivystančiose šalyse, ir taip stiprinti atsparumą kibernetinėms ir hibridinėms grėsmėms;

66. ragina įgyvendinti tarptautines bendradarbiavimo ir daugiašales iniciatyvas, kuriomis būtų siekiama sukurti patikimas kibernetinės gynybos ir kibernetinio saugumo struktūras, siekiant kovoti su korupciniu valstybės užvaldymu, finansiniu sukčiavimu, pinigų plovimu, terorizmo finansavimu ir spręsti problemas, kylančias dėl kibernetinio terorizmo ir kriptovaliutų bei kitų alternatyvių mokėjimo metodų;

67. pažymi, kad tokie kibernetiniai išpuoliai kaip „NotPetya“ sparčiai plinta ir, jei pasaulio mastu nėra plačiai paplitusios atsparumo didinimo priemonės, padaro neproporcingos žalos; mano, kad kibernetinės gynybos mokymas ir švietimas turėtų sudaryti ES išorės veiksmų dalį ir kad didinant kibernetinį atsparumą trečiojoje šalyse prisidedama prie tarptautinės taikos ir saugumo ir galiausiai Europos piliečiai tampa saugesni;

Institucinis vykdymo užtikrinimas

68. ragina valstybes nares platesnių užmoju bendradarbiauti kibernetinėje srityje pagal PESCO; siūlo valstybėms narėms pradėti naują PESCO bendradarbiavimo kibernetinėje srityje programą, siekiant greitai ir veiksmingai paremti dabartinių ir būsimų ES operacijų ir misijų planavimą, vadovavimą joms ir jų kontrolę; pažymi, kad tai turėtų paskatinti geriau koordinuoti operacijų vykdymo pajėgumus kibernetinėje erdvėje ir gali paskatinti kurti bendrą kibernetinės gynybos vadovybę, jei taip nuspręstų Europos Vadovų Taryba;

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

69. dar kartą ragina valstybes nares ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę pateikti ES baltąją knygą dėl saugumo ir gynybos; ragina valstybes nares ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę baltojoje knygoje kibernetinei gynybai ir atgrasymui skirti didžiausią dėmesį, įtraukiant operacijos skirtos kibernetinės srities apsaugą, nurodytą ES sutarties 43 straipsnyje, ir bendrą gynybą, nurodytą ES sutarties 42 straipsnio 7 dalyje;

70. pažymi, kad naujai PESCO bendradarbiavimo kibernetinėje srityje programai turėtų vadovauti tiek aukšto rango karinis, tiek civilinis personalas iš kiekvienos valstybės narės rotacijos principu ir ji turėtų būti atskaitinga ES gynybos ministrams PESCO formate ir Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei, siekiant skatinti taikyti valstybių narių ir ES institucijų ir agentūrų tarpusavio pasitikėjimo principus keičiantis informacija ir žvalgybos duomenimis;

71. dar kartą ragina sukurti ES gynybos tarybą, sudaromą iš esamos EGA ministrų valdančiosios tarybos ir PESCO ES gynybos ministrų formato, siekiant užtikrinti išteklių prioritetų nustatymą ir praktinį panaudojimą bei veiksmingą valstybių narių bendradarbiavimą ir integraciją;

72. primena, jog būtina užtikrinti, kad būsimoje DFP būtų išlaikytas arba net padidintas Europos gynybos fondas, jame numatant pakankamą biudžetą kibernetinei gynybai;

73. ragina daugiau lėšų skirti kibernetinio saugumo ir žvalgybos informacijos sklaidai tarp EIVT ir (arba) Europos Sąjungos žvalgybos analizės centro (INTCEN), Tarybos ir Komisijos modernizuoti ir supaprastinti;

Viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės

74. pripažįsta, kad privačios įmonės atlieka svarbų vaidmenį užkertant kelią kibernetinio saugumo incidentams, juos nustatant, suvaldant ir į juos reaguojant, ne tik kaip pramoninės technologijų tiekėjos, bet ir kaip ne IT paslaugų teikėjos;

75. pripažįsta privačiųjų sektorių atliekamą vaidmenį užkertant kelią kibernetinio saugumo incidentams, juos nustatant, suvaldant ir į juos reaguojant, taip pat jų atliekamą vaidmenį skatinant inovacijas kibernetinės gynybos srityje, todėl ragina glaudžiau bendradarbiauti su privačiuoju sektoriumi, siekiant užtikrinti dalijimąsi ES ir NATO reikalavimų įžvalgomis ir pagalbą ieškant bendrų sprendimų;

76. ragina ES atlikti visapusišką institucijose naudojamos programinės įrangos, informacinių technologijų ir ryšių įrangos ir infrastruktūros peržiūrą, siekiant užkirsti kelią galimai pavojingoms programoms ir įrenginiams bei uždrausti naudoti tuos produktus, kurie buvo patvirtinti kaip kenkiantys, pvz., „Kaspersky Lab“;

o

o o

77. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Europos Vadovų Tarybai, Tarybai, Komisijai, Komisijos Pirmininko pavaduotojai – Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, ES gynybos ir kibernetinio saugumo agentūroms, NATO generaliniam sekretoriui ir ES valstybių narių nacionaliniams parlamentams.

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

P8_TA(2018)0259

Rusija, visų pirma ukrainiečio politinio kalinio Oleho Sencovo atvejis**2018 m. birželio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Rusijos, visų pirma ukrainiečio politinio kalinio Oleho Sencovo atvejo (2018/2754(RSP))**

(2020/C 28/07)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezolucijas dėl Rusijos, visų pirma į savo 2017 m. kovo 16 d. rezoluciją dėl Ukrainos kalinių Rusijoje ir padėties Kryme ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Europos išorės veikslių tarnybos (EIVT) 2018 m. gegužės 25 d. atstovės spaudai pareiškimą dėl keleto kalinių, laikomų neteisėtai aneksuotame Kryme ir Sevastopolyje arba kilusių iš šių vietų, atvejų,
 - atsižvelgdamas į 2018 m. balandžio 16 d. pasikeitimą nuomonėmis Užsienio reikalų taryboje,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinio Teisingumo Teismo 2017 m. balandžio 19 d. sprendimą dėl prašymo skirti laikinas priemones, kurį byloje dėl Tarptautinės konvencijos dėl kovos su terorizmo finansavimu ir Tarptautinės konvencijos dėl visų formų rasinės diskriminacijos panaikinimo taikymo pateikė Ukraina (*Ukraina prieš Rusijos Federaciją*),
 - atsižvelgdamas į Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 5 straipsnį ir į Tarptautinio pilietinių ir politinių teisių pakto 7 straipsnį (vadovaujantis abiem šiais dokumentais, nė vienas asmuo negali būti kankinamas arba patirti žiauraus, nežmoniško ar žeminamo elgesio arba bausmės, o Rusija yra jų šalis),
 - atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų deklaraciją dėl žmogaus teisių gynėjų, kurią 1998 m. gruodžio 9 d. priėmė JT Generalinė Asamblėja,
 - atsižvelgdamas į Ženevos konvenciją dėl civilių apsaugos karo metu,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 135 straipsnio 5 dalį ir 123 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi ukrainiečių kino režisierius Oleh Sencov, nepritaręs Rusijos įvykdytai neteisėtai Krymo pusiasalio aneksijai, 2014 m. gegužės mėn. buvo suimtas ryšium su Kryme tariamai vykdyta neteisėta veikla; kadangi su juo buvo elgiama kaip su Rusijos piliečiu, nors jis turi Ukrainos pilietybę;
- B. kadangi Oleho Sencovo atveju būta įtarimų kankinimu ir nepaprastai žiauriu elgesiu: taip neteisėtai buvo išgauti parodymai, kuriais vėliau pasinaudota kaip teisėtais;
- C. kadangi 2015 m. rugpjūčio 25 d. Olegą Sencovą nuteisė teismas, kurio jurisdikcijos ES nepripažįsta, pažeidžiant tarptautinę teisę ir esminius teisingumo standartus;
- D. kadangi Oleh Sencov, šiuo metu atliekantis laisvės atėmimo bausmę labiausiai į šiaurę nutolusiame Rusijos Labytnangio (Jumalo-Nencų autonominė apygarda) kalėjime, 2018 m. gegužės 14 d. paskelbė neribotą bado streiką;
- E. kadangi pastaraisiais metais Rusijoje labai išaugo politinių kalinių skaičius; kadangi Žmogaus teisių centras „Memorial“, kuriam 2009 m. buvo paskirta Sacharovo premija, 2018 m. gegužės 29 d. paskelbė sąrašą, į kurį įtrauktos 158 politinių kalinių pavardės;

(1) Priimti tekstai, P8_TA(2017)0087.

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

- F. kadangi 2018 m. sausio 9 d. vietos policija suėmė ir narkotikų laikymu apkaltino Žmogaus teisių centro „Memorial“ biuro Čečėnijoje direktorių Ojubą Titijevą; kadangi Ojub Titijev neigia šiuos kaltinimus, o NVO ir kiti žmogaus teisių gynėjai juos pasmerkė kaip suklastotus;
- G. kadangi Ojubo Titijevo suėmimas atspindi susirūpinimą keliančią nepriklausomų žurnalistų ir žmogaus teisių gynėjų suėmimų, išpuolių prieš juos, jų bauginimo ir diskreditavimo tendenciją;
- H. kadangi žmogaus teisių gynėjai ir pilietinės visuomenės veikėjai – visų pirma Krymo totoriai – susiduria su grasinimais, bauginimu ir suėmimais;
- I. kadangi ne vienu atveju pranešta apie kankinimo ir žiauraus bei žeminamo elgesio naudojimą; kadangi šie įtarimai iki šiol deramai neištirti; kadangi kankinimai naudojami siekiant išgauti prisipažinimus ir pagrįsti suklastotus kaltės įrodymus;
- J. kadangi daugelis kalinių ir sulaikytųjų kalėjime gyvena sunkiomis ir nežmoniškomis sąlygomis, dėl kurių kyla pavojus jų fizinės ir psichologinės sveikatos būklei; kadangi kai kuriems kaliniams būtina skubi medicininė pagalba ir gydymas;
- K. kadangi varžantys Rusijos teisės aktai, kuriais reglamentuojamos politinės ir pilietinės teisės, taikomi ir laikinai okupuotam Krymui – dėl to buvo drastiškai apribotos susirinkimų, saviraiškos, asociacijų, galimybės susipažinti su informacija ir religijos laisvės, be to, gaunama patikimų pranešimų apie bauginimą, priverstinius dingimus ir kankinimus;
- L. kadangi savavališki suėmimai, priverstiniai dingimai, cenzūra ir draudimai taikiai burtis tapo Krymo kasdienybe; kadangi suimtas ne vienas Krymo totorius, jų atvejai tiriama arba jie yra persekiojami baudžiamąja tvarka; kadangi nusitaikyta ir į Krymo teisininkus, teikiančius teisinę pagalbą šiems suimtiesiems, žmogaus teisių gynėjams, kurie praneša apie priverstinio dingimo dėl politinių priežasčių atvejus Kryme, ir žurnalistams, kurie informuoja apie Krymo totorių padėtį;
- M. kadangi okupacinės valdžios institucijos Kryme sistemingai ir tyčia slopina žodžio laisvę šiame pusiasalyje, išstumdamas nepriklausomą žiniasklaidą ir trikdydamos profesionalių žurnalistų darbą; kadangi 2018 m. kovo 22 d. Rusijos saugumo pajėgos sulaikė ir nepagrįstai apkaltinusios suėmė pilietinės žurnalistikos atstovą ir Krymo totorių aktyvistą Narimaną Memedeminovą, nušviesdavusį apie okupacinių valdžios institucijų pažeidimus; kadangi 2018 m. gegužės 21 d. Rusijos saugumo pajėgos, surengusios kratą kito pilietinės žurnalistikos atstovo Servero Mustafajevu namuose Rusijos okupuotame Kryme, jį suėmė – labiausiai dėl religinių priežasčių;
- N. kadangi Rusija pralaimi nemažai bylų Europos Žmogaus Teisių Teisme ir neįgyvendina šio teismo sprendimų;
- O. kadangi Rusijos Federacija, kaip pilnateisė Europos Tarybos, Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos (ESBO) bei Jungtinių Tautų narė, yra įsipareigojusi laikytis demokratijos, teisinės valstybės ir pagarbos pagrindinėms laisvėms ir žmogaus teisėms principų; kadangi daugybė rimtų teisinės valstybės principo pažeidimų ir varžančių įstatymų priėmimas pastaraisiais metais kelia didelį susirūpinimą dėl to, kaip Rusija laikosi tarptautinių ir nacionalinių įsipareigojimų; kadangi Europos Sąjunga ne kartą siūlė papildomą pagalbą ir ekspertines žinias, kad padėtų Rusijai modernizuoti jos konstitucinę ir teisinę tvarką vadovaujantis Europos Tarybos standartais bei jos laikytis;
- P. kadangi, vadovaujantis Rusijos įstatymu dėl vadinamųjų užsienio agentų, NVO, gaunančios finansavimą iš užsienio ir dalyvaujančios politinėje veikloje, turi kreiptis dėl įtraukimo į specialų vyriausybės sudarytą užsienio agentų, kuriuos vyriausybė papildomai atidžiai tikrina, sąrašą ir visose publikacijose, pranešimuose spaudoje ir kituose pranešimuose nurodyti, kad juos rengė užsienio agentas;

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

- Q. kadangi ES, reaguodama į neteisėtą Krymo aneksiją ir prieš Ukrainą pradėtą hibridinį karą, priėmė seriją laipsniškai taikomų ribojamųjų priemonių Rusijos atžvilgiu;
1. reikalauja, kad Rusijos valdžios institucijos nedelsdamos besąlygiškai išlaisvintų Olehą Sencovą ir visus kitus Rusijoje ir Krymo pusiasalyje neteisėtai kalinamus Ukrainos piliečius; primena, kad šiuo metu Rusijoje ir okupuotame Kryme iš viso yra per 70 (?) Ukrainos politinių kalinių;
 2. reikalauja nedelsiant besąlygiškai išlaisvinti Žmogaus teisių centro „Memorial“ biuro Čečėnijoje direktorių Ojubą Titijevą ir visus kitus politinius kalinius Rusijos Federacijoje;
 3. reikalauja, kad Rusijos valdžios institucijos liautųsi bauginusios ir persekiojusios Žmogaus teisių centrą „Memorial“, jo darbuotojus ir kitus žmogaus teisių gynėjus bei leistų jiems dirbti savo darbą žmogaus teisių srityje;
 4. pabrėžia, kad elgesys su visais kaliniams turi atitikti tarptautinius standartus ir kad visi sulaikytieji turėtų turėti galimybę gauti teisinės konsultacijos, bendrauti su šeima, palaikyti ryšį su savo diplomatiniais atstovais ir gauti medicininės paslaugas; pabrėžia, kad Rusijos valdžios institucijos ir teismų darbuotojai visapusiškai atsako už sulaikytųjų saugumą ir gerovę, ypač Kryme, vadovaudamiesi Ženevos konvencija dėl civilių apsaugos karo metu;
 5. primena, kad Rusijai, kaip Europos Tarybos bei Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos narei, svarbu visapusiškai laikytis tarptautinių teisių įsipareigojimų ir pagrindinių žmogaus teisių ir įstatymo viršenybės principų, įtvirtintų Europos žmogaus teisių konvencijoje ir Tarptautiniame pilietinių ir politinių teisių pakte;
 6. pabrėžia, kad susirinkimų laisvė Rusijos Federacijoje garantuojama pagal Rusijos Konstitucijos 31 straipsnį ir Europos žmogaus teisių konvenciją, kurią Rusija yra pasirašiusi, taigi Rusijos valdžios institucijos privalo šios laisvės paisyti;
 7. ragina Rusijos valdžios institucijas visais lygmenimis pripažinti, kad žmogaus teisių gynėjai atlieka itin svarbų demokratijos ramsčio ir teisinės valstybės sergėtojų vaidmenį, ir viešai pasmerkti visus išpuolius prieš žmogaus teisių gynėjus, ypač Čečėnijos Respublikoje;
 8. išreiškia savo solidarumą su Ukrainos filmų kūrėju, politiniu aktyvistu ir politiniu kaliniu Olegu Sencovu, kuris 2018 m. gegužės 14 d. pradėjo bado streiką reikalaudamas paleisti neteisėtai suimtus tėvynainius, ir yra susirūpinęs dėl bado streiko poveikio Olego Sencovo sveikatai; primena, kad Olegas Sencovas, kuris buvo suimtas Kryme netrukus po to, kai Rusija perėmė šio Juodosios jūros pusiasalio kontrolę 2014 m., ir vėliau remiantis prisipažinimu, išgautu jį kankinant, ir pateikus ne vieną kaltinimą terorizmu, dabar atlieka 20 metų laisvės atėmimo bausmę griežtai saugomoje įkalnimo įstaigoje, esančioje Jamalo Nencų regione tolimoje Rusijos šiaurėje;
 9. apgailestauja dėl to, kad kitam šioje byloje nuteistam asmeniui Oleksandriui Kolčenko buvo skirta dešimties metų laisvės atėmimo bausmė;
 10. atkreipia dėmesį į tai, kad dar vienas kalinamas Ukrainos pilietis Volodimiras Baluchas nuo 2018 m. kovo 19 d. yra paskelbęs bado streiką;
 11. ragina atsakingas Rusijos valdžios institucijas ir medicinos tarnybas suteikti šiems įkalintiems asmenims tinkamą medicininę priežiūrą ir gerbti medicinos etiką, be kita ko, netaikyti prievartinio maitinimo praktikos arba bet kokio nepageidaujamo gydymo, kuris gali prilygti kankinimui ir kitų formų netinkamam elgesiui;

(?) Neišsamus sąrašas: Teimur Abdulajev, Uzeir Abdulajev, Taliat Abdurachmanov, Rustem Abiltarov, Zevri Abseitov, Muslim Alijev, Refat Alimov, Kiazim Ametov, Ernes Ametov, Ali Asanov, Marlen Asanov, Volodymyr Baluch, Ali Barijev, Enver Bekirov, Memet Belialov, Oleksij Besarabov, Rustem Vaitov, Resul Velilajev, Valentyn Vygovskij, Pavlo Hryb, Mykola Dadeu, Konstatin Davydenka, Bekir Dehermendži, Mustafa Dehermendži, Emil Džemadenov, Arsen Džeparov, Dmitrij Dolgopolov, Volodymyr Dudka, Andrij Zachtej, Ruslan Zeitulajev, Server Zekirajev, Timur Ibragimov, Rustem Ismailov, Jevgenij Karakašev, Mykola Karpiuk, Stanislav Klych, Andrij Kolomijec, Oleksandr Kolčenka, Oleksandr Kostenka, Emir-Usein Kuku, Henadij Limeško, Serhij Litvinov, Enver Mamutov, Nariman Memedeminov, Remzi Memetov, Emil Minasov, Igor Movenka, Seiran Muradosilov, Seiran Mustafajev, Server Mustafajev, Jevhen Panov, Nuri Primov, Volodymyr Prisič, Ismail Ramazanov, Fevzi Sagandži, Ferat Saifulajev, Aider Saledinov, Seiran Salijev, Enver Seitosmanov, Oleh Sencov, Oleksij Sizonovič, Vadym Siruk, Edem Smailov, Oleksandr Stešenka, Oleksij Stohnij, Renat Suleimanov, Ana Suchonosova, Roman Suščenka, Roman Ternovskij, Ruslan Ametov, Asan Čapuch, Oleksij Čirnij, Hlib Šablį, Mykola Šiptur, Dmytro Štyblikov, Oleksandr Šumkov, Viktor Šur.

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

12. reiškia didelį susirūpinimą dėl to, kad daugelis ukrainiečių politinių kalinių, įskaitant Mykolą Karpjuką, Volodimirą Prisičių, Olekijų Čirnijų ir Jevheną Panovą, buvo smarkiai kankinami;

13. išreiškia savo didelį susirūpinimą dėl nerimą keliančių nepriklausomų žurnalistų ir žmogaus teisių gynėjų, dirbančių Rusijoje, ypač Čečėnijoje, suėmimų, išpuolių prieš juos, jų bauginimo ir diskreditavimo tendencijų; atkreipia dėmesį į pilietinės visuomenės ir organizacijų, pavyzdžiui organizacijos „Memorial“, svarbą ir žinutę, kad pilietinės visuomenės aktyvistai visur turi teisę laisvai naudotis savo pagrindinėmis teisėmis į minties ir saviraiškos laisvę; ragina Čečėnijos ir Rusijos valdžios institucijas laikytis vidaus teisės aktų ir tarptautinių įsipareigojimų bei laikytis teisinės valstybės principo;

14. reiškia didelį susirūpinimą dėl nebaudžiamumo aplinkos, kurioje gali vykti tokie aktai, ir ragina parengti teises ir kitokias priemones, kuriomis, bendradarbiaujant su visuomene, būtų siekiama užkirsti kelią tokio smurto vykdytojams, juos stebėti ir veiksmingai traukti baudžiamojon atsakomybėn; atkreipia dėmesį į tai, kad Rusijai ir jos vyriausybei tenka pagrindinė atsakomybė už tai, kad šie aktai būtų iširti, kad vykdytojai būtų patraukti atsakomybėn ir visi Rusijos piliečiai būtų apsaugoti nuo neteisėto smurto;

15. atkreipia dėmesį į tai, kad 2018 m. gegužės mėn. okupuotame Kryme Rusijos valdžios institucijos suėmė kelis Krymo totorius, įskaitant Severą Mustafajevą, Edemą Smailovą ir politinio kalinio Nuri Primovo šeimos narius;

16. smerkia Rusijos vykdomus tarptautinės teisės pažeidimus okupuotame Kryme, įskaitant Rusijos teisės aktų taikymą, Krymo pusiasalio plataus masto militarizavimą, kuris kelia grėsmę regioniniam saugumui, ir masinius ir sistemingus žmogaus teisių pažeidimus, visų pirma, nukreiptus prieš etninius ukrainiečius ir Krymo totorius;

17. palankiai vertina tai, kad buvo paleisti laisvėn Krymo totorių lyderiai Achtemas Čijgozas ir Ilmi Umerovas, kuriuos 2017 m. rugsėjo mėn. Rusijos teismai nuteisė kalėti laikinai okupuotoje Ukrainos Krymo teritorijoje ir kuriems Rusijos valdžios institucijos suteikė leidimą išvykti iš pusiasalio 2017 m. spalio 25 d.; reiškia dėkingumą visiems, prisidėjusiems prie jų išlaisvinimo, įskaitant Rusijos žmogaus teisių organizacijas, pvz., organizaciją „Memorial“;

18. primena Rusijos valdžios institucijoms, kad, kaip *de facto* okupacinė jėga, faktiškai kontroliuojanti Krymą, jos visapusiškai atsakingos už Krymo piliečių apsaugą nuo savavališko teisminių ar administracinių priemonių taikymo ir kad dėl tos pačios priežasties jos turi paisyti tarptautinės humanitarinės teisės bei užtikrinti žmogaus teisių apsaugą pusiasalyje;

19. pabrėžia, kad Rusijos teismai, ir kariniai, ir civiliniai, neturi kompetencijos nagrinėti veiksnių, įvykdytų už tarptautiniu mastu pripažintos Rusijos teritorijos ribų, ir pažymi, kad tokių bylų teismo procesai negali būti laikomi teisėtais;

20. pakartoja savo rimtą susirūpinimą dėl vadinamojo „užsienio agentų“ įstatymo ir jo įgyvendinimo būdo; mano, kad „politinės veiklos“, kurią vykdo iš užsienio finansuojamos nevyriausybinės organizacijos, apibrėžtis yra tokia plati, kad vyriausybė faktiškai gali kontroliuoti bet kokią su visuomenės gyvenimu susijusią organizuotą veiklą;

21. ragina Rusiją užtikrinti tarptautinių žmogaus teisių stebėtojų ir stebėjimo misijų galimybę besąlygiškai ir nekliudomai patekti į pusiasalį; ragina tarptautines organizacijas, pavyzdžiui, Jungtines Tautas, Europos Tarybą ir Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizaciją, atidžiau stebėti žmogaus teisių padėtį Kryme ir imtis atitinkamų priemonių;

22. ragina Europos Sąjungos specialųjį įgaliotinį žmogaus teisių klausimais skirti nuolatinį dėmesį žmogaus teisių padėčiai Krymo pusiasalyje ir nevyriausybinių subjektų kontroliuojamose Rytų Ukrainos teritorijose;

23. ragina Tarybą ir valstybes nares tvirtai ir vieningai laikytis sutartų sankcijų Rusijai ir pratęsti jų galiojimą, taip pat apsvaistyti tikslines priemones prieš asmenis, atsakingus už politinių kalinių suėmimą ir jų bylų teisminį nagrinėjimą;

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

24. pabrėžia, kad svarbu, jog Europos Sąjungos delegacija Rusijoje ir ES valstybių narių ambasados stebėtų žmogaus teisių gynėjų teismus;
25. ragina Tarybos ir Komisijos pirmininkus, taip pat Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai toliau atidžiai stebėti tarptautinių teisinių įsipareigojimų nesilaikymo atvejus ir įvairiais formatais bei susitikimuose su Rusija iškelti šiuos klausimus;
26. pakartoja savo raginimą Komisijos pirmininko pavaduotojai ir vyriausiajai įgaliotinei ir EIVT užtikrinti, kad ES ir Rusijos konsultacijose žmogaus teisių klausimais, kai jos bus iš naujo pradėtos, būtų keliami klausimai, susiję su visais dėl politinių priežasčių persekiojamų asmenų atvejais, ir kad Rusijos atstovai šiose konsultacijose būtų oficialiai prašomi pakomentuoti kiekvieną atvejį, ir teikti Parlamentui ataskaitas apie jų keitimąsi informacija su Rusijos valdžios institucijomis;
27. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir EIVT užtikrinti, kad Sąjunga, nepažeisdama Rusijos nacionalinės teisės, kiekviena proga ieškotų galimybių toliau palaikyti santykius su Rusijos pilietinės visuomenės organizacijomis, įskaitant organizacijas, kurių veikla yra skatinti su demokratija, žmogaus teisėmis ir teisinės valstybės principais susijusias vertybes, ir jas remti;
28. ragina ES padaryti pareiškimą, kuriuo būtų pasmerkti žmogaus teisių pažeidimai Rusijoje ir mėginimas nuslėpti juos per FIFA pasaulio futbolo čempionatą;
29. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Europos Tarybai, Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijai ir Rusijos Federacijos prezidentui, vyriausybei ir parlamentui.
-

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

P8_TA(2018)0260

Žmogaus teisių padėtis Bahreine, visų pirma Nabeelio Rajabo atvejis**2018 m. birželio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl žmogaus teisių padėties Bahreine, ypač Nabeelio Rajabo atvejo (2018/2755(RSP))**

(2020/C 28/08)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas, ypač į 2014 m. vasario 6 d. rezoliuciją dėl Bahreino, ypač Nabeelio Rajabo, Abdulhadi al-Khawajos ir Ibrahimio Sharifo atvejų ⁽¹⁾, 2015 m. liepos 9 d. rezoliuciją dėl Bahreino, ypač Nabeelio Rajabo atvejo ⁽²⁾, 2016 m. vasario 4 d. rezoliuciją dėl Bahreino, ypač Mohammedo Ramadano atvejo ⁽³⁾, 2016 m. liepos 7 d. rezoliuciją dėl Bahreino ⁽⁴⁾, 2017 m. vasario 16 d. rezoliuciją dėl egzekucijų Kuveite ir Bahreine ⁽⁵⁾ ir į 2017 m. spalio 3 d. rezoliuciją dėl mažėjančios pilietinės visuomenės erdvės problemos sprendimo ⁽⁶⁾,
 - atsižvelgdamas į Europos išorės veiksnių tarnybos atstovo spaudai pareiškimus: 2015 m. birželio 17 d. pareiškimą dėl partijos „al-Wefaq“ generalinio sekretoriaus Ali Salmano nuteisimo Bahreine, 2017 m. liepos 11 d. pareiškimą dėl Nabeelio Rajabo nuteisimo Bahreino teisme ir 2018 m. birželio 6 d. pareiškimą dėl Bahreino žmogaus teisių gynėjo Nabeeli Rajabo nuteisimo,
 - atsižvelgdamas į 2017 m. lapkričio 22 d. Žmogaus teisių pakomitečio pirmininko pareiškimą,
 - atsižvelgdamas į ES ir Bahreino neoficialios žmogaus teisių darbo grupės 2018 m. gegužės 15 d. posėdžio rezultatus,
 - atsižvelgdamas į JT vyriausiojo žmogaus teisių komisaro Zeido Ra'ado Al Husseino 2017 m. rugsėjo 11 d. pareiškimą dėl padėties Bahreine;
 - atsižvelgdamas į JT komiteto prieš kankinimą 2017 m. gegužės 12 d. pareiškimą,
 - atsižvelgdamas į 2002 m. vasario mėn. priimtą Bahreino Konstituciją, ypač jos 3 skyrių, į Bahreino baudžiamojo kodekso 364 straipsnį ir 1963 m. Bahreino Pilietybės įstatymą,
 - atsižvelgdamas į Bahreino nepriklausomos tyrimo komisijos 2011 m. lapkričio mėn. ataskaitą,
 - atsižvelgdamas į ES žmogaus teisių gynėjų gaires, ES gaires dėl dialogų žmogaus teisių klausimais su trečiosiomis šalimis, dėl mirties bausmės, dėl kankinimo ir dėl saviraiškos laisvės internete ir realiame gyvenime,
 - atsižvelgdamas į 1966 m. Tarptautinių pilietinių ir politinių teisių paktą, Konvenciją prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ar baudimą, Vaiko teisių konvenciją ir Arabų žmogaus teisių chartiją, prie kurių Bahreinas yra prisijungęs,
 - atsižvelgdamas į 1948 m. Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją, ypač į jos 15 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 135 straipsnio 5 dalį ir 123 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi 2018 m. birželio 5 d. Bahreino aukščiausiasis apeliacinis teismas dar kartą patvirtino penkerių metų kalėjimo bausmę žmogaus teisių gynėjui Nabeelui Rajabui už „neteisingų gandų skleidimą karo metu“ (Bahreino baudžiamojo kodekso 133 straipsnis), „kaimyninės šalies įžeidimą“ (215 straipsnis) ir „statutinės institucijos įžeidimą“ (216 straipsnis) savo paskelbtose „Twitter“ žinutėse dėl tariamo kankinimo Bahreino Džavo kalėjime ir Saudo Arabijos vadovaujamos koalicijos oro antpuolių Jemene; kadangi šie kaltinimai grindžiami nuostatomis, pagal kurias teisė į saviraiškos laisvę, saugoma Tarptautinio pilietinių ir politinių teisių pakto (jį Bahreinas ratifikavo 2006 m.) 19 straipsniu, laikoma nusikaltimu; kadangi tikimasi, jog N. Rajab pateiks kasacinį skundą Bahreino kasaciniam teismui;

⁽¹⁾ OL C 93, 2017 3 24, p. 154.

⁽²⁾ OL C 265, 2017 8 11, p. 151.

⁽³⁾ OL C 35, 2018 1 31, p. 42.

⁽⁴⁾ OL C 101, 2018 3 16, p. 130.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0044.

⁽⁶⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0365.

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

- B. kadangi atlikęs dvejų metų laisvės atėmimo bausmę (vis blogėjant sąlygoms kalėjime ji galėtų būti prilyginta netinkamam elgesiui) už televizijos interviu dėl spaudos laisvės apribojimų Bahreine, kuriuos jis davė 2015 ir 2016 m., šį mėnesį N. Rajab turėjo būti paleistas; kadangi prieš jį savavališkai suimant 2016 m. birželio mėn. Nabeelui Rajabui buvo uždrausta keliauti ir kadangi 2012–2014 m. jis atliko dvejų metų laisvės atėmimo bausmę už tai, kad naudojosi teise į saviraiškos ir susirinkimų laisvę; kadangi JT darbo grupė dėl savavališko sulaikymo 2013 m. patvirtino, jog jis buvo savavališkai kalinamas už savo vaidmenį padedant organizuoti demonstracijas Bahreine ir joms vadovauti; kadangi jo byla buvo nagrinėjama per nesąžiningą teismo procesą;
- C. kadangi, be šios naujos penkerių metų laisvės atėmimo bausmės, Nabeelui Rajabui gali būti paskirta laisvės atėmimo bausmė dar 14 neišnagrinėtų bylų, kurias vyriausybė yra jam iškėlus, įskaitant papildomus kaltinimus dėl „melagingų naujienų ir pareiškimų bei piktavališkų gandų, darančių žalą šalies prestižui, skleidimo“; kadangi 2017 m. rugsėjo 12 d. vyriausybė taip pat jį apkaltino socialinėje žiniasklaidoje „skleidžiant melagingas naujienas“, „kurstant neapykantą režimui“ ir „kurstant nesilaikyti įstatymų“;
- D. kadangi dėl to, kad N. Rajab buvo kalinamas blogomis sąlygomis, smarkiai pablogėjo jo psichinė sveikata; kadangi jo šeima taip pat pranešė apie tai, kad jis kiekvieną parą 23 valandas laikomas uždarytas savo kameroje (tokia tvarka naudojama kaip tam tikra bausmės forma) ir kad dėl to nuolat blogėja jo sveikata; kadangi pranešama, jog kyla įtarimų, kad kalėjimo administracija tyčia trukdo N. Rajabo medicininiam gydymui;
- E. kadangi Nabeelio Rajabo byla tapo žmogaus teisių gynėjų ir pagarbos saviraiškos laisvei Bahreine simboliu ir kadangi ji pažeidžia pačios Bahreino vyriausybės prisiimtus įsipareigojimus; kadangi jis yra tik vienas iš daugelio asmenų, kurie buvo savavališkai sulaikyti ir patraukti baudžiamojon atsakomybėn už tai, kad naudojosi saviraiškos ir susirinkimų laisvėmis;
- F. kadangi 2017 m. gegužės mėn. JT komitetas prieš kankinimą išnagrinėjo daugybę nuosekliai pateikiamų kaltinimų dėl plačiai taikomo netinkamo elgesio su asmenimis, kurių laisvė apribota, ypač su tais, kurie kaltinami terorizmu, ir išreiškė didžiulį susirūpinimą dėl Nabeelio Rajabo, Abdulhadi al-Khawajos, Naji Fateelo, Hussaino Jawado, Abdulwahabo Hussaino ir Abduljalilo al-Singace atvejų;
- G. kadangi labai padaugėjo mirties bausmės vykdymo atvejų ir mirties bausmės nuosprendžių po to, kai 2017 m. vasario mėn. buvo nutrauktas septynerius metus trukęs moratoriumas, taip pat toliau pranešama apie kankinimo ir netinkamo elgesio atvejus; kadangi Bahreinas, 2017 m. balandžio mėn. priėmęs konstitucinę pataisą, vėl pradėjo civilių baudžiamąjį persekiojimą karo teismuose; kadangi valdžios institucijos grąžino sulaikymo ir tyrimo įgaliojimus Nacionalinei saugumo agentūrai, nors žinoma, kad ji vykdė kankinimus ir piktnaudžiavo padėjimi;
- H. kadangi saviraiškos, asociacijų ir taikių susirinkimų laisvės padėtis Bahreine tapo kritiška; kadangi vis plačiau taikomas susidorojimas su žmogaus teisių gynėjais ir taikios opozicijos aktyvistais apima kalėjimo bausmes, tremtį, draudimą keliauti, pilietybės atšaukimą arba dideles grėsmes ir bauginimus, susijusius su jų darbu;
- I. kadangi Atstovų taryba ir Bahreino Šuros taryba patvirtino Naudojimosi politinėmis teisėmis įstatymo pakeitimą, kuriuo bus uždraustas nepriklausomas politinis dalyvavimas 2018 m. rinkimuose;
- J. kadangi 2016 m. Bahreino režimas sustabdė didžiausios opozicinės grupės „Al-Wefaq“ veiklą, išaldė jos lėšas, o Bahreine veikiančią interneto svetainę uždarė; kadangi šios grupės būstinė buvo užpulta, o po to ji buvo kaltinama „nuolatiniiais Karalystės konstitucijos pažeidimais ir jos teisėtumo nepripažinimu“, taip pat „raginimais įsikišti užsienio valstybėms“ ir „smurto skatinimu bei parama teroristinėms organizacijoms“;
- K. kadangi 2017 m. gegužės 31 d. Bahreino teismas nurodė išformuoti opozicinę grupę „Nacionalinės demokratinės veiklos organizacija (Waad)“; kadangi 2017 m. spalio 26 d. Bahreino aukščiausiasis apeliacinis teismas dar kartą patvirtino apeliacinio teismo sprendimą dėl Waad išformavimo;

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

- L. kadangi 2018 m. gegužės 15 d. Bahreino aukščiausiasis baudžiamasis teismas, įvykdęs nesąžiningą masinio teismo procesą, per kurį buvo vykdomi kankinimai ir tinkamo teisinio proceso pažeidimai, atėmė pilietybę 115 asmenų; kadangi grasinimas atimti pilietybę arba realus jos atėmimas naudojamas kaip politinio susidorojimo priemonė; kadangi iš daugelio asmenų Bahreine, visų pirma šitų, įskaitant vaikus, buvo atimta pilietybė, o tai tiesiogiai pažeidžia Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 15 straipsnį ir Vaiko teisių konvencijos 7 straipsnį;
- M. kadangi po 2011 m. vykusių protestų ir po to, kai buvo pateikta Bahreino nepriklausomos tyrimo komisijos ataskaita, buvo įsteigta daug vidaus tarnybų vyriausybės vykdomiems pažeidimams stebėti, bet jos yra neefektyvios ir nepakankamai nepriklausomos; kadangi pranešama, jog šioms tarnyboms neužtikrinus pakankamos nepriklausomybės negalima tikėtis Bahreino vyriausybės ir karinių pajėgų atskaitomybės; kadangi dėl šios padėties susiformavo nebaudžiamumo kultūra, kuri paverčia niekais demokratinių reformų pastangas ir dėl kurios toliau destabilizuojama padėtis šalyje;
- N. kadangi ES mano, jog glaudus bendradarbiavimas su pilietine visuomene ir žmogaus teisių gynėjais trečiojoje šalyse turi būti vienas iš pagrindinių prioritetų propaguojant žmogaus teises ir kovojant su žmogaus teisių pažeidimais;
1. ragina nedelsiant paleisti visus asmenis, kalinamus vien už taikią veiklą žmogaus teisių ir politikos srityse; ragina nutraukti visus smurto veiksmus, persekiojimą, bauginimą, įskaitant teismų lygmeniu, ir žmogaus teisių gynėjų, politinės opozicijos atstovų, protestuotojų, pilietinės visuomenės veikėjų ir jų artimųjų cenzūrą, kurią šalies viduje ir už jos ribų vykdo valdžios institucijos, saugumo pajėgos ir tarnybos; smerkia ir toliau vykdomą pagrindinių demokratinių teisių – žodžio, asociacijų ir susirinkimų laisvių, politinio pliuralizmo, taikių protestų ir įstatymo viršenybės apribojimų – žlugdymą;
 2. ragina nedelsiant ir besąlygiškai paleisti N. Rajabą, panaikinti visus jam pateiktus kaltinimus ir užtikrinti, kad iki paleidimo jis nebūtų kankinamas ar nepatirtų kitokio netinkamo elgesio, kad jam būtų leista reguliariai matytis su savo šeima, pasirinktais advokatais ir gauti tinkamas sveikatos priežiūros paslaugas; smerkia tai, kad Nabeel Rajab sulaikytas, nes tai pažeidžia jo žodžio laisvę ir judėjimo laisvę bei kitas teises;
 3. ragina Bahreino valdžios institucijas laikytis tarptautinių prievolių ir įsipareigojimų ir gerbti žmogaus teises ir pagrindines laisves, taip pat užtikrinti saugią ir palankią aplinką žmogaus teisių gynėjams ir valdžios institucijų kritikams, taip pat per 2018 m. rinkimus, per kuriuos turi būti užtikrintos žodžio, asociacijų ir taikių susirinkimų laisvės; primena Bahreino vyriausybei jos pareigą užtikrinti visų piliečių saugumą ir saugą, nepriklausomai nuo jų politinių pažiūrų, priklausymo partijai ar konfesijai;
 4. apgailestauja dėl to, kad šalies kalėjimuose itin prastos sąlygos ir kad Bahreino saugumo pajėgos bei kalėjimų personalas naudoja kankinimus; primygtinai ragina Bahreino valdžios institucijas susilaikyti nuo kankinimo, žiauraus ar žeminančio elgesio su sulaikytaisiais, visapusiškai ištirti tariamus kalinių pagrindinių teisių pažeidimo ir kankinimo atvejus ir patraukti kaltininkus baudžiamojon atsakomybėn;
 5. primena Bahreino valdžios institucijoms, kad pagal Konvencijos prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ar baudimą 15 straipsnį kaip įrodymą teismo byloje draudžiama naudoti bet kokią pareiškimą, išgautą kankinant; ragina Bahreina nedelsiant ratifikuoti Konvencijos prieš kankinimą fakultatyvųjį protokolą;
 6. griežtai smerkia tai, kad šalyje buvo paskelbta daug mirties nuosprendžių, ir ragina paskelbti oficialų mirties bausmių vykdymo moratoriumą; ragina peržiūrėti visus mirties nuosprendžius siekiant išitikinti, kad minimi teismo procesai vyko laikantis tarptautinių standartų;
 7. ragina valdžios institucijas pakeisti konstituciją ir nebesinaudoti kariniais teismais teisiant civilius;
 8. smerkia tai, kad masinis pilietybės atėmimas naudojamas kaip represinė priemonė, ir primygtinai ragina Bahreino valdžios institucijas panaikinti šį sprendimą ir laikytis tarptautinių įsipareigojimų ir normų;
 9. ragina Bahreino valdžios institucijas nedelsiant panaikinti draudimą keliauti žmogaus teisių gynėjams, ir primygtinai ragina valdžios institucijas bet kokiomis aplinkybėmis užtikrinti, kad žmogaus teisių gynėjai Bahreine galėtų vykdyti savo teisėtą su žmogaus teisėmis susijusią veiklą nacionaliniu bei tarptautiniu lygiu netrukdomi, nebauginami ir nepersekujami;

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

10. ragina Bahreino vyriausybę siekti stabilumo imantis tolesnių reformų ir įtraukaus susitaikymo aplinkoje, kurioje gali būti laisvai reiškiami teisėti ir taikūs politiniai skundai, laikantis Karalystės tarptautinių įsipareigojimų, ypač atsižvelgiant į būsimus rinkimus į Atstovų tarybą, numatomus 2018 m. spalio mėn.; atsižvelgdamas į tai, smerkia išpuolius Bahreine prieš opoziciją ir pilietinę visuomenę, įskaitant opozicinės grupės „Al-Wefaq“ veiklos sustabdymą, opozicinės grupės „Waad“ panaikinimą ir draudimą šių panaikintų grupių nariams dalyvauti artėjančiuose rinkimuose; mano, kad šie veiksmai prieštarauja demokratinio pliuralizmo ir laisvų ir sąžiningų rinkimų principams, taip pat pažeidžia tarptautinius susitarimus ir Bahreino konstituciją; ragina visas partijas ištraukti į tikrą nacionalinį dialogą, siekiant iš naujo pradėti taikų ir prasmingą nacionalinio susitaikymo procesą;

11. ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai, Europos išorės veikslių tarnybą, Tarybą ir valstybes nares sistemingai kelti klausimus dėl žmogaus teisių pažeidimų Bahreine ir apsvarstyti galimybes taikyti tikslines priemones, nukreiptas prieš asmenis, atsakingus už sunkius žmogaus teisių pažeidimus;

12. primygtinai ragina ES ir jos valstybes nares per būsimas JT žmogaus teisių tarybos sesijas ir toliau atkreipti dėmesį į Bahreina ES ir valstybių narių pareiškimuose pagal 4 punktą;

13. ragina Bahreino vyriausybę bendradarbiauti su JT specialiaisiais pranešėjais (visų pirma kankinimo, susirinkimų laisvės, religijos ir įsitikinimų laisvės, teisėjų ir teisininkų nepriklausomumo ir žmogaus teisių gynėjų klausimais) ir jiems išduoti nuolatinį kvietimą; ragina Bahreino valdžios institucijas leisti tarptautinėms NVO ir žurnalistams laisvai patekti į Bahreina, taip pat ir ryšių su sulaukytais žmogaus teisių gynėjais palaikymo tikslais;

14. apgailestauja, kad Europos įmonės į Bahreina eksportuoja stebėjimo technologijas, ir pabrėžia, jog būtina, kad ES eksporto kontrolės institucijos prieš suteikdamos licenciją eksportuoti į trečiąją šalį atsižvelgtų į žmogaus teisių kriterijus; ragina visas ES valstybes nares griežtai laikytis ES elgesio kodekso ginklų eksporto srityje ir ypač sustabdyti visus ginklų, stebėjimo ir žvalgybos įrangos ir medžiagų, kurias Bahreinas gali naudoti žmogaus teisėms toliau varžyti, perdavimus;

15. apgailestauja dėl to, kad Bahreinas dar kartą atsisakė priimti oficialią Europos Parlamento Žmogaus teisių pakomitečio delegaciją; ragina Bahreino valdžios institucijas leisti oficialiai Europos Parlamento narių delegacijai apsilankyti šalyje, siekiant susitikti su valdžios institucijomis ir pilietinės visuomenės atstovais;

16. apgailestauja dėl to, kad ES delegacijos Chaillot premija už žmogaus teisių skatinimą Persijos įlankos bendradarbiavimo tarybos regione 2014 m. buvo apdovanota Bahreino nacionalinės žmogaus teisių institucija, kuri ne kartą pateisino Bahreino vyriausybės vykdomus žmogaus teisių pažeidimus, įskaitant Nabeelio Rajabo įkalinimą;

17. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausijai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Bahreino Karalystės vyriausybei ir parlamentui ir Persijos įlankos bendradarbiavimo tarybos narėms; ragina išversti šią rezoliuciją į arabų kalbą.

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

P8_TA(2018)0261

Rohinjų pabėgėlių padėtis, ypač sunki vaikų padėtis

2018 m. birželio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl rohinjų pabėgėlių gyvenimo sąlygų, visų pirma sunkios vaikų padėties (2018/2756(RSP))

(2020/C 28/09)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Mianmaro ir rohinjų padėties,
- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Bangladešo,
- atsižvelgdamas į 2016 m. birželio 20 d. Tarybos išvadas dėl ES strategijos dėl Mianmaro / Birmos,
- atsižvelgdamas į 2018 m. vasario 26 d. Tarybos išvadas dėl Mianmaro / Birmos,
- atsižvelgdamas į 2017 m. kovo 6 d. Tarybos priimtas ES gaires dėl vaiko teisių propagavimo ir apsaugos,
- atsižvelgdamas į 2016 m. kovo 30 d. Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai Federicos Mogherini pareiškimą dėl naujosios Mianmaro Sąjungos vyriausybės darbo pradžios,
- atsižvelgdamas į 2018 m. kovo 5 d. bendrą pranešimą spaudai apie ketvirtąjį ES ir Mianmaro dialogą žmogaus teisių klausimais,
- atsižvelgdamas į 1951 m. Jungtinių Tautų konvenciją dėl pabėgėlių statuso ir į jos 1967 m. protokolą,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų vaiko teisių konvenciją,
- atsižvelgdamas į 1954 m. Konvenciją dėl asmenų be pilietybės statuso ir į 1961 m. Konvenciją dėl asmenų be pilietybės skaičiaus mažinimo,
- atsižvelgdamas į 2014 m. lapkričio mėn. Jungtinių Tautų pabėgėlių reikalų agentūros (UNHCR) Visuotinį 2014–2024 m. veiksmų planą panaikinti pilietybės neturėjimo reiškinį,
- atsižvelgdamas į 1948 m. Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,
- atsižvelgdamas į 2017 m. rugpjūčio mėn. Patariamojo komiteto Racinų valstijos klausimais galutinę ataskaitą,
- atsižvelgdamas į Pietryčių Azijos valstybių asociacijos (ASEAN) chartiją,
- atsižvelgdamas į 2018 m. kovo 23 d. generalinio sekretoriaus Jungtinių Tautų Saugumo Tarybai pateiktą pranešimą apie seksualinį smurtą, susijusį su konfliktu,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 135 straipsnio 5 dalį ir 123 straipsnio 4 dalį,

- A. kadangi 7 20 000 rohinjų vaikų Bangladeše ir Mianmare labai trūksta humanitarinės pagalbos ir apsaugos;
- B. kadangi Mianmaro Racinų valstijoje gyvena beveik 1,3 mln. rohinjų, kurie yra daugiausia islamą išpažįstanti tautinė mažuma, susidurianti su represijomis ir nuolatiniais dideliais žmogaus teisių pažeidimais, įskaitant grėsmę jų gyvybei ir saugumui, atsisakymą suteikti teisę į sveikatos priežiūrą ir švietimą, priverstinį darbą, seksualinį smurtą ir politinių teisių ribojimą; kadangi rohinjai musulmonai yra laikomi labiausiai pasaulyje persekiojama mažuma ir didžiausia asmenų be pilietybės grupe;

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

- C. kadangi nuo 2017 m. rugpjūčio mėn. daugiau kaip 9 000 000 rohinjų (5 340 000 iš jų yra vaikai) pabėgo nuo smurto prieš juos ir ieško prieglobsčio Bangladeše, baimindamiesi dėl savo gyvybės; kadangi manoma, kad per smurto protrūkį Mianmare nužudyta apie 1 000 rohinjų vaikų, kuriems nebuvo nė penkerių; kadangi, organizacijos „ASEAN Parliamentarians for Human Rights“ (APHR) duomenimis, 28 300 rohinjų vaikų yra praradę bent vieną iš tėvų ir dar 7 700 vaikų, kaip užfiksuota, yra praradę abu tėvus, taigi, prarastų tėvų skaičius siekia 43 700;
- D. kadangi daugiau kaip 14 000 jaunesnių nei penkerių metų vaikų kenčia nuo didelio ūmaus mitybos nepakankamumo; kadangi rohinjai vaikai patyrė traumuojančių įvykių arba buvo jų liudininkai, be kita ko, daugeliu atvejų neteko vieno ar abiejų tėvų, buvo atskirti savo šeimos, patyrė fizinį smurtą, psichologinių traumų, kentėjo nuo mitybos nepakankamumo, ligų, seksualinio išnaudojimo ir matė nusikaltimus žmoniškumui Rachinų valstijoje, įskaitant sistemingą rohinjų būstų deginimą, fizinius išpuolius prieš juos ir jų išžaginimus;
- E. kadangi Jungtinių Tautų vyriausiasis žmogaus teisių komisaras Zeid Ra'ad Al-Hussein Mianmaro vyriausybės operacijas pavadino „vadovėliniais etninio valymo pavyzdžiais“ ir „ciniškais daugybės žmonių perkėlimo, nesuteikiant jiems jokių galimybių sugrįžti, manevrais“;
- F. kadangi moterys ir mergaitės nuo krizių dažniausiai nukentia labiau ir kitaip nei vyrai ir berniukai, nes sustiprėja, pagilėja ir dar labiau paastrėja jau anksčiau buvusi nuolatinė lyčių nelygybė, smurtas dėl lyties ir diskriminacija;
- G. kadangi Mianmaro kariuomenė naudoja išžaginimus kaip priemonę per etninio valymo kampaniją Rachinų valstijoje; kadangi seksualinis smurtas naudojamas siekiant supriešinti ištisas bendruomenes ir atgrasyti moteris ir mergaites nuo grįžimo į savo namus; kadangi išžagintos aukos stovyklose gali patirti socialinę atskirtį nuo savo bendruomenės; kadangi Jungtinių Tautų Žmogaus teisių taryba paprašė informacijos apie Mianmaro kariuomenės atsakomybę už plačiai paplitusius rohinjų moterų ir mergaičių žaginimus;
- H. kadangi daug pabėgėlių yra nėščios arba mažų vaikų turinčios moterys, daugybę kilometrų nuėjusios pėsčiomis, ir jos į priverstinai migravusiųjų stovyklas atvyksta sutrikusios sveikatos dėl psichinių ir fizinių traumų, bado ir sužalojimų;
- I. kadangi pagalbos agentūros numato, kad, praėjus devyniems mėnesiams nuo Mianmaro kareivių ir karinių grupuočių išpuolių pradžios, pabėgėlių stovyklose gims 48 000 kūdikių;
- J. kadangi pabėgėlių stovyklose Bangladeše yra labai mažai galimybių moterims ir vaikams gauti sveikatos priežiūros paslaugų; kadangi nėščios moterys ir motinos turėtų gauti svarbiausias joms reikalingas gimdyvių sveikatos priežiūros paslaugas, įskaitant priežiūrą iki gimdymo, saugų gimdymą, naujagimio priežiūrą, pagalbą, susijusią su maitinimu krūtimi, ir nuolatinę reprodukcinės sveikatos priežiūrą;
- K. kadangi rohinjams vaikams ir moterims pabėgėlių stovyklose Bangladeše gresia didelis pavojus būti priverstiems užsiimti prostitucija ir tapti seksualinio priekabiavimo ir smurto aukomis; kadangi pabėgėlių stovyklose be tėvų gyvenantys vaikai yra pažeidžiamiausi ir lengvai gali tapti prekybos žmonėmis aukomis;
- L. kadangi rohinjų vaikai neturi pakankamai galimybių mokytis formaliojo švietimo sistemoje; kadangi pabėgėlių stovyklose tik labai maži rohinjų vaikai gauna pagrindinį išsilavinimą neformaliose klasėse, o vyresnio amžiaus vaikai turi mažai galimybių lankyti formaliojo švietimo mokyklą arba visai neturi tokių galimybių;
- M. kadangi Bangladeše prasidėjo musonų sezonas ir numatoma, kad padėtis labai pablogės; kadangi bent 2 000 000 žmonių pabėgėlių stovyklose tiesiogiai gresia potvyniai ir nuošliaužos; kadangi kyla didelių grėsmių gyvybei, pastogei, maisto ir vandens tiekimui; kadangi per musoninius potvynius kyla didelis ligų, įskaitant cholera ir hepatitą, plitimo pavojus; kadangi prieš atvykdami į Bangladešą tik labai mažai rohinjų turėjo galimybių gauti medicininę pagalbą ar pasiskiepyti;

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

- N. kadangi Mianmaras iki šiol neleidžia Jungtinių Tautų žmogaus teisių tarybos faktų nustatymo misijos nariams atvykti į šalį ir uždraudė atvykti Jungtinių Tautų specialiajai pranešėjai žmogaus teisių padėties Mianmare klausimais Yanghee Lee, atmesdamas beveik visus įtarimus dėl Mianmaro saugumo pajėgų įvykdytų žiaurių nusikaltimų Rachinų valstijoje;
- O. kadangi Tarptautinio baudžiamojo teismo (TBT) Romos statutas patvirtina, kad negali būti nenubausta už visai tarptautinei bendruomenei svarbius sunkiausių nusikaltimus, visų pirma genocidą, nusikaltimus žmoniškumui ir karo nusikaltimus; kadangi 2018 m. balandžio mėn. TBT prokurorė kreipėsi į teismą su prašymu priimti sprendimą dėl to, ar įtariamos rohinjų deportacijos iš Mianmaro į Bangladešą įeina į TBT jurisdikciją; kadangi sprendimas, patvirtinantis, kad jos įeina į TBT jurisdikciją, gali atverti galimybių TBT vykdyti Mianmaro veiksmų tyrimą dėl nusikaltimų žmoniškumui ar deportacijų;
- P. kadangi 2017 m. kovo mėn. Kinija ir Rusija neleido Jungtinių Tautų Saugumo Tarybai priimti rezoliucijos dėl rohinjų mažumos padėties Mianmare;
- Q. kadangi, atsižvelgiant į tai, kad nėra jokių realių galimybių saugiai ir savanoriškai grįžti ir nėra politinės pažangos siekiant įveikti krizę Mianmare, galima teigti, kad per trumpą laikotarpį šios padėties problemos nebus išspręstos, todėl reikalingas tvarus požiūris, visų pirma, į vaikų teises ir poreikius;
- R. kadangi 2018 m. birželio 6 d. Mianmaro, UNHCR ir Jungtinių Tautų vystymosi programa (UNDP) pasirašė trišalį susitarimo memorandumą; kadangi UNHCR konstatavo, kad sąlygos dar nėra palankios savanoriškam grįžimui;
- S. kadangi 2018 m. gegužės mėn. Komisija skyrė 40 mln. EUR humanitarinę pagalbą, kad būtų suteikta gyvybiškai svarbi parama rohinjams civiliams ir priimančiosioms bendruomenėms Bangladeše ir visoje Rachinų valstijoje; kadangi ši suma skirta papildomai prie 2017 m. skirtų 51 mln. EUR;
- T. kadangi 2018 m. kovo mėn. Jungtinės Tautos paskelbė prašymą skirti 951 mln. JAV dolerių pagalbą rohinjams pabėgėliams likusiems 2018 m. mėnesiams, tačiau iki šiol gauta tik apie 20 proc. reikalingos sumos;
1. griežtai smerkia išpuolius prieš rohinjus Mianmare, kurie, Jungtinių Tautų vyriausiojo žmogaus teisių komisaro nuomone, prilygsta etniniam valymui; yra itin susirūpinęs dėl vis sunkesnių ir platesnio masto žmogaus teisių pažeidimų, įskaitant žudymus, smurtinius susidūrimus, civilių gyventojų turto naikinimą ir priverstinę šimtų tūkstančių civilių gyventojų migraciją; primygtinai ragina Mianmaro kariuomenę ir saugumo pajėgas nedelsiant nustoti žudyti, bauginti ir žaginti rohinjus ir deginti jų namus;
 2. primygtinai ragina Mianmaro vyriausybę leisti tarptautiniams stebėtojams, žmogaus teisių ir humanitarinės pagalbos organizacijoms, įskaitant Jungtines Tautas ir tarptautines NVO, visų pirma 2017 m. kovo mėn. UNHCR sudarytos Jungtinių Tautų faktų nustatymo misijos nariams, visiškai netrukdomai patekti į Rachinų valstiją, kad būtų atlikti nepriklausomi ir nešališki visų šalių įtarimų dėl sunkių žmogaus teisių pažeidimų tyrimai;
 3. primena, kad pabėgėlių stovyklose turi būti teikiama medicininė ir psichologinė pagalba, specialiai pritaikyta pažeidžiamoms grupėms, įskaitant moteris ir vaikus; ragina teikti daugiau paramos paslaugų išžagino ir seksualinio smurto aukoms; primygtinai tvirtina, kad visos moterys ir mergaitės turėtų turėti galimybę gauti informaciją apie lytinę ir reprodukcinę sveikatą ir paslaugas, įskaitant kontraceptines priemones ir saugų abortą;
 4. palankiai vertina agentūrų ir organizacijų prieš gimdymą ir po gimdymo teikiamą pagalbą; primena, kad svarbu sukurti naujagimių registravimo struktūras ir išduoti gimimo liudijimus, siekiant užtikrinti, kad jie turėtų dokumentus, būtų užtikrintos jų teisės ir galimybės gauti pagrindines paslaugas, ir padėti užtikrinti šeimos narių atsekamumą pagal Bangladešo vyriausybės prisiimtus įsipareigojimus užtikrinti, kad būtų užregistruoti visi jo teritorijoje gimę vaikai; primena, kad neišardyta šeima nepaprastai svarbu siekiant, kad vaikai turėtų galimybių naudotis savo teisėmis;

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

5. su dideliu susirūpinimu pažymi, kad pabėgėlių stovyklose rohinjams vaikams trūksta pakankamų švietimo paslaugų; ragina Bangladešo valdžios institucijas užtikrinti visapusiškas ir pakankamas galimybes rohinjams vaikams naudotis kokybiškomis švietimo paslaugomis jų gimtąja kalba; atkreipia dėmesį į pavojų prarasti ištiesos bendruomenės kartą, jeigu nebus imtasi reikiamų priemonių užtikrinti tinkamą vaikų švietimą; pabrėžia, kad svarbu sudaryti sąlygas naudotis visomis švietimo paslaugomis, kurias gali suteikti Jungtinių Tautų agentūros ir NVO mokyklinėse įstaigose, kad visi vaikai galėtų plėtoti savo potencialą;

6. reiškia nepaprastai didelį susirūpinimą dėl dažnų priverstinės prostitucijos, prekybos žmonėmis ir seksualinio smurto, įskaitant vaikų vedybas, partnerio smurtą, seksualinį išnaudojimą ir prievartą, atvejų stovyklose; primygtinai ragina Bangladešo ir Mianmaro valdžios institucijas, bendradarbiaujant su UNHCR, užtikrinti rohinjų pabėgėlių saugumą jų teritorijoje, visų pirma stiprinti kovą su prekyba žmonėmis ir vaikų prostitucija ir išardyti esamus jų tinklus;

7. giria Bangladešo vyriausybę ir žmones už pastangas suteikti rohinjų pabėgėliams prieglobstį ir užtikrinti jų saugumą ir ragina juos toliau teikti humanitarinę pagalbą iš Mianmaro atvykstantiems pabėgėliams; ragina toliau teikti tarptautinę paramą pabėgėlius priimančioms bendruomenėms, be kita ko, spręsti jų vidaus socialinius, švietimo, ekonominius ir sveikatos priežiūros iššūkius; pabrėžia, jog svarbu, kad visi suinteresuotieji subjektai, rengdami humanitarinės pagalbos ir atsparumo didinimo priemones, išsiklaustų į moterų nuomonę ir jas įtrauktų;

8. primygtinai pabrėžia, kad tiems, kurie nori grįžti į tėvynę, Mianmaro vyriausybė privalo užtikrinti saugų, savanorišką ir orų grįžimą, visapusiškai prižiūrint Jungtinėms Tautoms; primygtinai ragina Mianmaro ir Bangladešo vyriausybes visapusiškai laikytis negrąžinimo principo;

9. palankiai vertina 2018 m. birželio 6 d. Mianmaro, UNHCR ir UNDP susitarimo memorandumą, kaip pirmąjį konkretų žingsnį siekiant visapusiškai įtraukti Jungtinių Tautų agentūras į gyventojų grįžimo į tėvynę procesą; tačiau pabrėžia, jog labai svarbu, kad susitarimas būtų kuo greičiau paviešintas;

10. pabrėžia, jog labai svarbu užtikrinti, kad humanitarinės veiklos vykdytojai galėtų teikti skubios pagalbos paslaugas, be kita ko, lytiškai plintančių ligų ir seksualinio smurto atvejais; primygtinai ragina visus paramos teikėjus skirti daugiau lėšų, kad būtų galima teikti visas gimdvyvių sveikatos priežiūros paslaugas;

11. palankiai vertina Jungtinių Tautų kampaniją, kuria siekiama iki 2024 m. panaikinti pilietybės neturėjimo reiškinį; primena, kad rohinjai yra neatsiejama Mianmaro visuomenės dalis ir todėl turi būti pripažįstami gyventojais pagal įstatymą, kaip rekomendavo patariamoji komisija;

12. primena, kad finansinė atsakomybė už pagalbą pabėgėliams negali būti neproporcingai užkraunama Bangladešui; ragina tarptautinę bendruomenę ir tarptautinius paramos teikėjus skubiai padidinti savo įsipareigojimus ir skirti būtiną finansavimą, kad būtų galima toliau teikti būtiną humanitarinę pagalbą ir veiksmingai padėti rohinjų moterims ir vaikams, ypatingą dėmesį skiriant nėščioms moterims, vaikams ir išžagintųjų aukoms, taip pat remti vietas ir priimančiąsias bendruomenes Bangladeše;

13. palankiai vertina tai, kad 2018 m. balandžio 26 d. Taryba patvirtino sistemą, pagal kurią taikomos tikslinės priemonės prieš pareigūnus, atsakingus už sunkius žmogaus teisių pažeidimus, ir griežtinamas ES ginklų embargas; primygtinai ragina ES ir jos valstybes nares nedelsiant taikyti visas priemones; taip pat ragina Jungtinių Tautų Saugumo Tarybą įvesti Mianmarui taikomą visuotinį ir visapusišką ginklų embargą, sustabdyti bet kokį bet kokių ginklų, amunicijos ir kitos karinės ir saugumo įrangos tiesioginį ir netiesioginį tiekimą, pardavimą arba perdavimą, įskaitant tranzitą ir perkrovimą, taip pat mokymus ar kitokios karinės ir saugumo paramos teikimą;

14. pakartoja raginimą Komisijai apsvarstyti atsakomąsias priemones Mianmarui taikomų prekybos lengvatų srityje, be kita ko, apsvarstyti galimybę pradėti tyrimą pagal iniciatyvoje „Viskas, išskyrus ginklus“ numatytus mechanizmus;

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

15. ragina EIVT ir valstybes nares siekti daugiašaliuose forumuose, kad asmenys, atsakingi už Mianmare padarytus nusikaltimus, būtų patraukti atsakomybėn; atkreipia dėmesį į TBT vyriausiosios prokurorės prašymą teismo teisėjams patvirtinti, kad rohinjų deportavimo iš Mianmaro į Bangladešą nusikaltimas įeina į TBT jurisdikciją; primygtinai ragina ES ir ES valstybes nares imtis lyderių vaidmens Jungtinių Tautų Saugumo Taryboje ir parengti specialią rezoliuciją dėl kreipimosi į TBT dėl visos padėties Mianmaro Racinų valstijoje; primygtinai ragina ES valstybes nares imtis lyderių vaidmens Jungtinių Tautų Generalinėje Asamblėjoje ir Jungtinių Tautų Žmogaus teisių taryboje ir užtikrinti, kad būtų skubiai sukurtas tarptautinis, nešališkas ir nepriklausomas mechanizmas, kurį taikant būtų tiriami įtariami žiaurūs nusikaltimai;

16. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Mianmaro vyriausybei ir parlamentui, valstybės patarėjai Aung San Suu Kyi, Bangladešo vyriausybei ir parlamentui, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausijai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, Komisijai, ES valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Pietryčių Azijos valstybių asociacijos (ASEAN) generaliniam sekretoriui, ASEAN Tarpyvyriausybinei žmogaus teisių komisijai, Jungtinių Tautų specialiajai pranešėjai žmogaus teisių padėties Mianmare klausimais, Jungtinių Tautų pabėgėlių reikalų vyriausiajam komisarui ir Jungtinių Tautų žmogaus teisių tarybai.

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

P8_TA(2018)0262

Struktūrinės ir finansinės kultūros prieinamumo kliūtys**2018 m. birželio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl struktūrinių ir finansinių kliūčių užtikrinant kultūros prieinamumą (2017/2255(INI))**

(2020/C 28/10)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 27 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Tarptautinio ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių pakto 15 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją, ypač į jos 22 ir 25 straipsnius,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. gegužės 12 d. rezoliuciją dėl kultūros ir kūrybos sektorių potencialo išlaisvinimo ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. rugsėjo 12 d. rezoliuciją dėl Europos kultūros ir kūrybos sektorių rėmimo siekiant ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. gruodžio 13 d. rezoliuciją dėl nuoseklios ES kultūros ir kūrybos pramonės politikos ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2008 m. balandžio 10 d. rezoliuciją dėl kultūros pramonės Europoje ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2007 m. birželio 7 d. rezoliuciją dėl menininkų socialinio statuso ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. gegužės 12 d. rezoliuciją dėl ES išorės veiksmų kultūrinių aspektų ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2004 m. vasario 26 d. rezoliuciją dėl mokyklų ir mokyklinio lavinimo didinant galimybes puoselėti kultūrą ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. sausio 19 d. rezoliuciją „Bendrosios skaitmeninės rinkos akto rengimas“ ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. rugsėjo 8 d. rezoliuciją „Integruotas požiūris į Europos kultūros paveldą“ ⁽⁹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. sausio 19 d. rezoliuciją dėl kultūrų dialogo, kultūrų įvairovės ir švietimo vaidmens puoselėjant pagrindines ES vertybes ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ OL C 377 E, 2012 12 7, p. 142.

⁽²⁾ OL C 93, 2016 3 9, p. 95.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0486.

⁽⁴⁾ OL C 247 E, 2009 10 15, p. 25.

⁽⁵⁾ OL C 125 E, 2008 5 22, p. 223.

⁽⁶⁾ OL C 377 E, 2012 12 7, p. 135.

⁽⁷⁾ OL C 98 E, 2004 4 23, p. 179.

⁽⁸⁾ OL C 11, 2018 1 12, p. 55.

⁽⁹⁾ OL C 316, 2017 9 22, p. 88.

⁽¹⁰⁾ OL C 11, 2018 1 12, p. 16.

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į savo 2008 m. balandžio 10 d. rezoliuciją dėl Europos kultūros globalizuotame pasaulyje darbotvarkės ⁽¹¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2017 m. birželio 1 d. poziciją dėl pasiūlymo dėl Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB nuostatos dėl knygoms, laikraščiams ir periodiniams leidiniams taikomų pridėtinės vertės mokesčio tarifų ⁽¹²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 5 d. rezoliuciją dėl komunikato „Europeana – tolesni veiksmai“ ⁽¹³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. spalio 25 d. rezoliuciją dėl žmonių su negalia judumo ir įtraukties ir 2010–2020 m. Europos strategijos dėl negalios ⁽¹⁴⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2017 m. lapkričio 30 d., rezoliuciją dėl Europos strategijos dėl negalios įgyvendinimo ⁽¹⁵⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2017 m. kovo 2 d. rezoliuciją dėl 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1295/2013, kuriuo sukuriama programa „Kūrybiška Europa“ (2014–2020 m.) ir panaikinami sprendimai Nr. 1718/2006/EB, Nr. 1855/2006/EB ir Nr. 1041/2009/EB, įgyvendinimo ⁽¹⁶⁾,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvenciją (JTNTK), visų pirma į 30 straipsnį dėl dalyvavimo kultūriniame gyvenime, aktyvaus poilsio, laisvalaikio ir sporto,
- atsižvelgdamas į 2015 m. rugsėjo mėn. Jungtinių Tautų priimtos Darnaus vystymosi darbotvarkės iki 2030 m. 11 tikslą, kuriame siūloma miestus ir gyvenvietes padaryti įtraukius, saugius, atsparius ir tvarius,
- atsižvelgdamas į 2005 m. spalio 20 d. Jungtinių Tautų švietimo, mokslo ir kultūros organizacijos (UNESCO) konvenciją dėl kultūrų raiškos įvairovės apsaugos ir skatinimo,
- atsižvelgdamas į 2005 m. spalio 27 d. Europos Tarybos bendrąją kultūros paveldo vertės visuomenei pagrindų konvenciją (Faro konvenciją),
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1295/2013, kuriuo sukuriama programa „Kūrybiška Europa“ (2014–2020 m.) ir panaikinami sprendimai Nr. 1718/2006/EB, Nr. 1855/2006/EB ir Nr. 1041/2009/EB ⁽¹⁷⁾,
- atsižvelgdamas į 2007 m. lapkričio 16 d. Tarybos rezoliuciją dėl Europos kultūros darbotvarkės ⁽¹⁸⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. gruodžio 23 d. Tarybos išvadas dėl darbo plano kultūros srityje (2015–2018 m.) ⁽¹⁹⁾,
- atsižvelgdamas į ES darbo planą kultūros srityje (2015–2018 m.),

⁽¹¹⁾ OL C 247 E, 2009 10 15, p. 32.

⁽¹²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0233.

⁽¹³⁾ OL C 81 E, 2011 3 15, p. 16.

⁽¹⁴⁾ OL C 131 E, 2013 5 8, p. 9.

⁽¹⁵⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0474.

⁽¹⁶⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0062.

⁽¹⁷⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 221.

⁽¹⁸⁾ OL C 287, 2007 11 29, p. 1.

⁽¹⁹⁾ OL C 463, 2014 12 23, p. 4.

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2015 m. gegužės 18 ir 19 d. Tarybos išvadas dėl kultūros ir kūrybos sankirtų, kuriomis siekiama skatinti inovacijas, ekonominį tvarumą ir socialinę įtrauktį ⁽²⁰⁾,
- atsižvelgdamas į 2016 m. gegužės 31 d. Tarybos išvadas dėl „Europeana“ vaidmens skaitmeninės prieigos prie Europos kultūros paveldo, jo matomumo ir naudojimosi juo srityse ⁽²¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2003 m. gegužės 6 d. Tarybos rezoliuciją dėl žmonių su negalia galimybės patekti į kultūros infrastruktūrą ir užsiimti kultūrine veikla ⁽²²⁾,
- atsižvelgdamas į 2016 m. birželio 8 d. Komisijos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai bendrą komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai „ES tarptautinių kultūrinių ryšių strategijos kūrimas“ (JOIN(2016)0029),
- atsižvelgdamas į Komisijos ataskaitą „Europos kultūros darbotvarkės įgyvendinimas“ (COM(2010)0390),
- atsižvelgdamas į 2010 m. balandžio 27 d. Komisijos žaliąją knygą „Kultūros ir kūrybos sektorių potencialo išlaisvinimas“ (COM(2010)0183),
- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos kultūros paveldo metų (2018-ųjų) (COM(2016)0543),
- atsižvelgdamas į 2012 m. rugsėjo 26 d. Komisijos komunikatą „Kultūros ir kūrybos sektorių rėmimas siekiant ES ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo“ (COM(2012)0537),
- atsižvelgdamas į 2012 m. gruodžio 18 d. Komisijos komunikatą dėl turinio bendrojoje skaitmeninėje rinkoje (COM(2012)0789),
- atsižvelgdamas į 2014 m. liepos 22 d. Komisijos komunikatą „Integruotas požiūris į Europos kultūros paveldą“ (COM(2014)0477),
- atsižvelgdamas į 2012 m. valstybių narių ekspertų darbo grupės ataskaitą dėl kultūros prieinamumo,
- atsižvelgdamas į Eurobarometro tyrimų Nr. 399 „Kultūros prieinamumas ir dalyvavimas joje“ ir Nr. 466 „Kultūros paveldas“ rezultatus,
- atsižvelgdamas į Eurostato 2016 m. statistinių tyrimų rezultatus (Statistiniai duomenys kultūros srityje),
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Kultūros ir švietimo komiteto pranešimą (A8-0169/2018),

⁽²⁰⁾ OL C 172, 2015 5 27, p. 13.

⁽²¹⁾ OL C 212, 2016 6 14, p. 9.

⁽²²⁾ OL C 134, 2003 6 7, p. 7.

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

- A. kadangi JTO visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 27 straipsnyje nurodyta, kad „kiekvienas turi teisę laisvai dalyvauti bendruomenės kultūriniame gyvenime, gėrėtis menu, dalytis mokslo pažangos laimėjimais ir jų teikiama nauda“ ir kadangi kultūros prieiga ir kūrybinės išraiškos galimybės yra svarbios žodžio laisve ir lygybe grindžiamos demokratinės visuomenės sandarai;
- B. kadangi Faro konvencijoje pripažįstama teisė į kultūros paveldą ir raginama skatinti kurti naujoviškus paveldo valdymo metodus, kad viešojo sektoriaus institucijos bendradarbiautų su kitais subjektais, įskaitant asocijas ir pavienius privačius asmenis;
- C. kadangi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 22 straipsnyje raginama gerbti kultūros įvairovę, o 25 straipsnyje pripažįstama pagyvenusių žmonių teisė dalyvauti kultūriniame gyvenime;
- D. kadangi kultūra turi didelę įtaką Europos ir transeuropinių bendruomenių solidarumo skatinimui, supratimui ir plėtrai;
- E. kadangi daugumoje Europos Sąjungos valstybių narių konstitucijų tiesiogiai arba netiesiogiai kalbama apie kultūrą ir jos prienamumą;
- F. kadangi ES gali papildyti ir paremti kultūros politiką, o pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 167 straipsnį nacionalinio arba regioninio lygmens institucijos yra pagrindiniai subjektai, atsakingi už ES kultūros politiką, remiantis subsidiarumo principu;
- G. kadangi bet kokios kliūtys, trukdančios asmenims ir bendruomenėms visapusiškai dalyvauti kultūriniuose procesuose ir kultūriniame gyvenime, užkertą kelią tikrai demokratiškos ir įtraukios visuomenės kūrimui;
- H. kadangi kultūra suteikia Europos Sąjungos piliečiams daugiau galimybių tobulinti asmeninius, socialinius, kūrybinius ir tarpkultūrinius igūdžius;
- I. kadangi remiantis JT vertinimais, šiuo metu pusė pasaulio žmonijos, t. y. 3,5 mlrd. žmonių, gyvena miestuose, kadangi iki 2030 m. beveik 60 proc. pasaulio gyventojų gyvens miestų teritorijose; kadangi dėl to būtina parengti veiksmingas politikos strategijas, siekiant išspręsti vis dar aktualias problemas ir suteikti pakankamai laiko permainoms, kad būtų sukurtos tikrai įtraukios miestų erdvės;
- J. kadangi 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos rekomendacijoje 2006/962/EB dėl bendrųjų visą gyvenimą trunkančio mokymosi gebėjimų ⁽²³⁾ kultūrinį suvokimą ir kultūrinę išraišką priskiria pagrindiniams gebėjimams, kurie yra reikalingi saviraiškai ir vystymuisi, aktyviam pilietiškumui, socialinei įtraukčiai ir užimtumui;
- K. kadangi 2007 m. gegužės 10 d. Komisijos komunikate „Europos kultūros globalizuotame pasaulyje darbotvarkė“ (COM(2007)0242) pabrėžiama, kad būtina sudaryti palankias sąlygas pažinti kultūrą ir naudotis kultūros kūriniais, taip pat skatinti kultūrų įvairovę;
- L. kadangi kultūrinių inovacijų ateitis Europos Sąjungoje priklauso nuo investicijų į kūrybos išteklius, žinias ir talentą;
- M. kadangi 2014 m. gruodžio mėn. Tarybos priimtame darbo plane kultūros srityje (2015–2018 m.) pirmiausia nurodoma prieinama ir įtraukti kultūra ir kultūrų įvairovės skatinimas;

(23) OLL 394, 2006 12 30, p. 10.

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

- N. kadangi vienas iš ES ir jos valstybių narių tikslų turėtų būti socialinės ir ekonominės nelygybės mažinimas, siekiant remti įtraukią visuomenę, kurios gyvenime visi gali dalyvauti; kadangi stiprus, dinamiškas ir diversifikuotas kultūros sektorius yra įtraukios visuomenės pagrindas;
- O. kadangi dalyvaujant kultūrinėje veikloje kuriamas priklausomumo visuomenei jausmas; kadangi socialinės tapatybės kūrimas yra glaudžiai susijęs su dalyvavimu kultūros veikloje; kadangi dalyvavimas kultūros veikloje gali padėti stiprinti pasitikėjimą savimi ir gerinti gyvenimo kokybę, visų pirma asmenims, kurie dėl nedarbo, ligos ar kitų priežasčių patiria tam tikrą marginalizaciją;
- P. kadangi įtraukus kultūros sektorius yra toks, kuriame kiekvienas gali turėti vienodas galimybes dalyvauti ir vystyti savo kūrybinius igūdžius, neatsižvelgiant į jų socialinį ir ekonominį, kultūrinį ar religinį kontekstą arba į negalią;
- Q. kadangi daugelyje regionų viešosios bibliotekos ir bendruomenės kultūros institucijos dažnai yra lankomos piliečių ir dažnai tai yra vienintelė vieta, kurioje galima susipažinti su informacija ir kultūra, visų pirma kaimo ir atokiuose regionuose;
- R. kadangi naujos skaitmeninės technologijos galėtų paveikti kultūros sektoriaus valdymą, dialogą ir naujų suinteresuotų visuomenės grupių kūrimą bei kultūros veiklos sklaidą;
- S. kadangi naujos skaitmeninės technologijos ir internetinės platformos suteikia svarbių galimybių padidinti dalyvavimo ir kūrybos kultūros srityje lygį;
- T. kadangi žmonės iš trečiųjų šalių yra per menkai atstovaujami įvairiose kultūros srityse ES; kadangi tai taikytina ir neigaliesiems;
- U. kadangi ES valstybių narių ekspertų darbo grupės ataskaitoje dėl kultūros prieinamumo ⁽²⁴⁾ ši galimybė apibrėžiama kaip naujų gavėjų galimybė pasinaudoti esama kultūrine pasiūla; kadangi tai reiškia naujų gavėjų arba piliečių pasiekimą bei jų priartinimą prie kultūros paveldo ir kitų kultūros vertybių;
- V. kadangi skaitmeninės technologijos pakeitė tai, kaip žmonės gauna prieigą prie kultūrinio turinio, jį kuria, platina ir naudoja;
- W. kadangi 2008 m. pradėta įgyvendinti platforma „Europeana“ tapo bendru Europos kultūriniu projektu, suteikiančiu skaitmeninę prieigą prie Europos kultūros paveldo;
- X. kadangi vienas iš svarbiausių programos „Kūrybiška Europa“ tikslų yra naujos ir platesnės auditorijos pritraukimas ir prieigos prie kultūros ir meno kūrinių gerinimas Sąjungoje ir už jos ribų, ypač atsižvelgiant į vaikus, jaunimą, neigaliuosius ir nepakankamai atstovaujamas grupes;
- Y. kadangi Sąjungos ir valstybių narių lygmens iniciatyvomis siekiama užtikrinti geresnę neigaliųjų prieigą prie kultūros infrastruktūros ir kultūrinės veiklos;
- Z. kadangi dėl Europos Sąjungoje esančių mokesčių procedūrų ir sistemų skirtumų menininkų ir apskritai kultūros srities darbuotojų judumą apunkina pernelyg didelė biurokratija, kuri dažnai yra neproporcinga faktinėms, kuklioms pajamomis už jų veiklą;

⁽²⁴⁾ Ataskaita „Policies and good practices in the public arts and cultural institutions to promote better access to and wider participation in culture“, 2012 m. spalio mėn.

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

- AA. kadangi patikimų, palyginamų ir naujausių statistinių kultūros duomenų, kuriais remiantis tinkamai formuojama kultūros politika, rengimas yra vienas iš tarpsektorinių darbo plano kultūros srityje 2015–2018 m. prioritetų ir jis pabrėžia kultūros ir kūrybos sektorių ekonominį potencialą ir jų poveikį visuomenės gerovei;
- AB. kadangi susipažinus su kokybinių tyrimų duomenimis ir gavus palyginamus duomenų išteklius, galima veiksmingai stebėti ir analizuoti kultūrinę, ekonominę ir socialinę kultūros srities politikos įtaką;
- AC. kadangi kultūra padeda skatinti žiniomis grindžiamą visuomenę ir dalytis patirtimi ir pasaulio istorija;
- AD. kadangi apytiksliai 8,4 milijono žmonių dirba ES kultūros sektoriuje (tai yra 3,7 proc. visos darbo jėgos) ⁽²⁵⁾ ir kadangi jų potencialas ekonomikos augimo atžvilgiu vis dar yra neišnaudotas;
- AE. kadangi asmenys, bandantys kurdami kultūrą prisidėti prie savo tapatybės raiškos, išplėsti galimybes naudotis kultūra ir ją tvariai plėtoti, susiduria su sunkumais ir iššūkiais;

Kultūros prieinamumas ir dalyvavimas kultūroje

1. pabrėžia, kad pripažįsta kultūros prieinamumą kaip pagrindinę visų piliečių teisę pagal Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 27 straipsnį, kuriame dalyvavimas kultūriniame gyvenime pripažįstamas viena iš pagrindinių žmogaus teisių; taip pat primena, kad ši teisė įtvirtinta Faro konvencijoje, kurioje pripažįstama teisė dalyvauti kultūriniame gyvenime ir remiamas kultūros paveldo vaidmuo kuriant taikią ir demokratinę visuomenę; todėl ragina konvenciją pasirašiusias valstybes nares paspartinti ratifikavimo procesą, o kitas valstybes – pasinaudoti unikalia galimybe ir Europos kultūros paveldo metais pasirašyti šią konvenciją;
2. primena, kad svarbu visapusiškai taikyti prieinamumo sąvoką ir jo vertę, nes tai yra priemonė, užtikrinanti, kad būtų plačiai ir visapusiškai atsižvelgta į kiekvieną asmenį, dalyvaujantį kultūriniame gyvenime, kultūros iniciatyvose bei renginiuose, ir taip būtų atsižvelgiama į specialius neįgalųjų poreikius, siekiant užtikrinti jiems lygias galimybes, tikrą socialinę įtrauktį ir galimybę aktyviai dalyvauti visuomenės gyvenime;
3. pabrėžia nepaneigiamą aktyvaus ir prieinamo kultūros sektoriaus reikšmę įtraukios visuomenės vystymuisi ir bendram visuotinių vertybių pagrindui bei aktyviam Europos pilietiškumui stiprinti, nes tai labai svarbu siekiant sudaryti galimybes piliečiams produktyviai ir reikšmingai dalyvauti visuomenės gyvenime, taip pat Europos kultūros paveldui remti ir Europos kultūros ir kalbų įvairovei plėtoti; todėl ragina valstybes nares ir Sąjungą savo kompetencijos srityse kurti ir įgyvendinti specialias priemones, kad būtų užtikrinta prieiga prie kultūrinio gyvenimo ir dalyvavimas jame;
4. ragina, kad Europos, nacionaliniu ir regioniniu lygmenimis įtrauktis ir įvairovė būtų neatskiriama planavimo, organizacijų vystymo ir užimtumo kultūros sektoriuje dalis; taip pat ragina valstybes nares sistemingai stebėti šiam tikslui skiriamas priemones;
5. primena svarbų ES vaidmenį skatinant ir paprastinant geresnę kultūros politikos koordinavimą visais lygmenimis; pažymi, kad tik tada subjektai iš visos ES galės parengti kompleksinę ir veiksmingą politiką, kuria skatinamas kultūros prieinamumas ir dalyvavimas kultūroje, taip pat laikyti kultūrą labai svarbia Europos integracijos projekto dalimi;

⁽²⁵⁾ Eurostat - Culture statistics - cultural employment (2017), http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Culture_statistics_-_cultural_employment.

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

6. kultūros prieinamumą ir dalyvavimą kultūroje laiko visaapimančiu klausimu, todėl pažymi kultūros politikos koordinavimo su kitomis politikos sritimis, kaip antai švietimo, socialinės, ekonominės, regioninės, užsienio, skaitmeninės ar žiniasklaidos politika, svarbą;
7. rekomenduoja, kad valstybės narės parengtų vaikams ir jaunimui skirtą kultūros veiksmų strategiją;
8. pripažįsta įtraukaus bei prasmingo kultūros prieinamumo skatinimą ir įgyvendinimą vienu iš politinės darbotvarkės prioritetų ir skatina į kitų politikos sričių esmę įtraukti kultūros prieinamumo ir dalyvavimo kultūroje aspektus, kurie teigiamai paveiks ne tik kitas sritis, bet ir sinerginį tarpsektorinį bendradarbiavimą, vadovaujantis SESV 167 straipsniu;
9. pareiškia, kad Europos Tarybos parengtas ir valdomas nacionalinės kultūros politikos priemonių rinkinys ir ekspertų platforma buvo labai naudinga priemonė kultūros politikai Europoje ir už jos ribų; tačiau apgailestauja, kad nuo 2011 m. pasiekta mažai pažangos renkant duomenis ir visų pirma juos analizuojant, todėl rekomenduoja, kad Taryba tęstų esamo turinio peržiūrą, įtraukdama ir vietos bei regioninio lygmens kultūros politiką;
10. pažymi, kad kultūros prieinamumo ir dalyvavimo kultūros veikloje sąvokos yra glaudžiai susijusios; pažymi, kad kultūros prieinamumo ir dalyvavimo kultūros veikloje skatinimo strategijos turi būti įgyvendinamos išskiriant nepakankamai atstovaujamas grupes, rengiant ir vykdančias iniciatyvas arba programas, kurių tikslas – skatinti jų dalyvavimą ir pašalinti esamas kliūtis;
11. pabrėžia, kad reikia rinkti informaciją apie neįgaliųjų dalyvavimą kultūros veikloje;
12. apgailestauja, kad finansinės kliūtys vis dar trukdo piliečiams, visų pirma iš nepalankiose sąlygose esančių grupių, visapusiškai naudotis savo pagrindine teise dalyvauti kultūriniame gyvenime ir užtikrinti kultūros prieinamumą ir kad todėl trukdoma veiksmingai įgyvendinti šią pagrindinę teisę;
13. primena, kad svarbu regioniniu, nacionaliniu ir Europos lygmenimis vystyti dalijimosi patirtimi ir jos mainų platformas;
14. pabrėžia, kad svarbu garantuoti kokybišką siūlomą kultūrą visiems piliečiams, kaip pagrindą aktyviai, demokratiškai ir įtraukiamai pilietybei skatinti;

Finansinės kliūtys

15. pabrėžia, kad nuolatinis ir nepertraukiamas viešasis finansavimas atlieka esminį vaidmenį užtikrinant gyvybingą kultūrinį gyvenimą ir išlieka nepaprastai svarbi kultūros veiksmų ES paramos priemonė, kad būtų pasiektas jų ekonominis potencialas, siekiant prisidėti prie tvaraus ekonomikos augimo ir socialinės sanglaudos bei finansuoti kultūros infrastruktūrą; todėl ragina Komisiją ir valstybes nares pagal savo kompetenciją atitinkamą savo biudžetų dalį skirti viešam kultūros politikos rėmimui ir stiprinti sinergiją su EKPF ir kitais kultūros rėmimo fondais, įskaitant programas, kuriomis sudaromos sąlygos moksliniams tyrimams ir inovacijai, ir turimas sanglaudos politikos priemonės;
16. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad nebūtų mažinamas kultūrai skiriamas finansavimas, neatsižvelgiant į galimus ekonominius sunkumus, kurių valstybei narei gali kilti;
17. apgailestauja, kad suprastėjus ekonominėms sąlygoms paprastai ir vis dar pernelyg dažnai mažinamos kultūrai skirtos viešosios lėšos ir tai neigiamai veikia kultūros veiklai skirtą biudžetą;

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

18. primena, kad investicijos į kultūros ir kūrybos sektorius leidžia išlaisvinti reikšmingą ir vis dar nepakankamai vertinamą šių sektorių potencialą siekiant puoselėti kultūrų įvairovę ir socialines naujoves ir sykiu kuria tvarų ekonomikos klestėjimą ir kokybiškas darbo vietas, ir kad šios investicijos taip pat turi tiesioginę įtaką naujų gebėjimų vystymui, skaitmeninimui, verslumui, inovacijoms ir naujų verslo modelių kūrimui, taip pat Europos kultūros ir kūrybos sektorių konkurencingumo stiprinimui, pasinaudojimui galimybėmis ir prieigai prie naujų tarptautinių galimybių, rinkų ir auditorijos; todėl mano, kad privatus sektorius atlieka papildomą ir lemiamą vaidmenį vykdant viešąsias investicijas, ir ragina valstybes nares apsvarstyti galimybę įgyvendinti teisės aktus, kuriuose būtų numatytas mokesčių kreditas, taikomas privačių asmenų pinigų pervedimams kultūrai remti;
19. nurodo, kad susiskaidymas, maža pridėtinė vertė, didelis skaičius kultūros sektoriuje savarankiškai dirbančių vyrų ir moterų ir šios veiklos tapatinimas su įdomiu mėgstamu užsiėmimu, negali nulemti to, kad kultūros ir kūrybos sektoriai taptų menkai apmokamo ir mažų socialinių garantijų darbo modeliu; todėl siūlo sukurti stabilias gero darbo kultūros sektoriuje tikrinimo procedūras;
20. pabrėžia, kad visuomenės galimybė pasinaudoti kultūros prekėmis ir paslaugomis ir parama kultūros produkcijai ir išraiškai, stiprina kūrybos ekonomiką ir prisideda prie šalies vystymosi;
21. pažymi, kad kultūros pramonės finansavimo trūkumą galima sumažinti taikant mokesčių paskatas privatiems mecenatams;
22. atkreipia dėmesį į tarpvalstybinio pajamų mokesčio rinkimo problemas, su kuriomis susiduria visoje Europoje kuriantys menininkai, todėl rekomenduoja taikyti vienodus modelius, kuriais būtų lengva pasinaudoti darbuotojams ir savarankiškai dirbantiems asmenims ir būtų išvengiama dvigubo apmokestinimo;
23. ragina investuoti į labai mažas įmones, kad būtų skatinamas kūrybiškumas ir inovacijos ir taip remiama regionų ir vietos plėtra;
24. pažymi, kad didelė kultūros vertybių ir paslaugų kaina yra viena iš kliūčių dalyvauti kultūroje ir ją nurodo Eurobarometro ir Eurostato tyrimų respondentai ⁽²⁶⁾; šiomis aplinkybėmis itin rekomenduoja valstybėms narėms ir regionams imtis veiksmų, nukreiptų į konkrečias visuomenės grupes, visų pirma studentus, gausias šeimas ir vyresnio amžiaus asmenis, kad būtų panaikintos finansinės prieigos kliūtys;
25. pabrėžia, kad dėl didelių parodose demonstruojamų objektų ir spektaklių draudimo sąnaudų yra labai brangūs muziejų, teatrų ir galerijų bilietai, ir dėl jų dažnai mažesnės struktūros negali kurti programų pagal savo auditoriją ir užmojus, todėl niekaip nepavyksta panaikinti atotrūkio tarp savo auditorijai artimesnių mažų struktūrų ir didelių, tarptautiniu mastu pripažintų institucijų;
26. pažymi galimą tinkamos mokesčių politikos vaidmenį kultūros ir kūrybos sektoriuose didinant kultūros prieigą ir dalyvavimą kultūroje; vis dėlto pastebi, kad netiesioginis kultūros paveldo rėmimas nustatant mažesnius PVM tarifus negali pakeisti tiesioginių subsidijų; ragina geriau koordinuoti regioninę kultūros politiką ir PVM tarifus, taikomus kaip dalyvavimo kultūroje skatinimo priemonę;
27. primena, kad svarbu, jog valstybės narės įvertintų galimybes sukurti darnesnę pajamų apmokestinimo politiką kultūros srities darbuotojams ir menininkams, kurie trumpą laiką keliauja po įvairias šalis ir todėl kiekvienam spektakliui, seminarui ar gyvenamajai vietai taikomos skirtingos taisyklės ir skirtingos administravimo procedūros; siūlo, kad, užuot kūręs kliūtis per faktinių pajamų už kultūrinę veiklą neatitinkančią administracinę našą, prioriteto tvarka būtų siekiama padėti menininkams ir kultūros srities darbuotojams ir minimaliai suderinti jiems taikomą tvarką, kad būtų skatinama kūrybos ir kultūros įvairovė visoje ES ir už jos ribų;

⁽²⁶⁾ Eurobarometro tyrimas Nr. 399.

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

28. ragina valstybes nares ir viešąsias institucijas investuoti į kultūrinės veiklos demonstravimo decentralizaciją – kuriant infrastruktūrą atokiuose regionuose arba rengiant įvairias laikinas kultūros parodas; ragina privačiąsias kultūros institucijas taip pat investuoti į geografinę decentralizaciją;

29. palankiai vertina pasiūlymą iš dalies keisti PVM direktyvą ir leisti valstybėms narėms taikyti vienodą PVM tarifą elektroniniams ir spausdintiniams leidiniams; mano, kad elektroniniams ir spausdintiniams leidiniams taikomų PVM tarifų skirtumas yra anachroniškas ir netvarus skaitmeniniame amžiuje; ragina Tarybą nepagrįstai nedelsiant priimti Komisijos pasiūlymą šiuo klausimu;

30. pabrėžia, kad svarbu suderinti asmeninį gyvenimą ir profesinę veiklą, kad būtų galima naudotis, mėgautis ir dalyvauti įvairioje kultūros veikloje;

Švietimo kliūtys ir uždaviniai

31. pabrėžia, kad švietimo lygis yra vienas iš svarbiausių veiksnių, turinčių reikšmingą įtaką dalyvavimo kultūroje lygiui; pabrėžia, kad aukštesnis išsilavinimas skatina aukštesnį dalyvavimo kultūros renginiuose lygį⁽²⁷⁾; pabrėžia, kad meno dalykų ir kalbų mokymas mokykloje bei savaiminis kultūrinis mokymasis sudaro reikšmingą bendro išsilavinimo dalį ir gali sumažinti socialinius skirtumus, todėl tam reikalinga tokia pat parama kaip gamtos mokslams, technologijoms, inžinerijai ir matematikai;

32. pabrėžia, kad žinios gaunamos vykstant kultūrinei sąveikai, kuri daro poveikį kultūrą formuojantiems asmenims ir juos atspindi;

33. ragina kuriant kultūros ir švietimo politiką taikyti interaktyvų ir įtraukų bendruomene pagrįstą pažiūrį, kad būtų padidintas domėjimasis kultūra ir dalyvavimas joje, remiamas Europos kultūros paveldas ir plėtojama Europos kultūros ir kalbų įvairovė;

34. pažymi, kad suinteresuotumo stoka yra viena iš dažniausiai Eurostato ir Eurobarometro respondentų nurodomų kliūčių dalyvauti kultūroje⁽²⁸⁾; šiomis aplinkybėmis pastebi, kad paklausos palaikymas, suprantamas kaip suinteresuotumo ir kultūros supratimo didinimas per formalųjį, neformalųjį švietimą ir savišvietą, turi būti prioritetas uždavinys siekiant didinti kultūros prieinamumą ir dalyvavimą kultūroje;

35. rekomenduoja populiarinti Europos studento kortelę ir įtraukti į ją galimybę nemokamai lankytis ES kultūros institucijose;

36. primena esminį mokyklų ir šeimų kaip jaunimo ryšio su kultūra ir kultūrinių poreikių bei kultūrinės kompetencijos ugdymo platformos vaidmenį; ragina valstybes nares imtis veiksmų siekiant plačiau įtraukti kultūrinį ir meninį švietimą į formaliojo ir neformaliojo švietimo mokyklos mokymo programas;

37. pabrėžia, kad svarbu, jog valstybės narės, glaudžiai bendradarbiaudamos su regioninėmis ir vietos valdžios institucijomis, taip pat teikdamos finansavimą ir (arba) subsidijas, užtikrintų muzikos pamokas valstybinėse mokyklose;

38. rekomenduoja, kad valstybės narės švietimą laikytų viena iš svarbiausių kultūros veiklos sričių, nes, skatinant paklausą, visų pirma, žmonėms turi būti suteikti įgūdžiai ir žinios, kad jie galėtų meną įvertinti; primena, kad domėjimasis kultūra efektyviau sužadina, jei tai daroma jauname amžiuje, ir mano, kad kultūrai reikėtų skirti daugiau laiko mokyklos programoje ir kad šiam tikslui turėtų būti skiriama daugiau žmogiškųjų išteklių ir medžiagų; ragina, kad mokykloms būtų skirta lėšų apsilankymams muziejuose ir kitose kultūros institucijose, nes tokiu būdu skatinamas domėjimasis kultūra, jaunimo dalyvavimas ir suteikiama papildomų išteklių kultūros institucijoms;

⁽²⁷⁾ Eurostat Culture statistics 2016 edition, p. 116–136, ir Eurostatas (2015 m. duomenys – EU Survey on Income and Living Conditions (EU-SILC).

⁽²⁸⁾ Eurobarometro tyrimas Nr. 399, Eurostatas (2015 m. duomenys – EU Survey on Income and Living Conditions (EU-SILC).

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

39. pabrėžia, kad svarbu, jog valstybinėse švietimo sistemose vaikai būtų supažindinami su kultūros pasaulio įvairove, taip padedant mokyti naujas visuomenės grupes ir skleisti kultūrą; taip pat pabrėžia, kad svarbu, jog skirtingos kultūros institucijos vietos, regioniniu ir nacionaliniu lygmenimis plėtotų partnerystės ryšius su vietos mokyklomis;

40. ragina valstybes nares bei regionines ir vietos valdžios institucijas remti visiems, ypač palankių sąlygų neturintiems vaikams ir jaunimui, skirtas kultūros švietimo programas už mokyklos ribų, kuriant programas, kuriomis siekiama supažindinti juos su įvairiomis meninės išraiškos formomis ar padėti jiems daugiau sužinoti apie turimą kultūros paveldą;

41. pažymi vietos kultūros institucijų, įskaitant kultūros centrus ir bibliotekas, vaidmenį kaip svarbiausių subjektų, leidžiančių įveikti prieigos prie kultūros ir dalyvavimo kultūroje kliūtis; atsižvelgdamas į tai, ragina valstybes nares aktyviai remti tokias kultūros institucijas;

42. ragina labiau vertinti ir suprasti socialinių viešųjų bibliotekų ir bendruomenės kultūros institucijų vaidmenį, visų pirma kaimo arba atokiuose regionuose, ne tik padidinant joms skiriamą viešąjį finansavimą, bet ir kuriant partnerystės ryšius, suteikiant joms atitinkamą IRT ir žmogiškuosius išteklius bei galimybes mokytis, kad jos virstų institucijomis, kurios gali pagerinti gyvenimo kokybę ir paskatinti vietos vystymąsi;

43. pabrėžia, kad užmezgant partnerystės ryšius labai svarbu meninei veiklai pritraukti vietos visuomenės grupes ir kad tai būtų galima pasiekti, pvz., bendradarbiaujant su studentams, migrantams ar neįgaliesiems atstovaujančiomis organizacijomis, kad būtų deramai prisitaikyta prie jų interesų ir poreikių;

44. pabrėžia, kad svarbu nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmeniu remti iniciatyvas, kuriomis skatinama tradicinių meno, kultūros institucijų ir įvairių daugiakultūrių ar mažųjų organizacijų, taip pat tarp kultūros, profesionalų ir mėgėjų sektorių sąveika, bendradarbiavimas ir dalijimasis patirtimi;

45. rekomenduoja parengti suderintą kultūros institucijų siūlomų švietimo projektų rėmimo strategiją; pažymi, kad šie projektai yra priemonės, palaikančios ir ugdančios kultūrinį sąmoningumą ir kompetenciją bei suteikiančios žinių apie kitas kultūras, todėl jie yra atspirties taškas siekiant ilgalaikio auditorijos įtraukimo į kultūrinę veiklą;

46. ragina valstybes nares kurti kultūros institucijose laisvalaikio programas jaunimui;

47. ragina Komisiją ir valstybes nares priimti priemones siekiant užtikrinti visuotinę prieigą prie kultūros institucijų ir parengti visapusišką Europos strategiją dėl viešųjų erdvių, visų pirma kultūros renginiams skirtų pastatų, kaip antai muziejų, teatrų, kino teatrų, bibliotekų, koncertų salių ir kt., prieinamumo;

48. ragina valstybes nares skatinti studijų ar stažuotčių subsidijų skyrimą valstybinių ar privačiųjų švietimo sistemų studentams kultūros ar kultūros valdymo institucijose;

Struktūrinės kliūtys

49. atkreipia dėmesį į struktūriškai nulemtą neretai mažesnę kaimo vietovių gyventojų dalyvavimo kultūroje rodiklį⁽²⁹⁾ ir šiomis aplinkybėmis į mažų, vietinių kultūros centrų, transporto infrastruktūros ir paramos tvariam kultūros turizmui vaidmenį paprastinant prieigą prie kultūros institucijų;

50. pabrėžia, kad Europos kultūros paveldas yra unikalus pasaulyje savo įvairove ir gausa, ir pabrėžia, kad kultūros turizmas turi daug galimybių prisidėti prie tvarios ekonomikos ir paskatinti socialinę sanglaudą ir įtrauktį; todėl ragina valstybes nares stiprinti pasitangas ir investicijas kuriant tvarią ir ilgalaikę kultūros turizmo politiką;

⁽²⁹⁾ Eurostatas (2015 m. duomenys – EU Survey on Income and Living Conditions (EU-SILC).

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

51. ragina daugiau investuoti į kultūros sektorių, kad būtų skatinama vietos ekonomika ir remiamas kultūros turizmas; nurodo, kad kultūros turizmas, kartu su mokslo, pirminio sektoriaus, amatų ir pramonės centrais, taip pat judrumas, yra lemiami veiksniai kuriant glaudesnę ir humanistiškesnę Europą;
52. siūlo daugiau investuoti į kultūros puoselėjimą atokiausiuose, kalnų ir nutolusiuose regionuose, kad būtų sukurtos decentralizuotos kultūros galimybės;
53. pažymi poreikį imtis tolesnių veiksmų, kad kultūros infrastruktūra be jokių fizinių ir techninių kliūčių, kultūrinė veikla ir žiniasklaida būtų geriau prieinama neįgaliesiems; ragina valstybes nares ir Komisiją pagal savo kompetenciją toliau dirbti siekiant integruoti neįgaliuosius per kultūrą ir dėti pastangas, kad būtų pašalintos esamos kliūtys;
54. pripažįsta dalyvavimu grindžiamų kultūros paveldo valdymo būdų daugiausia dėmesio skiriant vietos bendruomenės, siekiant patenkinti paklausą ir įtraukti platesnes visuomenės grupes, visų pirma atsižvelgiant į jaunimą, neįgaliuosius, nepakankamai atstovaujamas ir pažeidžiamas grupes;
55. prašo valstybių narių ir nuo jų priklausomų kultūros institucijų užtikrinti, kad siūloma kultūra būtų prieinama visiems, suteikiant specialias priemones tam tikroms gyventojų grupėms, pvz., vaikams ir jaunuoliams, vyresnio amžiaus žmonėms, neįgaliesiems, migrantams ir kt.;
56. pažymi, kad valstybės narės turi daugiau investuoti į visuotinio jutiminio skaitymo ir rašymo kodo (Brailio sistemos) įdiegimą įvairiose kultūros infrastruktūrose ir technologijose; ragina daugiau investuoti į garso knygų, žurnalų ir laikraščių gamybą ir vartoti ženklų kalbą teatro spektakliuose;
57. primena poreikį naikinti menininkų ir kultūros srities specialistų judumo kliūtis, visų pirma mokestines; pažymi šių veiksmų įtaką kultūros pasiūlos didinimui Europoje; palankiai vertina programą „Kūrybiška Europa“ už jos indėlį skatinant kultūrinį judrumą ir profesionalus šiame sektoriuje, taip pat už kokybiškų kultūros renginių ir projektų sklaidos skatinimą;
58. primena, kad kultūros prieinamumo kliūtys yra labiau matomos vietos lygmeniu, todėl būtent ten reikėtų daugiau investuoti į įvairius kultūrinio judrumo projektus, kad būtų galima užtikrinti vietos bendruomenių vystymąsi ir sanglaudą;
59. ragina Komisiją vertinti Europos ir trečiųjų šalių menininkų judumą kaip pranašumą skatinant taiką, dalijantis vizijomis ir griauinant socialinius ir kultūrinius stereotipus;
60. primena, kad kalbos barjeras gali prisidėti prie mažėjančios kultūros paklausos, todėl kultūros produkcija turėtų būti labiau daugiakalbė;
61. rekomenduoja, kad valstybės narės imtųsi priemonių, reikalingų norint neįgaliesiems ir ribotos judėsenos asmenims sudaryti geresnes transporto sąlygas ir užtikrinti geresnę prieigą prie kultūros institucijų;

Skaitmeninės kliūtys ir uždaviniai

62. išreiškia įsitikinimą, kad tinkamai naudojamos ir įgyvendinamos skaitmeninės priemonės ir atitinkamas skaitmeninio raštingumo lygis gali padėti įveikti kultūros prieigos kliūtis, kurias lemia tokie veiksniai kaip nepalanki geografinė padėtis, negalia, socialinė kilmė, kalba, laiko ar finansinių išteklių stoka, nurodo, kad skaitmeninės priemonės gali padėti įveikti socialines ar moralines kliūtis, tačiau tai nereiškia, kad reikia nutraukti investicijas į geografinę kultūros veiklos decentralizaciją; todėl mano, kad šiomis aplinkybėmis skaitmeninis raštingumas turi būti įtrauktas į mokymo procesą nuo pat ankstyvo amžiaus siekiant plėtoti žinias ir ugdyti tinkamus gebėjimus;
63. rekomenduoja, kad Komisija parengtų nuoseklią skaitmeninę strategiją dėl kultūros infrastruktūros ir veiklos, kad būtų sustiprinti šių institucijų pajėgumai;

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

64. pažymi skaitmeninės atskirties problemą ir pabrėžia būtinybę ją spręsti; šiomis aplinkybėmis primena, kad skaitmeninio tikslais kultūros ir švietimo institucijos ir patys gavėjai turėtų įgyti naujų kompetencijų, gebėjimų ir žinių; ypač pažymi būtinybę kurti potencialą, susijusį su naujų skaitmeninių technologijų naudojimu kultūros institucijose ir jų pritaikymu sprendžiant uždavinius, susijusius su technologiniais pokyčiais;
65. pabrėžia, kad skaitmeninant kultūrinę medžiagą ir suteikiant prieigą prie jos internete Europoje turi būti visiškai paisoma kūrėjų ir intelektualinės nuosavybės teisių; mano, kad šiuo atžvilgiu intelektualinės nuosavybės teisės turėtų netrukdyti bendram viešajam tikslui didinti galimybes susipažinti su kūrybiniu turiniu, informacija ir žiniomis ir kurti palankias jiems platinti sąlygas; taip pat primygtinai teigia, kad būtina skubiai sukurti saugią skaitmeninę aplinką menininkams ir kūrėjams, kur jiems būtų deramai atlyginta už jų darbą ir užtikrintas sąžiningas atlygis už naudojimąsi tarpvalstybiniu mastu;
66. ragina Komisiją toliau teikti pirmenybę inovatyviam požiūriui į auditorijos plėtrą ir gavėjų įtraukimą, taip pat pasitelkiant naujas technologijas, pagal Sąjungos programas, visų pirma pagal programą „Kūrybiška Europa“ ir kitos kartos programas;
67. ragina valstybes nares atsižvelgti į auditorijos plėtrą savo skaitmeninėse ir kultūrai skirtose strategijose, taip pat remti naudojimąsi skaitmeninėmis technologijomis, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos susipažinti su kultūriniu turiniu;
68. pripažįsta platformos „Europeana“ ir valstybių narių institucijų indėlį skaitmeninio ir prieigos prie kultūrinio turinio srityje; atsižvelgdamas į Europos kultūros paveldo metus, skatina nuolat remti projektą ir suteikti jam daugiau išteklių, taip pat palaikyti viešą prieigą prie skaitmeninių kultūros paveldo išteklių ir paslaugų; reikalauja iš esmės pertvarkyti svetainę, kad ji geriau atitiktų pažangias technologijas, ir kad tikra komunikacijos politika atitiktų svetainėje surinkto turinio gausą;
69. pažymi, kad būtina kaupti kultūros duomenis ir juos tvarkyti atsižvelgiant į skaitmeninio turinio vartotojus, kad kultūros organizacijos geriau suprastų vartotojų poreikius ir suformuotų nuoseklų požiūrį į auditoriją, kuri naudojasi skaitmeniniu turiniu;
70. pažymi, kad nuo kultūrinio turinio didele dalimi priklauso, ar plačioji visuomenė ims naudotis šiomis naujosiomis technologijomis ir ar bus ugdomi ES piliečių e. įgūdžiai ir gerinami gebėjimai naudotis žiniasklaidos priemonėmis;

o

o o

71. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.
-

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

P8_TA(2018)0266

Okupuotos Gruzijos teritorijos praėjus 10 m. po Rusijos įsiveržimo**2018 m. birželio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl okupuotų Gruzijos teritorijų praėjus 10 m. po Rusijos įsiveržimo (2018/2741(RSP))**

(2020/C 28/11)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2008 m. rugpjūčio 12 d. susitarimą dėl ugnies nutraukimo, kurį sudarant tarpininkavo ES ir kurį pasirašė Gruzija ir Rusijos Federacija, taip pat į 2008 m. rugsėjo 8 d. įgyvendinimo susitarimą,
 - atsižvelgdamas į savo 2016 m. sausio 21 d. rezoliuciją dėl asociacijos susitarimų bei išsamių ir visapusiškų laisvosios prekybos erdvių su Gruzija, Moldova ir Ukraina ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2017 m. gruodžio 13 d. rezoliuciją dėl metinės bendros saugumo ir gynybos politikos įgyvendinimo ataskaitos ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikimų bendras deklaracijas, visų pirma į deklaraciją, dėl kurios 2017 m. susitarta Briuselyje,
 - atsižvelgdamas į Komisijos ir Europos išorės veiksmy tarnybos (EIVT) bendrus komunikatus dėl Europos kaimynystės politikos (EKP), visų pirma, į 2017 m. gegužės 18 d. EKP peržiūros rekomendacijų įgyvendinimo ataskaitą (JOIN(2017)0018), į 2017 m. birželio 9 d. bendrą tarnybų darbinį dokumentą „Rytų partnerystė: 20 tikslų iki 2020 m. Dėmesys pagrindiniams prioritetams ir apčiuopiamiems rezultatams“ (SWD(2017)0300) ir į 2016 m. komunikatą „Visuotinė Europos Sąjungos užsienio ir saugumo politikos strategija“,
 - atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl padėties Rytų kaimynystėje, visų pirma į savo 2017 m. lapkričio 15 d. rekomendaciją Tarybai, Komisijai ir EIVT dėl Rytų partnerystės, rengiantis 2017 m. lapkričio mėn. aukščiausiojo lygio susitikimui ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į tai, kad 2008 m. rugsėjo 15 d. Gruzijoje dislokuota ES stebėsenos misija (EUMM),
 - atsižvelgdamas į Nepriklausomos tarptautinės faktų nustatymo misijos, kuriai vadovavo Heidi Tagliavini ir kuri tyrė konfliktą Gruzijoje, 2009 m. ataskaitą,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 ir 4 dalis,
- A. kadangi Gruzija mini 100-ąsias pirmosios Gruzijos demokratinės respublikos, sukurtos 1918 m., metines ir teisėtai didžiujasi savo šiuolaikiniais laimėjimais;
- B. kadangi ES tvirtai remia Gruzijos suverenitetą ir teritorinį vientisumą paisant tarptautiniu mastu pripažintų jos sienų;

⁽¹⁾ OL C 11, 2018 1 12, p. 82.⁽²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0493.⁽³⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0440.

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

- C. kadangi praėjus 10 metų po Rusijos karinės agresijos Gruzijoje, įvykdytos 2008 m. rugpjūčio mėn., Rusijos Federacija tebėra neteisėtai okupavusi Gruzijai priklausančias Abchazijos ir Cchinvalio regiono (Pietų Osetijos) teritorijas, taip pažeisdama tarptautinę teisę ir taisyklėmis grindžiamą tarptautinę sistemą; kadangi vadinamosiomis integracijos ir draugystės sutartimis, kurias 2014 m. ir 2015 m. pasirašė Rusija ir Abchazija bei Pietų Osetija, buvo aiškiai pažeista tarptautinė teisė, ESBO principai ir Rusijos tarptautiniai įsipareigojimai; kadangi Europos Sąjunga nepripažįsta vadinamųjų rinkimų ir referendumo, kuriuos Gruzijai priklausančiuose Abchazijos ir Pietų Osetijos regionuose 2016 m. ir 2017 m. surengė Rusijos remiami separatistai, sistemos;
- D. kadangi ES tebėra tvirtai įsipareigojusi taikiai išspręsti Rusijos ir Gruzijos konfliktą visapusiškai laikantis pagrindinių tarptautinės teisės normų ir principų;
- E. kadangi Rusija nuolat stiprina savo karines pajėgas okupuotuosiose Gruzijos teritorijose statydama naujas bazes, pristatydama naujus karius ir įrangą bei vykdydama karines pratybas;
- F. kadangi Rusija toliau pažeidžia savo tarptautinius įsipareigojimus ir atsisako įgyvendinti 2008 m. rugpjūčio 12 d. susitarimą dėl ugnies nutraukimo, sudarytą tarpininkaujant ES;
- G. kadangi Rusija toliau izoliuoja Abchaziją ir Cchinvalio regioną (Pietų Osetiją) nuo likusios šalies uždarydama dar daugiau sienos perėjimo punktų, statydama fizines užtvaras palei administracinę sieną ir vykdydama kampaniją, kuria siekiama ištrinti gruzinų kultūrą;
- H. kadangi ši siena lėtai, tačiau nuosekliai stumiamą gilyn į Tbilisio kontroliuojamą teritoriją vykdančią procesą, žinomą sienų tvėrimo pavadinimu, ir kai kuriose vietose artėjama prie itin svarbios infrastruktūros, pvz., greitkelių ir dujotiekių;
- I. kadangi šimtams tūkstančių šalies viduje perkeltų asmenų ir pabėgėlių, po kelių etninio valymo bangų prievarta išvarytų iš Gruzijai priklausančių Abchazijos ir Cchinvalio regiono (Pietų Osetijos) teritorijų, toliau neleidžiama pasinaudoti savo pagrindine teise saugiai ir oriai grįžti namo;
- J. kadangi okupuotuosiuose Gruzijos regionuose pažeidžiamos pagrindinės žmogaus teisės, įskaitant laisvę judėti ir gyventi šalyje, teisę į nuosavybę ir teisę gauti išsilavinimą gimtąja kalba; kadangi toliau vykdomi neteisėti sulaikymai ir pagrobimai;
- K. kadangi Rusijos Federacija, kaip Gruzijai priklausančias Abchazijos ir Cchinvalio regiono (Pietų Osetijos) teritorijas faktiškai kontroliuojanti jėga, yra visapusiškai atsakinga už sunkius žmogaus teisių pažeidimus ir humanitarinę padėtį vietoje;
- L. kadangi 2008 m. šiveržimas buvo pirmas didelis išpuolis prieš Europoje nusistovėjusią tvarką; kadangi po šio išpuolio ėjo kiti, įskaitant Krymo aneksiją ir karą Rytų Ukrainoje;
- M. kadangi šalies viduje perkelti gruzinai Arčil Tatunašvili, Giga Otchozorija ir Davit Bašaruli neteisėtai neteko gyvybės dėl brutalių okupacinio Rusijos režimo atstovų Suchumyje ir Cchinvalyje veiksmų;
- N. kadangi Tarptautinis baudžiamasis teismas (TBT) pradėjo karo nusikaltimų ir nusikaltimų žmoniškumui, tariamai įvykdytų konflikto metu, tyrimą;
- O. kadangi bendras Vidurio ir Rytų Europos valstybių vadovų – Lenkijos Prezidento Lecho Kaczyński, Estijos Prezidento Toomaso Hendriko Ilveso, Lietuvos Prezidento Valdo Adamkaus, Latvijos Ministro Pirmininko Ivarso Godmanio ir Ukrainos Prezidento Viktoro Juščenkos – *ad hoc* vizitas Gruzijoje 2008 m. rugpjūčio 12 d. daugelio yra laikomas itin svarbiu veiksniu, užkirtusiu kelią Rusijos pajėgų judėjimui Tbilisio link, kai Rusijos pajėgos buvo vos 50 km nuo Gruzijos sostinės, ir padėjusiu ES Tarybai pirmininkavusiai Prancūzijai tarpininkauti siekiant ugnies nutraukimo;

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

- P. kadangi Rusijos Federacija toliau neleidžia EUMM patekti į Gruzijai priklausančias Abchazijos ir Cchinalio regiono (Pietų Osetijos) teritorijas, pažeisdama 2008 m. rugpjūčio 12 d. susitarimą dėl ugnies nutraukimo, sudarytą tarpininkaujant ES, ir taip apsunkindama misijos galimybes visapusiškai įgyvendinti savo įgaliojimus;
1. pakartoja, kad vienareikšmiškai remia Gruzijos suverenitetą ir teritorinį vientisumą; pripažįsta, kad JT Chartijoje, 1975 m. Helsinkio baigiamajame akte ir 1990 m. ESBO Paryžiaus chartijoje įtvirtinti principai yra taikos Europos žemyne kertiniai akmenys;
 2. dar kartą pabrėžia, kad suverenumas, nepriklausomybė ir taikos ginčų sprendimas yra pagrindiniai principai, kuriais remiasi Europos saugumo tvarka; pabrėžia, kad konfliktų sprendimas Gruzijoje yra labai svarbus didinant viso Europos žemyno saugumą ir stabilumą; mano, kad šie konfliktai ir tolesnė Gruzijos teritorijų okupacija išlieka potencialia grėsme kitų Europos šalių suverenumui;
 3. reikalauja, kad Rusijos Federacija atšauktų savo sprendimą dėl Gruzijos Abchazijos ir Cchinalio (Pietų Osetija) regionų vadinosios nepriklausomybės pripažinimo; smerkia Venesuelos, Nikaragvos, Sirijos ir Nauru sprendimą dėl Abchazijos ir Pietų Osetijos pripažinimo ir ragina šį pripažinimą atšaukti;
 4. pažymi, jog būtina, kad Rusijos Federacija besąlygiškai laikytųsi visų 2008 m. rugpjūčio 12 d. susitarimo dėl ugnies nutraukimo nuostatų, visų pirma, išsipareigojimo išvesti visas savo karines pajėgas iš Gruzijos teritorijos;
 5. reikalauja, kad Rusijos Federacija nutrauktų Gruzijos Abchazijos ir Cchinalio (Pietų Osetija) regionų okupaciją ir visapusiškai gerbtų Gruzijos suverenitetą ir teritorinį vientisumą bei jos tarptautiniu mastu pripažintų sienų neliečiamumą ir kad ji sustabdytų abiejų šių regionų *de facto* integraciją į Rusijos administravimo sferą;
 6. patvirtina, kad ES yra tvirtai įsipareigojusi padėti taikiai išspręsti Rusijos ir Gruzijos konfliktą naudojant visas turimas priemones ir laikantis visaapimančio požiūrio, be kita ko, naudojantis ES specialiojo įgaliotinio Pietų Kaukaze ir krizės Gruzijoje klausimais, kuris yra vienas iš Ženevos tarptautinių diskusijų pirmininkų, ir EUMM Gruzijoje pagalba ir vykdant nepripažinimo ir bendradarbiavimo politiką;
 7. ragina Gruzijos vyriausybę toliau bendradarbiauti su TBT palengvinant Tarptautinio baudžiamojo teismo prokuroro biuro vykdomus tyrimus, taip pat užtikrinant, kad TBT registras galėtų vykdyti savo įgaliojimus ryšių su visuomene ir nukentėjusiųjų dalyvavimo procese;
 8. ragina Rusijos Federaciją besąlygiškai suteikti EUMM atstovams galimybę besąlygiškai patekti į Gruzijos Abchazijos ir Cchinalio (Pietų Osetijos) regionų teritorijas, kad ši misija galėtų vykdyti savo įgaliojimus; primena, kad EUMM yra vienintelis nuolatinis tarptautinių pajėgų vietoje atstovas ir teikia nešališką informaciją apie padėtį prie administracinės sienos, ir ragina pratęsti jos įgaliojimus po 2018 m. gruodžio 14 d.;
 9. ragina Rusijos Federaciją nustoti toliau formuoti administracinę sienos ribas, kurias ji siekia įtvirtinti įrengdama spygliuotos vielos užtvaras ir kitas dirbtines kliūtis; taip pat ragina nutraukti brovimąsi į Gruzijos vyriausybės kontroliuojamą teritoriją ir tolesnį administracinės sienos plėtimą – šiais veiksmais tyčia siekiama riboti žmonių tarpusavio ryšius ir izoliuoti abiejų okupuotų regionų gyventojus;
 10. smerkia tyčinį dešimčių Gruzijos kaimų ir bažnyčių okupuotose Abchazijos ir Cchinalio (Pietų Osetija) teritorijose sunaikinimą, taip pat tyčinį mėginimą ištrinti gruzinų kultūros ir istorijos pėdsakus okupuotose teritorijose, ir smerkia priešiškas ir nesantaiką sėjančias iniciatyvas, kaip antai vadinamasis 2017 m. referendumas dėl pritarimo Cchinalio regiono (Pietų Osetijos) pavadinimo keitimui;
 11. ragina Rusijos Federaciją laikytis taikos konfliktų sprendimo principo ir prisijungti prie Gruzijos vienašališko įsipareigojimo nenaudoti jėgų, kurį Gruzijos prezidentas patvirtino sakydamas kalbą Europos Parlamente 2010 m. lapkričio 23 d.;

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

12. palankiai vertina naują Gruzijos vyriausybės taikos iniciatyvą „Žingsnis geresnės ateities link“, kuria siekiama gerinti asmenų, gyvenančių Gruzijos Abchazijos ir Cchinvalio (Pietų Osetija) regionuose, humanitarines ir socialines bei ekonomines sąlygas, taip pat skatinti žmonių tarpusavio ryšius ir stiprinti susiskaldžiusių bendruomenių tarpusavio pasitikėjimą;

13. primena Rusijos Federacijai, kaip okupuojančiai valstybei, jai tenkančias prievoles gyventojų atžvilgiu ir tai, kad ji turi nutraukti žmogaus teisių pažeidimus, judėjimo laisvės ir teisės gyventi šalyje apribojimus, diskriminaciją dėl etninės kilmės bei teisės į nuosavybę ir teisės mokytis gimtąja kalba pažeidimą okupuotose Gruzijos teritorijose;

14. be to, ragina Rusijos Federaciją nutraukti nebaudžiamumą ir etniniu pagrindu vykdomus nusikaltimus Gruzijos Abchazijos ir Cchinvalio (Pietų Osetija) teritorijose, taip pat pašalinti visas kliūtis, trukdančias užtikrinti, kad Gruzijos šalies viduje perkeltų asmenų Archilo Tatanashvilio, Gigos Otkhozorios ir Davido Basharulio žudikai sulauktų teisingumo;

15. palankiai vertina tai, kad Gruzijos parlamentas priėmė nešališką rezoliuciją, kuria nustatomas asmenų, atsakingų už pažeidimus, ir tokius pažeidimus dangstančių asmenų juodasis sąrašas (G. Otchozorios ir A. Tatunašvili sąrašas), ir ragina valstybes nares ir Tarybą įtraukti į juodąjį sąrašą tuos, kurie yra arba gali būti įtraukti į G. Otchozorios ir A. Tatunašvili sąrašą, ir taikyti jiems nacionalines arba ES masto sankcijas;

16. ragina Rusijos Federaciją leisti šalies viduje perkeltiems asmenims ir pabėgėliams saugiai ir oriai grįžti į savo namus ir užtikrinti tarptautinėms žmogaus teisių stebėjimo misijoms nekludomą prieigą vietoje;

17. dar kartą smerkia ardomąją propagandos, dezinformacijos ir socialinių tinklų infiltravimo politiką, kuria siekiama susilpninti demokratiją ir visuomenę Gruzijoje diskredituojant institucijas, manipuliuojant visuomenės nuomone, skleidžiant melagingas žinias, kurstant socialinę įtampą ir didinant visuotinį nepasitikėjimą žiniasklaida; todėl smerkia informacinį karą, kurį Rusija vykdo naudodamasi valstybinėmis žiniasklaidos priemonėmis tam, kad tyčia skleistų melagingas naujienas, darytų poveikį vidaus politikai ir kenktų Europos integracijos procesams;

18. pabrėžia, kad tarptautinė bendruomenė turi priimti nuoseklią, suderintą, vieningą ir tvirtą poziciją Rusijos vykdomos okupacijos ir aneksijos politikos klausimu, nes tai vienintelis būdas užtikrinti taikų konfliktą Gruzijoje sprendimą ir užkirsti kelią panašioms konfliktams kaimyninėse šalyse;

19. ragina ES institucijas priimti požiūrį, kuris atitiktų Europos Parlamento požiūrį ir valstybių narių nacionalinių parlamentų politiką, naudojantis aiškesniais ir tikslesniais terminais, Rusijos agresiją Gruzijoje apibrėžiančiais kaip Rusijos Federacijos vykdomą Gruzijos Abchazijos ir Cchinvalio (Pietų Osetija) regionų okupaciją;

20. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir Europos išorės veiksmų tarnybai, Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Rytų partnerystės šalių vyriausybėms ir parlamentams ir Rusijos Federacijos vyriausybei ir parlamentui.

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

P8_TA(2018)0267

Derybos dėl naujo ES-AKR partnerystės susitarimo

2018 m. birželio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl būsimų derybų dėl naujo Europos Sąjungos ir Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno valstybių grupės partnerystės susitarimo (2018/2634(RSP))

(2020/C 28/12)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2000 m. birželio 23 d. Kotonu pasirašytą Afrikos, Karibų jūros bei Ramiojo vandenyno grupės valstybių ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių partnerystės susitarimą (toliau – Kotonu susitarimas), taip pat į 2005 m. ir 2010 m. atliktas jo peržiūras ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 1975 m. Džordžtauno susitarimą, kuriuo įsteigta AKR grupė, ir į 1992 m. atliktą jo peržiūrą ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. spalio 4 d. rezoliuciją dėl Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno valstybių (AKR) ir ES santykių po 2020 m. ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. lapkričio 22 d. rezoliuciją dėl vystomojo bendradarbiavimo veiksmingumo didinimo ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2017 m. gruodžio 12 d. Komisijos rekomendaciją dėl Tarybos sprendimo, kuriuo suteikiami įgaliojimai pradėti derybas dėl Europos Sąjungos ir Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno valstybių grupės partnerystės susitarimo (COM(2017)0763),
- atsižvelgdamas į 2016 m. lapkričio 22 d. Komisijos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai bendrą komunikatą „Atnaujinta partnerystė su Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno valstybėmis“ (JOIN(2016)0052),
- atsižvelgdamas į 2015 m. spalio 6 d. Komisijos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai bendrą konsultacijų dokumentą „Nauja Europos Sąjungos ir Afrikos, Karibų bei Ramiojo vandenyno šalių partnerystė po 2020 m.“ (JOIN(2015)0033),
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų aukščiausiojo lygio susitikimą darnaus vystymosi klausimais ir į 2015 m. rugsėjo 25 d. JT Generalinės Asamblėjos priimtą baigiamąjį dokumentą „Keiskime mūsų pasaulį. Darnaus vystymosi darbotvarkė iki 2030 m.“, taip pat į 17 darnaus vystymosi tikslų (DVT),
- atsižvelgdamas į 2017 m. birželio 7 d. Parlamento, Tarybos, Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybių atstovų ir Komisijos bendrą pareiškimą dėl naujojo Europos konsensuso dėl vystymosi „Mūsų pasaulis, mūsų orumas, mūsų ateitis“,
- atsižvelgdamas į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto 2017 m. gruodžio 7 d. nuomonę dėl atnaujintos partnerystės su Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno valstybėmis ir į 2016 m. gegužės 12 d. nuomonę dėl ES santykių su AKR valstybių grupe ateities,
- atsižvelgdamas į 7-ąjį ir 8-ąjį AKR valstybių ir vyriausybių vadovų aukščiausiojo lygio susitikimus, vykusius atitinkamai 2012 m. gruodžio 13–14 d. Malabe ir 2016 m. gegužės 4 d. Port Morsbyje,

⁽¹⁾ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/03_01/pdf/mn3012634_en.pdf.

⁽²⁾ http://www.wipo.int/edocs/trtdocs/en/acp/trt_acp_3.pdf.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0371.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0437.

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 103-ąjį ir 105-ąjį jungtinės AKR ir ES ministrų tarybos susitikimus, vykusius atitinkamai 2016 m. balandžio 26–27 d. Dakare ir 2017 m. gegužės 3–4 d. Briuselyje,
 - atsižvelgdamas į 2017 m. lapkričio 29–30 d. Abidžane vykusį ES ir Afrikos Sąjungos aukščiausiojo lygio susitikimą,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. kovo mėn. AKR Pripažintų ekspertų grupės ataskaitą dėl AKR ateities po 2020 m.,
 - atsižvelgdamas į savo 2015 m. spalio 6 d. rezoliuciją dėl vietos valdžios institucijų vaidmens vykdant vystomąjį bendradarbiavimą besivystančiose šalyse ⁽⁵⁾,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. birželio 1 d. 8-ojo AKR valstybių grupės AKR valstybių ir vyriausybės vadovų aukščiausiojo lygio susitikimo deklaraciją,
 - atsižvelgdamas į savo 2015 m. vasario 11 d. rezoliuciją dėl AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos darbo ⁽⁶⁾ ir į AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos priimtas rezoliucijas,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. gruodžio 21 d. AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos deklaraciją dėl AKR ir ES santykių nustojus galioti Kotonu susitarimui parlamentinio aspekto ⁽⁷⁾,
 - atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 9 d. AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos pirmininkų pareiškimą dėl AKR ir ES santykių ateities ⁽⁸⁾,
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 208 ir 218 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstitucinį susitarimą dėl geresnės teisėkūros,
 - atsižvelgdamas į klausimus Tarybai ir Komisijai dėl būsimų derybų dėl naujo Europos Sąjungos ir Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno valstybių grupės partnerystės susitarimo (O-000043/2018 – B8-0025/2018 ir O-000044/2018 – B8-0026/2018),
 - atsižvelgdamas į Vystymosi komiteto pasiūlymą dėl rezoliucijos,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 128 straipsnio 5 dalį ir 123 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi Kotonu susitarimo tvirtumas ir *acquis* grindžiami keliais išskirtiniais ypatumais, pavyzdžiui, teisiškai privalomu jo pobūdžiu ir išsamumu (dokumentą sudaro trys ramsčiai: vystomasis bendradarbiavimas, politinis bendradarbiavimas ir bendradarbiavimas ekonomikos ir prekybos srityse), taip pat dideliu biudžetu, vykdomu per Europos plėtros fondą (EPF);
- B. kadangi, nors ES ir nepavyko pasiekti tikslo 0,7 proc. savo bendrųjų nacionalinių pajamų (BNP) skirti oficialiai paramai vystymuisi (OPV), siekiant įgyvendinti Tūkstantmečio vystymosi tikslus (TVT) AKR ir ES partnerystė atliko svarbų vaidmenį;
- C. kadangi AKR ir ES partnerystė labai padeda naikinti skurdą, integruoti AKR valstybes į pasaulio ekonomikos sistemą ir užtikrinti, kad jos taptų veiksmingesnėmis pasaulinėmis daugiašalių derybų prekybos ir kovos su klimato kaita klausimais dalyvėmis;

⁽⁵⁾ OL C 349, 2017 10 17, p. 11.

⁽⁶⁾ OL C 310, 2016 8 25, p. 19.

⁽⁷⁾ OL C 170, 2017 5 30, p. 36.

⁽⁸⁾ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/2015_acp2/pdf/1081264en.pdf.

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

- D. kadangi AKR ir ES partnerystė, palaikant AKR valstybių ir ES valstybių narių politinį dialogą, joms suteikia daugiau galimybių patekti į rinkas ir skatina geriau suprasti vieni kitų pozicijas, vertybes ir normas;
- E. kadangi, nors AKR ir ES partnerystė labai padėjo siekti TVT, pažanga, daroma siekiant tokių tikslų kaip skurdo panaikinimas ir AKR valstybių integracija į pasaulio ekonomiką, iki šiol nepakankama, nes pusė AKR valstybių vis dar laikomos mažiausiai išsivysčiusiomis pasaulio šalimis (angl. LDCs), o jų visų prekybos apimtis sudaro mažiau nei 5 proc. pasaulio prekybos ir apie 2 proc. pasaulio BVP;
- F. kadangi AS įkūrimas ir bendra Afrikos ir ES strategija, Bendra ES ir Karibų šalių partnerystės strategija ir ES strategija Ramiojo vandenyno regionui yra įrodymai, kad ES, spręsdama bendro intereso ir nerimą keliančius klausimus, pavyzdžiui, susijusius su taika ir saugumu, terorizmu ir migracija, vadovaujasi požiūriu, kuriuo vis daugiau dėmesio skiriama regionams;
- G. kadangi taika, saugumas ir politinis stabilumas yra būtinos darnaus vystymosi sąlygos;
- H. kadangi, remiantis subsidarumo ir papildomumo principais, bendrame pagrinde ir regioniniuose susitarimuose turi būti atsižvelgiama į regioninius ir žemyninius ypatumus;
- I. kadangi AKR nustatė tris derybų ramsčius, kurie yra:
- prekyba, investicijos ir paslaugos,
 - vystomasis bendradarbiavimas, mokslas ir technologijos, moksliniai tyrimai ir inovacijos,
 - politinis dialogas ir sąmoningumas;
- J. kadangi politinis dialogas dėl esminių elementų, nurodytų Kotonu susitarimo 8 ir 96 straipsniuose, yra konkreti teisinė priemonė, skirta bendroms AKR ir ES partnerystės vertybėms puoselėti ir demokratijai, geram valdymui ir žmogaus teisėms skatinti, nes šie veiksniai yra labai svarbūs tvariam vystymuisi užtikrinti;
- K. kadangi akivaizdu, jog reikia užtikrinti, kad naujajame susitarime būtų išsaugomos žmogaus teisių sąlygos ir stiprinamas politinis dialogas;
- L. kadangi, nors 2010 m. peržiūrint Kotonu susitarimą aiškiai pripažintas nacionalinių parlamentų, vietos valdžios institucijų, pilietinės visuomenės ir privačiojo sektoriaus vaidmuo, jų dalyvavimas svarstant AKR ir ES politikos kryptis ir veiklą, įskaitant programavimo, kontrolės ir vertinimo procesus, yra ribotas;
- M. kadangi politiniu dialogu iš esmės naudojamosi ne kaip prevencine priemone, o vėlyvuoju politinių krizių etapu;
- N. kadangi pilietinės visuomenės organizacijoms taikomi vis griežtesni teisės aktai ir kiti jų veiklos ir veiksmų laisvės apribojimai;
- O. kadangi daugelyje AKR valstybių dėl techninių pajėgumų spręsti apmokestinimo srities klausimus trūkumo apribojamas tiek vidaus pajamų sutelkimas, tiek dalyvavimas tarptautiniame bendradarbiavime mokesčių klausimais;

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

- P. kadangi EPF finansuojamas tiesioginiais ES valstybių narių įnašais ir jam netaikomos įprastos ES biudžeto taisyklės; kadangi Parlamentas neturi jokių kitų įgaliojimų EPF biudžeto požiūriu, tik patvirtinti jau išmokėtas lėšas, taip pat jis neturi oficialių teisių tikrinti EPF programavimo proceso;
- Q. kadangi stiprinti AKR ir ES partnerystės parlamentinį aspektą, taip pat jos, kaip patarėjos, vaidmenį turėtų būti svarbiausi naujosios partnerystės ypatumai;
- R. kadangi dažni ir įvairūs AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos posėdžiai uteikia galimybę palaikyti nuolatinį Europos Parlamento ir AKR valstybių dialogą, taip didinant jo teisėtumą ir stiprinant parlamentinę diplomatiją; kadangi įvairiuose politiniuose forumuose jungtine parlamentine asamblėja naudojama kaip parlamentinės diplomatijos modeliu;
1. palankiai vertina Komisijos rekomendacijoje dėl Tarybos sprendimo, kuriuo suteikiami įgaliojimai pradėti derybas dėl partnerystės susitarimo, siūlomus pagrindinius būsimos AKR valstybių grupės ir Europos Sąjungos bendradarbiavimo aspektus ir bendrą struktūrą;
 2. pabrėžia, kad Darnaus vystymosi darbotvarkė iki 2030 m., DVT ir Europos konsensusas dėl vystymosi turi būti atnaujintos AKR ir ES partnerystės pagrindai;
 3. palankiai vertina tai, kad įgyvendinti DVT laikoma vienu iš pagrindinių tikslų, tačiau apgailestauja, kad į siūlomus susitarimus neįtrauktos konkrečios įgyvendinimo priemonės; pabrėžia būtinybę į visas būsimos susitarimo politikos sritis, planus ir intervencines priemones įtraukti tokius kompleksinius klausimus kaip aplinkos tvarumas, kovos su klimato kaita tikslai, lyčių lygybė ir socialinis teisingumas;
 4. palankiai vertina tai, kad Komisijos pasiūlyme dėl naujo partnerystės susitarimo numatyta galimybė įtraukti išorės partnerius;
 5. primena, kad pirmasis DVT yra panaikinti skurdą, kuris daugelyje AKR valstybių tebėra pagrindinė problema; todėl pabrėžia, kad kova su skurdu ir toliau turi būti pagrindinis būsimos susitarimo aspektas;
 6. pažymi, kad Komisija iš esmės atsižvelgė į Parlamento nuomonę ir kad bendrasis pagrindas bei regioniniai susitarimai bus vienodai teisiškai privalomi, kaip to reikalavo Parlamentas;
 7. primena, kad į būsimąjį partnerystės susitarimą bus įtraukti lygybės, tarpusavio pagarbos ir bendrų interesų principai;
 8. primygtinai reikalauja, kad esminiai Kotonu partnerystės susitarimo elementai – pagarba žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms, demokratiniai ir teisinės valstybės principai ir geras valdymas – ir toliau būtų bendradarbiavimo po 2020 m. pagrindas, taip pat neatskiriama pagrindinio susitarimo ir regioninių susitarimų bei protokolų dalis; ragina Komisiją ir Tarybą į derybų įgaliojimus, susijusius su žmogaus teisėmis, aiškiai įtraukti laisvę nebūti diskriminuojamam dėl lyties, rasinės ar etninės kilmės, religijos ar tikėjimo, negalios, amžiaus, seksualinės orientacijos ar lytinės tapatybės, taip pat lytinę ir reprodukcinę sveikatą bei teises, kaip išdėstyta 1995 m. Pekino veiksmy platformoje ir peržiūros konferencijų baigiamuosiuose dokumentuose;
 9. pabrėžia, kad, siekiant didinti atsakomybę, žmogaus teisių ir valdymo klausimus būtina spręsti remiantis esamomis tarptautinėmis regioninių ir visos Afrikos valdymo organų nustatytomis teisinėmis priemonėmis, įstatymais, principais ir mechanizmais;
 10. primena, kad į būsimąją AKR valstybių ir ES valstybių narių partnerystę turi būti įtraukta Darnaus vystymosi darbotvarkė iki 2030 m. ir kad ši partnerystė turėtų padėti visais lygmenimis įgyvendinti šią darbotvarkę;
 11. ragina ES ir AKR derybininkus į šio susitarimo bendrąjį pagrindą įtraukti aiškią nuostatą, kad visos jo šalys turi visapusiškai įgyvendinti Tarptautinio baudžiamojo teismo Romos statutą;

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

12. primygtinai reikalauja užtikrinti bendrajame pagrindu išdėstytų principų ir susitarimuose nustatytų regioninių prioritetų suderinamumą ir pabrėžia, kad į pagrindą reikėtų įtraukti aiškią nuorodą dėl atskaitomybės, stebėsenos ir peržiūros mechanizmų reikavimų nesilaikymo atveju; pabrėžia, kad taip pat turėtų būti užtikrinama šalių atskaitomybė piliečiams ir pilietinei visuomenei ir kad bendros institucijos turėtų numatyti mechanizmus, kuriais pilietinė visuomenė ir piliečiai galėtų pranešti apie žmogaus teisių įsipareigojimų ir kitų esminių elementų pažeidimo atvejus;
13. pakartoja visoms derybų šalims, kad politinis dialogas yra esminė Kotonu susitarimo dalis ir kad visa apimančioje naujojo susitarimo sistemoje ir regionų lygmeniu jis ir toliau turi būti pagrindinis teisinis ramsis;
14. pabrėžia, kad politinis dialogas yra neatsiejama partnerystės dalis ir vertingas pagrindas siekiant pagerinti šalių partnerių gyventojų padėtį; todėl ragina atidžiau stebėti žmogaus teisių padėtį šiose šalyse ir pabrėžia, kad stebėseną turi būti įtraukti skaidri ir aktyvi; pabrėžia, kaip svarbu užtikrinti, kad pilietinė visuomenė visais lygmenimis prasmingai dalyvautų dialoge;
15. primena, kad politinis dialogas turi būti suderintas ir grindžiamas tarpusavio pagarba;
16. pabrėžia, kad vykdant ES ir AKR bendradarbiavimą turėtų būti numatytas tarpusavio vertinimo mechanizmas, kad būtų galima nuolat, įtraukiant parlamentus, vietos valdžios institucijas ir pilietinę visuomenę, stebėti DVT įgyvendinimo pažangą ir susijusias spragas, taip pat reguliariai vertinti, kaip laikomasi žmogaus teisių ir kitų esminių elementų, ir teikti viešas šios srities ataskaitas; mano, kad, norint veiksmingai įgyvendinti Darbotvarkę iki 2030 m. ir pasiekti DVT, reikia užtikrinti, kad būtų laikomasi teisėtumo, artumo ir subsidiarumo principų, taip pat aktyvų vietos valdžios institucijų ir nevalstybinių subjektų dalyvavimą; ragina, siekiant stiprinti AKR ir ES valstybių santykius, palaikyti aktyvesnius tarpusavio ryšius ir dialogą;
17. primena, kad ekonominės partnerystės susitarimai (EPS) yra regioninio bendradarbiavimo pagrindas ir vystymosi ir regioninės integracijos priemonės; todėl ragina juos visapusiškai integruoti į naująjį AKR ir ES susitarimą;
18. ragina didinti politinę AKR ir ES partnerystės įtaką pasaulinėje arenoje, kad partnerės galėtų tapti veiksmingesnėmis pasaulinėmis veikėjomis;
19. ragina į būsimąjį susitarimą įtraukti aiškias nuostatas, kuriomis būtų reglamentuojamas privačiojo sektoriaus vaidmuo ir jo atsakomybė; visų pirma, pabrėžia būtinybę užtikrinti, kad vystymosi partnerystės programose dalyvaujančios įmonės visuose projektuose įgyvendinimo laikotarpiu laikytųsi įmonių socialinės atsakomybės principų, įskaitant JT pasaulinį susitarimą, JT verslo ir žmogaus teisių pagrindinius principus, Tarptautinės darbo organizacijos pagrindinius darbo standartus, aplinkos standartus ir JT konvenciją prieš korupciją; pabrėžia, kad tiek ES, tiek AKR valstybės turi parengti nacionalinius planus, skirtus JT verslo ir žmogaus teisių pagrindiniams principams, visų pirma deramo patikrinimo nuostatomis, įgyvendinti;
20. primena, kad nacionalinių išteklių mobilizavimas naudojant apmokestinimą yra svarbiausias darnaus vystymosi finansavimo pajamų šaltinis; apgailestauja dėl to, kad su neteisėtais finansiniais srautais ir mokesčių slėpimu skirtoms kovoti priemonėms įgaliojimų projekte neteikiama daug svarbos; ragina derybų šalis į naująjį susitarimą įtraukti plataus užmojo nuostatas dėl finansinės ir techninės pagalbos besivystančioms šalims siekiant prisitaikyti prie naujų pasaulinių kovos su mokesčių slėpimu standartų, įskaitant automatinių keitimų informaciją, informaciją apie tikruosius bendrovių savininkus ir apie tarptautinių įmonių viešą ataskaitą pagal šalis teikimą, siekiant užkirsti kelią mokesčių bazės erozijai ir pelno perkėlimui, remiantis G 20 ir EBPO pavyzdžiais; be to, ragina šalis įsipareigoti padėti sukurti teisiškai privalomą JT tarpvyriausybę įstaigą bendradarbiavimo mokesčių srityje klausimais;
21. apgailestauja, kad, nepaisant didelių problemų, kurių dėl klimato kaitos kyla AKR valstybių ūkininkams, į derybų įgaliojimų projektą neįtraukta jokių nuostatų dėl darnaus vystymosi aspekto žemės ūkyje užtikrinimo; ragina derybų šalis į naująjį susitarimą įtraukti paramos darnaus ūkininkavimo praktikai sistemas;
22. ragina į politinio dialogo, programavimo ir įgyvendinimo procesus aktyviau įtraukti pilietinę visuomenę, taip pat remti jos gebėjimų stiprinimą; pabrėžia, kaip svarbu į politinį dialogą įtraukti pilietinę visuomenę, ypač tais atvejais, kai politika daro tiesioginį poveikį vietos grupėms; šiuo požiūriu atkreipia dėmesį į tai, kad kai kuriose šalyse mažėja pilietinės visuomenės veiksmų laisvė, taip pat į būtinybę įtraukti tokias grupes, kurios negali organizuotai ginti savo interesų arba kurių, nepaisant teisėtų demokratiškas interesų, nepripažįsta jų vyriausybė, pavyzdžiui, mažumas, jaunimą ir moteris;

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

23. pabrėžia, kad pilietinės visuomenės dalyvavimas turėtų būti grindžiamas įvairių jos atliekamų vaidmenų pripažinimu ir kad jos, kaip visateisės šio susitarimo dalyvės, vaidmuo turėtų būti išplėstas;

24. pabrėžia, kad į naująjį AKR ir ES partnerystės susitarimą turi būti visapusiškai įtraukti veiksmingo vystomojo bendradarbiavimo principai ir kad nuostatos, kuriomis siekiama užtikrinti šalies atsakomybę, orientavimąsi į rezultatus, vystymosi proceso įtraukumą, skaidrumą ir tarpusavio atskaitomybę, turi būti pagrindiniai šio susitarimo ir regioninių protokolų ramsčiai; pabrėžia būtinybę užtikrinti geografiniu požiūriu suderintą požiūrį į pagalbos skyrimą, daugiausia dėmesio skiriant mažiausiai išsivysčiusioms šalims ir nestabilioms valstybėms; mano, kad sąlyga skirti pagalbą atsižvelgiant į bendradarbiavimą su ES migracijos klausimais nederinama su sutartais vystymosi veiksmingumo principais;

25. pabrėžia, kad pagal atnaujinto ES ir AKR bendradarbiavimo ir (arba) partnerystės principus turėtų būti užtikrinami veiksmingesni bendri veiksmai sprendžiant įvairias šiuo metu pasaulyje kylančias problemas, pavyzdžiui, kovojant su terorizmu ir organizuotu nusikalstamumu;

26. pakartoja, kad pagal būsimąjį susitarimą turi būti suteikiama galimybė didinti įsipareigojimus užtikrinti politikos suderinamumą vystymosi labai ir labiau laikytis jo principų, taip pat turėtų būti įtraukti sistemingos politikos suderinamumo vystymosi labai stebėsenos mechanizmai; atsižvelgdamas į tai, primena ES delegacijų vaidmenį, atliekamą skatinant politikos suderinamumą vystymosi labai, ir pabrėžia, kad jos turi nuolat rengti dialogus šalies lygmeniu;

27. pabrėžia, kad, siekiant kuo labiau padidinti poveikį ir užtikrinti DVT finansavimą, labai svarbu sutelkti privačiojo sektoriaus investicijas, sudaryti palankesnes sąlygas ilgalaikiai vietos kapitalo rinkų plėtrai ir surasti lėšų ribotam OPV biudžetui atsverti;

28. dar kartą pabrėžia, kaip svarbu stiprinti būsimąjį susitarimo parlamentinį aspektą užtikrinant, kad būsimoji visa apimanti jungtinė parlamentinė asamblėja turėtų tikrą patariamąją galią, taip pat kad ji palaikytų atvirą, demokratinį ir visapusišką parlamentinį dialogą; prašo užtikrinti šios asamblėjos teisinį ir veiklos autonomiškumą; reikalauja, kad jungtinė parlamentinė asamblėja aktyviai dalyvautų įgyvendinant susitarimą ir kad su ja būtų reguliariai konsultuojamasi visais svarbiais partnerystės klausimais; mano, kad jungtinė parlamentinė asamblėja turėtų būti visapusiškai įtraukta į derybas dėl būsimosios partnerystės;

29. ragina toliau dėti pastangas, siekiant griežtinti jungtinės parlamentinės asamblėjos atliekamą vystymosi programavimo tikrinimą;

30. yra įsitikinęs, kad AKR ir ES lygmeniu turi būti rengiami reguliari, bent kartą per metus vykstantys susitikimai, siekiant užtikrinti partnerystės tęstinumą ir stabilumą, taip pat sudaryti sąlygas reguliariai teikti pažangos, daromos siekiant DVT, ir žmogaus teisių bei kitų esminių šio susitarimo elementų laikymosi ataskaitas ir atlikti šios srities tarpusavio vertinimus, kaip ragino Parlamentas;

31. todėl rekomenduoja jungtinę parlamentinę asamblėją susieti su naująja regionine struktūra, daugiausia dėmesio skiriant darbui regioniniuose forumuose ir aktyviai įtraukiant nacionalinius ir regioninius parlamentus; mano, kad AKR ir ES ministrų taryba ir jungtinė parlamentinė asamblėja turėtų susitikti per plenarinę sesiją reguliariai, bet ne taip dažnai kaip šiuo metu, pakaitomis ES ir vienoje iš AKR valstybių, tačiau sesija turėtų būti rengiama neatsižvelgiant į Ministrų tarybos sušaukimą; ragina ES Tarybai pirmininkaujčias ES valstybes nares aktyviau dalyvauti rengiantis jungtinės parlamentinės asamblėjos sesijoms, jas organizuojant ir rengiant;

32. prašo, kad ES ir AKR valstybių parlamentų narių susitikimai pagal regioninius susitarimus kiekviename regione būtų rengiami ne rečiau kaip kartą per metus ir kad kartu būtų surengiamas daugiašalis suinteresuotųjų subjektų forumas, kuriame dalyvautų nevalstybiniai subjektai, įskaitant pilietinę visuomenę, jaunimą ir privačiojo sektoriaus atstovus;

33. yra įsitikinęs, kad Panafrikos Parlamentas turi tapti tvirtu būsimąjį ES ir Afrikos susitarimo ramsčiu, visų pirma būsimos ES ir Afrikos tarybos atžvilgiu ir kartu su ja; šiuo požiūriu ragina Komisiją ir jos AKR partneres ankstyvuojau derybų etapu paskelbti pasiūlymų dėl parlamentinio aspekto ir Panafrikos Parlamento vaidmens tekstus ir šiuo klausimu konsultuotis su atitinkamai Panafrikos Parlamentu ir Europos Parlamentu;

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

34. primena, kad pagal SESV 218 straipsnio 10 dalį Parlamentas turi būti nedelsiant ir išsamiai informuojamas visais derybų procedūros etapais, ir pakartoja, kad reikia susitarti dėl geresnės praktinės bendradarbiavimo ir dalijimosi informacija visu tarptautinių susitarimų įgyvendinimo ciklu tvarkos; be to, ragina Tarybą ir Komisiją išsamiai ir laiku informuoti jungtinę parlamentinę asamblėją apie šias derybas;
35. ragina Europos Sąjungos Tarybą paskelbti Tarybos patvirtintus derybų įgaliojimus; ragina AKR valstybių grupę taip pat paskelbti savo derybų įgaliojimus;
36. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, AKR tarybai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausybei įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, Afrikos Sąjungos komisijai, Panafrikos Parlamentui ir AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos biurui.
-

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

P8_TA(2018)0268

ES teisės taikymo stebėseną 2016 m.

2018 m. birželio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES teisės taikymo stebėjimo ataskaitos (2016 m.) (2017/2273(INI))

(2020/C 28/13)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutartį (ES sutartį), ypač į jos 1, 2 ir 3 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 33-ąją metinę ES teisės taikymo stebėjimo ataskaitą (2015 m.) (COM(2016)0463),
- atsižvelgdamas į 34-ąją metinę ES teisės taikymo stebėjimo ataskaitą (2016 m.) (COM(2017)0370),
- atsižvelgdamas į Komisijos ataskaitą „EU Pilot“ vertinimo ataskaita“ (COM(2010)0070),
- atsižvelgdamas į Komisijos „Antrąją „EU Pilot“ vertinimo ataskaitą“ (COM(2011)0930),
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. spalio 6 d. rezoliuciją „Sąjungos teisės taikymo stebėseną: 2014 m. metinė ataskaita“⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2016 m. gruodžio 21 d. Komisijos komunikatą „ES teisė. Geresnis taikymas – geresni rezultatai“ (C(2016)8600),
- atsižvelgdamas į 2002 m. kovo 20 d. Komisijos komunikatą dėl santykių su skundų dėl Bendrijos teisės pažeidimų pateikėjais (COM(2002)0141),
- atsižvelgdamas į 2012 m. balandžio 2 d. Komisijos komunikatą „Santykių su skundų dėl Sąjungos teisės taikymo pateikėjais administravimo nuostatų atnaujinimas“ (COM(2012)0154),
- atsižvelgdamas į 2014 m. kovo 11 d. Komisijos komunikatą „Naujos ES priemonės teisei valstybei stiprinti“ (COM(2014)0158),
- atsižvelgdamas į 2015 m. gegužės 19 d. Komisijos komunikatą „Geresnis reglamentavimas – geresni rezultatai. ES darbotvarkė“ (COM(2015)0215),
- atsižvelgdamas į Pagrindų susitarimą dėl Europos Parlamento ir Europos Komisijos santykių⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2001 m. gegužės 28 d. Tarybos sprendimą 2001/470/EB, sukuriantį Europos teisminių tinklų civilinėse ir komercinėse bylose⁽³⁾,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0385.

⁽²⁾ O L L 304, 2010 11 20, p. 47.

⁽³⁾ O L L 174, 2001 6 27, p. 25.

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento, Europos Sąjungos Tarybos ir Europos Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl geresnės teisėkūros ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2015 m. rugsėjo 10 d. rezoliuciją dėl 30-osios ir 31-osios ES teisės taikymo stebėjimo metinių ataskaitų (2012–2013 m.) ⁽⁵⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2016 m. spalio 25 d. rezoliuciją su rekomendacijomis Komisijai dėl ES demokratijos, teisinės valstybės ir pagrindinių teisių mechanizmo sukūrimo ⁽⁶⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2016 m. birželio 9 d. rezoliuciją dėl atviros, veiksmingos ir nepriklausomos Europos Sąjungos administracijos ⁽⁷⁾ ir 2013 m. sausio 15 d. rezoliuciją su rekomendacijomis Komisijai dėl Europos Sąjungos administracinio proceso teisės ⁽⁸⁾,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. gegužės 27 d. Komisijos komunikatą „ES aplinkos politikos rezultatų užtikrinimas atliekant reguliarią aplinkos nuostatų įgyvendinimo peržiūrą“ (COM(2016)0316) ir 2017 m. vasario 3 d. Komisijos komunikatą „ES aplinkos nuostatų įgyvendinimo peržiūra. Bendri uždaviniai ir kaip bendrai siekti geresnių rezultatų“ (COM(2017)0063),
 - atsižvelgdamas į Europos socialinių teisių ramstį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį ir 132 straipsnio 2 dalį,
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą ir Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto, Konstitucinių reikalų komiteto, Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto ir Peticijų komiteto nuomones (A8-0197/2018),
- A. kadangi ES sutarties 17 straipsnyje nustatytas esminis Komisijos, kaip sutarčių sergėtojos, vaidmuo;
- B. kadangi ES sutarties 2 straipsnyje nustatyta, kad „Sąjunga yra grindžiama šiomis vertybėmis: pagarba žmogaus orumui, laisve, demokratija, lygybe, teisine valstybe ir pagarba žmogaus teisėms, įskaitant mažumoms priklausančių asmenų teises“; ir kadangi labai svarbu tinkamai įgyvendinti ES teisės aktus siekiant ES politikos tikslų, apibrėžtų Sutartyse ir antrinės teisės aktuose; kadangi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 8 straipsnyje Sąjungai iškeltas uždavinys visuose savo veiksmuose šalinti moterų ir vyrų nelygybės apraiškas ir diegti lyčių lygybę;
- C. kadangi, remiantis ES sutarties 2 straipsniu ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 21 straipsniu, moterų ir vyrų lygybė yra viena iš kertinių vertybių, kuriomis grindžiama ES, ir kadangi įgyvendindama visus savo veiksmus Sąjunga turi siekti kovoti su visų formų diskriminacija, šalinti nelygybę ir skatinti lygias galimybes bei vienodą požiūrį;
- D. kadangi ES sutarties 3 straipsnyje nustatyta, kad Sąjungos tikslai be kita ko yra skatinti taiką, savo vertybes ir savo tautų gerovę ir dirbti siekiant tvaraus Europos vystymosi, pagrįsto subalansuotu ekonomikos augimu ir stabiliais kainomis, didelio konkurencingumo socialine rinkos ekonomika, kuria būtų siekiama visiško užimtumo ir socialinės pažangos, bei aukšto lygio aplinkos apsauga ir aplinkos kokybės gerinimu, taip pat kad Sąjunga kovoja su socialine atskirtimi ir diskriminacija bei skatina socialinį teisingumą ir apsaugą, moterų ir vyrų lygybę, kartų solidarumą ir vaiko teisių apsaugą;

⁽⁴⁾ O L L 123, 2016 5 12, p. 1.

⁽⁵⁾ O L C 316, 2017 9 22, p. 246.

⁽⁶⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0409.

⁽⁷⁾ O L C 86, 2018 3 6, p. 126.

⁽⁸⁾ O L C 440, 2015 12 30, p. 17.

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

- E. kadangi pagal nusistovėjusią Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką valstybės narės turi aiškiai ir tiksliai informuoti Komisiją apie priemones, kurių ėmėsi siekdamos perkelti ES direktyvas į savo nacionalinę teisę; ir kadangi, pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą Komisijos ir valstybių narių politinį pareiškimą⁽⁹⁾ ir 2011 m. spalio 27 d. bendrą Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos politinį pareiškimą⁽¹⁰⁾, iš valstybių narių taip pat gali būti reikalaujama pranešant Komisijai apie direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę priemones pateikti dokumentus, kuriuose būtų paaiškinta, kaip jos perkėlė direktyvas į savo nacionalinę teisę;
- F. kadangi pagal ES sutarties 4 straipsnio 3 dalį ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 288 straipsnio 3 dalį bei 291 straipsnio 1 dalį pagrindinė atsakomybė už teisingą ES teisės perkėlimą į nacionalinę teisę, taikymą ir įgyvendinimą per nustatytą laiką, taip pat už pakankamų teisių gynimo priemonių nustatymą siekiant užtikrinti veiksmingą teisinę apsaugą srityse, kurias apima ES teisė, tenka valstybėms narėms;
- G. kadangi tinkamai taikant ES teisę visiems Europos Sąjungos piliečiams užtikrinama Sąjungos politikos nauda, o įmonėms – vienodos sąlygos;
- H. kadangi 2016 m. gruodžio mėn. priėmusi komunikatą „ES teisė. Geresnis taikymas – geresni rezultatai“ Komisija nusprendė daugiausia dėmesio skirti tiems atvejams, kai valstybės narės nepraneša apie teisės aktų perkėlimo į savo nacionalinę teisę priemones, kai tomis priemonėmis į nacionalinę teisę netinkamai perkeliamos direktyvos arba kai valstybės narės nesilaiko Teisingumo Teismo sprendimo (pagal SESV 260 straipsnio 2 dalį), labai kenkia finansiniams ES interesams arba kėsina į išimtinę ES kompetenciją;
- I. kadangi, remiantis ES sutarties 6 straipsnio 1 dalimi, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija turi tokią pat teisinę galią, kaip ir Sutartis, ir jos nuostatos skirtos Sąjungos institucijoms, įstaigoms, organams ir agentūroms bei valstybėms narėms, tais atvejais, kai šios įgyvendina Sąjungos teisę (ES pagrindinių teisių chartijos 51 straipsnio 1 dalis);
- J. kadangi procedūrų „EU Pilot“ tikslas – glaudesnis ir nuoseklesnis Komisijos ir valstybių narių bendradarbiavimas, kad ES teisės aktų pažeidimai būtų išaiškinti ankstyvuojant etapui įsitraukiant į dvišalį dialogą ir, esant galimybių, būtų išvengta būtinybės pradėti oficialią pažeidimo nagrinėjimo procedūrą;
- K. kadangi atsižvelgdamas į dabartinę demokratijos stoką ir atkreipdamas dėmesį į 2016 m. spalio 25 d. rezoliuciją su rekomendacijomis Komisijai dėl ES demokratijos, teisinės valstybės ir pagrindinių teisių mechanizmo sukūrimo, mano, kad būtina užtikrinant bendrą ir nuoseklią sistemą ir remiantis taikomomis priemonėmis ir mechanizmais, parengti naują mechanizmą, kuris turėtų būti vienodai taikomas visoms ES institucijoms ir valstybėms narėms;
- L. kadangi vis dėlto pagal naująją Komisijos patvirtintą politiką, kuria siekiama užtikrinti atitiktį ES teisės aktams, „EU Pilot“ tikslas nėra prailginti pažeidimo nagrinėjimo procedūrą, nes ji yra priemonė dialogui su valstybe nare pradėti siekiant išspręsti problemas;
- M. kadangi, siekdamas užtikrinti strategiškesnę ir veiksmingesnę požiūrį į vykdymo užtikrinimą nagrinėjant pažeidimus, Komisija nusprendė, kaip nurodyta jos komunikate „ES teisė. Geresnis taikymas – geresni rezultatai“, pradėti pažeidimo nagrinėjimo procedūras netaikant mechanizmo „EU Pilot“, išskyrus atvejus, kai manoma, kad konkrečiu atveju ši mechanizmą taikyti yra naudinga;
- N. kadangi 2016 m. Komisija gavo 3 783 naujus skundus, kuriuose pranešama apie galimus ES teisės pažeidimus, o valstybės narės, dėl kurių pateikta daugiausia skundų, buvo Italija (753), Ispanija (424) ir Prancūzija (325);
- O. kadangi, vadovaujantis SESV 258 straipsnio 1 ir 2 dalimis, Komisija pareiškia savo pagrįstą nuomonę valstybei narei, jeigu mano, kad ši neįvykdė kokios nors pareigos pagal Sutartį, ir gali kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą, jei atitinkama valstybė narė per Komisijos nustatytą laikotarpį į šią nuomonę neatsižvelgia;

⁽⁹⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

⁽¹⁰⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 15.

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

- P. kadangi 2016 m. Komisija pradėjo 847 naujas pažeidimo nagrinėjimo procedūras dėl to, kad direktyvos į nacionalinę teisę perkeltos pavėluotai;
- Q. kadangi 2016 m. buvo nebaigtos 95 bylos dėl pažeidimų, Europos Sąjungos Teisingumo Teismas priėmė sprendimą, kad atitinkamos valstybės narės neįvykdė teismo sprendimų;
- R. kadangi savo 2016 m. spalio 25 d. rezoliucijoje dėl ES demokratijos, teisinės valstybės ir pagrindinių teisių mechanizmo sukūrimo Parlamentas, remdamasis SESV 295 straipsniu, prašė Komisijos iki 2017 m. rugsėjo mėn. pateikti pasiūlymą dėl Sąjungos demokratijos, teisinės valstybės ir pagrindinių teisių pakto sudarymo tarpinstitucinio susitarimo forma ir šiame pakte nustatyti procedūras siekiant palengvinti Sąjungos institucijų ir valstybių narių bendradarbiavimą pagal ES sutarties 7 straipsnį;
- S. kadangi pagal Pagrindų susitarimą dėl Europos Parlamento ir Europos Komisijos santykių numatyta, kad turi būti keičiamasi informacija dėl visų pažeidimo nagrinėjimo procedūrų, kurias pradėdant siunčiami oficialūs pranešimai, tačiau šis susitarimas neapima neoficialios procedūros „EU Pilot“, vykdomos prieš pradėdant oficialią pažeidimo tyrimo procedūrą;
- T. kadangi ES pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje teisė į gerą administravimą apibrėžiama kaip kiekvieno asmens teisė į tai, kad institucijos jo reikalus tvarkytų nešališkai, teisingai ir per kiek įmanoma trumpesnę laiką, o SESV 298 straipsnyje nurodyta, kad Sąjungos institucijos, įstaigos, organai ir agentūros, vykdydami savo užduotis, remiasi atvira, veiksminga ir nepriklausoma Europos administracija;
- U. kadangi savo 2017 m. vasario 3 d. komunikate „ES aplinkos nuostatų įgyvendinimo peržiūra“ Komisija teigia pradėjusi struktūrinį ir visapusišką dialogą su valstybėmis narėmis apie ES aplinkosaugos teisės aktų įgyvendinimą ir, nepažeisdama ES sutartimis jai suteiktų vykdymo užtikrinimo įgaliojimų, siūlo palengvinti valstybių narių pastangas sukuriant naują specialią sistemą;
- V. kadangi SESV 157 straipsniu leidžiama, o 19 straipsniu sudaromos sąlygos priimti teisės aktus dėl kovos su visų formų diskriminacija – taip pat ir dėl lyties;
- W. kadangi Deklaracijoje Nr. 19, pridėtoje prie Tarpvyriausybinių konferencijos, kuri priėmė Lisabonos sutartį, baigiamojo akto, ES ir jos valstybės narės yra įsipareigojusios „kovoti su bet kokio pobūdžio smurtu šeimoje [...], užkirsti kelią šiai nusikalstamai veikai ir bausti už ją bei padėti aukoms ir jas ginti“;
- X. kadangi remiantis SESV 79 ir 83 straipsniais buvo priimti ES teisės aktai dėl kovos su prekyba žmonėmis, visų pirma moterimis ir vaikais; kadangi pagal Teisių, lygybės ir pilietiškumo programą, be kita ko, finansuojamos priemonės, kuriomis prisidedama prie smurto prieš moteris naikinimo;
- Y. kadangi kai kuriose valstybėse narėse tinkamai neįgyvendinama nemažai ES direktyvų, visų pirma direktyvų, kuriose ypatingas dėmesys skiriamas lyčių lygybei, skirtingų lyčių asmenys nėra apsaugomi nuo diskriminacijos, kai mėgina įsidarbinti ir gauti tam tikras prekes bei paslaugas;
- Z. kadangi diskriminacija dėl lyties iš dalies sutampa su kitokio pobūdžio diskriminacija, įskaitant diskriminaciją dėl rasės ir tautybės, religijos, negalios, sveikatos, lytinės tapatybės, lytinės orientacijos, amžiaus ir (arba) socioekonominių sąlygų;
- AA. kadangi patirti fizinį ir (arba) seksualinį smurtą ES yra tekę 33 proc. moterų, susidurti su seksualiniu priekabiavimu – 55 proc. moterų, 32 proc. iš jų – darbe; kadangi moterys ypač pažeidžiamos dėl seksualinio smurto, fizinio smurto ir smurto internete, patyčių kibernetinėje erdvėje ir persekiojimo; kadangi daugiau negu pusės žmogžudystės aukomis tapusių moterų atveju žudikas yra partneris arba giminaitis; kadangi smurtas prieš moteris – vienas labiausiai paplitusių žmogaus teisių pažeidimų pasaulyje, daromas nepaisant amžiaus, religijos, išsilavinimo ar finansinės ir socialinės padėties, o tai didžiulę kliūtis vyrų ir moterų lygybei užtikrinti; kadangi moterų žudymo dėl lyties reiškinio mastas valstybėse narėse nemažėja;

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

- AB. kadangi ES LGBT tyrime nustatyta, kad lesbietės, biseksualios ir translytės moterys patiria didžiulę diskriminacijos dėl savo seksualinės orientacijos ir (arba) lytinės tapatybės riziką; kadangi 23 proc. lesbiečių ir 35 proc. translyčių asmenų per pastaruosius penkerius metus bent kartą patyrė fizinį / seksualinį išpuolį arba jiems buvo grasinama smurtu namų ar kitoje aplinkoje (gatvėje, viešajame transporte, darbo vietoje ir t. t.);
- AC. kadangi nustatyta, kad taikant ES lyčių lygybės teisės nuostatas ir užtikrinant jų vykdymą valstybėse narėse kyla konkrečių problemų, susijusių su atitinkamų direktyvų perkėlimu į nacionalinę teisę ir jų taikymu, pvz., teisės aktuose aptinkama esminių trūkumų, o nacionaliniai teismai jas taiko nenuosekliai;
- AD. kadangi lyčių lygybės institucijos ir mechanizmai nacionalinėse vyriausybėse struktūrose dažnai marginalizuojami: jie susijami su skirtingų sričių politika ir yra varžomi sudėtingų įgaliojimų, stokoja tinkamo personalo, mokymų ir duomenų bei pakankamų išteklių, be to, juos nepakankamai palaiko politikos lyderiai;
- AE. kadangi, remiantis lyginamąja nediskriminavimo teisės nuostatų Europoje analize, kurią 2017 m. paskelbė Europos teisės ekspertų lyčių lygybės ir nediskriminavimo klausimais tinklas, didžiojoje daugumoje šalių ir toliau susiduriama su rimtą susirūpinimą keliančiais žinojimo ir sąmoningumo klausimais, nes asmenys dažnai nėra informuojami apie savo teises į apsaugą nuo diskriminacijos arba apie sukurtus apsaugos mechanizmus; kadangi, remiantis šia analize, iškilo daugiau susirūpinimą keliančių klausimų dėl ES kovos su diskriminacija direktyvų vykdymo, pvz., tai galėtų būti neapibrėžta (arba pernelyg ribota) organizacijų ir asociacijų teisinė padėtis dalyvaujant procedūrose diskriminacijos aukų vardu arba jas remiant bei ribotas prievolės įrodyti perkėlimo taikymas, taip pat įvairios kliūtys, kylančios norint veiksmingai kreiptis į teismą: susidurdami su šiomis kliūtimis, piliečiai negali visapusiškai pasinaudoti savo teisėmis, kildinamomis iš nediskriminavimo teisės nuostatų, ir jų apginti;
- AF. kadangi Europos lyčių lygybės instituto (EIGE) 2017 m. lyčių lygybės indeksas rodo, kad padėtis pagerėjo tik nežymiai, taigi aišku, kad ES tebėra toli nuo tikslo užtikrinti lyčių lygybę: šiuo metu bendras įvertinimas siekia 66,2 iš 100, taigi yra tik keturiais balais didesnis nei prieš 10 metų;
- AG. kadangi, kalbant apie sprendimų priėmimo sritį, minėtieji duomenys apie lyčių lygybę rodo, kad per pastarąjį dešimtmetį padėtis pasitaisė beveik 10 balų: dabar įvertinimas siekia 48,5, tačiau laimėjimų įvertinimas šioje srityje ir toliau yra mažiausias iš visų; kadangi šis nepalankus rodiklis pirmiausia atspindi tai, kad politikoje moterims ir vyrams atstovaujama nevienodai, ir yra demokratinio deficito ES valdymo srityje ženklas;
- AH. kadangi, „Eurofound“ parengtos vyrų ir moterų užimtumo skirtumo ataskaitos vertinimu, šis skirtumas ES kainuoja apie 370 mlrd. EUR per metus, o tai atitinka 2,8 proc. ES BVP;
- AI. kadangi, kaip matyti iš „Eurofound“ darbo sąlygų tyrime pateikto sudėtinio mokamo ir nemokamo darbo laiko rodiklio, skaičiuojant mokamo ir nemokamo darbo valandas, moterys dirba ilgesnes darbo valandas;
- AJ. kadangi, nepaisant ES įsipareigojimo siekti lyčių lygybės sprendimų priėmimo srityje, ES agentūrų valdančiosiose tarybose rimtai pasigendama lyčių pusiausvyros, o tai yra išgalėjusio lyčių segregacijos modelio ženklas;
- AK. kadangi skurdo feminizacija ES yra faktas ir kadangi tinkamas ir visapusiškas ES lygybės ir lyčių lygybės teisės aktų taikymas ir vykdymo užtikrinimas turėtų žengti koją kojon su politika, nukreipta į paties didžiausio nedarbo lygio, skurdo ir socialinės atskirties tarp moterų problemas bei reiškinius; kadangi, nevykdant lygybės politikos ir neįgyvendinant lyčių ir lygybės teisės nuostatų, moterų padėtis tampa dar pavojingesnė, o užkertant joms kelią ištraukti į darbo rinką didėja skurdo ir socialinės atskirties rizika;

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

- AL. kadangi tinkamas galiojančių teisės aktų įgyvendinimas nepaprastai svarbus moterų ir vyrų lygybei skatinti; kadangi, nors naujos redakcijos Direktyvoje 2006/54/EB aiškiai draudžiama tiesioginė ir netiesioginė diskriminacija, o moterų vidutiniškai įgyjamas išsilavinimas yra aukšto lygio, 2015 m. vyrų ir moterų darbo užmokesčio skirtumas tebesiekė 16,3 proc.;
- AM. kadangi lyčių lygybės principas turi būti esminis galiojančių ES teisės aktų taikymo stebėsenos aspektas;
- AN. kadangi duomenų rinkimas, jei įmanoma, suskirstant juos pagal lytį, nepaprastai svarbus norint įvertinti pažangą, kuri iki šiol padaryta taikant ES teisę;
1. palankiai vertina Komisijos sprendimą ⁽¹⁾ skubiai reaguoti į pažeidimus ir remia jos pastangas neformaliai spręsti įgyvendinimo problemas; ragina Komisiją tobulinti problemų sprendimo sistemą „EU Pilot“;
 2. reiškia susirūpinimą dėl 2016 m. padidėjusio bendro pažeidimų nagrinėjimo procedūrų skaičiaus: tai didžiausias per pastaruosius penkerius metus užregistruotas tokių atvejų skaičius;
 3. teigiamai vertina Komisijos ES teisės taikymo stebėjimo ataskaitą (2016 m.) ir pažymi, kad, kaip matyti iš šios ataskaitos, keturios sritys, kuriose 2016 m. prieš valstybes nares pradėta daugiausia pažeidimo nagrinėjimo procedūrų, susijusių su ES teisės perkėlimu į nacionalinę teisę, buvo aplinka, teisingumas ir vartotojai, apmokestinimas ir vidaus rinka;
 4. primena, kad teisė pateikti peticiją Europos Parlamentui – tai Europos pilietiškumo kertinis akmuo, kaip numatyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 20 straipsnyje ir ES pagrindinių teisių chartijos 227 straipsnyje, ir, neseniai atliktų tyrimų duomenimis, tai yra antras pagal svarbą prioritetas piliečiams; pabrėžia peticijų, kaip priemonių piliečiams ir gyventojams dalyvauti Sąjungos veikloje ir kelti jiems rūpimus klausimus apie netinkamo ES teisės taikymo ar jos pažeidimo atvejus ir potencialias jos spragas, svarbą, kartu į šiuos trūkumus atkreipiant dėmesį ir tikintis greitų ir veiksmingų minėtųjų problemų sprendimų; pritaria Komisijos nuomonei, kad reikia pripažinti, jog siekiant užtikrinti veiksmingą galiojančios ES teisės vykdymą atliktas darbas yra ne mažiau svarbus nei naujų teisės aktų rengimo veikla; ragina Komisiją atsižvelgiant į tai geriau nagrinėti peticijas ir laiku teikti išsamius atsakymus;
 5. atkreipia dėmesį į tyrimą, kurį Peticijų komitetas užsakė C teminiam skyriui ir kuris vadinasi „ES teisės įgyvendinimo stebėjimas: priemonės ir uždaviniai“, ir palankiai vertina Europos Parlamentui pateiktas konkrečias rekomendacijas imtis veiksmų; atkreipia dėmesį į neseniai paskelbtą Europos Parlamento C teminiam skyriui užsakytą tyrimą „Veiksminga teisė kreiptis į teismą“, parengtą atsižvelgiant į nagrinėjant peticijas pastebėtus besikartojančius įtarimus; pritaria Komisijos pasiūlymui skatinti teisėjų mokymą ES teisės klausimais įvairiose valstybėse narėse, siekiant užtikrinti nuoseklius sprendimus ir vienodas galimybes remtis savo teisėmis visoje Sąjungoje;
 6. teigiamai vertina didesnę skaidrumą ir tai, kad 2016 m. Komisijos ataskaitoje pateikta daugiau statistinės informacijos palyginti su ankstesnėmis ataskaitomis; tačiau apgailestauja, kad joje nepateikta jokios tikslios informacijos apie kelias peticijas, dėl kurių buvo pradėtos taikyti procedūra „EU Pilot“ arba pažeidimo nagrinėjimo procedūros ir prašo Komisijos pateikti šią konkrečią informaciją; apgailestaudamas pažymi, kad nei Parlamentas, nei peticijų pateikėjai šiose procedūrose nedalyvauja; dar kartą ragina Komisiją dalytis informacija su Parlamentu apie visas pradėtas procedūras „EU Pilot“ ir pažeidimo nagrinėjimo procedūras, kad būtų daugiau skaidrumo, kad su Peticijų komiteto pagalba sutrumpėtų ginčų sprendimo laikas, būtų sustiprintas pasitikėjimas ES projektu ir galiausiai būtų sustiprintas procedūros „EU Pilot“ teisėtumas, visų pirma kai jos susijusios su pažeidimo nagrinėjimo procedūromis; ragina Komisiją nuolat pranešti apie savo sprendimus ir įvairius Komisijos narių kolegijos veiksmus ir skelbti darbotvarkę bei pagrindinius posėdžių dėl dokumentų rinkinių rezultatus; pripažįsta 2017 m. gegužės mėn. Teisingumo Teismo sprendimą bylose C-39/05 P, C-52/05 P ir C-562/05P, pagal kurį procedūros „EU Pilot“ dokumentai neturėtų būti skelbiami viešai, jeigu yra pavojus, kad tai galėtų turėti neigiamos įtakos pažeidimo nagrinėjimo procedūrai, keisti jos eigą ar trukdyti siekti šios procedūros tikslų; ragina Komisiją paskelbti dokumentus, kuriais apsieikta su valstybėmis narėmis, kai nebelieka šio pavojaus, t. y. baigus nagrinėti procedūras „EU Pilot“; atsižvelgdamas į tai, pritaria Europos ombudsmeno pasiūlymui dėl procedūrų „EU Pilot“, kurios taikomos prieš pradėdant pažeidimų nagrinėjimo procedūras, terminų ir skaidrumo; pabrėžia, kad svarbu informuoti visus susijusius dalyvius ir užtikrinti didesnę procedūrų „EU Pilot“ skaidrumą; apgailestauja, kad Komisija, atsakydama į susirūpinimą keliančius Parlamento narių iškelto klausimus dėl procedūros „EU Pilot“, neparodė uolumo ir ragina Komisiją informuoti Peticijų komitetą apie visus svarbius naujus tyrimo etapus ir nuolatinį dialogą su valstybėmis narėmis nagrinėjamų peticijų klausimais; dar kartą ragina Komisiją į savo metinę ataskaitą įtraukti ES reglamentų ir direktyvų įgyvendinimo rodiklius;

(¹) OL C 18, 2017 1 19, p. 10.

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

7. mano, jog didelis pažeidimo nagrinėjimo procedūrų skaičius rodo, kad teisingo ES teisės aktų taikymo valstybėse narėse užtikrinimas laiku tebėra rimtas iššūkis ir prioritetas, turint omenyje naująjį 2016 m. skirtą Komisijos patvirtintą strategišką ir veiksmingesnį požiūrį į vykdymo užtikrinimą; mano, jog kai kuriuos iš šių pažeidimų gali lemti tai, kad kai kuriose valstybėse narėse viešosioms administracijoms skiriama nepakankamai išteklių;

8. pabrėžia, kad naujų skundų skaičius – 3 783 – yra didžiausias nuo 2011 m., kad jis yra rekordinis ir kad sumažėjo išspręstų atvejų skaičius, be to 2016 m. pabaigoje liko nebaigtos nagrinėti 1 657 bylos dėl pažeidimų, tais pačiais metais pradėtos nagrinėti 986 bylos, iš kurių 847 7 bylos susijusios su vėlavimu perkelti teisės aktus į nacionalinę teisę; susirūpinęs pažymi, kad dar nebaigtos 95 pažeidimo nagrinėjimo procedūros, nes Komisija laikėsi nuomonės, jog atitinkamos valstybės narės dar nebuvo įvykdžiusios sprendimų pagal SESV 258 straipsnį, ir kad labiausiai paveiktos sritys – užimtumas ir teisingumas bei vartotojų teisės, kitos paveiktos sritys yra vidaus rinka, pramonė, verslumas ir MVĮ, mokesčiai bei muitai ir aplinka;

9. teigiamai vertina, kad 2016 m. „EU Pilot“ bylų skaičius buvo mažesnis (790, palyginti su 881 byla 2014 m.) ir kad šis skaičius pasiekė žemiausią lygį nuo 2011 m., tačiau Komisija procedūrų „EU Pilot“ netaiko atvejais, kai vėluojama direktyvas perkelti į nacionalinę teisę; tačiau pažymi, kad, palyginti su 2015 m., jų išnagrinėta kiek mažiau (rodiklis krito nuo 75 iki 72 proc.); prašo Komisijos paaiškinti apie savo nustatytus su vykdymo užtikrinimo politika susijusius prioritetus, pagal kuriuos ji teigia, jog daugiausia dėmesio skirs vykdymo užtikrinimo priemonėms tais atvejais, kai jomis išties galima pakeisti padėtį, ir politikos prioritetus, kai nagrinėjant bylas atskleidžiami sisteminiai valstybių narių teisės sistemų trūkumai;

10. pažymi, kad Komisijos išipareigojimas strategiškiau užtikrinti ES teisės vykdymą neseniai leido baigti pažeidimo nagrinėjimo atvejus dėl politinių priežasčių; todėl ragina Komisiją būsimosiose stebėjimo ataskaitose paaiškinti tokių sprendimų motyvus;

11. pabrėžia, kad dauguma „EU Pilot“ bylų, dėl kurių pradėtos oficialios pažeidimo nagrinėjimo procedūros, daugiausia buvo susijusios su tam tikrų sričių politika, pavyzdžiui, aplinkos, vidaus rinkos, pramonės, verslumo ir MVĮ, energetikos bei mokesčių ir muitų; taip pat pažymi, kad Vengrijoje, Vokietijoje, Ispanijoje ir Lenkijoje buvo daugiausia „EU Pilot“ bylų, kurios buvo nagrinėjamos vykdant pažeidimo nagrinėjimo procedūras;

12. pripažįsta, kad atsakomybė už teisingą ES teisės įgyvendinimą ir taikymą visų pirma tenka valstybėms narėms, tačiau atkreipia dėmesį, kad dėl to ES institucijos neatleistos nuo pareigos gerbti ES pirminę teisę, kai jos priima ES antrinės teisės aktus, ypač kalbant apie teisinės valstybės ir pagrindinių teisių sritį ES pagrindinių teisių chartijos požiūriu;

13. pažymi, kad tinkamas ES teisės įgyvendinimas ir taikymas nepaprastai svarbus norint vykdyti ES politiką moterų ir vyrų lygybės principo požiūriu, kaip įtvirtinta Sutartyse, ir skatinti bei puoselėti abišalį ES ir nacionalinio lygmenų viešųjų institucijų ir institucijų bei piliečių pasitikėjimą, taip pat primena, kad tiek pasitikėjimas, tiek teisinis tikrumas yra gero bendradarbiavimo ir veiksmingo ES teisės taikymo pagrindas;

14. yra susirūpinęs, kad kai kuriose valstybėse narėse tebesama didelių ES aplinkos teisės aktų įgyvendinimo ir vykdymo trūkumų, visų pirma atliekų tvarkymo, nuotekų valymo infrastruktūros ir oro kokybės ribinių verčių laikymosi srityse;

15. pabrėžia svarbų socialinių partnerių, pilietinės visuomenės organizacijų, Europos Sąjungos piliečių ir kitų suinteresuotųjų subjektų vaidmenį stebint, kaip valstybės narės perkelia į nacionalinę teisę ir taiko ES teisės aktus, ir pranešant apie šio perkėlimo bei taikymo trūkumus; todėl teigiamai vertina tai, kad įgyvendinant ES teisės aktus didinamas piliečių sąmoningumas, įskaitant labai svarbų informatorių vaidmenį privačiame ir viešajame sektoriuose; pabrėžia, kad ES piliečiai, kaip ir pridera, turi pirmi sužinoti, ar į nacionalinę teisę perkeliama ES teisės aktus buvo priimti nacionaliniai įstatymai ir kurie nacionaliniai įstatymai buvo priimti, taip pat kurios nacionalinės institucijos atsakingos už teisingo jų įgyvendinimo užtikrinimą, ir ši informacija turi būti pateikiama aiškiai, skaidriai ir laiku bei būti praktiškai prieinama;

16. atkreipia dėmesį į tai, jog Komisijai svarbu, kad ES teisės aktai būtų laiku ir tinkamai perkeltami į nacionalinę teisę ir kad būtų taikomos aiškios vidaus sistemos nuostatos, pagal kurias iš valstybių narių būtų reikalaujama pirmenybę teikti šiam tikslui, siekiant išvengti ES teisės aktų pažeidimų ir kartu užtikrinti, kad veiksmingai ir efektyviai įgyvendinant šiuos teisės aktus asmenys ir įmonės galėtų gauti naudos;

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

17. tačiau pažymi, kad nustatant nerealistiškus teisės aktų įgyvendinimo terminus valstybėms narėms gali būti neįmanoma jų laikytis, dėl to nebyliai pritariama, kad teisės aktai būtų įgyvendinami pavėluotai; primygtinai ragina ES institucijas susitarti dėl realistiškesnio reglamentų ir direktyvų įgyvendinimo grafiko, deramai atsižvelgiant į laiką, kurio reikia patikroms ir konsultacijoms; mano, kad Komisija, laikydama taikomų teisinių nuostatų, teisėkūros institucijų nurodytomis datomis turėtų teikti ataskaitas, suvestines ir teisės aktų peržiūros rezultatus;

18. pažymi, kad 2016 m. į nacionalinę teisę turėjo būti perkelta 70 direktyvų, t. y. daugiau nei 2015 m. (56); reiškia susirūpinimą dėl to, kad labai padaugėjo naujų pažeidimų dėl vėlavimo perkelti į nacionalinę teisę, t. y. nuo 543 iki 847; apgailestauja, kad 2016 m. pabaigoje dar buvo nagrinėjamos 868 pažeidimo bylos dėl vėlavimo perkelti į nacionalinę teisę – tai 67,5 proc. daugiau nei 2015 m. pabaigoje (518 bylų);

19. reiškia susirūpinimą, kad, kaip ir 2015 m., valstybės narės neįvykdė visų savo įsipareigojimų pateikti aiškinamuosius dokumentus ir nurodyti priemones, kurių ėmėsi siekdamas perkelti direktyvas į savo nacionalinę teisę; mano, kad, atsižvelgiant į nevienodą daugelio pateiktų aiškinamųjų dokumentų kokybę, Komisija turėtų daugiau padėti valstybėms narėms rengiant šiuos dokumentus ir atitikties lenteles;

20. pabrėžia, jog, neužtikrinus, kad į nacionalinę teisę būtų laiku ir teisingai perkelti galiojantys ES teisės aktai, skirti vyrų ir moterų vienodų galimybių bei vienodo požiūrio į juos principams sprendžiant švietimo, užimtumo ir profesinės veiklos, vienodo užmokesčio už vienodą darbą ir vienodo požiūrio į moteris ir vyrus siekiant prieigos prie prekių ir paslaugų bei galimybės jas gauti klausimus, taip pat galiojančios nuostatos profesinio ir asmeninio gyvenimo pusiausvyrai gerinti bei visų formų smurtui prieš moteris ir mergaites panaikinti, piliečiai ir įmonės galiausiai netenka pranašumų, į kuriuos jie turi teisę pagal ES teisę;

21. pabrėžia, kad ES sukurta kaip Sąjunga, pagrįsta teisinės valstybės principu ir pagarba žmogaus teisėms (ES sutarties 2 straipsnis); pažymi, kad įgyvendindamos ES teisės aktus valstybės narės turi laikytis visų pagrindinių teisių, įtvirtintų Sutartyse ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje; pakartoja, kad nepaprastai svarbu atidžiai stebėti valstybių narių ir ES institucijų veiklą ir neveiklumą;

22. dar kartą reiškia susirūpinimą dėl to, kad Parlamentui pateikiama daug peticijų, o Komisijai – skundų dėl problemų, kurias, kaip manoma, turėjo išspręsti Komisija;

23. pabrėžia, kad svarbu užtikrinti ES teisinės sistemos, kuri apima pirminės ir antrinės teisės aktus bei privalomos teisinės galios neturinčius teisės aktus, vientisumą; todėl ragina laiku priimti teisėkūros ir su teisėkūra nesusijusias iniciatyvas, kurių reikia, kad Europos socialinių teisių ramsis taptų piliečių realybe; ragina Komisiją užtikrinti kuo daugiau skaidrumo ir nuoseklumo stengiantis sukurti naują sistemą, skirtą ES teisės aktų įgyvendinimui, pavyzdžiui, „ES aplinkos nuostatų įgyvendinimo peržiūra“; ragina Komisiją apsvarstyti galimybę sukurti tokią sistemą, skirtą būtent sąžiningai ir suderintai plėtrai, užimtumo, socialinių reikalų ir įtraukties klausimams, kiek tai susiję su Europos socialinių teisių ramsčiu;

24. primena raginimą Komisijai, pridėtą prie jo 2016 m. spalio 25 d. rezoliucijos, pateikti pasiūlymą dėl Sąjungos demokratijos, teisinės valstybės ir pagrindinių teisių pakto sudarymo, taip veiksmingai susieti atitinkamas temines metines ataskaitas su esamų stebėsenos mechanizmų ir periodinio vertinimo priemonių rezultatais ir laiku juos pateikti; primena, kad Komisija, kaip sutarčių sergėtoja, visapusiškai laikydama gero ir veiksmingo administravimo principų, nustatytų SESV 298 straipsnyje ir ES pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje, turi pareigą stebėti ir vertinti, ar teisingai įgyvendinama Sąjungos teisė, taip pat ar valstybės narės ir visos Sąjungos institucijos ir įstaigos paiso Sutartyse įtvirtintų principų ir tikslų, taip pat laikytis įsipareigojimo aktyviai padėti valstybėms narėms perkelti tam tikras direktyvas ir reglamentus į nacionalinę teisę ir juos įgyvendinti; todėl rekomenduoja atsižvelgti į šią užduotį nuo 2018 m. įgyvendinant minėtąją demokratijos, teisinės valstybės ir pagrindinių teisių pakto politikos ciklą, jo susijusias temines metines ataskaitas su esamų stebėsenos mechanizmų ir periodinio vertinimo priemonių rezultatais turi būti pateiktos laiku;

25. primena, kad Parlamentas ne kartą ragino Komisiją aktyviau stebėti, nukreipti ir remti aplinkos teisės aktų ir politikos įgyvendinimą;

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

26. teigiamai vertina Komisijos išsipareigojimą parengti tam tikrų direktyvų ir reglamentų įgyvendinimo planus ir tuo aktyviai padėti valstybėms narėms perkelti Europos Sąjungos teisės aktus į nacionalinę teisę ir juos įgyvendinti;
27. mano, kad, atsižvelgiant į bendrą atsakomybę už ES teisės aktų įgyvendinimo ir vykdymo užtikrinimą laikantis atitinkamų Tarpinstitucinio susitarimo ir politinės kontrolės funkcijų, vykdomų Komisijos atžvilgiu pagal ES sutarties 14 straipsnį, Parlamentui turėtų būti automatiškai pranešama apie kiekvieną pradėtą procedūrą „EU Pilot“ ir pažeidimo nagrinėjimo procedūrą ir turėtų būti suteikiama tinkama prieiga prie dokumentų, susijusių su šių dviejų rūšių procedūroms, ypač kai jos pradamos dėl peticijų, kartu laikantis būtinų konfidencialumo nuostatų siekiant sėkmingo procedūrų nagrinėjimo;
28. siūlo valstybių narių atstovams aktyviau dalyvauti aptariant peticijas Peticijų komitete;
29. atkreipia dėmesį į tai, kad ES teisės aktai valstybėse narėse taikomi nepakankamai, kaip matyti iš didelio Komisijai siunčiamų skundų ir Europos Parlamentui teikiamų peticijų skaičiaus; palankiai vertina 2016 m. gruodžio mėn. Komisijos komunikate išreikštą Komisijos ketinimą daugiau naudotis prevencinėmis priemonėmis, pavyzdžiui, rengti posėdžius dėl dokumentų rinkinių ir įgyvendinimo gaires, burti ekspertų grupes, kurti specializuotus tinklus, įskaitant Vidaus rinkos problemų sprendimo tinklą (SOLVIT), ir remti gebėjimų stiprinimą valstybėse narėse siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi ES teisės; ragina Komisiją pasinaudoti SESV 197 straipsnio nuostatomis siekiant įgyvendinti šią atnaujintą vykdymo užtikrinimo politiką visapusiškai bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis ir Europos Sąjungos institucijomis; ragina Komisiją patobulinti peticijų nagrinėjimą laiku teikiant išsamius atsakymus;
30. pažymi, jog dar nėra baigtos tvarkyti 95 pažeidimų bylos, nors Teisingumo Teismas (EU TT) nusprendė, kad valstybės narės nesilaikė savo išsipareigojimų, ir Komisija kreipėsi į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 260 straipsnį tik dėl trijų iš šių bylų; mano, jog labai svarbu užtikrinti, kad būtų visapusiškai ir laiku vykdomi EU TT sprendimai ir prireikus visapusiškai naudojamasi SESV 279 straipsnio nuostatomis siekiant užkirsti kelią bet kokiems bandymams pakenkti ES teisės aktams ir sumažinti EU TT kompetenciją; ragina Komisiją spręsti šią padėtį ir reguliariai pranešti Europos Parlamentui apie šiuo klausimu padarytą pažangą;
31. atkreipia dėmesį į tai, kad visos ES institucijos privalo laikytis ES sutarčių ir ES pagrindinių teisių chartijos⁽¹²⁾;
32. rekomenduoja rengiant bet kokias tarpparlamentines diskusijas dėl demokratijos, teisinės valstybės ir pagrindinių teisių įtraukti pilietinę visuomenę ir skatinti piliečius dalyvauti, pavyzdžiui, teikiant peticijas, kurios perduodamos Parlamentui, ir dalyvaujant Europos piliečių iniciatyvoje;
33. pabrėžia, kad ES institucijų ir valstybių narių sudaryti susitarimo memorandumai nėra laikomi ES aktais pagal SESV 288 straipsnį;
34. pabrėžia didelę veiksmingumo, skaidrumo ir atskaitomybės ES institucijoms rengiant ES teisės aktus ir juos taikant reikšmę; atsižvelgdamas į tai, ypač akcentuoja demokratinės atskaitomybės principą ir Parlamento vaidmenį užtikrinant jo laikymąsi, taip pat ES piliečių teisę į teisingumą ir gerą administravimą, nustatytas ES pagrindinių teisių chartijos 41 ir 47 straipsniuose; pažymi, jog pagal šias teises ir principus reikalaujama, kad piliečiams būtų suteikiama tinkama ir lengva prieiga prie jiems aktualių teisės aktų projektų; primena, kad tos pačios teisės ir principai taip pat turėtų būti nepaprastai svarbūs valstybėms narėms teikiant teisės aktų, kuriais siekiama įgyvendinti ES teisę, projektus;
35. ragina Komisiją, kai įmanoma ir būtina, padidinti ES finansinių išteklių, pavyzdžiui, Europos socialinio fondo, dalį, skirtą valdžios institucijų ir suinteresuotųjų subjektų instituciniams gebėjimams bei veiksmingam viešajam administravimui stiprinti siekiant skatinti socialinę gerovę ir ekonominę plėtrą bei stiprinti naudingų teisės aktų veiksmingumą; ragina Komisiją visapusiškai naudotis SESV 197 straipsniu siekiant stiprinti valstybių narių gebėjimus įgyvendinti ES teisės aktus ir užtikrinti jų vykdymą;
36. ragina Komisiją parengti priemones, skirtas padėti valstybėms narėms pripažinti teisės aktų perkėlimo į nacionalinę teisę problemas, spręsti jas ankstyvame pažeidimo nagrinėjimo procedūrų etape ir padėti joms rasti bendrus sprendimus;

⁽¹²⁾ 2016 m. rugsėjo 20 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimas sujungtose bylose C-8/15 P–C-10/15 P *Ledra Advertising Ltd* (C-8/15 P), *Andreas Eleftheriou* (C-9/15 P), *Eleni Eleftheriou* (C-9/15 P), *Lilia Papachristofi* (C-9/15 P), *Christos Theophilou* (C-10/15 P), *Eleni Theophilou* (C-10/15 P) prieš *Europos Komisiją ir Europos Centrinį Banką* (ECLI:EU:C:2016:701).

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

37. primena, kad teisės aktai, dėl kurių pradedamos daugiausiai atgarsio sukeliančios pažeidimų nagrinėjimo procedūros, yra direktyvos; primena, kad reglamentai turi būti taikomi tiesiogiai ir privalomai visose valstybėse narėse; todėl ragina Komisiją rengiant pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, kai tik įmanoma, svarstyti galimybę rengti reglamentus; mano, kad laikantis šio principo būtų galima sumažinti pernelyg didelio reglamentavimo riziką;

38. primena, kad prejudiciniais sprendimais prisidedama aiškinant, kaip turi būti taikoma Europos Sąjungos teisė; mano, kad taikant šią procedūrą galima vienodai aiškinti ir įgyvendinti ES teisės aktus; todėl ragina Komisiją veiksmingiau stebėti, ar nacionaliniai teismai vykdo pareigą kreiptis dėl prejudicinio sprendimo į ES TT, kaip nurodyta SESV 267 straipsnyje; todėl ragina nacionalinius teismus kreiptis į ES TT, kai tik kyla abejonų, ir taip užkirsti kelią pažeidimo tyrimo procedūroms;

39. ragina Komisiją ypatingą dėmesį skirti savo vykdomai 2016 m. liepos 12 d. Tarybos direktyvos (ES) 2016/1164, kuria nustatomos kovos su mokesčių vengimo praktika, tiesiogiai veikiančia vidaus rinkos veikimą, taisyklės⁽¹³⁾, įgyvendinimo kontrolei ir pradėti būtinas pažeidimo nagrinėjimo procedūras, ypač daug dėmesio skiriant neteisingo ar netinkamo taikymo atvejams;

40. teigiamai vertina Komisijos nuolat dedamas pastangas užtikrinti ES aplinkos apsaugos taisyklių vykdymą, siekiant visoms valstybėms narėms ir ekonominės veiklos vykdytojams užtikrinti vienodas sąlygas ir šalinti ES aplinkosaugos teisės aktų įgyvendinimo ir vykdymo užtikrinimo trūkumus, taip pat prireikęs vykdyti pažeidimo nagrinėjimo procedūras; tačiau pabrėžia žinomus ES aplinkos apsaugos taisyklių, visų pirma Direktyvos dėl atsakomybės už aplinkos apsaugą, veiksmingumo apribojimus; ragina Komisiją atkreipti dėmesį į 2017 m. spalio 26 d. Parlamento rezoliuciją dėl Direktyvos dėl atsakomybės už aplinkos apsaugą įgyvendinimo⁽¹⁴⁾; atkreipia dėmesį, kad kai kuriose valstybėse narėse, teisė į sveiką aplinką nukenčia dėl trūkumų, būdingų ES aplinkosaugos teisės aktų įgyvendinimui ir jų vykdymo užtikrinimui, ypač kai tai susiję su oro ir vandens taršos prevencija, atliekų tvarkymu ir nuotekų valymo infrastruktūra; pabrėžia, kad, visapusiškai įgyvendinus ES aplinkos teisės aktus, ES ekonomika kasmet galėtų sutaupyti 50 mlrd. EUR išlaidų, visų pirma sveikatai, ir tiesioginių išlaidų, susijusių su aplinka;

41. pabrėžia, kad Sąjungos *acquis* taip pat apima ES sudarytus tarptautinius susitarimus; itin susirūpinęs pažymi, kad ES aplinkos apsaugos taisyklės, jei jomis aplinkos apsaugos organizacijoms ir visuomenės atstovams nesuteikiama pakankamai galimybių naudotis teise kreiptis į teismus, gali neatitikti Konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais (Orhuso konvencijos)⁽¹⁵⁾; todėl ragina Komisiją atkreipti dėmesį į Atitikties Orhuso konvencijai komiteto išvadas ir rekomendacijas⁽¹⁶⁾ ir 2017 m. liepos 17 d. Tarybos poziciją⁽¹⁷⁾ ir nagrinėti būdus ir priemones, kaip laikytis Orhuso konvencijos, kad tai būtų suderinama su pagrindiniais Sąjungos teisinės tvarkos principais ir jos teisinės peržiūros sistema;

42. ragina Komisiją ypatingą dėmesį skirti patvirtintų priemonių prieglobsčio ir migracijos srityje įgyvendinimui, siekiant užtikrinti, kad jos atitiktų ES pagrindinių teisių chartijoje įtvirtintus principus, bendradarbiauti su valstybėmis narėmis siekiant nugalėti visus sunkumus, su kuriais jos gali susidurti šias priemones įgyvendindamos, ir prireikęs inicijuoti pažeidimo tyrimo procedūras; su susirūpinimu pažymi, kad tam tikros valstybės narės nevykdo su prieglobsčiu ir migracija susijusių pareigų, ypač susijusių su prieglobsčio prašytojų ir imigrantų perkėlimu; pabrėžia, kad reiktų spręsti kai kurių valstybių narių solidarumo stokos prieglobsčio ir migracijos srityje problemą, kad visos valstybės narės vykdytų savo pareigas; ragina valstybes nares kovoti su stiprėjančia prekyba žmonėmis išnaudojimo darbe ir seksualinio išnaudojimo tikslais;

43. ragina Komisiją veiksmingai reaguoti į kintančią migracijos ir saugumo padėtį, taip pat veiksmingai vykdyti Europos migracijos darbotvarkę ir susijusius įgyvendinimo paketus; prašo valstybių narių teisingai įgyvendinti Gražinimo direktyvą (2008/115/EB)⁽¹⁸⁾ ir reguliariai informuoti apie Europos migracijos darbotvarkės įgyvendinimą;

⁽¹³⁾ OLL 193, 2016 7 19, p. 1.

⁽¹⁴⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0414.

⁽¹⁵⁾ OLL 124, 2005 5 17, p. 4.

⁽¹⁶⁾ ACCC/C/2008/32 (ES), II dalis, priimta 2017 m. kovo 17 d.

⁽¹⁷⁾ OLL 186, 2017 7 19, p. 15.

⁽¹⁸⁾ OLL 348, 2008 12 24, p. 98.

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

44. ragina Komisiją patikrinti, ar nenumatytos apimties darbo sutartys atitinka ES užimtumo teisės aktus, įskaitant Direktyvą dėl darbo ne visą darbo dieną, nes 2016 m. buvo gauta daug peticijų, susijusių su mažų garantijų darbu;

45. teigiamai vertina tai, kad ataskaitoje pripažįstamas Parlamento vaidmuo, kurį užduodamas parlamentinius klausimus ir nagrinėdamas peticijas jis atlieka atkreipiant Komisijos dėmesį į ES teisės taikymo trūkumus valstybėse narėse; pažymi, kad nacionalinių parlamentų vykdoma atidesnė atitinkamų savo vyriausybių kontrolė pastarosioms dalyvaujant teisėkūros procese skatintų veiksmingesnį ES teisės taikymą, kaip numatyta Sutartyse;

46. reiškia susirūpinimą dėl nesutampančio daugelio direktyvų vertimo raštu į ES oficialiąsias kalbas, nes tikėtina, kad dėl nevienodų kalbų versijų atitinkamai tekstai bus aiškinami ir į valstybių narių nacionalinę teisę perkeliama skirtingai; apgailestauja, kad toks skirtingas direktyvų perkėlimas į nacionalinę teisę ir teisinis aiškinimas greičiausiai atskleidžiamas ne sistemingai, o tik išaiškinus ES TT sprendimu;

47. primena, kad nacionaliniai parlamentai atlieka esminį vaidmenį tiek vykdydami ES teisės aktų projektų kontrolę parengiamuoju teisėkūros etapu, tiek tikrindami, ar valstybės narės teisingai įgyvendina jau priimtus ES teisės aktus; ragina nacionalinius parlamentus aktyviai atlikti šį vaidmenį;

48. mano, kad atsižvelgiant į Komisijos pastangas rengti geresnius ir veiksmingesnius ES teisės aktus, visuomet turėtų būti atsižvelgiama į subsidiarumo ir proporcingumo principus;

49. pakartoja savo raginimą reikiamuose generaliniuose direktoratuose (IPOL GD, EXPO GD ir EPRS GD) sukurti savarankišką pagrindinių ES teisės aktų, kuriuos bendru sprendimu ir pagal įprastą teisėkūros procedūrą priima Parlamentas, *ex post* poveikio vertinimo sistemą;

50. ragina Komisiją ypatingą dėmesį skirti savo vykdomai ES teisės aktų, kuriais nustatomos kovos su korupcijos praktika, tiesiogiai veikiančia vidaus rinkos veikimą, taisyklės, įgyvendinimo kontrolei ir imtis reikiamų priemonių siekiant kovoti su šiais reiškiniais;

51. primena valstybėms narėms ir ES institucijoms, kad tinkamo teisės aktų taikymo laiku užtikrinimas valstybėse narėse tebėra ES prioritetas; pabrėžia, jog svarbu laikytis kompetencijos suteikimo, subsidiarumo ir proporcingumo principų vadovaujantis ES sutarties 5 straipsniu ir užtikrinti lygybę prieš įstatymą siekiant geriau stebėti, kaip taikoma ES teisė; primena, kad svarbu skatinti informavimą apie galiojančių direktyvų nuostatas, susijusias su įvairiais moterų ir vyrų lygybės principo ir praktinio jo įgyvendinimo aspektais;

52. ragina ES institucijas visais atvejais laikytis savo pareigos gerbti ES pirminę teisę apibrėžiant ES antrinės ir privalomos teisinės galios neturinčių teisės aktų nuostatas, rengiant politiką ir pasirašant susitarimus ar sutartis su ne ES institucijomis, visais būdais remti valstybių narių pastangas perkelti visų sričių ES teisės aktus į nacionalinę teisę ir gerbti Sąjungos vertybes ir principus, ypač atsižvelgiant į pastarojo meto įvykius valstybėse narėse;

53. pritaria Komisijos nuomonei, kad pavieniai skundo pateikėjai atlieka labai svarbų vaidmenį nustatant didesnes ES teisės aktų, turinčių poveikio piliečių ir įmonių interesams, vykdymo užtikrinimo ir taikymo problemas;

54. pabrėžia, jog dėl to, kad Sąjungoje trūksta nuoseklaus ir visapusiško susistemintų gero administravimo taisyklių rinkinio, piliečiams ir įmonėms sunku lengvai ir visiškai suprasti savo teises pagal Sąjungos teisės aktus; todėl pabrėžia, kad susistemintus gero administravimo taisykles reglamente, kuriame nustatomi įvairūs administracinės procedūros aspektai, įskaitant pranešimus, privalomo laiko apribojimus, teisę būti išklausytam ir kiekvieno asmens teisę susipažinti su savo byla, būtų stiprinamos piliečių teisės ir didinamas skaidrumas; mano, kad aiškinant galiojančias taisykles šiuo reglamentu būtų užtikrinama daugiau prieinamumo, aiškumo ir suderinamumo, o tai būtų naudinga piliečiams, įmonėms, administracinės valdžios institucijoms ir jų pareigūnams;

55. primena, kad savo 2013 m. sausio 15 d. ir 2016 m. birželio 9 d. rezoliucijose Parlamentas ragino priimti reglamentą dėl atviro, veiksmingo ir nepriklausomo Europos Sąjungos administravimo pagal SESV 298 straipsnį, ir pažymi, kad Komisijos pasiūlyme į šį prašymą nebuvo atsižvelgta; todėl dar kartą ragina Komisiją pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl Europos Sąjungos administracinio proceso teisės, atsižvelgiant į Parlamento šioje srityje jau atliktus veiksmus;

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

56. pabrėžia, kad netinkamas aplinkos klausimų integravimas į kitų sričių politiką yra viena iš esminių prasto aplinkos teisės aktų ir politikos įgyvendinimo priežasčių;
57. pabrėžia, kad būtina išsaugoti aukšto lygio aplinkos apsaugą bei sveikatos ir maisto saugą;
58. pabrėžia, kad veiksmingas ES taisyklių taikymas sveikatos, maisto saugos ir aplinkos srityje svarbus visiems ES piliečiams, nes turi įtakos jų kasdieniam gyvenimui ir yra visuotinės svarbos klausimas;
59. ragina Komisiją atidžiai stebėti su aplinka susijusių pažeidimų atvejus, kurie yra tarpvalstybinio pobūdžio, ypač susijusius su teisės aktais dėl švaraus oro, įskaitant teisingą ES teisės perkėlimą į nacionalinę teisę ir taikymą būsimosiose valstybėse narėse; be to, ragina Komisiją tinkamai, skaidriai ir laiku informuoti skundų pateikėjus apie argumentus, kuriuos atsakydamas į jų skundus pateikia atitinkamos valstybės;
60. pažymi, kad su aplinka susijusių pažeidimų nagrinėjimo procedūrų skaičius 2016 m. sumažėjo, palyginti su 2015 m., tačiau reiškia susirūpinimą dėl to, kad padidėjo procedūrų sveikatos ir maisto saugos srityje skaičius, ir ragina Komisiją atkreipti ypatingą dėmesį į šį klausimą;
61. pabrėžia, kad moterų ir vyrų lygybė – kertinis ES principas, kuris turi būti integruojamas į visų sričių politiką;
62. pabrėžia, kad pamatinį vaidmenį bet kurio pobūdžio demokratinio valdymo teisėtumo požiūriu atlieka teisinė valstybė; pabrėžia, kad tai yra Sąjungos teisinės tvarkos kertinis akmuo ir iš esmės atitinka Sąjungos, kuri grindžiama teisinės valstybės principu, sampratą;
63. primena, kad lygybės principas vienodo užmokesčio už vienodą darbą atžvilgiu pagal Europos sutartis puoselėjamas nuo 1957 m. (SESV 157 straipsnis), ir pabrėžia, kad, remiantis SESV 153 straipsniu, ES gali imtis veiksmų platesnėje lygių galimybių ir vienodo požiūrio srityje sprendžiant užimtumo ir profesinės veiklos klausimus;
64. su džiaugsmu atkreipia dėmesį į tai, kad platus vienodo užmokesčio už vienodą darbą sampratos aiškinimas, suformuluotas ES TT sprendimuose ir išsamioje Teismo praktikoje, susijusioje su atitinkamu straipsniu, neabejotinai išplėtė kovos su tiesiogine ir netiesiogine diskriminacija dėl lyties sprendžiant darbo užmokesčio bei vyrų ir moterų darbo užmokesčio skirtumo mažinimo klausimus galimybių ribas, tačiau pabrėžia, jog vis dar turi būti padaryta daugiau siekiant panaikinti išgalėjusį vyrų ir moterų darbo užmokesčio skirtumą ES;
65. yra labai nuliūdęs, jog vien to, kad buvo nustatyti teisiniai principai, kuriais nelygybė vyrų ir moterų darbo užmokesčio srityje buvo paskelbta neteisėta, nepakako išgalėjusiam vyrų ir moterų darbo užmokesčio skirtumui panaikinti; pabrėžia, jog pagal naujos redakcijos direktyvą 2006/54/EB valstybės narės turi užtikrinti, kad visos kolektyvinių sutarčių nuostatos, darbo užmokesčio skalės, darbo užmokesčio susitarimai ir individualios darbo sutartys, prieštaraujancios vienodo darbo užmokesčio principui, būtų arba galėtų būti skelbiamos negaliojančiomis arba kad jos galėtų būti iš dalies pakeistos;
66. pabrėžia, kad tiek valstybės narės, tiek Komisija dėmesį turėtų skirti ES teisės – ypač nuostatų dėl lygybės darbo užmokesčio srityje – įgyvendinimui; pakartoja, kad svarbu vyrų ir moterų lygybės principą integruoti į daugelį ES direktyvų, ir mano, kad alternatyvios priemonės yra naudinga priemonė tinkamam ES teisės įgyvendinimui; primena, kad svarbu skatinti informavimą apie galiojančių direktyvų nuostatas, susijusias su įvairiais moterų ir vyrų lygybės principo ir praktinio jo įgyvendinimo aspektais; pabrėžia, kad kolektyvinės derybos gali sudaryti galimybę toliau taikyti ES teisės aktus dėl vienodo užmokesčio už vienodą vyrų ir moterų darbą, dėl vaiko priežiūros atostogų, darbo sąlygų ir darbo trukmės, taip pat dėl savaitinės bendros poilsio dienos, siekiant užtikrinti vyrų ir moterų darbo ir asmeninio gyvenimo pusiausvyrą ir pagerinti jų padėtį darbo rinkoje;
67. primena savo 2013 m. sausio 15 d. rezoliuciją, kurioje buvo raginama priimti ES reglamentą dėl Europos Sąjungos administracinio proceso teisės vadovaujantis SESV 298 straipsniu; su nusivylimu pažymi, kad Komisija neatsižvelgė į Parlamento raginimą pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl administracinio proceso teisės.

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

68. pripažįsta, jog svarbu rinkti duomenis, jei įmanoma, suskirstant juos pagal lytį, kad būtų galima įvertinti pažangą, daromą remiant moterų teises;
69. apgailestauja dėl Komisijos požiūrio į gyvūnų gerovę trūkumų, ir kad ji nekreipia dėmesio į didelius neatitikimus, apie kuriuos pranešė daug piliečių, pasinaudojusių teise teikti peticijas; dar kartą ragina ES lygmeniu pradėti įgyvendinti naują strategiją, kuria būtų siekiama pašalinti visas esamas spragas ir užtikrinti visapusišką ir veiksmingą gyvūnų gerovės apsaugą taikant aiškia ir išsamią teisinę sistemą, kuri visapusiškai atitiktų SESV 13 straipsnyje nustatytus reikalavimus;
70. ragina Komisiją atidžiai išnagrinėti peticijas, susijusias su to paties prekių ženklo maisto produktų kokybės skirtumais skirtingose valstybėse narėse; ragina Komisiją užkirsti kelią nesąžiningai praktikai ir užtikrinti, kad su visais vartotojais būtų elgiamasi vienodai;
71. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.
-

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

REKOMENDACIJOS

P8_TA(2018)0256

Derybos dėl ES ir Čilės asociacijos susitarimo atnaujinimo

2018 m. birželio 13 d. Europos Parlamento rekomendacija Tarybai, Komisijai ir Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgalotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai dėl derybų dėl ES ir Čilės asociacijos susitarimo atnaujinimo (2018/2018(INI))

(2020/C 28/14)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties (ES sutartis) 2 ir 3 straipsnius bei V antraštinę dalį, ypač 21 ir 36 straipsnius, ir į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) penktąją dalį,
 - atsižvelgdamas į SESV 218 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į esamą Čilės Respublikos ir Europos Sąjungos asociacijos susitarimą,
 - atsižvelgdamas į tai, kad 2017 m. lapkričio 16 d. pradėtos Europos Sąjungos ir Čilės derybos dėl asociacijos susitarimo atnaujinimo,
 - atsižvelgdamas į tai, kad 2017 m. lapkričio 13 d. Taryba priėmė derybinius nurodymus dėl susitarimo,
 - atsižvelgdamas į 2018 m. sausio 22 d. ES ir Čilės jungtinio parlamentinio komiteto 25-ojo posėdžio bendrą deklaraciją,
 - atsižvelgdamas į savo 2017 m. rugsėjo 14 d. rekomendaciją Tarybai, Komisijai ir Europos išorės veikslių tarnybai dėl derybų dėl ES ir Čilės asociacijos susitarimo prekybos ramsčio modernizavimo ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2017 m. rugsėjo 13 d. rezoliuciją dėl ES politinių santykių su Lotynų Amerika ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2015 m. gegužės 11 d. ES ir CELAC pilietinės visuomenės forumo deklaraciją „Europos, Lotynų Amerikos ir Karibų valstybių tautų lygybė, teisės ir demokratinis dalyvavimas“,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 108 straipsnio 4 dalį ir 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą (A8-0158/2018),
- A. kadangi Čilė ir ES vienija bendros vertybės bei glaudūs kultūriniai, ekonominiai ir politiniai saitai;
- B. kadangi Čilė ir ES yra artimos partnerės įveikiant tokius regioninius ir pasaulinius iššūkius kaip klimato kaita, tarptautinis saugumas, darnus vystymasis ir pasaulinis valdymas;
- C. kadangi Čilė tvirtai gina demokratiją ir žmogaus teises, laisvą ir atvirą prekybą bei daugiašališkumą; kadangi ji taip pat yra itin svarbi Ramiojo vandenyno aljanso, Amerikos valstybių organizacijos (AVO) ir Pietų Amerikos tautų sąjungos (UNASUR) narė, taip pat dideles pajamas gaunanti šalis ir EBPO narė;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0354.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0345.

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

- D. kadangi Čilė užima svarbią vietą sprendžiant regiono reikalus, pavyzdžiui, ji yra garanto šalis Kolumbijos taikos procese ir Santo Domingo derybose tarp Venesuelos vyriausybės ir opozicijos; kadangi Čilė pasitraukė iš Venesuelos derybų, nes nebuvo įvykdytos būtinausios sąlygos siekiant demokratinių prezidento rinkimų ir institucinio normalizavimo;
- E. kadangi nuo 2014 m. sausio mėn. galioja Europos Sąjungos ir Čilės susitarimas, kuriuo nustatomos Čilės dalyvavimo ES krizių valdymo operacijose bendrosios sąlygos; kadangi Čilė dalyvauja Europos Sąjungos karinėje operacijoje Bosnijoje ir Hercegovinoje (EUFOR ALTHEA) bei įvairiose JT taikos palaikymo operacijose, parodydama savo išsipareigojimą užtikrinti taiką pasaulyje ir saugumą;
- F. kadangi neseniai įvykę parlamento ir prezidento rinkimai dar kartą parodė, kad Čilės demokratija yra stabili ir brandi; kadangi stiprus ekonomikos augimas buvo naudingas Čilei ir pastaraisiais dešimtmečiais ji buvo viena iš sparčiausiai besivystančios ekonomikos Pietų Amerikos šalių; kadangi šalyje vis dar vykdomos reformos;
- G. kadangi tai, jog pastaruoju metu dekriminalizuotas abortas, atliekamas tam tikromis aplinkybėmis, rodo, kad Čilės visuomenėje daugėja atvirumo moterų ir mergaičių įgalėjimo atžvilgiu;
- H. kadangi 2016 m. žmogaus socialinės raidos indekse Čilė pateko į labai aukšto žmogaus socialinės raidos lygio kategoriją ir pirmąją tarp Lotynų Amerikos šalių, o pasaulyje užima 38 vietą, t. y. aukštesnę vietą nei septynios ES valstybės narės;
- I. kadangi esamas asociacijos susitarimas padeda gilinti ES ir Čilės politinius santykius ir iš esmės padidinti prekybos ir investicijų srautus; kadangi tolesnė pagarba teisinės valstybės principams ir tvirtai teisei ir politinei sistemai suteikia Čilei ir ES galimybę naudotis verslo laisve ir skatina tinkamą investicinę aplinką, kuri apima teisinio tikrumo principo apsaugos priemones;
- J. kadangi pastaraisiais metais ES ir Čilė sudarė platesnio užmojo ir išsamesnius susitarimus su kitais partneriais; kadangi dėl to ES ir Čilės asociacijos susitarimo atnaujinimas turi potencialo gerokai pagilinti esamus santykius, įskaitant santykius užsienio reikalų ir saugumo srityse;
- K. kadangi būsimame ES ir Čilės asociacijos susitarime turi būti visapusiškai atspindėtas Darnaus vystymosi darbotvarkės iki 2030 m. keičiamasis pobūdis ir tarptautinio vystomojo bendradarbiavimo vaidmuo siekiant darnaus vystymosi tikslų (DVT);
- L. kadangi atnaujintu asociacijos susitarimu ir susitarimais su Meksika ir MERCOSUR, dėl kurių šiuo metu (iš naujo) deramasi, būtų sustiprintas ES, kaip pagrindinės Lotynų Amerikos sąjungininkės, vaidmuo laikotarpiu, kai kitos veikėjos, pavyzdžiui, Kinija ir Rusija, vis labiau stengiasi tapti įtakingomis šiame regione;
- M. kadangi ES ir Čilės jungtinis parlamentinis komitetas ne kartą yra pareiškęs, kad palaiko asociacijos susitarimo atnaujinimą, pastarąjį kartą – 2018 m. sausio 22 d. vykusiam 25-ajame posėdyje priimtoje bendroje deklaracijoje;

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

1. rekomenduoja Tarybai, Komisijai ir Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai:

Bendrieji principai

- a) gerokai sustiprinti Čilės ir ES – šių dviejų vienminčių partnerių – bendradarbiavimą naujo netikrumo tarptautinių santykių srityje sąlygomis, remiantis mūsų bendromis vertybėmis ir demokratijos principais, kovojant su klimato kaita ir užtikrinant lyčių lygybę, remiantis teisinės valstybės ir gero valdymo principais, pagarba žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms;
- b) užtikrinti, kad atnaujintas susitarimas su Čile būtų plataus užmojo, visapusiškas ir subalansuotas bei duotų apčiuopiamos naudos abiejų šalių piliečiams, verslui ir ekonomikai; užtikrinti, kad tarp pažangiausių susitarimų, kuriuos ES yra sudariusi su trečiosiomis šalimis, jis būtų pavyzdinis;
- c) stiprinti ES ir Čilės bendradarbiavimo žmogaus teisių aspektą, atsižvelgiant į 2016–2020 m. ES ir Čilės žmogaus teisių strategiją; įtraukti bendrą įsipareigojimą saugoti ir skatinti žmogaus teises, pagrindines laisves, lyčių lygybę ir mažumą, tokių kaip LGBTI bendruomenė ir čiabuviai, teises, taikant įgyvendinamus stebėsenos, reguliarių ataskaitų teikimo ir ginčų sprendimo mechanizmus; raginti Čilę rasti klausimų, kylančių santykiuose su mapučių tautybės čiabuviais ir kitais čiabuviais, sprendimą, toliau taikyti nuostatas dėl žmogaus teisių įtraukimo į visus būsimus asociacijos susitarimus praktiškai; toliau vykdyti reguliarių ES ir Čilės dialogą žmogaus teisių klausimais, siekiant stiprinti institucinę sistemą ir viešąją politiką, kad būtų propaguojamos žmogaus teisės, be kita ko, daugiašalio bendradarbiavimo būdu;
- d) skatinti Čilę užtikrinti tinkamą teisinį procesą ir teisingą bylos nagrinėjimą visapusiškai laikantis tarptautinių standartų;
- e) siekti skatinti darnų socialinį ir ekonominį vystymąsi, kovoti su skurdu ir mažinti nelygybės mastą, atsižvelgiant į Čilės įsipareigojimą siekti DVT pagal Darbotvarkę iki 2030 m.;
- f) remti Čilę gerinant švietimo standartus ir programas ir užtikrinant, kad mažiausias pajamas gaunantys žmonės galėtų visapusiškai pasinaudoti aukštuoju mokslu; sustiprinti universitetų ir darbo rinkos ryšį ir panaikinti įgūdžių pasiūlos ir paklauskos neatitiktį bei skatinti jaunimo užimtumą;
- g) raginti apsaugoti socialines ir aplinkos teises ir užtikrinti veiksmingą Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) konvencijų įgyvendinimą, taip pat priverčiamojo ir vaikų darbo panaikinimą;

Daugiašališkumas bei regioninis ir tarptautinis bendradarbiavimas

- h) stiprinti dialogą ir bendradarbiavimą regioninių ir pasaulinių iššūkių, tokių kaip organizuotas nusikalstamumas, prekyba narkotikais, didėjanti nelygybė, migracija, terorizmas ir klimato kaita, įskaitant Darbotvarkės iki 2030 m. įgyvendinimą, srityje; remti ES ir Čilės bendradarbiavimą migracijos valdymo srityje ir sukurti readmisijos mechanizmus, be kita ko, skirtus asmenims be pilietybės ir trečiųjų šalių piliečiams;
- i) priminti, kokia svarbi daugiašalė darbotvarkė ir kad visomis dvišalėmis derybomis neturi būti kenkiama daugiašalės pažangos siekiui;
- j) prisidėti stiprinant daugiašališkumą ir tarptautinį bendradarbiavimą, siekiant skatinti tarptautinį saugumą ir efektyviai kovoti su pasauliniais iššūkiais; stiprinti pozicijų, kurių abi šalys laikosi tarptautinėse organizacijose ir forumuose, koordinavimą;
- k) skatinti Čilę toliau remti regioninės integracijos ir bendradarbiavimo schemas, ypač Ramiojo vandenyno aljansą, atsižvelgiant į teigiamus jo kaip tikro ir aktyvaus ekonominės integracijos tarp regiono narių veiksmo rezultatus, taip pat remti UNASUR ir Lotynų Amerikos ir Karibų valstybių bendriją (CELAC); išnagrinėti galimybę ES įgyti stebėtojos statusą Ramiojo vandenyno aljanse;

Politinis dialogas ir bendradarbiavimas

- l) užtikrinti prasmingą reguliarių dialogą visais aktualiais klausimais, remiantis esamais formatais ir išplečiant juos; pasinaudojant partnerystės priemone sutelkti turimus išteklius, kad būtų pasiekti strateginiai tikslai;
- m) užtikrinti glaudų bendradarbiavimą saugumo ir gynybos srityje, ypatingą dėmesį skiriant konfliktų prevencijai, krizių valdymui, jūrų saugumui, nusiginklavimui ir ginklų neplatitimui; leisti Čilei aktyviau dalyvauti ES bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) misijose ir operacijose;

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

- n) sudaryti sąlygas didesniai bendradarbiavimui kovojant su terorizmu, organizuotu nusikalstamumu ir kibernetiniais nusikaltimais ir užkertant kelią radikalizacijai ir tarpvalstybiniam nusikalstamumui, nepakenkiant pilietinėms laisvėms ir pagrindinėms teisėms; imtis veiksmų atsižvelgiant į pasaulinę kovą su terorizmu numatant daugiau pasaulinio ir regioninio bendradarbiavimo mechanizmų, priemonių ir organų, laikantis tarptautinės teisės ir Jungtinių Tautų Chartijos principų;
- o) gerinti bendradarbiavimą kovojant su korupcija, pinigų plovimu ir mokesčių slėpimu; įtraukti nuostatas dėl gero valdymo mokesčių srityje bei skaidrumo standartų, kuriomis patvirtinamas susitarimo šalių įsipareigojimas įgyvendinti tarptautinius standartus kovojant su mokesčių vengimu ir mokesčių slėpimu;
- p) priminti, kad korupcija kenkia žmogaus teisėms, lygybei, socialiniam teisingumui, prekybai ir sąžiningai konkurencijai, taigi yra kliūtis ekonomikos augimui; įtraukti konkrečius skirsnius, kuriuose būtų apibrėžti aiškūs ir tvirti įsipareigojimai bei priemonės siekiant kovoti su visų formų korupcija ir įgyvendinti tarptautinius standartus bei daugiašales kovos su korupcija konvencijas;
- q) palengvinti judumą tarp ES ir Čilės; skatinti jaunimo ir studentų mainus, stipendijų programas ir mokymo kursus – taip pat ir pagal programą „Erasmus+“; toliau dėti pastangas siekiant visiško akademinį kvalifikacijų tarpusavio pripažinimo ir aukštojo mokslo modernizavimo, prieinamumo ir tarptautinimo;
- r) skatinti mokslinių ir technologinių žinių perdavimą ir intensyviai bendradarbiavimą mokslinių tyrimų ir bendradarbiavimo srityje, visapusiškai pasinaudojant esamomis programomis, pavyzdžiui, programa „Horizontas 2020“;
- s) skatinti ir stiprinti ryšius tarptautinio bendradarbiavimo srityje, remiantis 2015 m. pasirašytu susitarimo memorandumu dėl tarptautinio bendradarbiavimo; sukurti novatoriškus mechanizmus, kuriais būtų išplėstas ir sustiprintas trišalis ir regioninis bendradarbiavimas su trečiosiomis šalimis Lotynų Amerikoje ir už jos ribų, įgyvendinant tokias programas kaip „EUROsocial+“, „Euroclima+“ ir bendradarbiavimo kovos su narkotikais politikos srityje programos, pvz., COPOLAD;
- t) parengti metodiką, kurią taikant būtų parodytas atnaujinto susitarimo poveikis vyrams ir moterims, ir jos rezultatus panaudoti rengiant politiką, kuria siekiama užtikrinti lyčių pusiausvyrą;
- u) dar kartą patvirtinti bendrą įsipareigojimą įgyvendinti Paryžiaus klimato susitarimą ir Darbotvarkę iki 2030 m. ir užtikrinti tvirtą ES ir Čilės bendradarbiavimą aplinkos apsaugos ir kovos su klimato kaita srityse; stiprinti partnerystę dėl techninio ir politinio bendradarbiavimo pagrindinėse aplinkosaugos srityse, įskaitant tarptautinio transporto išmetamą CO₂ kiekį, biologinės įvairovės išsaugojimą ir tvarią gamybą bei vartojimą; skatinti tvirtesnę bendradarbiavimą žiedinės ekonomikos srityje, siekiant didinti efektyvų išteklių naudojimą, tvarų gamtos išteklių naudojimą, ekologines inovacijas ir gerinti vandentvarką; didinti paramą projektams, kuriais švelninamas klimato kaitos poveikis;
- v) stiprinti bendradarbiavimą mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros srityje ir dėl ES „Copernicus“ programos palydovinės Žemės stebėjimo sistemos duomenų panaudojimo aplinkosaugos tikslais;
- w) puoselėti bendradarbiavimą kultūros srityje ir remti išeiviją tiek Čilėje, tiek ES, siekiant skatinti užsienio investicijas Europos Sąjungoje ir Čilėje;
- x) dar kartą patvirtinti, kad galimybė naudotis vandens ištekliais – tai žmogaus teisė;

Institucinės nuostatos

- y) užtikrinti, kad asociacijos susitarimas būtų pagrįstas stipriu parlamentiniu dalyvavimu, sustiprinant dabartines nuostatas ir bendradarbiavimo mechanizmus, kad būtų galima labiau prisidėti prie susitarimo įgyvendinimo ir šio įgyvendinimo priežiūros, visų pirma pasitelkiant esamą tarpparlamentinį jungtinio parlamentinio komiteto formatą; suteikti galimybę jungtiniam parlamentiniam komitetui prašyti susijusios informacijos apie asociacijos susitarimo įgyvendinimą;

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

- z) užtikrinti tinkamą pilietinės visuomenės dalyvavimą tiek derybų, tiek asociacijos susitarimo įgyvendinimo etapais, įskaitant jungtinį konsultacinį komitetą (tačiau juo neapsiribojant); pabrėžia, kad abiejuose regionuose reikia sukurti oficialiai įtvirtintą politinio pilietinės visuomenės organizacijų dialogo mechanizmą;
 - aa) nedelsiant visapusiškai informuoti Parlamentą visais derybų etapais, vadovaujantis SESV 218 straipsnio 10 dalimi; tai, be kita ko, reikštų, kad Parlamentui turėtų būti pateikiami kiekvieno derybų etapo dokumentai ir protokolai; šiuo atžvilgiu palankiai vertina 2018 m. sausio 22 d. Tarybos sprendimą paskelbti 2017 m. lapkričio mėn. Komisijai ir Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei suteiktus derybų įgaliojimus;
 - ab) traktuoti pastarąjį derybinių nurodymų paskelbimą kaip svarbų precedentą ir įsipareigoti ateityje skelbti visus tarptautinių susitarimų derybinius nurodymus;
 - ac) paspartinti derybas dėl asociacijos susitarimo, kad Parlamentas galėtų jį ratifikuoti iki dabartinės Europos Parlamento kadencijos pabaigos;
 - ad) visais lygmenimis užtikrinti, kad būtų laikomasi ilgalaikės praktikos laikinai netaikyti naujojo susitarimo, kol negautas Parlamento pritarimas;
2. paveda Pirmininkui perduoti šią rekomendaciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Čilės Respublikos prezidentui, vyriausybei ir parlamentui.
-

2018 m. birželio 12 d., antradienis

III

(Parengiamieji aktai)

EUROPOS PARLAMENTAS

P8_TA(2018)0244

Tarpuskaitos prievolė, ataskaitų teikimo reikalavimai, ne biržos išvestinių finansinių priemonių rizikos mažinimo būdai ir sandorių duomenų saugyklų registracija *I**

2018 m. birželio 12 d. priimti Europos Parlamento pakeitimai dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamos Reglamento (ES) Nr. 648/2012 nuostatos, susijusios su tarpuskaitos prievole, tarpuskaitos prievolės taikymo sustabdymu, ataskaitų teikimo reikalavimais, ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka, rizikos mažinimo būdais, sandorių duomenų saugyklų registracija ir priežiūra bei sandorių duomenų saugyklų reikalavimais (COM(2017)0208 – C8-0147/2017 – 2017/0090(COD))⁽¹⁾

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2020/C 28/15)

Pakeitimas 1

EUROPOS PARLAMENTO PAKEITIMAI (*)

Komisijos pasiūlymas

⁽¹⁾ Klausimas buvo grąžintas nagrinėti atsakingam komitetui, kad būtų vedamos tarpinstitucinės derybos pagal Darbo tvarkos taisyklių 59 straipsnio 4 dalies ketvirtą pastraipą (A8-0181/2018).

(*) Pakeitimai: naujas arba pakeistas tekstas žymimas pusjuodžiu kursyvu, o išbrauktas tekstas nurodomas simboliu ■ .

2018 m. birželio 12 d., antradienis

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

kuriuo iš dalies keičiamos Reglamento (ES) Nr. 648/2012 nuostatos, susijusios su tarpuskaitos prievole, tarpuskaitos prievolės taikymo sustabdymu, ataskaitų teikimo reikalavimais, ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka, rizikos mažinimo būdais, sandorių duomenų saugyklų registracija ir priežiūra bei reikalavimais sandorių duomenų saugykloms

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydamisi įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ⁽⁴⁾ paskelbtas Europos Sąjungos (ES) Oficialiajame leidinyje 2012 m. liepos 27 d., o įsigaliojo 2012 m. rugpjūčio 16 d. Jo reikalavimais, t. y. kad standartizuotų ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių tarpuskaitą atliktų pagrindinė sandorio šalis; garantinės įmokos reikalavimais; ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims, kurių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka, taikomais operacinės rizikos mažinimo reikalavimais; išvestinių finansinių priemonių sutartims taikomomis prievolėmis teikti ataskaitas; pagrindinėms sandorio šalims (PŠ) taikomais reikalavimais ir sandorių duomenų saugykloms taikomais reikalavimais prisidedama prie sisteminės rizikos mažinimo, didinant ne biržos išvestinių finansinių priemonių rinkos skaidrumą ir mažinant sandorio šalies kredito riziką ir su ne biržos išvestinėmis finansinėmis priemonėmis susijusią operacinę riziką;
- (2) tam tikrų sričių, kurias apima Reglamentas (ES) Nr. 648/2012, supaprastinimas ir proporcingesnis požiūris į tas sritis atitinka Komisijos reglamentavimo kokybės ir rezultatų programą (REFIT), kurioje pabrėžiamas sąnaudų mažinimo ir supaprastinimo poreikis, kad Sąjungos politikos tikslų būtų galima pasiekti efektyviausiu būdu, ir kuria pirmiausia siekiama sumažinti reguliavimo ir administracinę našlą, **nedarant poveikio bendram tikslui išsaugoti finansų stabilumą ir sumažinti sisteminę riziką**;
- (3) efektyvios ir atsparios duomenų po sandorio sudarymo sistemos ir užtikrinimo priemonių rinkos yra esminiai tinkamai veikiančios kapitalo rinkų sąjungos elementai. Jie prisideda prie pastangų remti investicijas, ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą pagal politinius Komisijos prioritetus;

⁽¹⁾ OL C [...], [...], p. [...].

⁽²⁾ OL C [...], [...], p. [...].

⁽³⁾ ... m. ... d. Europos Parlamento pozicija (OL ...) ir ... m. ... d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (OL L 201, 2012 7 27, p. 1).

2018 m. birželio 12 d., antradienis

- (4) 2015 ir 2016 m. Komisija surengė dvi viešas konsultacijas dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 648/2012 taikymo. Komisijai informacijos apie to reglamento taikymą taip pat pateikė Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija (ESMA), Europos sisteminės rizikos valdyba (ESRV) ir Europos centrinių bankų sistema (ECBS). Iš tų viešų konsultacijų paaiškėjo, kad suinteresuotosios šalys pritaria Reglamento (ES) Nr. 648/2012 tikslams ir kad to reglamento nebūtina iš esmės peržiūrėti. 2016 m. lapkričio 23 d. Komisija priėmė peržiūros ataskaitą pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 85 straipsnio 1 dalį. Nors dar ne visos Reglamento (ES) Nr. 648/2012 nuostatos iki galo įgyvendintos ir todėl dar negalima visapusiškai įvertinti to reglamento, ataskaitoje nurodytos sritys, kuriose reikia imtis tikslinių veiksmų, siekiant užtikrinti, kad Reglamento (ES) Nr. 648/2012 tikslų būtų siekiama proporcingiau, efektyviau ir rezultatyviau;
- (5) Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 turėtų būti taikomas visoms finansų sandorio šalims, kurios gali kelti didelę sistemine riziką finansų sistemai. Todėl reikėtų iš dalies pakeisti finansų sandorio šalių apibrėžtį;
- (6) **tam tikrų** finansų sandorio **šalių** veiklos, vykdomos ne biržos išvestinių finansinių priemonių rinkose, apimtis per maža, kad keltų didelę sistemine riziką finansų sistemai, ir per maža, kad pagrindinės sandorio šalies atliekama tarpuskaita būtų ekonomiškai perspektyvi. **Tos sandorio šalys, paprastai vadinamos mažosiomis finansų sandorio šalimis**, turėtų būti atleistos nuo tarpuskaitos prievolės, tačiau joms tebegaliojant reikalavimas keistis įkaitu, siekiant sumažinti sistemine riziką. Tačiau **mažajai** finansų sandorio šaliai viršijus bent vienos klasės ne biržos išvestinės finansinės priemonės tarpuskaitos ribą, tarpuskaitos prievolė turėtų būti pradeda taikyti visų klasių ne biržos išvestinėms finansinėms priemonėms, atsižvelgiant į finansų sandorio šalių tarpusavio sąsajas ir galimą sistemine riziką finansų sistemai, kuri gali kilti, jei tų išvestinių finansinių priemonių sutarčių tarpuskaitos pagrindinė sandorio šalis neatlieka;
- (7) ne finansų sandorio šalys yra mažiau tarpusavyje susijusios nei finansų sandorio šalys. Jos taip pat dažnai vykdo tik su vienos klasės ne biržos išvestinėms finansinėms priemonėms susijusią veiklą. Todėl jų veikla susijusi su mažesne sistetine rizika finansų sistemai nei finansų sandorio šalių veikla. Todėl ne finansų sandorio šalims tarpuskaitos prievolės taikymo sritis turėtų būti susiaurinta, kad joms tarpuskaitos prievolė būtų taikoma tik tuomet, kai tai susiję su tam tikros klasės arba klasių turto, kurio atveju viršyta tarpuskaitos riba **■** ;
- (7a) **finansų sandorio šalys ir ne finansų sandorio šalys kelia skirtingą riziką, todėl būtina nustatyti dvi skirtingas tarpuskaitos ribas. Siekiant atsižvelgti į galimus finansų rinkų pokyčius, tos ribos turėtų būti reguliariai atnaujinamos;**
- (8) reikalavimas atlikti tam tikrų ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, sudarytų iki tarpuskaitos prievolės įsigaliojimo, tarpuskaitą, sukelia teisinį netikrumą ir apsunkina veiklą, o nauda yra nedidelė. Dėl šio reikalavimo tų sutarčių sandorio šalys visų pirma patiria papildomų sąnaudų ir turi dėti papildomų pastangų, minėtas reikalavimas taip pat gali paveikti sklandų rinkos veikimą iš esmės nepagerinęs vienodo ir nuoseklaus Reglamento (ES) Nr. 648/2012 taikymo arba vienodų sąlygų rinkos dalyviams nustatymo. Todėl tą reikalavimą reikėtų panaikinti;
- (9) sandorio šalims, kurių veiklos, vykdomos ne biržos išvestinių finansinių priemonių rinkose, apimtis yra maža, kyla priegigos prie pagrindinės sandorio šalies atliekamos tarpuskaitos sunkumų, nesvarbu, ar jos būtų tarpuskaitos nario klientės, ar naudotųsi netiesioginės tarpuskaitos priemonėmis. Todėl tarpuskaitos nariams taikomas reikalavimas palengvinti netiesioginės tarpuskaitos paslaugas pagrįstomis komercinėmis sąlygomis yra neveiksmingas. Todėl tarpuskaitos narių ir tarpuskaitos narių klientų, kurie tiesiogiai teikia tarpuskaitos paslaugas kitoms sandorio šalims arba netiesiogiai leidžia savo klientams teikti tokias paslaugas kitoms sandorio šalims, turėtų būti aiškiai reikalaujama tai daryti sąžiningomis, pagrįstomis, nediskriminacinėmis **ir skaidriomis** komercinėmis sąlygomis;
- (10) tam tikromis aplinkybėmis turėtų būti įmanoma sustabdyti tarpuskaitos prievolės taikymą. Pirma, sustabdyti turėtų būti įmanoma, kai nebetenkinami kriterijai, kuriais remiantis tam tikros klasės ne biržos išvestinei finansinei priemonei buvo taikoma tarpuskaitos prievolė. Tai galėtų būti atvejis, kai tam tikros klasės ne biržos išvestinė finansinė priemonė tampa netinkama privačiai pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitai arba kai iš esmės pasikeitė vienas iš tų kriterijų, kurie taikomi tam tikros klasės ne biržos išvestinei finansinei priemonei. Sustabdyti tarpuskaitos prievolės taikymą taip pat turėtų būti įmanoma, kai pagrindinė sandorio šalis nustoja teikti tarpuskaitos paslaugą tam tikros klasės ne biržos išvestinei finansinei priemonei arba tam tikros rūšies sandorio šaliai, o kita pagrindinė sandorio šalis negali pakankamai greitai perimti tų tarpuskaitos paslaugų. Galiausiai sustabdyti tarpuskaitos prievolės taikymą taip pat turėtų būti įmanoma, kai laikoma, kad tai būtina, siekiant išvengti didelės grėsmės finansiniam Sąjungos stabilumui;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

- (11) paaiškėjo, kad teikti ataskaitas apie ankstesnius sandorius sudėtinga dėl to, kad trūksta tam tikrų ataskaitų duomenų, kurių nebuvo reikalaujama pranešti iki Reglamento (ES) Nr. 648/2012 įsigaliojimo, bet kurių reikalaujama dabar. Dėl to ataskaitų apie tuos sandorius teikimo našta yra didžiulė, duomenų nepateikimo rodiklis yra aukštas, o pateiktų duomenų kokybė prasta. Todėl yra didelė tikimybė, kad tie ankstesni duomenys liks nepanaudoti. Be to, iki tol, kol įsigalios ataskaitų apie ankstesnius sandorius teikimo terminas, kai kurių tų sandorių galiojimas jau bus pasibaigęs, o kartu nebeliks ir atitinkamų rizikos pozicijų bei rizikos. Siekiant ištaisyti padėtį, reikalavimą teikti ataskaitas apie ankstesnius sandorius reikėtų panaikinti;
- (12) grupės vidaus sandoriai, susiję su ne finansų sandorio šalimis, sudaro sąlyginai nedidelę dalį visų ne biržos išvestinių finansinių priemonių sandorių ir pirmiausia yra naudojami vidiniam apsidraudimui grupėse. Todėl tie sandoriai labai neprideda prie sisteminės rizikos ir tarpusavio sąsajų, tačiau prievolė teikti ataskaitas apie tuos sandorius susijusi su didelėmis sąnaudomis ir našta, kurios tenka ne finansų sandorio šalims. Todėl visiems grupės **narių tarpusavio** sandoriams, kurių bent viena iš sandorio šalių yra ne finansų sandorio šalis, prievolė teikti ataskaitas turėtų būti netaikoma, **neatsižvelgiant į tai, kur įsisteigusi ne finansų sandorio šalis**;
- (13) reikalavimas pranešti apie biržinių išvestinių finansinių priemonių sutartis yra susijęs su sandorio šalims tenkančia didele našta, kadangi kasdien sudaroma daug biržinių išvestinių finansinių priemonių sutarčių. **2017 m. gruodžio 1 d. paskelbta Komisijos vieša konsultacija dėl ataskaitų teikimo priežiūros institucijoms tinkamumo patikros. Ja siekiama surinkti duomenis apie sąnaudas, kurios kyla dėl esamų ataskaitų teikimo priežiūros institucijoms Sąjungos lygmenį reikalavimų laikymosi, taip pat apie tų reikalavimų nuoseklumą, darną, veiksmingumą, efektyvumą ir Sąjungos pridėtinę vertę. Šia konsultacija valdžios institucijoms suteikiama galimybė visapusiškai įvertinti ataskaitų dėl biržinių išvestinių finansinių priemonių teikimą kartu su visa esama ir būsima ataskaitų reguliavimo institucijoms teikimo tvarka, taip pat galimybė valdžios institucijoms atsižvelgti į naują ataskaitų teikimo aplinką įgyvendinus Reglamentą (ES) Nr. 600/2014⁽⁶⁾ ir galimybė pateikti pasiūlymą, kaip veiksmingai sumažinti našta rinkos dalyviams, kurie privalo teikti ataskaitas dėl biržinių išvestinių finansinių priemonių. Komisija turėtų atsižvelgti į tas išvadas, kad pasiūlytų būsimus ataskaitų teikimo reikalavimų pagal 9 straipsnio 1 dalį pakeitimus, susijusius su biržinėmis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis;**
- (14) siekiant sumažinti **mažosioms** ne finansų sandorio šalims, **kurioms netaikoma tarpuskaitos prievolė**, tenkančią ataskaitų teikimo našta, finansų sandorio šalis turėtų būti atsakinga, įskaitant teisinę atsakomybę, **tik už pateikimą vieno rinkinio duomenų apie ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis su** ne finansų sandorio šalimi, kuriai netaikoma tarpuskaitos prievolė, taip pat už pateiktų duomenų tikslumo užtikrinimą. **Siekiant užtikrinti, kad finansų sandorio šalis turėtų duomenis, reikalingus savo ataskaitų teikimo prievolei įvykdyti, ne finansų sandorio šalis turėtų pateikti informaciją apie ne biržos išvestinių finansinių priemonių sandorius, kai negalima pagrįstai tikėtis, kad finansų sandorio šalis turi tokią informaciją. Ne finansų sandorio šalis vis dėlto turėtų turėti galimybę savanoriškai pateikti ataskaitą apie savo ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis. Tuo atveju ne finansų sandorio šalis turėtų atitinkamai informuoti finansų sandorio šalį ir būti atsakinga, įskaitant teisinę atsakomybę, už tų duomenų teikimą ir jų tikslumo užtikrinimą;**
- (15) taip pat turėtų būti nustatyta atsakomybė už ataskaitų apie kitas išvestinių finansinių priemonių sutartis teikimą. Todėl turėtų būti nurodyta, kad kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjekto (KIPVPS) valdymo įmonė yra atsakinga, įskaitant teisinę atsakomybę, už ataskaitų teikimą to KIPVPS vardu, kiek tai susiję su ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartimis, kurias sudarė tas subjektas, taip pat už pateiktų duomenų tikslumo užtikrinimą. Alternatyvaus investavimo fondo (AIF) valdytojas panašiai turėtų būti atsakingas, įskaitant teisinę atsakomybę, už ataskaitų teikimą to AIF vardu, kiek tai susiję su ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartimis, kurias sudarė tas AIF, taip pat už pateiktų duomenų tikslumo užtikrinimą;
- (16) siekiant išvengti nenuoseklumų Sąjungoje taikant rizikos mažinimo būdus, priežiūros institucijos turėtų patvirtinti rizikos valdymo procedūras, pagal kurias reikalaujama, kad sandorio šalys laiku ir tiksliai keistųsi įkaitu laikydamosi tinkamo atskyrimo principo, arba bet koki reikšmingą tų procedūrų pakeitimą iki jų taikymo;

⁽⁶⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 600/2014 dėl finansinių priemonių rinkų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 84).

2018 m. birželio 12 d., antradienis

- (16a) *siekiant išvengti tarptautinio reguliavimo skirtumų ir turint omenyje prekybos tokiois išvestinėmis finansinėmis priemonėmis ypatumus, privalomas pasikeitimas kintamosiomis garantinėmis įmokomis išankstiniais užsienio valiutos keitimo sandoriais, už kuriuos atsiskaitoma fiziškai, ir užsienio valiutų apskaitimo sandorių išvestinėms finansinėms priemonėms, už kurias atsiskaitoma fiziškai, turėtų būti taikomas tik sandoriams tarp labiausiai sisteminių sandorio šalių, būtent kredito įstaigų ir investicinių įmonių;*
- (16b) *rizikos mažinimo po sandorio sudarymo paslaugos, pavyzdžiui, portfelio suspaudimas, gali padėti sumažinti sistemine riziką. Šiomis paslaugomis nekeičiant bendros portfelio rinkos pozicijos, bet mažinant riziką, susijusią su esamais išvestinių finansinių priemonių portfeliais, galima sumažinti sandorio šalies pozicijas ir sandorio šalies riziką, susijusią su negrynųjų atvirų pozicijų kaupimusi. Portfelio suspaudimas apibrėžtas Reglamento (ES) Nr. 600/2014 2 straipsnio 1 dalyje ir nepatenka į Reglamento (ES) Nr. 600/2014 28 straipsnyje nustatytą Sąjungos prekybos pareigos taikymo sritį. Siekiant šį reglamentą suderinti su Reglamentu (ES) Nr. 600/2014, prireikus atsižvelgiant į skirtumus tarp šių dviejų reglamentų ir į galimybes apeiti tarpuskaitos prievolę, Komisija, bendradarbiaudama su ESMA ir ESRV, turėtų įvertinti, kokioms rizikos mažinimo po sandorio sudarymo paslaugoms galėtų būti netaikoma tarpuskaitos prievolė;*
- (17) siekiant padidinti pradinį garantinių įmokų skaidrumą ir nuspėjamumą ir neleisti pagrindinėms sandorio šalims keisti savo pradinį garantinių įmokų modelių tokiais būdais, kurie galėtų būti procikliški, pagrindinės sandorio šalys turėtų suteikti savo tarpuskaitos nariams priemones, kuriomis jie galėtų modeliuoti savo pradinį garantinių įmokų reikalavimus, taip pat išsamią pagrindinių sandorio šalių naudojamų pradinį garantinių įmokų modelių apžvalgą. Tai atitinka Mokėjimo ir rinkos infrastruktūrų komiteto ir Tarptautinės vertybinių popierių komisijų organizacijos paskelbtus tarptautinius standartus, ypač susijusius su atskleidimo sistema, paskelbta 2012 m. gruodžio mėn. ⁽⁶⁾, ir 2015 m. paskelbtus pagrindinėms sandorio šalims skirtus viešus kiekybinius atskleidimo standartus ⁽⁷⁾, kuriais skatinama tiksliai suprasti su bet koku tarpuskaitos narių dalyvavimu pagrindinės sandorio šalies veikloje susijusią riziką ir sąnaudas ir kuriais didinamas pagrindinės sandorio šalies skaidrumas rinkos dalyvių atžvilgiu;
- (18) lieka abejonių dėl to, kiek yra apsaugotas turtas, laikomas bendrose arba individualiose atskirtose sąskaitose, nemokumo atveju. Todėl neaišku, kokiais atvejais pagrindinės sandorio šalys, užtikrinamos pakankamą teisinį tikrumą, gali perduoti kliento pozicijas, jei tarpuskaitos narys neįvykdo įsipareigojimų, arba kokiais atvejais pagrindinės sandorio šalys, užtikrinamos pakankamą teisinį tikrumą, gali tiesiogiai sumokėti klientams likvidavimo įplaukas. Siekiant skatinti tarpuskaitos taikymą ir gerinti prieigą prie jos, reikėtų išaiškinti taisykles, susijusias su to turto ir pozicijų apsauga nemokumo atveju;
- (19) siekiant užtikrinti ESMA priežiūros įgaliojimų veiksmingumą, baudos, kurias ESMA gali skirti sandorių duomenų saugykloms, kurias tiesiogiai prižiūri, turi būti pakankamai veiksmingos, proporcingos ir atgrasomosios ir padidinti ne biržos išvestinių finansinių priemonių pozicijų ir rizikos pozicijų skaidrumą. Baudų sumos, iš pradžių nustatytos Reglamente (ES) Nr. 648/2012, pasirodė nepakankamai atgrasomosios, atsižvelgiant į dabartinę sandorių duomenų saugyklų apyvartą, o tai galėtų riboti ESMA priežiūros įgaliojimų pagal tą reglamentą sandorių duomenų saugyklų atžvilgiu veiksmingumą. Todėl bazinių baudų dydžių viršutinę ribą reikėtų padidinti;
- (20) trečiųjų šalių institucijos turėtų turėti prieigą prie Sąjungos sandorių duomenų saugykloms pateikiamų duomenų, jeigu trečioji šalis įvykdo tam tikras sąlygas, kuriomis užtikrinamas tų duomenų tvarkymas, ir jeigu ta trečioji šalis nustato teisiškai privalomą ir vykdytiną pareigą suteikti Sąjungos institucijoms tiesioginę prieigą prie tos trečiosios šalies sandorių duomenų saugykloms pateiktų duomenų;
- (21) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2015/2365 ⁽⁸⁾ sandorių duomenų saugykloms, kurios jau įregistruotos pagal Reglamentą (ES) Nr. 648/2012 ir nori išplėsti tą registraciją, kad galėtų teikti su vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandoriais susijusias paslaugas, leidžiama taikyti supaprastintą registracijos procedūrą. Panaši supaprastinta registracijos procedūra turėtų būti taikoma sandorių duomenų saugyklų, kurios jau įregistruotos pagal Reglamentą (ES) 2015/2365 ir nori išplėsti tą registraciją, kad galėtų teikti su išvestinių finansinių priemonių sutartimis susijusias paslaugas, registracijai;

⁽⁶⁾ <http://www.bis.org/cpmi/publ/d106.pdf>

⁽⁷⁾ <http://www.bis.org/cpmi/publ/d125.pdf>

⁽⁸⁾ 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/2365 dėl vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių ir pakartotinio naudojimo skaidrumo ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 337, 2015 12 23, p. 1).

2018 m. birželio 12 d., antradienis

- (22) dėl nepakankamos sandorių duomenų saugyklų duomenų kokybės ir skaidrumo subjektams, kuriems suteikta prieiga prie šių duomenų, yra sunku naudotis šiais duomenimis, siekiant stebėti išvestinių finansinių priemonių rinkas, o reguliavimo ir priežiūros institucijos negali laiku nustatyti su finansiniu stabilumu susijusios rizikos. Siekiant pagerinti duomenų kokybę ir skaidrumą ir suderinti atskaitų teikimo reikalavimus pagal Reglamentą (ES) Nr. 648/2012 ir atskaitų teikimo reikalavimus pagal Reglamentą (ES) 2015/2365 ir Reglamentą (ES) Nr. 600/2014, reikia dar labiau suderinti atskaitų teikimo taisykles ir reikalavimus, visų pirma dar labiau suderinti duomenų standartus, atskaitų teikimo būdus ir tvarką, taip pat procedūras, kurias taikys sandorių duomenų saugyklos ir kurios skirtos pateiktų duomenų išsamumui ir tikslumui patvirtinti ir duomenims su kitomis sandorių duomenų saugyklomis suderinti. Be to, paprašius, sandorių duomenų saugyklos turėtų suteikti sandorio šalims prieigą prie visų jų vardu pateiktų duomenų, kad tos sandorio šalys galėtų patikrinti tų duomenų tikslumą;
- (22a) *siekiant sumažinti administracinę naštą ir padidinti sandorių suderinimą (angl. „matching of trades“), ESMA turėtų nustatyti bendrą Sąjungos standartą, pagal kurį sandorių duomenų saugykloms teikiamos atskaitos. Pagrindinėms sandorio šalims ir kitoms finansų sandorio šalims prisiimant deleguotąsias atskaitų teikimo pareigas, vienoda atskaitų teikimo forma padidintų efektyvumą visų dalyvių naudai;*
- (23) kiek tai susiję su sandorių duomenų saugyklų teikiamomis paslaugomis, Reglamentu (ES) Nr. 648/2012 nustatyta konkurencinė aplinka. Todėl sandorio šalys turėtų turėti galimybę pasirinkti sandorių duomenų saugyklą, kuriai norėtų teikti duomenis, ir turėtų turėti galimybę pakeisti sandorių duomenų saugyklą, jei taip nuspręstų. Kad būtų lengviau pakeisti sandorių duomenų saugyklą ir užtikrinti nuolatinį duomenų prieinamumą jų nedubliuojant, sandorių duomenų saugyklos turėtų nustatyti tinkamą politiką, kad užtikrintų tvarkingą pateiktų duomenų perdavimą kitoms sandorių duomenų saugykloms, jei to paprašo įmonė, kuriai taikoma prievolė teikti atskaitas;
- (24) Reglamente (ES) Nr. 648/2012 nustatyta, kad tarpuskaitos prievolė neturėtų būti taikoma pensijų sistemos įstaigoms tol, kol pagrindinės sandorio šalys parengs tinkamą techninį sprendimą siekiant perkelti nepiniginį įkaitą kaip kintamąsias garantines įmokas. Kadangi kol kas dar neparengtas perspektyvus sprendimas, kuris padėtų pensijų sistemos įstaigoms atlikti tarpuskaitą per pagrindinę sandorio šalį, minėta laikina leidžianti nukrypti nuostata **didelei daugumai pensijų sistemos įstaigų** turėtų būti pratęsta dar **dvejais** metams. Tačiau pagrindinės sandorio šalies atliekama tarpuskaita turėtų likti svarbiausiu tikslu, atsižvelgiant į tai, kad dėl dabartinių reguliavimo sistemos ir rinkos pokyčių rinkos dalyviams sudaromos sąlygos per tą laikotarpį parengti tinkamus techninius sprendimus. Padedama ESMA, EBA, Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos (EIOPA) ir ESRV, Komisija turėtų stebėti pagrindinių sandorio šalių, tarpuskaitos narių ir pensijų sistemos įstaigų daromą pažangą, ieškant perspektyvių sprendimų, kurie sudarytų sąlygas pensijų sistemos įstaigoms dalyvauti pagrindinėms sandorio šalims atliekant tarpuskaitą, ir parengti tos pažangos atskaitą. Ta atskaita taip pat turėtų apimti sprendimus ir pensijų sistemos įstaigoms tenkančias susijusias sąnaudas, taip atsižvelgiant į reguliavimo sistemos ir rinkos pokyčius, pavyzdžiui, finansų sandorio šalies, kuriai taikoma tarpuskaitos prievolė, rūšies pokyčius. ■ Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai pratęsti tos nukrypti leidžiančios nuostatos taikymą **vienais metais, jei ji mano, kad suinteresuotieji subjektai susitarė dėl sprendimo ir kad sprendimui įgyvendinti prireiks papildomo laiko;**
- (24a) *mažų pensijų sistemos įstaigų, neskaitant priskiriamų mažosioms finansų sandorio šalims, keliama rizika nėra tokia pati kaip didesnių pensijų sistemos įstaigų, todėl tikslinga leisti joms ilgiau nevykdyti tarpuskaitos prievolės. Tokioms pensijų sistemos įstaigoms Komisija turėtų trejais metais pratęsti atleidimą nuo tos prievolės. Jeigu to laikotarpio pabaigoje Komisija manys, kad mažosios pensijų sistemos įstaigos ėmėsi reikiamų pastangų parengti tinkamus techninius dalyvavimo pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitoje sprendimus ir kad išliko neigiamas išvestinių finansinių priemonių sutarčių pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos poveikis pensinėms išmokoms pensininkams, Komisijai turėtų būti įgaliota pratęsti nukrypti leidžiančios nuostatos taikymą dar dvejais metais. Pasibaigus išimties laikotarpiui, mažoms pensijų sistemos įstaigoms šis reglamentas turėtų būti taikomas taip pat kaip ir visiems kitiems į reglamento taikymo sritį įtrauktiems subjektams. Dėl mažesnės mažų pensijų sistemos įstaigų sudaromų išvestinių finansinių priemonių sutarčių apimties galima tikėtis, kad jos neviršys ribos, nuo kurios taikoma tarpuskaitos prievolė. Todėl, net ir pasibaigus išimties galiojimui, daugumai mažų pensijų sistemos įstaigų tarpuskaitos prievolė vis dar nebūtų taikoma;*
- (24b) *išimtis pensijų sistemos įstaigoms turėtų būti taikoma ir nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos, o jeigu šis reglamentas įsigalios po 2018 m. rugpjūčio 16 d., ši išimtis taip pat turėtų būti atgaline data taikoma visoms po tos datos sudarytomis ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims. Šios nuostatos taikymas atgaline data būtinas tam, kad būtų išvengta laikotarpio tarp esamos išimties taikymo pabaigos ir naujos išimties taikymo, nes abi išimtys skirtos tam pačiam tikslui;*

2018 m. birželio 12 d., antradienis

- (25) Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 290 straipsnį priimti aktus, kuriais nustatomos sąlygos, kuriomis su tarpuskaitos paslaugų teikimu susijusios komercinės sąlygos laikomos sąžiningomis, pagrįstomis, *skaidriomis* ir nediskriminacinėmis, ir kuriais pratęsiamas laikotarpis, per kurį pensijų sistemos įstaigoms nereikėtų taikyti tarpuskaitos prievolės;
- (26) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, ypač susijusias su galimybe atitinkamoms trečiųjų šalių institucijoms gauti Sąjungos sandorių duomenų saugyklose laikomą informaciją, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽⁹⁾.
- (27) siekiant užtikrinti nuoseklų rizikos mažinimo procedūrų taisyklių, sandorių duomenų saugyklų registracijos ir ataskaitų teikimo reikalavimų derinimą, Komisija turėtų priimti EBA, EIOPA ir ESMA parengtus techninių reguliavimo standartų projektus dėl: priežiūros procedūrų, kuriomis užtikrinamas pradinis ir nuolatinis rizikos valdymo procedūrų, pagal kurias reikalaujama laiku ir tiksliai keistis įkaitu laikantis tinkamo atskyrimo principo, patvirtinimas; išsamesnių nuostatų apie supaprastintą sandorių duomenų saugyklų, kurios jau įregistruotos pagal Reglamentą (ES) 2015/2365, registracijos išplėtimo paraišką; išsamesnių nuostatų apie procedūras, kurias sandorių duomenų saugykla taiko tikrindama, ar ataskaitas teikianti sandorio šalis arba duomenis teikiantis subjektas laikosi ataskaitų teikimo reikalavimų, bei tikrindama pateiktos informacijos išsamumą ir tikslumą; išsamesnių nuostatų apie atskirų sandorių duomenų saugyklų duomenų tarpusavio suderinimo procedūras. Komisija turėtų priimti tuos techninių reguliavimo standartų projektus deleguotaisiais aktais pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1093/2010 ⁽¹⁰⁾, Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1094/2010 ⁽¹¹⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1095/2010 ⁽¹²⁾ 10–14 straipsnius;
- (28) Komisija taip pat turėtų būti įgaliota priimti ESMA parengtus techninius įgyvendinimo standartus įgyvendinimo aktais pagal Europos Sąjungos sutarties 291 straipsnį ir Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį dėl informacijos, kurią reikia pranešti apie skirtingų klasių išvestines finansines priemones, duomenų standartų ir ataskaitų teikimo būdų ir tvarkos;
- (29) kadangi šio reglamento tikslų, t. y. užtikrinti taisyklių, dėl kurių susidaro nereikalinga administracinė našta ir reikalavimų laikymosi sąnaudos, proporcingumą nesukeliant grėsmės finansiniam stabilumui ir padidinti ne biržos išvestinių finansinių priemonių pozicijų ir rizikos pozicijų skaidrumą, valstybės narės negali deramai pasiekti, ir kadangi dėl jų masto ir poveikio tų tikslų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo, Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (30) siekiant nustatyti visas esmines įgyvendinimo priemones ir leisti rinkos dalyviams imtis reikiamų veiksmų atitiktis tikslu, tam tikrų šio reglamento nuostatų taikymas turėtų būti atidėtas;
- (31) remiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001 ⁽¹³⁾ 28 straipsnio 2 dalimi, pasikonsultuota su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu, kuris pateikė nuomonę ... m. ... d.;

⁽⁹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

⁽¹⁰⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

⁽¹¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 48).

⁽¹²⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1095/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) ir iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB bei panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/77/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 84).

⁽¹³⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

2018 m. birželio 12 d., antradienis

(32) todėl Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

(32a) Reglamente (ES) Nr. 648/2012 nustatyta išvestinių finansinių priemonių tarpuskaitos prievolė ir Reglamente (ES) Nr. 600/2014 nustatyta išvestinių finansinių priemonių prekybos pareiga turėtų būti suderintos, kai būtina ir tinkama. Todėl Komisija turėtų parengti ataskaitą dėl šiuo reglamentu atliktų išvestinių finansinių priemonių tarpuskaitos prievolės pakeitimų, ypač dėl subjektų, kuriems taikoma tarpuskaitos prievolė, apimties ir sustabdymo mechanizmo, kurie taip pat turėtų būti atlikti Reglamente (ES) Nr. 600/2014 nustatytai prekybos išvestinėmis finansinėmis priemonėmis pareigai,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 iš dalies keičiamas taip:

-1) 1 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Šis reglamentas netaikomas:

- a) centriniam bankams ir kitoms viešosioms įstaigoms, kurios įpareigtos valdyti arba dalyvauja valdant valdžios sektoriaus skolą;
- b) Tarptautinių atsiskaitymų bankui;
- c) daugiašaliams plėtros bankams, išvardytiems Reglamento (ES) Nr. 575/2013 117 straipsnio 2 dalyje.“

-1a) 1 straipsnio 5 dalies a punktas išbraukiamas.

1) 2 straipsnio 8 punktas pakeičiamas taip:

„8) finansų sandorio šalis – investicinė įmonė, įgaliota pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą **2014/65/ES** ⁽¹⁾; kredito įstaiga, įgaliota pagal Direktyvą **2013/36/ES**; draudimo arba perdraudimo įmonė, įgaliota pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/138/EB ⁽²⁾; kolektyvinio investavimo į perleidžiamuosius vertybinius popierius subjektas (KIPVPS), įgaliotas pagal Direktyvą 2009/65/EB, **išskyrus su akcijų pirkimo darbuotojams planu susijusius KIPVPS**; įstaiga, atsakinga už profesinių pensijų skyrimą, kaip apibrėžta Direktyvos 2003/41/EB 6 straipsnio a punkte; alternatyvaus investavimo fondas (AIF), kaip apibrėžta **Direktyvos 2011/61/ES 4 straipsnio 1 dalies a punkte, kuris yra įsisteigęs Sąjungoje arba kurį valdo alternatyvaus investavimo fondų valdytojas (AIFV), įgaliotas arba įregistruotas pagal Direktyvą 2011/61/ES, išskyrus su akcijų pirkimo darbuotojams planu susijusius AIF, ir, kai tinkama, Sąjungoje įsisteigęs AIFV**; centrinis vertybinių popierių depozitoriumas, įgaliotas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 909/2014 ⁽³⁾“;

⁽¹⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES (OL L 173, 2014 6 12, p. 349).

⁽²⁾ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL L 335, 2009 12 17, p. 1).

⁽³⁾ 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 909/2014 dėl atsiskaitymo už vertybinius popierius gerinimo Europos Sąjungoje ir centrinių vertybinių popierių depozitoriumų, kuriuo iš dalies keičiamos direktyvos 98/26/EB ir 2014/65/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 236/2012 (OL L 257, 2014 8 28, p. 1).

2) 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies a punktas iš dalies keičiamas taip:

i) i–iv papunkčiai pakeičiami taip:

„i) tarp dviejų finansų sandorio šalių, kurioms taikomos 4a straipsnio 1 dalies antros pastraipos sąlygos;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

- ii) tarp finansų sandorio šalies, kuriai taikomos 4a straipsnio 1 dalies antros pastraipos sąlygos, ir ne finansų sandorio šalies, kuriai taikomos 10 straipsnio 1 dalies antros pastraipos sąlygos;
 - iii) tarp dviejų ne finansų sandorio šalių, kurioms taikomos 10 straipsnio 1 dalies antros pastraipos sąlygos;
 - iv) tarp finansų sandorio šalies, kuriai taikomos 4a straipsnio 1 dalies antros pastraipos sąlygos, arba ne finansų sandorio šalies, kuriai taikomos 10 straipsnio 1 dalies antros pastraipos sąlygos, ir trečiojoje šalyje įsteigto subjekto, kuriam būtų taikoma tarpuskaitos prievolė, jei jis būtų įsteigtas Sąjungoje;“;
- b) 1 dalies b punktą pakeičiamas taip:
- „b) yra sudarytos arba pakeistos:
 - i) **tarpuskaitos prievolės įsigaliojimo dieną ar vėliau arba**
 - ii) **dieną, nuo kurios abi sandorio šalys atitinka a punkte nustatytas sąlygas, arba vėliau.**“;
- c) **įterpiamos šios dalys:**

„3a. Tarpuskaitos nariai ir klientai, kurie tiesiogiai arba netiesiogiai teikia tarpuskaitos paslaugas, tas paslaugas teikia sąžiningomis, pagrįstomis, nediskriminacinėmis **ir skaidriomis** komercinėmis sąlygomis. **Tokie tarpuskaitos nariai ir klientai imasi visų pagrįstų veiksmų, kuriais siekiama nustatyti interesų konfliktus susijusių subjektų grupėje (ypač tarp prekybos padalinio ir tarpuskaitos padalinio), užkirsti tiems konfliktams kelią, juos valdyti ir stebėti, jei tie konfliktai gali turėti neigiamą poveikį sąžiningam, pagrįstam, nediskriminaciniam ir skaidriam tarpuskaitos paslaugų teikimui.**

Tarpuskaitos nariams arba klientams leidžiama kontroliuoti su siūlomomis tarpuskaitos paslaugomis susijusių riziką.

3b. Siekiant užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektą, kuriame nurodomos sąlygos, kurias taikant 3a punkte nurodytos tarpuskaitos paslaugų komercinės sąlygos laikomos sąžiningomis, pagrįstomis, nediskriminacinėmis ir skaidriomis.

EVPRI pateikia Komisijai pirmoje pastraipoje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus ne vėliau kaip ... m. ... d. [šeši mėnesiai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus, kuriais papildomas šis reglamentas.“.

- 3) papildoma šiuo 4a straipsniu:

„4a straipsnis

Finansų sandorio šalys, kurioms taikoma tarpuskaitos prievolė

1. Finansų sandorio šalis, turinti ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių pozicijų, kasmet pagal 3 dalį **gali apskaičiuoti** savo apibendrintų mėnesio pabaigos pozicijų vidurkį **paskutinių 12 mėnesių laikotarpiu.**

Jei **finansų sandorio šalis neapskaičiuoja savo pozicijos arba** apskaičiuotas rezultatas viršija tarpuskaitos ribas, nurodytas pagal 10 straipsnio 4 dalies b punktą, finansų sandorio šalis:

- a) nedelsdama apie tai praneša EVPRI ir atitinkamai kompetentingai institucijai;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

- b) tampa finansų sandorio šalimi, kuriai būsimų ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių atžvilgiu taikoma 4 straipsnyje nurodyta tarpuskaitos prievolė, nepriklausomai nuo turto klasių, kurių atveju viršyta tarpuskaitos riba, **ir**
- c) atlieka b punkte nurodytų sutarčių tarpuskaitą per keturis mėnesius nuo dienos, kada jai pradėta taikyti tarpuskaitos prievolė.

2. Finansų sandorio šaliai, kuriai pagal 1 dalį pradėta taikyti tarpuskaitos prievolė ir kuri vėliau atitinkamai kompetentingai institucijai įrodo, kad **paskutinių 12 mėnesių** laikotarpiu jos apibendrintų mėnesio pabaigos pozicijų vidurkis nebeviršija 1 dalyje nurodytos tarpuskaitos ribos, 4 straipsnyje nustatyta tarpuskaitos prievolė nebetaikoma.

2a. Kai finansų sandorio šaliai, kuriai iki tol taikyta išimtis, pradedama taikyti tarpuskaitos prievolė pagal 1 dalį, ji per keturis mėnesius nuo tos tarpuskaitos prievolės įsigaliojimo dienos atlieka ne biržos išvestinių finansinių priemonių tarpuskaitą.

3. Apskaičiuodama 1 dalyje nurodytas pozicijas, finansų sandorio šalis įtraukia visas ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis, kurias sudarė ta finansų sandorio šalis arba kiti subjektai grupėje, kuriai priklauso ta finansų sandorio šalis.“

- 4) 5 straipsnio 2 dalies c punktas išbraukiamas;

4a) 6 straipsnio 2 dalis po d punkto papildoma šiuo punktu:

„da) kiekvienai d punkte nurodytai ne biržos išvestinių finansinių priemonių klasei – išsamesnė informacija apie sutarčių tipus, kurioms atitinkamos pagrindinės sandorio šalys yra gavusios leidimą vykdyti tarpuskaitą, ir data, kurią tos pagrindinės sandorio šalys gavo leidimą atlikti tų sutarčių tarpuskaitą;“.

- 5) 6 straipsnio 2 dalies e punktas išbraukiamas.

- 6) papildoma šiuo 6b straipsniu:

„6b straipsnis

Tarpuskaitos prievolės taikymo sustabdymas ne pertvarkymo aplinkybėmis

1. Kitomis aplinkybėmis nei tos, kurios nurodytos 6a straipsnio 1 dalyje, EVPRI gali prašyti, kad Komisija **laikina** sustabdytų 4 straipsnio 1 dalyje nurodytos tarpuskaitos prievolės taikymą tam tikros klasės ne biržos išvestinei finansinei priemonei arba tam tikros rūšies sandorio šaliai, jei tenkinama viena iš šių sąlygų:

- a) tam tikros klasės ne biržos išvestinė finansinė priemonė yra nebetinkama pagrindinės sandorio šalies atliekamai tarpuskaitai, remiantis 5 straipsnio 4 dalies pirmoje pastraipoje ir 5 dalyje nurodytais kriterijais;
- b) tikėtina, kad pagrindinė sandorio šalis nebevykdys tos konkrečios klasės ne biržos išvestinės finansinės priemonės tarpuskaitos ir jokia kita pagrindinė sandorio šalis negalės nepertraukiamai vykdyti tos konkrečios klasės ne biržos išvestinės finansinės priemonės tarpuskaitos;
- c) tarpuskaitos prievolės taikymą tam tikros klasės ne biržos išvestinei finansinei priemonei arba tam tikros rūšies sandorio šaliai būtina sustabdyti, siekiant išvengti didelės grėsmės Sąjungos finansiniam stabilumui arba siekiant tą grėsmę panaikinti, o sustabdymo priemonė atitinka tą tikslą.

Pirmos pastraipos c punkto tikslu prieš pateikdama minėtoje pastraipoje nurodytą prašymą EVPRI pasikonsultuoja su ESRV.

Jeigu EVPRI prašo, kad Komisija **laikina** sustabdytų 4 straipsnio 1 dalyje nurodytos tarpuskaitos prievolės taikymą, ji nurodo priežastis ir pateikia įrodymų, kad yra tenkinama bent viena iš pirmoje pastraipoje nustatytų sąlygų. **Komisija apie EVPRI prašymą nedelsdama informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą.**

1a. Pagal 22 straipsnį paskirta kompetentinga institucija gali prašyti EVPRI pateikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą prašymą dėl laikino sustabdymo. Jeigu kompetentinga institucija prašo EVPRI pateikti prašymą dėl sustabdymo, ji nurodo prašymo priežastis ir pateikia įrodymus, kad tenkinama bent viena iš 1 dalies pirmoje pastraipoje nustatytų sąlygų.

2018 m. birželio 12 d., antradienis

EVPRI per 48 valandas nuo kompetentingos institucijos prašymo, atsižvelgdama į kompetentingos institucijos nurodytas priežastis ir pateiktus įrodymus, paprašo Komisijos sustabdyti tarpuskaitos prievolės taikymą tam tikros klasės ne biržos išvestinei finansinei priemonei arba tam tikros rūšies sandorio šaliai, nurodytoms 1 dalyje, arba atmets kompetentingos institucijos prašymą. EVPRI informuoja atitinkamą kompetentingą instituciją apie savo sprendimą ir išsamiai paaiškina jį.

2. 1 dalyje nurodytas prašymas viešai neskelbiamas.

3. Komisija per 48 valandas nuo 1 dalyje nurodyto prašymo ir atsižvelgdama į EVPRI nurodytas priežastis ir pateiktus įrodymus, sustabdo tarpuskaitos prievolės taikymą tam tikros klasės ne biržos išvestinei finansinei priemonei arba tam tikros rūšies sandorio šaliai, nurodytoms 1 dalyje, arba atmets sustabdymo prašymą. **Komisija informuoja EVPRI apie savo sprendimą ir išsamiai paaiškina jį. Po to Komisija nedelsdama perduoda tą informaciją Europos Parlamentui ir Tarybai.**

4. Komisijos sprendimas sustabdyti tarpuskaitos prievolės taikymą **█** paskelbiamas Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje, Komisijos interneto svetainėje ir 6 straipsnyje nurodytame viešame registre.

5. Tarpuskaitos prievolės taikymo sustabdymas pagal šį straipsnį galioja **ne ilgiau kaip vieną mėnesį** nuo paskelbimo apie tą sustabdymą Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje dienos.

6. **Jei sustabdymas išlieka pagrįstas**, Komisija, pasikonsultavusi su EVPRI ir ESRV, gali pratęsti 5 dalyje nurodytą sustabdymo **vienam ar keliems vieno mėnesio laikotarpiams, kurių suma negali viršyti 12 mėnesių nuo pradinio sustabdymo laikotarpio pabaigos**. Apie sustabdymo pratęsimą paskelbiama pagal 4 straipsnį.

Pirmos pastraipos tikslu Komisija praneša EVPRI **bei informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą** apie ketinimą pratęsti tarpuskaitos prievolės taikymo sustabdymą. EVPRI per 48 valandas nuo to pranešimo pateikia nuomonę dėl sustabdymo pratęsimo.“

7) 9 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. **Finansų** sandorio šalys, **10 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytas sąlygas tenkinančios ne finansų sandorio šalys** ir pagrindinės sandorio šalys užtikrina, kad visų jų sudarytų išvestinių finansinių priemonių sutarčių, jų pakeitimų ar nutraukimo duomenys būtų pateikiami pagal 1a dalį sandorių duomenų saugyklai, įregistruotai pagal 55 straipsnį arba pripažintai pagal 77 straipsnį. Šie duomenys pateikiami ne vėliau kaip kitą darbo dieną po sutarties sudarymo, pakeitimo ar nutraukimo.

Prievolė teikti ataskaitas taikoma išvestinių finansinių priemonių sutartims, kurios **█** buvo sudarytos 2014 m. vasario 12 d. ar vėliau.

Nepaisant 3 straipsnio, prievolė teikti ataskaitas netaikoma **ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims tarp tos pačios grupės subjektų, kai bent** viena iš sandorio šalių yra ne finansų sandorio šalis **arba būtų laikoma ne finansų sandorio šalimi, jei būtų įsteigta Sąjungoje, jeigu:**

a) **abi sandorio šalys yra visiškai įtrauktos į tą patį konsolidavimo procesą;**

b) **abiem sandorio šalims taikomos tinkamos centralizuotos rizikos nustatymo, vertinimo ir kontrolės procedūros arba**

c) **patronuojanti įmonė nėra finansų sandorio šalis.“;**

2018 m. birželio 12 d., antradienis

b) *įterpiamos šios 1a ir 1b dalys:*

„1a. 1 dalyje nurodytų išvestinių finansinių priemonių sutarčių duomenys pateikiami taip:

I
b) **I** ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, sudarytų **finansų sandorio šalies** su ne finansų sandorio šalimi, **neatitinkančia** 10 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje **nurodytų sąlygų, duomenys teikiami tokia tvarka:**

i) **finansų sandorio šalys atsakingos, įskaitant teisinę atsakomybę, tik už vieno duomenų rinkinio pateikimą, taip pat už pateiktų duomenų tikslumo užtikrinimą. Siekiant užtikrinti, kad finansų sandorio šalis turėtų visus duomenis, reikalingus ataskaitų teikimo prievolei įvykdyti, ne finansų sandorio šalis pateikia finansų sandorio šaliai informaciją apie tarp šių šalių sudarytus ne biržos išvestinių finansinių priemonių sandorius, kai negalima pagrįstai tikėtis, kad finansų sandorio šalis turi tokią informaciją. Ne finansų sandorio šalis atsakinga už tos informacijos tikslumo užtikrinimą;**

ii) **nepaisant i papunkčio, ne finansų sandorio šalys, kurios jau investavo į ataskaitų teikimo sistemos diegimą, gali savanoriškai teikti savo ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, sudarytų su finansų sandorio šalimis, duomenis sandorių duomenų saugyklai. Tokiu atveju ne finansų sandorio šalys iš anksto informuoja finansų sandorio šalis, su kuriomis yra sudariusi ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis, apie savo sprendimą. Atsakomybė, įskaitant teisinę atsakomybę, už tų duomenų teikimą ir jų tikslumo užtikrinimą šiomis aplinkybėmis išlieka ne finansų sandorio šalims;**

ba) **ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, sudarytų ne finansų sandorio šalies, kuriai netaikomos 10 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytos sąlygos, su trečiojoje šalyje įsisteigusiu subjektu, kuris būtų finansų sandorio šalis, jeigu būtų įsisteigęs Sąjungoje, atžvilgiu tokia ne finansų sandorio šalis neprivalo teikti ataskaitų pagal 9 straipsnį ir nėra teisiškai atsakinga už ataskaitų apie tokias ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis teikimą arba duomenų apie tas sutartis tikslumo užtikrinimą, jeigu:**

i) **atitinkamos trečiosios šalies teisinė ataskaitų teikimo tvarka laikoma lygiaverte pagal 13 straipsnį ir trečiosios šalies finansų sandorio šalis pateikė tokią informaciją pagal savo trečiosios šalies teisinę ataskaitų teikimo tvarką;**

ii) **atitinkamos trečiosios šalies teisinė ataskaitų teikimo tvarka nebuvo pripažinta lygiaverte pagal 13 straipsnį ir trečiosios valstybės finansų sandorio šalis nusprendžia laikytis šio straipsnio reikalavimų, kaip jų laikytusi Sąjungoje įsteigta finansų sandorio šalis, ir įsiregistruoja EVPRI.**

EVPRI sudaro trečiųjų šalių finansų sandorio šalių, kurios pagal ii papunktį nusprendžia laikytis šio straipsnio, Sąjungos lygmens registrą, viešai skelbiamą EVPRI interneto svetainėje;

c) KIPVPS valdymo įmonė yra atsakinga už ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurių sandorio šalis yra tas KIPVPS, duomenų teikimą, taip pat už pateiktų duomenų tikslumo užtikrinimą;

d) AIF valdytojas yra atsakingas už ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurių sandorio šalis yra tas AIF, duomenų teikimą, taip pat už pateiktų duomenų tikslumo užtikrinimą;

e) sandorio šalys ir pagrindinės sandorio šalys, **kurios apie ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis praneša sandorių duomenų saugykloms**, užtikrina, kad jų išvestinių finansinių priemonių sutarčių duomenys būtų pateikti tiksliai ir jų nedubliuojant.

Sandorio šalys ir pagrindinės sandorio šalys, kurioms taikoma 1 dalyje nurodyta prievolė teikti ataskaitas, tą prievolę gali deleguoti.

1b. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriais nustatoma informacija, kurią turi pateikti trečiosios valstybės finansų sandorio šalis, kad būtų įregistruota EVPRI, kaip nurodyta 1a dalies pirmos pastraipos ba punkto ii papunktyje.

2018 m. birželio 12 d., antradienis

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip ... m. ... d. [šeši mėnesiai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus, kuriais papildomas šis reglamentas.“;

c) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Siekdama užtikrinti vienodas 1 ir 3 dalių taikymo sąlygas, EVPRI, **glaudžiai bendradarbiaudama su Europos centrinių bankų sistema**, parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nurodoma:

- a) pateiktinos informacijos duomenų standartai ir forma, kurie apima bent šiuos elementus:
 - i) pasaulinius juridinio asmens identifikatorius (LEI);
 - ii) tarptautinius vertybinių popierių identifikavimo numerius (ISIN);
 - iii) unikalius sandorio identifikatorius (UTI);
- b) ataskaitų teikimo būdai ir tvarka;
- c) ataskaitų teikimo dažnumas;
- d) data, iki kurios turi būti pranešama apie išvestinių finansinių priemonių sutartis, įskaitant laipsnišką taikymą sutartims, sudarytoms iki prievolės teikti ataskaitas taikymo pradžios.

Rengdama šiuos techninių standartų projektus EVPRI atsižvelgia į tarptautinius pokyčius ir standartus, dėl kurių susitarta Sąjungos ar pasauliniu mastu, ir į tai, kaip jie atitinka Reglamento (ES) 2015/2365 (*) 4 straipsnyje ir Reglamento (ES) Nr. 600/2014 26 straipsnyje nustatytus ataskaitų teikimo reikalavimus.

EVPRI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip ... m. ... d. [12 mėnesių po šio **iš dalies keičiančio** reglamento įsigaliojimo dienos].

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

(*) 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/2365 dėl vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių ir pakartotinio naudojimo skaidrumo ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 337, 2015 12 23, p. 1).“;

8) 10 straipsnio 1–4 dalys pakeičiamos taip:

„1. Ne finansų sandorio šalis, turinti ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių pozicijų, kasmet pagal 3 dalį **gali apskaičiuoti** savo apibendrintų mėnesio pabaigos pozicijų vidurkį **paskutinių 12** mėnesių laikotarpiu.

Jei **ne finansų sandorio šalis neapskaičiuoja savo pozicijos arba pagal pirmą pastraipą** apskaičiuotas rezultatas viršija tarpuskaitos ribas, nurodytas pagal 4 dalies b punktą, ne finansų sandorio šalis:

- a) nedelsdama apie tai praneša EVPRI ir pagal 5 dalį paskirtai institucijai;
- b) jeigu ji neapskaičiuo savo pozicijos, būsimų ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, susijusių su visų klasių turtu, atžvilgiu privalo laikytis 4 straipsnyje nurodytos tarpuskaitos prievolės ir 11 straipsnio 3 dalyje nustatytų reikalavimų;
- ba) **jei pagal pirmą pastraipą apskaičiuotas rezultatas viršija pagal 4 dalies b punktą nustatytas tarpuskaitos ribas**, būsimų ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, susijusių su turto klasėmis, kurių atveju viršyta tarpuskaitos riba, atžvilgiu privalo laikytis 4 straipsnyje nurodytos tarpuskaitos prievolės, **bet neprivalo laikytis 11 straipsnio 3 dalyje nustatytų reikalavimų kitų turto klasių, kurių atveju tarpuskaitos riba nebuvo viršyta, atžvilgiu.**

2018 m. birželio 12 d., antradienis

- c) atlieka b punkte nurodytų sutarčių tarpuskaitą per keturis mėnesius nuo dienos, kada jai pradėta taikyti tarpuskaitos prievolė.
2. Ne finansų sandorio šaliai, kuriai pagal 1 dalies antrą pastraipą pradėta taikyti tarpuskaitos prievolė ir kuri vėliau pagal 5 dalį paskirtai institucijai įrodo, kad jos apibendrintų mėnesio pabaigos pozicijų vidurkis **paskutinių 12** mėnesių laikotarpiu nebeviršija 1 dalyje nurodytos tarpuskaitos ribos, 4 straipsnyje nustatyta tarpuskaitos prievolė nebetaikoma.
3. Apskaičiuojant 1 dalyje nurodytas pozicijas, ne finansų sandorio šalis įtraukia visas ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis, kurias sudarė sandorio šalis arba kiti ne finansų subjektai grupėje, kuriai priklauso ne finansų sandorio šalis, kurių negalima objektyviai įvertinti kaip mažinančių riziką, tiesiogiai susijusių su tos sandorio šalies arba tos grupės komercine veikla arba išdo finansavimo veikla.
4. Siekdama užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EVPRI, pasikonsultavusi su ESRV ir kitomis atitinkamomis institucijomis, parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodomi:
- a) kriterijai, pagal kuriuos nustatoma, kurios ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartys yra objektyviai įvertinamos kaip mažinančios tiesiogiai su 3 dalyje nurodyta komercine veikla ar išdo finansavimo veikla susijusią riziką arba
- b) tarpuskaitos ribų vertės, kurios nustatomos atsižvelgiant į sandorio šalies kiekvienos klasės ne biržos išvestinių finansinių priemonių grynųjų pozicijų ir pozicijų, kurioms kyla rizika, sumos svarbą visai sistemai.

EVPRI gali nustatyti atskiras tarpuskaitos ribas finansų ir ne finansų sandorio šalims, atsižvelgdama į finansų sandorio šalių tarpusavio sąsajas ir į tai, kad jos kelia didesnę sisteminę riziką.

Surengusi viešas konsultacijas, EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 30 d. pateikia Komisijai, **o po to juos reguliariai atnaujina.**

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

EVPRI, pasikonsultavusi su ESRV ir kitomis atitinkamomis institucijomis, periodiškai peržiūri **b punkte nurodytas** ribas ir, kai reikia, **pirmiausiai siekiant užtikrinti aktyvesnę pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos naudojimą**, siūlo techninius reguliavimo standartus joms iš dalies pakeisti.“

8a) 11 straipsnyje įterpiama ši dalis:

„1a. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti reikalavimai netaikomi 3 straipsnyje nurodytiems grupės vidaus sandoriams, kai viena iš sandorio šalių yra ne finansų sandorio šalis, kuriai pagal 10 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą netaikoma tarpuskaitos prievolė.“

8b) 11 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. **Finansų sandorio šalys įdiegia rizikos valdymo procedūras, pagal kurias ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurios sudarytos 2012 m. rugpjūčio 16 d. ar vėliau, atžvilgiu reikalaujama laiku ir tiksliai keistis įkaitu laikantis tinkamo atskyrimo principo. 10 straipsnyje nurodytos ne finansų sandorio šalys negali taikyti rizikos valdymo procedūrų, pagal kurias ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, susijusių su turto klasėmis, kurių atveju neviršyta tarpuskaitos riba, atžvilgiu reikalaujama laiku ir tiksliai keistis įkaitu laikantis tinkamo atskyrimo principo.**“

9) 11 straipsnio 15 dalis iš dalies keičiama taip:

a) a punktas pakeičiamas taip:

- „a) rizikos valdymo procedūros, įskaitant įkaito dydį ir rūšį ir atskyrimo tvarką, nurodytą 3 dalyje, taip pat susijusios priežiūros procedūros, kuriomis siekiama užtikrinti pradinį ir nuolatinį tų rizikos valdymo procedūrų patvirtinimą;“

2018 m. birželio 12 d., antradienis

- b) 2 pastraipos pirmas sakiny s pakeičiamas taip:

„EPI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip ... m. ... d. [12 mėnesių po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo].“.

- 10) 38 straipsnis papildomas šiomis 6 ir 7 dalimis:

„6. Pagrindinė sandorio šalis suteikia savo tarpuskaitos nariams modeliavimo priemonę, kuria jie galėtų nustatyti papildomos pradinės garantinės įmokos, kurios pagrindinė sandorio šalis gali pareikalauti atlikdama naujo sandorio tarpuskaitą, sumą bendrąja verte. Ta priemone galima naudotis tik esant saugiai prieigai, o modeliavimo rezultatai nėra privalomi.

7. Pagrindinė sandorio šalis suteikia savo tarpuskaitos nariams informacijos apie naudojamus pradinių garantinių įmokų modelius. Ta informacija turi atitikti visas šias sąlygas:

- a) aiškiai paaiškinama pradinių garantinių įmokų modelio struktūra ir kaip jis veikia;
- b) aiškiai aprašomos pradinių garantinių įmokų modelio pagrindinės prielaidos ir apribojimai bei aplinkybės, kuriomis tos prielaidos nebegalioja;
- c) ji pagrindžiama dokumentais.“.

- 11) 39 straipsnis papildomas šia 11 dalimi:

„11. Valstybių narių nacionaliniai nemokumo teisės aktai netrukdo pagrindinei sandorio šaliai veikti turto ir pozicijų, įrašytų į šio straipsnio 2–5 dalyse nurodytas sąskaitas, atžvilgiu pagal 48 straipsnio 5–7 dalis.“.

- 12) 56 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. 55 straipsnio 1 dalies tikslu sandorių duomenų saugykla pateikia EVPRI kurį nors iš šių dokumentų:

- a) registracijos paraišką;
- b) registracijos išplėtimo paraišką, jeigu sandorių duomenų saugykla jau įregistruota pagal Reglamento (ES) 2015/2365 III skyrių.“;

- b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Siekiant užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodoma:

- a) 1 dalies a punkte nurodytos registracijos paraiškos duomenys;
- b) 1 dalies b punkte nurodytos registracijos išplėtimo supaprastintos paraiškos duomenys.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai iki ... m. ... d. [12 mėnesių po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.“;

- c) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Siekdama užtikrinti vienodas 1 dalies taikymo sąlygas, EVPRI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nurodoma:

- a) 1 dalies a punkte nurodytos registracijos paraiškos forma;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

b) 1 dalies b punkte nurodytos registracijos išplėtimo paraiškos forma.

Pirmos pastraipos b punkto atveju EVPRI parengia supaprastintą formą.

EVPRI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai iki [9 mėnesiai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.“

12a) 62 straipsnio 5 dalis išbraukiama.

12b) 63 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Siekdama vykdyti šiame reglamente nustatytas pareigas, EVPRI gali atlikti visus būtinus patikrinimus vietoje 61 straipsnio 1 dalyje nurodytų juridinių asmenų verslo patalpose ar teritorijoje. Kai to reikia siekiant tinkamai atlikti patikrinimą ir užtikrinti jo efektyvumą, EVPRI gali atlikti patikrinimą vietoje be išankstinio perspėjimo.“

12c) 63 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Pareigūnai ir kiti asmenys, kuriuos EVPRI įgaliojo atlikti patikrinimą vietoje, gali patekti į visas juridinių asmenų, kurių atžvilgiu yra priimtas EVPRI sprendimas atlikti tyrimą, verslo patalpas ar teritoriją ir turi visus 62 straipsnio 1 dalyje nurodytus įgaliojimus. Jie taip pat yra įgalioti užplombuoti bet kurias verslo patalpas ir apskaitos knygas ar dokumentus tokiam laikotarpiui ir tokia apimtimi, kokie būtini patikrinimui atlikti.“

12d) 63 straipsnio 8 dalis išbraukiama.

12e) 64 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Už tyrimą atsakingas pareigūnas EVPRI pateikdamas bylą su išvadomis apie tai praneša asmenims, kurių atžvilgiu atliekamas tyrimas. Tokiems asmenims suteikiama galimybė susipažinti su byla, nepažeidžiant teisėtų kitų asmenų interesų apsaugoti savo verslo paslaptis. Teisė susipažinti su byla netaikoma konfidencialiai informacijai ir EVPRI vidaus parengiamiesiems dokumentams.“

12f) 64 straipsnio 8 dalis pakeičiama taip:

„8. Jei EVPRI vykdydama šiame reglamente numatytas pareigas nustato rimtų požymių, jog galbūt egzistuoja faktų, kurie, EVPRI žiniomis, galėtų būti laikomi baudžiamąja veika, EVPRI perduoda klausimą dėl baudžiamąjo persekiojimo atitinkamoms nacionalinėms valdžios institucijoms tyrimams atlikti ir galimam baudžiamajam persekiojimui pradėti. Be to, EVPRI neskiria vienkartinį arba periodiškai mokamų baudų tais atvejais, kai yra informuota apie ankstesnį išteisinamąjį ar apkaltinamąjį nuosprendį, priimtą dėl tapačių bei materialiniu atžvilgiu vienodų faktų ir jau įgavusį res judicata galią pasibaigus pagal nacionalinę teisę vykdytam baudžiamajam procesui.“

12g) 65 straipsnio 1 dalies antra pastraipa išbraukiama.

13) 65 straipsnio 2 dalis iš dalies keičiama taip:

a) a punkte „20 000 EUR“ pakeičiama į „200 000 EUR“;

b) b punkte „10 000 EUR“ pakeičiama į „100 000 EUR“;

c) dalis papildoma šiuo c punktu:

„c) už I priedo IV skirsnyje nurodytus pažeidimus skiriamos ne mažesnės kaip 5 000 EUR ir ne didesnės kaip 10 000 EUR baudos.“

2018 m. birželio 12 d., antradienis

13a) 67 straipsnio 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Pirma pastraipa netaikoma, jei būtina imtis skubių veiksmų, siekiant išvengti didelės ir neišvengiamos žalos finansų sistemai arba didelės ir neišvengiamos žalos finansų rinkų vientisumui, skaidrumui, efektyvumui ir sklandžiam veikimui, įskaitant sandorių duomenų saugyklai pateiktų duomenų stabilumą ir tikslumą. Tokiu atveju EVPRI gali priimti laikinąjį sprendimą ir susijusiems asmenims suteikia galimybę būti išklaustytiems kuo greičiau po EVPRI sprendimo priėmimo.“

14) 72 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Sandorių duomenų saugyklai taikomo mokesčio dydis yra toks, kad iš jo būtų padengtos visos EVPRI patirtos **pagrįstos** administracinės sandorių duomenų saugyklos registracijos ir priežiūros veiklos sąnaudos, ir yra proporcingas atitinkamos sandorių duomenų saugyklos apyvartai ir registracijos bei vykdomos priežiūros rūšiai.“

15) Įterpiamas šis 76a straipsnis:

„76a straipsnis

Abipusė tiesioginė prieiga prie duomenų

1. Atitinkamos trečiųjų šalių, kuriose įsteigta viena ar daugiau sandorių duomenų saugyklų, institucijos, kai tai būtina jų pareigoms vykdyti, turi tiesioginę prieigą prie Sąjungoje įsteigtų sandorių duomenų saugyklų informacijos su sąlyga, kad tuo tikslu pagal 2 dalį Komisija yra priėmusi įgyvendinimo aktą.

2. 1 dalyje nurodytoms institucijoms pateikus prašymą, Komisija pagal 86 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma, ar prašančiosios institucijos trečiosios šalies teisinė sistema atitinka visas šias sąlygas:

- a) toje trečiojoje šalyje įsteigtoms sandorių duomenų saugykloms yra suteikti tinkami leidimai;
- b) toje trečiojoje šalyje nuolat veiksmingai prižiūrimos sandorių duomenų saugyklos ir veiksmingai užtikrinama, kad jos vykdytų savo pareigas;
- c) suteikiamos profesinės paslapties saugojimo garantijos, įskaitant verslo paslapčių, kuriomis valdžios institucijos dalijasi su trečiosiomis šalimis, apsaugą, kurios būtų bent jau lygiavertės šiame reglamente nustatytoms garantijoms;
- d) sandorių duomenų saugykloms, turinčioms leidimą toje trečiojoje šalyje, yra taikoma teisiškai privaloma ir vykdytina pareiga 81 straipsnio 3 dalyje nurodytiems subjektams suteikti tiesioginę ir neatidėliotiną prieigą prie duomenų.“

16) 78 straipsnis papildomas šiomis 9 ir 10 dalimis:

„9. Sandorių duomenų saugykla nustato šias procedūras ir politiką:

- a) atskirų sandorių duomenų saugyklų duomenų suderinimo procedūras;
- b) pateiktų duomenų išsamumo ir tikslumo užtikrinimo procedūras;
- c) tvarkingo duomenų perdavimo kitoms sandorių duomenų saugykloms politiką, jei to reikalauja sandorio šalys ar 9 straipsnyje nurodytos pagrindinės sandorio šalys arba jei tai būtina dėl kitos priežasties.

10. Siekiant užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodoma:

- a) atskirų sandorių duomenų saugyklų duomenų suderinimo procedūras;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

- b) procedūros, kurias taikys sandorių duomenų saugykla, kad patikrintų, kaip ataskaitas teikianti sandorio šalis arba duomenis teikiantis subjektas atitinka ataskaitų teikimo reikalavimus, taip pat pagal 9 straipsnį pateiktos informacijos išsamumą ir tikslumą.

EVPRI ne vėliau kaip ... m. ... d. [12 mėnesių po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.“.

- 17) 81 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 3 dalis papildoma šiuo q punktu:

„q) trečiosios šalies atitinkamoms institucijoms, kurių atžvilgiu vadovaujantis 76 straipsnio a punktu yra priimtas įgyvendinimo aktas;“;

- b) įterpiama ši 3a dalis:

„3a. Sandorių duomenų saugykla suteikia sandorio šalims ir 9 straipsnio 1a dalies antroje pastraipoje nurodytoms pagrindinėms sandorio šalims jų vardu pateikiamą informaciją.“;

- c) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Siekdamą užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, EVPRI, pasikonsultavusi su ECBS nariais, parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodoma:

- a) pagal 1 ir 3 dalis skelbtina arba pateiktina informacija;
- b) 1 dalyje nurodytos informacijos skelbimo dažnumas;
- c) veiklos standartai, reikalingi, kad būtų galima apibendrinti ir palyginti skirtingų sandorių duomenų saugyklų duomenis ir kad 3 dalyje nurodyti subjektai turėtų prieigą prie tos informacijos;
- d) sąlygos, tvarka ir reikiami dokumentai, kuriais remdamosi sandorių duomenų saugyklos suteikia prieigą 3 dalyje nurodytiems subjektams.

EVPRI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip ... m. ... d. 12 mėnesių po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

Rengdama tuos techninių standartų projektus EVPRI užtikrina, kad skelbiant 1 dalyje nurodytą informaciją nebūtų atskleista nė vienos sutarties šalies tapatybė.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.“.

- 18) 82 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Įgaliojimai priimti 1 straipsnio 6 dalyje, 4 straipsnio 3 dalyje, 64 straipsnio 7 dalyje, 70 straipsnyje, 72 straipsnio 3 dalyje, 76a straipsnyje ir 85 straipsnio 2 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus, Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui.“.

- 19) 85 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Komisija ne vėliau kaip ... m. ... d. [treji metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] įvertina šio reglamento taikymą ir parengia bendrą ataskaitą. Komisija šią ataskaitą pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai kartu su atitinkamais pasiūlymais.“;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

aa) įterpiama ši dalis:

„1a. Ne vėliau kaip ... m. ... d. [treji metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] EVPRI Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai pateikia ataskaitą, kurioje analizuojamas Reglamentu (ES) 2018/... [šiuo iš dalies keičiančiu reglamentu] padarytų ataskaitų teikimo tvarkos pakeitimų poveikis rinkos dalyviams. Toje ataskaitoje, be kita ko, įvertinamas atitinkamų nuostatų, kuriomis leidžiama deleguoti ataskaitų teikimą finansų sandorio šalims ir reikalaujama, kad pagrindinės sandorio šalys teiktų ataskaitas apie sutartis, priimtinumą ir įgyvendinimą, taip pat analizuojama, ar tomis naujomis nuostatomis pasiektas jų tikslas sumažinti ataskaitų teikimo našumą, tenkančią mažesnėms sandorio šalims. Ataskaitoje taip pat įvertinama, kaip tos naujos nuostatos paveikė konkurenciją tarp sandorių duomenų saugyklų ir ar dėl jų sumažėjo aplinkos konkurencingumas bei tarpuskaitos narių ir jų klientų pasirinkimo laisvė, o jei sumažėjo, koku mastu.“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Komisija ne vėliau kaip ... m. ... d. [vieni metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] ir po to kiekvienais metais iki ... m. ... d. [dveji metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] parengia ataskaitą, kurioje įvertina, ar parengti perspektyvūs techniniai sprendimai, kad pensijų sistemos įstaigos galėtų perkelti piniginių ir nepiniginių įkaitą kaip kintamąsias garantines įmokas, taip pat bet kokių priemonių, skirtų sudaryti palankesnes sąlygas tiems techniniams sprendimams, poreikį.

EVPRI, bendradarbiaudama su EDPPI, EBI ir ESRV, ne vėliau kaip ... m. ... d. [šeši mėnesiai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] ir po to kiekvienais metais iki ... m. ... d. [dveji metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] pateikia Komisijai ataskaitą, kurioje įvertinama:

- a) ar pagrindinės sandorio šalys, tarpuskaitos nariai ir pensijų sistemos įstaigos **dėjo deramas pastangas ir** parengė perspektyvių techninių sprendimų, kurie sudarytų sąlygas pensijų sistemos įstaigoms dalyvauti pagrindinėms sandorio šalims atliekant tarpuskaitą, pateikiant piniginių ir nepiniginių įkaitą kaip kintamąsias garantines įmokas, įskaitant tų sprendimų reikšmę rinkos likvidumui ir procikliškumui **bei jų galimas teisines ar kitokias pasekmes;**
- b) pensijų sistemos įstaigų veiklos, vykdomos ne biržos išvestinių finansinių priemonių, kurių tarpuskaita atliekama ir kurių tarpuskaita neatliekama, rinkose, apimtis ir pobūdis pagal turto klasę, taip pat susijusi sisteminė rizika finansų sistemai;
- c) pensijų sistemos įstaigų vykdomo tarpuskaitos reikalavimo pasekmės jų investavimo strategijai, įskaitant bet kokį jų piniginių ir nepiniginio turto paskirstymo pokytį;
- d) 10 straipsnio 4 dalyje nurodytų tarpuskaitos ribų reikšmė pensijų sistemos įstaigoms;
- e) kitų teisinių reikalavimų poveikis ne biržos išvestinių finansinių priemonių sandorių, kurių tarpuskaita atliekama ir kurių tarpuskaita neatliekama, sąnaudų skurtumui, įskaitant garantinių įmokų reikalavimus išvestinėms finansinėms priemonėms, kurių tarpuskaita neatliekama, ir sverto koeficiento apskaičiavimą, atliekamą pagal Reglamentą (ES) Nr. 575/2013;
- f) ar reikia papildomų priemonių, siekiant sudaryti palankesnes sąlygas pensijų sistemos įstaigų tarpuskaitos sprendimui parengti.

Komisija pagal 82 straipsnį priima deleguotąjį aktą, kad vieną kartą dvejiems metams pratęstų 89 straipsnio 1 dalyje nurodytą trejų metų laikotarpį, jei ji padaro išvadą, kad perspektyvus techninis sprendimas neparengtas ir kad išlieka neigiamas išvestinių finansinių priemonių sutarčių tarpuskaitos, kurią atlieka pagrindinė sandorio šalis, poveikis būsimų pensininkų pensinėms išmokoms.“;

2018 m. birželio 12 d., antradienis

c) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Ne vėliau kaip ... m. ... d. [dveji metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisija:

- a) *pateikia pasiūlymą dėl privalomo sprendimo, išskyrus nuolatinį arba pratęstą laikiną pensijų sistemos įstaigų atleidimą nuo tarpuskaitos prievolės taikymo, jei mano, kad suinteresuotieji subjektai nerado jokie sprendimo, arba*
- b) *pagal 82 straipsnį priima deleguotąjį aktą, kuriuo vienkartinį vienų metų laikotarpiu pratęsia 89 straipsnio 1 dalyje nurodytą dvejų metų laikotarpį, jeigu mano, kad suinteresuotieji subjektai susitarė dėl sprendimo, bet norint jį įgyvendinti reikia papildomai laiko, arba*
- c) *leidžia išimties galiojimui baigtis, kartu skatindama suinteresuotuosius subjektus iš anksto įgyvendinti savo sprendimą, jei mano, kad toks sprendimas buvo surastas.“;*

■

■

ca) įterpiamos šios dalys:

„3a. Ne vėliau kaip ... m. ... d. [treji metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisija pagal 82 straipsnį priima deleguotąjį aktą dėl 89 straipsnio 1a dalyje nurodyto trejų metų laikotarpio vienkartinio pratęsimo dvejais metais, jei mano, kad 89 straipsnio 1a dalyje nurodytos mažosios pensijų sistemos įstaigos ėmėsi reikiamų pastangų parengti tinkamus techninius sprendimus ir kad išliks neigiamas investicinių finansinių priemonių sutarčių pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos poveikis pensinėms išmokoms pensininkams.

3b. EVPRI ne vėliau kaip ... m. ... d. [12 mėnesių po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] pateikia Komisijai ataskaitą, kurioje įvertinama, ar galėtų būti išplėstas finansinių priemonių, kurios laikomos labai likvidžiomis ir kurių kredito ir rinkos rizika labai maža, sąrašas pagal 47 straipsnį ir ar į šį sąrašą būtų galima įtraukti vieną ar daugiau pinigų rinkos fondų, kuriems suteiktas veiklos leidimas pagal Reglamentą (ES) Nr. 2017/1131.“;

e) papildoma šiomis dalimis:

„6. Ne vėliau kaip ... m. ... d. [šeši mėnesiai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisija, pasikonsultavusi su EVPRI, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl investicinių finansinių priemonių prekybos pareigos pagal Reglamentą (ES) Nr. 600/2014 suderinimo su Reglamentu (ES) 2018/... [šiuo iš dalies keičiančiu reglamentu] atliktais investicinių finansinių priemonių tarpuskaitos prievolės pakeitimais, ypač dėl subjektų, kuriems taikoma tarpuskaitos prievolė, apimtys ir sustabdymo mechanizmo. Jei manoma, kad toks suderinimas būtinas ir tinkamas, prie ataskaitos pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo nustatomi būtini pakeitimai.

7. EVPRI, bendradarbiaudama su EDPPi ir EBI, ne vėliau kaip ... m. ... d. [18 mėnesių po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] pateikia Komisijai ataskaitą, kurioje įvertinama, ar 4 straipsnio 3a dalyje nurodytas sąžiningų, pagrįstų, nediskriminacinių ir skaidrių komercinių sąlygų principas veiksmingai palengvino prieigą prie tarpuskaitos paslaugų.

Komisija ne vėliau kaip ... m. ... d. [dveji metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai, kurioje įvertina, ar sąžiningų, pagrįstų, nediskriminacinių ir skaidrių komercinių sąlygų principas veiksmingai palengvino prieigą prie tarpuskaitos paslaugų, ir prireikus pasiūlo to principo patobulinimus. Toje ataskaitoje apsvaustomos pirmoje pastraipoje nurodytos ataskaitos išvados ir, kai tinkama, kartu pateikiamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

2018 m. birželio 12 d., antradienis

8. Komisija ne vėliau kaip ... m. ... d. [12 mėnesių po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] parengia ataskaitą, kurioje įvertinama, ar tiesiogiai rizikos mažinimo po sandorio sudarymo paslaugų (įskaitant portfelio suspaudimo paslaugas) sukeltiems sandoriams turėtų būti netaikoma 4 straipsnio 1 dalyje nurodyta tarpuskaitos prievolė. Toje ataskaitoje Komisija pirmiausia atsižvelgia į tai, kiek šie sandoriai mažina riziką (ypač sandorio šalies kredito riziką ir operacinę riziką), taip pat į galimybę apeiti tarpuskaitos prievolę ir galimybę panaikinti paskatas naudotis pagrindinės sandorio šalies tarpuskaita. Komisija pateikia tą ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai kartu su tinkamais pasiūlymais dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų.

Kad padėtų Komisijai parengti pirmoje pastraipoje nurodytą ataskaitą, EVPRI, bendradarbiaudama su ESRV, ne vėliau kaip ... m. ... d. [šeši mėnesiai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisijai pateikia ataskaitą, kurioje įvertinama, ar tiesiogiai rizikos mažinimo po sandorio sudarymo paslaugų (įskaitant portfelio suspaudimo paslaugas) sukeltiems sandoriams turėtų būti netaikoma tarpuskaitos prievolė. Toje ataskaitoje nagrinėjamas portfelio suspaudimas ir kitos teikiamos su kainodara nesusijusios rizikos mažinimo po sandorio sudarymo paslaugos, kuriomis nekeičiant portfelių rinkos rizikos mažinama išvestinių finansinių priemonių portfelių ne rinkos rizika, pavyzdžiui, balansavimo sandoriai. Ataskaitoje taip pat paaiškinama tokių rizikos mažinimo paslaugų po sandorio sudarymo paskirtis ir veikimas, mastas, kuriuo jos mažina riziką, ypač sandorio šalies kredito riziką ir operacinę riziką, taip pat įvertinamas poreikis vykdyti tokių sandorių tarpuskaitą arba atleisti juos nuo tarpuskaitos siekiant valdyti sisteminę riziką. Ataskaitoje taip pat įvertinama, kiek tokių paslaugų atleidimas nuo tarpuskaitos prievolės sukelia paskatas nenaudoti pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos ir gali paskatinti sandorio šalis apeiti tarpuskaitos prievolę.

9. Remdamasi, be kita ko, 2017 m. gruodžio 1 d. paskelbtomis Komisijos viešosios konsultacijos dėl ataskaitų teikimo priežiūros institucijoms tinkamumo patikros išvadomis ir EVPRI pagal antrą pastraipą pateikta ataskaita, Komisija ne vėliau kaip ... m. ... d. [12 mėnesių po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] peržiūri 9 straipsnio 1a dalies taikymą ir pateikia apie jį ataskaitą. Komisija pateikia tą ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai kartu su tinkamais pasiūlymais dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų. Peržiūrdama 9 straipsnio 1a dalies taikymą, Komisija įvertina, ar prievole pranešti apie sandorius pagal Reglamento (ES) Nr. 600/2014 26 straipsnį nėra be reikalo dubliuojamos ataskaitos apie ne biržos išvestinių finansinių priemonių sandorius ir ar reikalavimas pranešti apie ne biržos išvestinių finansinių priemonių sandorius pagal 9 straipsnio 1a dalį galėtų būti sumažintas siekiant supaprastinti ataskaitų apie ne biržos išvestines finansines priemones teikimo grandines visoms sandorio šalims, ypač ne finansų sandorio šalių, kurioms netaikoma 10 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodyta tarpuskaitos prievolė.

EVPRI, bendradarbiaudama su ESRV, ne vėliau kaip ... m. ... d. [šeši mėnesiai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] pateikia Komisijai ataskaitą, kurioje įvertinama:

- a) ne biržos išvestinių finansinių priemonių ataskaitų teikimo reikalavimų, nustatytų pagal Reglamentą (ES) Nr. 600/2014 ir pagal šio reglamento 9 straipsnį, darna ataskaitoje apie išvestinių finansinių priemonių sutartį pateikiamos informacijos ir atitinkamų subjektų prieigos prie duomenų atžvilgiu;
- b) ar įmanoma suderinti ne biržos išvestinių finansinių priemonių ataskaitų teikimo reikalavimus, nustatytus pagal Reglamentą (ES) Nr. 600/2014 ir pagal šio reglamento 9 straipsnį, ataskaitoje apie išvestinių finansinių priemonių sutartį pateikiamos informacijos ir atitinkamų subjektų prieigos prie duomenų atžvilgiu, ir
- c) galimybė supaprastinti ataskaitų teikimo grandines visoms sandorio šalims, įskaitant visus netiesioginius klientus, atsižvelgiant į savalaikių ataskaitų poreikį bei į aktus ir priemones, priimtus pagal šio reglamento 4 straipsnio 4 dalį ir Reglamento (ES) Nr. 600/2014 30 straipsnio 2 dalį.“.

20) 89 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„1. Iki ... m. ... d. [dveji metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] 4 straipsnyje nurodyta tarpuskaitos prievolė netaikoma ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims, kurias galima objektyviai įvertinti kaip mažinančias investavimo riziką, tiesiogiai susijusią su pensijų sistemos įstaigų finansiniu mokumu, ir subjektams, įsteigtiems siekiant pensijų sistemos įstaigų išpareigojimų neįvykdymo atveju teikti kompensacijas pensijų sistemos įstaigų nariams.

2018 m. birželio 12 d., antradienis

Pensijų sistemos įstaigos, pagrindinės sandorio šalys ir tarpuskaitos nariai deda visas pastangas, kad padėtų sukurti techninius sprendimus, kurie palengvintų tokių ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių tarpuskaitą pensijų sistemos įstaigoms.

Komisija sudaro ekspertų grupę, kurią sudaro pensijų sistemos įstaigų, pagrindinių sandorio šalių ir tarpuskaitos narių atstovai bei kiti su tokiais techniniais sprendimais susiję subjektai, kad būtų galima stebėti jų pastangas ir įvertinti pažangą, pasiektą kuriant techninius sprendimus, kurie palengvintų tokių ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių tarpuskaitą pensijų sistemos įstaigoms. Ta ekspertų grupė susitinka bent kartą per šešis mėnesius. Komisija atsižvelgia į pensijų sistemos įstaigų, pagrindinių sandorio šalių ir tarpuskaitos narių pastangas rengdama savo ataskaitas pagal 85 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą.“.

20a) 89 straipsnyje įterpiama ši dalis:

„1a. Nepaisant 1 dalies, iki ... m. ... d. [treji metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] 4 straipsnyje nustatyta tarpuskaitos prievolė netaikoma ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims, kurias galima objektyviai įvertinti kaip mažinančias investavimo riziką, tiesiogiai susijusias su mažosioms pensijų sistemos įstaigoms priskiriamų pensijų sistemos įstaigų finansiniu mokumu, ir subjektams, įsteigtiems siekiant tokios įstaigos įsipareigojimų neįvykdymo atveju teikti kompensacijas jos nariams.

Komisija pagal 82 straipsnį priima deleguotąjį aktą, papildantį šį reglamentą nustatant, kurios pensijų sistemos įstaigos gali būti laikomos mažosiomis pagal šios dalies pirmą pastraipą, atsižvelgdama į tai, kad mažosioms priskiriamos pensijų sistemos įstaigos turi sudaryti ne daugiau kaip 5 % ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurias sudaro visos pensijų sistemos įstaigos.“.

21) I priedas iš dalies keičiamas pagal šio reglamento priedo nuostatas.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

Šis reglamentas taikomas nuo ... m. ... d. [penki mėnesiai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

Nepaisant šio straipsnio antros pastraipos, 1 straipsnio 7 dalies d punktas ir 1 straipsnio 8, 10 bei 11 dalys taikomi nuo ... m. ... d. [■ šeši mėnesiai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos], o 1 straipsnio 2 dalies c punktas, 1 straipsnio 7 dalies e punktas, 1 straipsnio 9 dalis, 1 straipsnio 12 dalies b ir c punktai bei 1 straipsnio 16 dalis taikomi nuo ... m. ... d. [■ 18 mėnesių po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

Jeigu šis reglamentas įsigalios po 2018 m. rugpjūčio 16 d., visoms ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartims, kurias pensijų sistemos įstaigos įvykdė po 2018 m. rugpjūčio 16 d. ir iki šio reglamento įsigaliojimo dienos, 89 straipsnio 1 dalis taikoma atgaline data.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

2018 m. birželio 12 d., antradienis

PRIEDAS

I priedas iš dalies keičiamas taip:

1) I skirsnis papildomas šiais i, j ir k punktais:

- „i) sandorių duomenų saugykla pažeidžia 78 straipsnio 9 dalies a punktą, nenustatydamą tinkamų atskirų sandorių duomenų saugyklų duomenų tarpusavio suderinimo procedūrų;
- j) sandorių duomenų saugykla pažeidžia 78 straipsnio 9 dalies b punktą, nenustatydamą tinkamų pateiktų duomenų išsamumo ir tikslumo užtikrinimo procedūrų;
- k) sandorių duomenų saugykla pažeidžia 78 straipsnio 9 dalies c punktą, nenustatydamą tinkamos tvarkingo duomenų perdavimo kitoms sandorių duomenų saugykloms politikos, jei to reikalauja sandorio šalys ir 9 straipsnyje nurodytos pagrindinės sandorio šalys arba jei tai būtina dėl kitos priežasties.“

2) IV skirsnis papildomas šiuo d punktu:

- „d) sandorių duomenų saugykla pažeidžia 55 straipsnio 4 dalį, tinkamu laiku nepranešdama EVPRI apie esminius savo registracijos sąlygų pakeitimus.“
-

2018 m. birželio 12 d., antradienis

P8_TA(2018)0245

Bendrosios civilinės aviacijos taisyklės ir Europos Sąjungos aviacijos saugos agentūra *I**

2018 m. birželio 12 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl bendrųjų civilinės aviacijos taisyklių, kuriuo įsteigiama Europos Sąjungos aviacijos saugos agentūra ir panaikinamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 216/2008 (COM(2015)0613 – C8-0389/2015 – 2015/0277(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2020/C 28/16)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2015)0613),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 100 straipsnio 2 dalį, pagal kurias Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C8–0389/2015),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į Italijos Senato ir Maltos parlamento pagal Protokolą Nr. 2 dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo pateiktas pagrįstas nuomones, kuriose tvirtinama, kad teisėkūros procedūra priimamo akto projektas neatitinka subsidiarumo principo,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. gruodžio 14 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. spalio 12 d. Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į preliminarų susitarimą, kurį atsakingas komitetas patvirtino pagal Darbo tvarkos taisyklių 69f straipsnio 4 dalį, ir į 2017 m. gruodžio 22 d. laišku Tarybos atstovo prisiimtą įsipareigojimą pritariti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į savo Darbo tvarkos taisyklių 59 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Transporto ir turizmo komiteto pranešimą (A8-0364/2016),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji savo pasiūlymą pakeičia nauju tekstu, jį keičia iš esmės arba ketina jį keisti iš esmės;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

⁽¹⁾ OL C 75, 2017 3 10, p. 111.

⁽²⁾ OL C 88, 2017 3 21, p. 69.

2018 m. birželio 12 d., antradienis

P8_TC1-COD(2015)0277

Europos Parlamento pozicija, priimta 2018 m. birželio 12 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2018/... dėl bendrųjų civilinės aviacijos taisyklių, ir kuriuo įsteigiama Europos Sąjungos aviacijos saugos agentūra, iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2111/2005, (EB) Nr. 1008/2008, (ES) Nr. 996/2010, (ES) Nr. 376/2014 ir direktyvos 2014/30/ES ir 2014/53/ES bei panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 552/2004 ir (EB) Nr. 216/2008 bei Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3922/91

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) 2018/1139.)

2018 m. birželio 12 d., antradienis

P8_TA(2018)0246

Naujų sunkiųjų transporto priemonių išmetamo CO₂ kiekis ir degalų sąnaudos *I**

2018 m. birželio 12 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl naujų sunkiųjų transporto priemonių išmetamo CO₂ kiekio ir degalų sąnaudų stebėsenos bei duomenų teikimo (COM(2017)0279 – C8-0168/2017 – 2017/0111(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2020/C 28/17)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2017)0279),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 192 straipsnio 1 dalį, pagal kurias Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C8-0168/2017),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2017 m. spalio 18 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - pasikonsultavęs su Regionų komitetu,
 - atsižvelgdamas į preliminarų susitarimą, kurį atsakingas komitetas patvirtino pagal Darbo tvarkos taisyklių 69f straipsnio 4 dalį, ir į 2018 m. balandžio 20 d. laišku Tarybos atstovo prisiimtą įsipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 59 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto pranešimą ir į Transporto ir turizmo komiteto nuomonę (A8-0010/2018),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. atsižvelgia į Komisijos deklaracijas, pridėtas prie šios rezoliucijos;
 3. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji savo pasiūlymą pakeičia nauju tekstu, jį keičia iš esmės arba ketina jį keisti iš esmės;
 4. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

⁽¹⁾ OL C 81, 2018 3 2, p. 95.

2018 m. birželio 12 d., antradienis

P8_TC1-COD(2017)0111

Europos Parlamento pozicija, priimta 2018 m. birželio 12 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2018/... dėl naujų sunkiųjų transporto priemonių išmetamo CO₂ kiekio ir degalų sąnaudų duomenų stebėsenos ir teikimo

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) 2018/956.)

—

2018 m. birželio 12 d., antradienis

TEISĖKŪROS REZOLIUCIJOS PRIEDAS

KOMISIJOS DEKLARACIJOS

Pasiūlymas dėl sunkiųjų transporto priemonių išmetamo CO₂ kiekio standartų

Kaip paskelbta 2017 m. lapkričio 8 d. komunikate „Mažataršio judumo įgyvendinimas. Planetą sauganti, vartotojams galių suteikianti ir pramonę bei darbuotojus ginanti Europos Sąjunga“ (COM(2017)0675), Komisija ketina 2018 m. gegužės mėn. pirmoje pusėje pateikti trečiąjį judumo dokumentų rinkinį, į kurį bus įtrauktas pasiūlymas, kuriuo nustatomi sunkvežimių išmetamo anglies dioksido kiekio standartai.

Sertifikavimo reglamento rengimo kalendorius

Komisija toliau techniškai tobulina Transporto priemonės energijos sąnaudų skaičiavimo priemonę (VECTO) ir siekia nuo 2020 m. į ją įtraukti naujas žinomas technologijas ir kitų tipų transporto priemones, t. y. likusių tipų sunkvežimius, autobusus bei tolimojo susiekimo autobusus (nuo 2020 m.) ir priekabas (nuo 2021 m.).

Kad suinteresuotieji subjektai ir ekonominės veiklos vykdytojai būtų reguliariai informuojami, daugiau informacijos apie VECTO tobulinimą ir dalinį Reglamento (ES) 2017/2400 pakeitimą bus skelbiama atitinkamose Komisijos svetainėse.

Patikros bandymų keliuose rengimas pagal Sertifikavimo reglamentą

Komisija pripažįsta, kad svarbu turėti patikimų ir reprezentatyvių duomenų apie sunkiųjų transporto priemonių išmetamo CO₂ ir suvartojamų degalų kiekį.

Todėl Reglamentą (ES) 2017/2400 numatoma papildyti nuostatomis dėl VECTO veikimo ir atitinkamų sudedamųjų dalių, atskirų techninių mazgų ir sistemų savybių, nuo kurių priklauso išmetamo CO₂ ir suvartojamų degalų kiekis, patikros ir atitikties reikalavimams užtikrinimo procedūros. Balsavimą dėl šios patikros procedūros, į kurią turėtų būti įtrauktas gaminamų sunkiųjų transporto priemonių bandymas keliuose, Motorinių transporto priemonių techniniame komitete planuojama surengti iki 2018 m. pabaigos.

Šia patikros procedūra turėtų būti grindžiamas būsimas bandymas, per kurį gamintojai ir tipo patvirtinimo institucijos arba nepriklausomos trečiosios šalys tikrintų eksploatuojamų transporto priemonių charakteristikas.

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

P8_TA(2018)0249

Europos Parlamento sudėtis ***

2018 m. birželio 13 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Europos Vadovų Tarybos sprendimo, kuriuo nustatoma Europos Parlamento sudėtis, projekto (00007/2018 – C8-0216/2018 – 2017/0900(NLE))

(Pritarimo procedūra)

(2020/C 28/18)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Europos Vadovų Tarybos sprendimo (00007/2018),
 - atsižvelgdamas į prašymą dėl pritarimo, kurį Europos Vadovų Taryba pateikė pagal Europos Sąjungos sutarties 14 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą (C8-0216/2018),
 - atsižvelgdamas į savo 2018 m. vasario 7 d. rezoliuciją dėl Europos Parlamento sudėties ir prie jos pridamą pasiūlymą dėl Europos Vadovų Tarybos sprendimo ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 99 straipsnio 1 ir 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Konstitucinių reikalų komiteto rekomendaciją (A8-0207/2018),
1. pritaria pasiūlymui dėl Europos Vadovų Tarybos sprendimo;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Europos Vadovų Tarybai ir susipažinti – Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2018)0029.

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

P8_TA(2018)0250

Nemokumo bylos: atnaujinti reglamento priedai *I****2018 m. birželio 13 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo pakeičiamas Reglamento (ES) 2015/848 dėl nemokumo bylų A priedas (COM(2017)0422 – C8-0238/2017 – 2017/0189(COD))****(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)**

(2020/C 28/19)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2017)0422),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir į 81 straipsnį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C8-0238/2017),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2018 m. gegužės 23 d. laišku Tarybos atstovo prisiimtą įsipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 59 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą (A8-0174/2018),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji savo pasiūlymą pakeičia nauju tekstu, jį keičia iš esmės arba ketina keisti iš esmės;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

P8_TC1-COD(2017)0189

Europos Parlamento pozicija, priimta 2018 m. birželio 13 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2018/..., kuriuo pakeičiami Reglamento (ES) 2015/848 dėl nemokumo bylų A ir B priedai

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) 2018/946.)

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

P8_TA(2018)0251

ES ir Islandijos susitarimas dėl papildomų taisyklių, susijusių su išorės sienomis ir vizomis 2014–2020 m. laikotarpiu ***

2018 m. birželio 13 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Islandijos susitarimo dėl papildomų taisyklių, susijusių su išorės sienų ir vizų finansinės paramos priemone kaip Vidaus saugumo fondo dalimi 2014–2020 m. laikotarpiu, sudarymo Europos Sąjungos vardu projekto (09228/2017 – C8-0101/2018 – 2017/0088(NLE))

(Pritarimo procedūra)

(2020/C 28/20)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (09228/2017),
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos ir Islandijos susitarimo dėl papildomų taisyklių, susijusių su išorės sienų ir vizų finansinės paramos priemone kaip Vidaus saugumo fondo dalimi 2014–2020 m. laikotarpiu projektą (09253/2017),
 - atsižvelgdamas į prašymą dėl pritarimo, kurį Taryba pateikė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 77 straipsnio 2 dalį ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punktą (C8-0101/2018),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 99 straipsnio 1 ir 4 dalis ir į 108 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto rekomendaciją (A8-0196/2018),
1. pritaria susitarimo sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Islandijos parlamentams ir vyriausybėms.

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

P8_TA(2018)0252

Europos Sąjungos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimas dėl papildomų taisyklių dėl išorės sienų ir vizų 2014–2020 m. laikotarpiu ***

2018 m. birželio 13 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl papildomų taisyklių dėl išorės sienų ir vizų finansinės paramos priemonės kaip Vidaus saugumo fondo dalies 2014–2020 m. laikotarpiu pasirašymo Sąjungos vardu projekto (06222/2018 – C8-0119/2018 – 2018/0032(NLE))

(Pritarimo procedūra)

(2020/C 28/21)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (06222/2018),
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl papildomų taisyklių dėl išorės sienų ir vizų finansinės paramos priemonės kaip Vidaus saugumo fondo dalies 2014–2020 m. laikotarpiu projektą (06223/2018),
 - atsižvelgdamas į prašymą dėl pritarimo, kurį Taryba pateikė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 77 straipsnio 2 dalį ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punktą (C8-0119/2018),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 99 straipsnio 1 ir 4 dalis ir į 108 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto rekomendaciją (A8-0195/2018),
1. pritaria susitarimo sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Šveicarijos Konfederacijos parlamentams ir vyriausybėms.

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

P8_TA(2018)0253

Likusių Šengeno *acquis* nuostatų, susijusių su Šengeno informacine sistema, pradėjimo taikyti Bulgarijoje ir Rumunijoje, įgyvendinimas *

2018 m. birželio 13 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl likusių Šengeno *acquis* nuostatų, susijusių su Šengeno informacine sistema, pradėjimo taikyti Bulgarijos Respublikoje ir Rumunijoje, projekto (15820/1/2017 – C8-0017/2018 – 2018/0802(CNS))

(Konsultavimosi procedūra)

(2020/C 28/22)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos projektą (15820/1/2017),
 - atsižvelgdamas į Bulgarijos ir Rumunijos stojimo akto 4 straipsnio 2 dalį, pagal kurią Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C8-0017/2018),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 78c straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pranešimą (A8-0192/2018),
1. pritaria Tarybos projektui;
 2. ragina Tarybą pranešti Parlamentui, jei ji ketina nukrypti nuo teksto, kuriam pritarė Parlamentas;
 3. ragina Tarybą dar kartą konsultuotis su Parlamentu, jei ji ketina iš esmės keisti Parlamento patvirtintą tekstą;
 4. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Taryba ir Komisijai.

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

P8_TA(2018)0255

Tolesnė makrofinansinė pagalba Ukrainai ***I

2018 m. birželio 13 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo toliau teikti makrofinansinę paramą Ukrainai (COM(2018)0127 – C8-0108/2018 – 2018/0058(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2020/C 28/23)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2018)0127),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 212 straipsnio 2 dalį, pagal kurias Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C8-0108/2018),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į Europos Parlamento ir Tarybos bendrą pareiškimą, priimtą kartu su 2013 m. rugpjūčio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 778/2013/ES, kuriuo Gruzijai suteikiama papildoma makrofinansinė pagalba ⁽¹⁾),
 - atsižvelgdamas į 2018 m. gegužės 29 d. laišku Tarybos atstovo priimtą įsipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 59 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto pranešimą ir į Užsienio reikalų komiteto nuomonę (A8-0183/2018),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. patvirtina bendrą Parlamento, Tarybos ir Komisijos pareiškimą, pridėtą prie šios rezoliucijos;
 3. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji savo pasiūlymą pakeičia nauju tekstu, jį keičia iš esmės arba ketina jį keisti iš esmės;
 4. paveda Pirmininkui Parlamento poziciją perduoti Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

⁽¹⁾ OLL 218, 2013 8 14, p. 15.

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

P8_TC1-COD(2018)0058

Europos Parlamento pozicija, priimta 2018 m. birželio 13 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą (ES) 2018/... dėl tolesnio makrofinansinės pagalbos teikimo Ukrainai

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Sprendimą (ES) 2018/947.)

2018 m. birželio 13 d., trečiadienis

TEISĖKŪROS REZOLIUCIJOS PRIEDAS PARLAMENTO, TARYBOS IR KOMISIJOS BENDRAS PAREIŠKIMAS

Parlamentas, Taryba ir Komisija primena, jog išankstinė makrofinansinės pagalbos teikimo sąlyga yra ta, kad pagalbą gaunanti šalis turi paisyti veiksmingų demokratinių mechanizmų, įskaitant daugiapartinę parlamentinę sistemą, ir teisinės valstybės principo ir užtikrinti pagarbą žmogaus teisėms.

Komisija ir Europos išorės veikslių tarnyba stebi, kaip šios išankstinės sąlygos laikomasi visu Sąjungos makrofinansinės pagalbos teikimo laikotarpiu.

Atsižvelgdami į tai, kad sąlygos dėl kovos su korupcija neįvykdytos ir dėl to nutrauktas ankstesnės makrofinansinės pagalbos programos, numatytos Sprendime (ES) 2015/601, trečiosios dalies išmokėjimas, Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija pabrėžia, kad tolesnė makrofinansinė pagalba bus teikiama tik tuomet, jei Ukrainoje bus padaryta pažanga kovojant su korupcija. Tuo tikslu susitarimo memorandumo, dėl kurio turi susitarti Europos Sąjunga ir Ukraina, ekonomikos politikos ir finansinės sąlygos turi apimti, be kita ko, išipareigojimus sustiprinti valdymą, administracinius gebėjimus ir institucinę struktūrą, ypač siekiant kovoti su korupcija Ukrainoje, visų pirma dėl turto deklaracijų tikrinimo sistemos, įmonių tikrųjų savininkų duomenų tikrinimo ir gerai veikiančio specializuoto kovos su korupcija teismo, laikantis Venecijos komisijos rekomendacijų. Taip pat reikia apsvarstyti, ar turėtų būti numatytos sąlygos dėl kovos su pinigų plovimu ir mokesčių vengimu. Laikantis 4 straipsnio 4 dalies, jei sąlygos neįvykdytos, Komisija laikinai sustabdo arba nutraukia makrofinansinės pagalbos išmokėjimą.

Komisija ne tik reguliariai informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą apie pagalbos teikimo eigą ir teikia jiems atitinkamus dokumentus, bet ir, išmokėdama kiekvieną dalį, pateikia viešą ataskaitą apie visų ekonomikos politikos ir finansinių sąlygų, susietų su tuo išmokėjimu, ypač dėl kovos su korupcija, įvykdymą.

Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija primena, kad šia makrofinansine pagalba Ukrainai bus prisidedama puoselėjant bendras Europos Sąjungos ir Ukrainos vertybes, įskaitant darnų ir socialiniu požiūriu atsakingą vystymąsi, kuris lemtų darbo vietų kūrimą ir skurdo mažinimą, ir išipareigojimą sudaryti sąlygas tvirtai pilietinei visuomenei. Komisija savo įgyvendinimo sprendimo, kuriuo patvirtinamas susitarimo memorandumas, projektą papildė numatomo makrofinansinės pagalbos socialinio poveikio analize. Laikantis Reglamento (ES) Nr. 182/2011, ši analizė pateikiama Valstybių narių komitetui ir Parlamentas bei Taryba galės su ja susipažinti komitetų procedūrų registre.

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

P8_TA(2018)0263

Proporcingumo patikra prieš priimant naujas profesijų reglamentavimo nuostatas *I****2018 m. birželio 14 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl proporcingumo patikros prieš priimant naujas profesijų reglamentavimo nuostatas (COM(2016)0822 – C8-0012/2017 – 2016/0404(COD))**

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2020/C 28/24)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2016)0822),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį, 46 straipsnį, 53 straipsnio 1 dalį ir į 62 straipsnį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C8-0012/2017),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į Vokietijos Federacinės Respublikos Bundestago, Vokietijos Federacinės Respublikos Bundesrato, Prancūzijos Respublikos Nacionalinės Asamblėjos, Prancūzijos Respublikos Senato ir Austrijos Respublikos Bundesrato pagal Protokolą Nr. 2 dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo pateiktas pagrįstas nuomones, kuriose tvirtinama, kad teisėkūros procedūra priimamo akto projektas neatitinka subsidiarumo principo,
 - atsižvelgdamas į 2017 m. gegužės 31 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į preliminarų susitarimą, kurį atsakingas komitetas patvirtino pagal Darbo tvarkos taisyklių 69f straipsnio 4 dalį, ir į 2018 m. balandžio 20 d. laišku Tarybos atstovo prisiimtą įsipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 59 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto pranešimą ir į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto nuomonę (A8-0395/2017),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji savo pasiūlymą pakeičia nauju tekstu, jį keičia iš esmės arba ketina jį keisti iš esmės;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

⁽¹⁾ OL C 288, 2017 8 31, p. 43.

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

P8_TC1-COD(2016)0404

Europos Parlamento pozicija, priimta 2018 m. birželio 14 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2018/... dėl proporcingumo patikros prieš priimant naujas profesijų reglamentavimo nuostatas

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Direktyvą (ES) 2018/958.)

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

P8_TA(2018)0264

Transporto priemonių, išnuomotų be vairuotojų, naudojimas kroviniams vežti keliais *I**

2018 m. birželio 14 d. priimti Europos Parlamento pakeitimai dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2006/1/EB dėl transporto priemonių, išnuomotų be vairuotojų, naudojimo kroviniams vežti keliais (COM(2017)0282 – C8-0172/2017 – 2017/0113(COD)) ⁽¹⁾

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2020/C 28/25)

Pakeitimas 1**Pasiūlymas dėl direktyvos****2 konstatuojamoji dalis***Komisijos siūlomas tekstas*

- (2) išnuomotų transporto priemonių naudojimas gali sumažinti įmonių, vežančių krovinius savo sąskaita arba samdos pagrindais ir už atlygį, sąnaudas ir kartu padidinti jų veiklos lankstumą. Todėl tai gali padėti padidinti šių įmonių našumą ir konkurencingumą. Be to, kadangi nuomojamos transporto priemonės paprastai yra naujesnės, palyginti su vidutiniu transporto priemonių parko amžiumi, jos **yra** saugesnės ir mažiau **teršia** aplinką;

Pakeitimas

- (2) toks išnuomotų transporto priemonių naudojimas gali sumažinti įmonių, vežančių krovinius savo sąskaita arba samdos pagrindais ir už atlygį, sąnaudas, tuo pačiu padidinant jų veiklos lankstumą. Todėl tas išnuomotų transporto priemonių naudojimas gali padėti padidinti šių įmonių našumą ir konkurencingumą. Be to, kadangi nuomojamos transporto priemonės paprastai yra naujesnės, palyginti su vidutiniu transporto priemonių parko amžiumi, jos **dažnai gali būti** saugesnės ir mažiau **teršti** aplinką;

Pakeitimas 2**Pasiūlymas dėl direktyvos****3 konstatuojamoji dalis***Komisijos siūlomas tekstas*

- (3) Direktyva 2006/1/EB nesuteikia įmonėms galimybės visapusiškai pasinaudoti nuomojamų transporto priemonių naudojimo privalumais. Ta direktyva valstybėms narėms leidžiama riboti jų įmonėms išnuomotų transporto priemonių, kurių didžiausioji leidžiama masė viršija šešias tonas, naudojimą vežimo savo sąskaita operacijoms vykdyti. Be to, nereikalaujama, kad valstybės narės leistų išnuomotą transporto priemonę naudoti atitinkamose savo teritorijose, jei transporto priemonė buvo įregistruota ir pradėta naudoti laikantis kitos valstybės narės, nei ta, kurioje įsteigta ją nuomojanti įmonė, teisės akty;

Pakeitimas

- (3) Direktyva 2006/1/EB nesuteikia įmonėms galimybės visapusiškai pasinaudoti nuomojamų transporto priemonių naudojimo privalumais. Ta direktyva valstybėms narėms leidžiama riboti jų **teritorijose įsisteigusioms** įmonėms išnuomotų transporto priemonių, kurių didžiausioji leidžiama masė viršija šešias tonas, naudojimą vežimo savo sąskaita operacijoms vykdyti. Be to, nereikalaujama, kad valstybės narės leistų naudoti atitinkamose savo teritorijose išnuomotą transporto priemonę, kuri buvo įregistruota ir pradėta naudoti laikantis kitos valstybės narės, nei ta, kurioje įsteigta ją nuomojanti įmonė, teisės akty;

⁽¹⁾ Klausimas buvo grąžintas nagrinėti atsakingam komitetui, kad būtų vedamos tarpinstitucinės derybos pagal Darbo tvarkos taisyklių 59 straipsnio 4 dalies ketvirtą pastraipą (A8-0193/2018).

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 3

Pasiūlymas dėl direktyvos

4 a konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (4a) *nereikėtų leisti valstybėms narėms riboti galimybes savo teritorijose naudoti kitoje valstybėje narėje tinkamai įsisteigusios įmonės išnuomotas transporto priemones su sąlyga, kad transporto priemonė yra įregistruota ir atitinka galiojančias veiklos normas bei saugos reikalavimus arba pradėta naudoti laikantis bet kurios valstybės narės teisės akty, o atsakingos įmonės įsisteigimo vietas valstybė narė yra išdavusi veiklos leidimą;*

Pakeitimas 4

Pasiūlymas dėl direktyvos

5 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (5) kelių transporto priemonių apmokestinimo lygis Sąjungoje vis dar yra labai nevienodas. Todėl tam tikri apribojimai, kurie taip pat turi netiesioginės įtakos laisvei teikti transporto priemonių nuomos paslaugas, išlieka pagrįsti siekiant išvengti fiskalinių iškraipymų. Todėl valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė riboti transporto **priemonės, išnuomos** kitoje valstybėje narėje **nei ta, kurioje įsteigta ją nuomojanti įmonė, naudojimo atitinkamose savo teritorijose laiką;**

- (5) kelių transporto priemonių apmokestinimo lygis Sąjungoje vis dar yra labai nevienodas. Todėl tam tikri apribojimai, kurie taip pat turi netiesioginės įtakos laisvei teikti transporto priemonių nuomos paslaugas, išlieka pagrįsti siekiant išvengti fiskalinių iškraipymų. Todėl valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė **laikantis šioje direktyvoje nustatytų sąlygų** riboti laiką, kurį įsisteigusios įmonės gali atitinkamose jų teritorijose naudoti transporto **priemonę, kuri yra registruota arba pradėta eksploatuoti** kitoje valstybėje narėje. **Taip pat joms turėtų būti leista riboti tokių jų teritorijose įsisteigusių įmonių išnuomotų transporto priemonių skaičių;**

Pakeitimas 5

Pasiūlymas dėl direktyvos

5 a konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (5a) *siekiant užtikrinti šių priemonių vykdymą, informacija apie išnuomos transporto priemonės registracijos numerį turėtų būti pateikiama valstybių narių nacionaliniuose elektroniniuose registruose, kaip nustatyta Reglamente (EB) Nr. 1071/2009. Kompetentingos įsisteigimo valstybės narės institucijos, kurioms buvo pranešta apie transporto priemonės, kurią išsinuomojo tas vežėjas ir kuri buvo įregistruota ar pradėta naudoti laikantis kitos valstybės narės teisės akty, naudojimą, apie tai turėtų informuoti tos kitos valstybės narės kompetentingas institucijas. Tuo tikslu valstybės narės turėtų naudoti Vidaus rinkos informacinę sistemą (IMI);*

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 6

Pasiūlymas dėl direktyvos

6 a konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (6a) *siekiant išlaikyti veiklos standartus, atitikti saugos reikalavimus ir užtikrinti tinkamas darbo sąlygas vairuotojams, svarbu, kad šalyje, kurioje vykdoma veikla, būtų užtikrinama, jog vežėjai turėtų galimybę naudotis turtu ir tiesioginės paramos infrastruktūra;*

Pakeitimas 7

Pasiūlymas dėl direktyvos

7 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (7) Komisija turėtų stebėti šios direktyvos įgyvendinimą bei veikimą ir pateikti ataskaitą. **Bet kokie tolesni** šios **srities veiksmai** turėtų būti **svarstomi** atsižvelgiant į šią ataskaitą;
- (7) Komisija turėtų stebėti šios direktyvos įgyvendinimą bei veikimą ir pateikti ataskaitą **vėliausiai po trejų metų nuo šios direktyvos perkėlimo termino. Ataskaitoje reikėtų tinkamai atsižvelgti į poveikį kelių eismo saugumui, mokestinėms pajamoms ir aplinkai. Ataskaitoje taip pat turėtų būti įvertinti visi šios direktyvos nuostatų pažeidimai, įskaitant tarpvalstybinius pažeidimus. Tolesnių veiksmų šioje srityje poreikis** turėtų būti **svarstomas** atsižvelgiant į šią ataskaitą;

Pakeitimas 8

Pasiūlymas dėl direktyvos

1 straipsnio 1 dalies 1 punkto a papunkčio ii punktas

Direktyva 2006/1/EB

2 straipsnio 1 dalies a punktas

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- a) transporto priemonė įregistruota arba pradėta naudoti laikantis valstybės narės teisės akto;
- a) transporto priemonė įregistruota arba pradėta naudoti laikantis **bet kokios** valstybės narės teisės akto, **įskaitant veiklos standartus ir saugos reikalavimus;**

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 9

Pasiūlymas dėl direktyvos

1 straipsnio 1 dalies 1 punkto b papunktis

Direktyva 2006/1/EB

2 straipsnio 1 dalies b punktas

Komisijos siūlomas tekstas

b) *įterpiama ši 1a dalis:*

„1a. Jei transporto priemonė nėra įregistruota arba pradėta naudoti laikantis valstybės narės, kurioje įsteigta transporto priemonę nuomojanti įmonė, teisės aktų, valstybės narės gali riboti išnuomos transporto priemonės naudojimo atitinkamose savo teritorijose laiką. Tačiau tokiu atveju valstybės narės leidžia ją naudoti ne trumpiau kaip keturis mėnesius bet kuriais kalendoriniais metais.“

Pakeitimas

Išbraukta.

Pakeitimas 10

Pasiūlymas dėl direktyvos

1 straipsnio 1 dalies 2 punktas

Direktyva 2006/1/EB

3 straipsnio 1 pastraipa

Komisijos siūlomas tekstas

Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad jų įmonės kroviniams vežti keliais galėtų naudoti išnuomotas transporto priemones tomis pačiomis sąlygomis kaip ir joms priklausančias transporto priemones, jeigu laikomasi 2 straipsnyje išdėstytų sąlygų.

Pakeitimas

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad jų **teritorijose įsisteigusios** įmonės kroviniams vežti keliais galėtų naudoti išnuomotas transporto priemones tomis pačiomis sąlygomis kaip ir joms priklausančias transporto priemones, jeigu laikomasi 2 straipsnyje išdėstytų sąlygų.

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 11**Pasiūlymas dėl direktyvos****1 straipsnio 1 dalies 2 punktas**

Direktyva 2006/1/EB

3 straipsnio 1 a dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

1a. Jeigu transporto priemonė įregistruota arba pradėta naudoti laikantis kitos valstybės narės teisės akto, įmonės įsisteigimo vietos valstybė narė gali:

- a) **riboti išnuomos transporto priemonės naudojimo laiką savo atitinkamose teritorijose, jeigu tokią išnuomotą transporto priemonę leidžiama naudoti mažiausiai keturis mėnesius iš eilės bet kuriais kalendoriniais metais. Tokiu atveju galima reikalauti, kad nuomos sutartis netruktų ilgiau nei valstybės narės nustatytas terminas;**
- b) **riboti išnuomotų transporto priemonių, kurias gali naudoti bet kokia įmonė, skaičių su sąlyga, kad jos leidžia naudoti mažiausiai transporto priemonių skaičių, atitinkantį 25 proc. nuo bendro įmonei priklausančių transporto priemonių skaičiaus, metų, einančių prieš metus, kuriais buvo pateiktas prašymas leisti naudoti transporto priemonę, gruodžio 31 d. Tokiu atveju įmonei, kurios parką sudaro daugiau nei viena ir mažiau nei keturios transporto priemonės, leidžiama naudoti bent vieną tokią išnuomotą transporto priemonę.**

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 12

Pasiūlymas dėl direktyvos

1 straipsnio 1 dalies 2 a punktą (naujas)

Direktyva 2006/1/EB

3 a straipsnis (naujas)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

2a) įterpiamas šis straipsnis:

„3a straipsnis

1. Informacija apie nuomoto automobilio registracijos numerį turi būti įrašoma į nacionalinį elektroninį registrą, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1071/2009 16 straipsnyje ⁽¹⁾.

2. Kompetentingos vežėjo įsisteigimo valstybės narės institucijos, kurioms buvo pranešta apie transporto priemonės, kurią išsinuomojo tas vežėjas ir kuri buvo įregistruota ir pradėta naudoti laikantis kitos valstybės narės teisės aktų, naudojimą, apie tai informuoja tos kitos valstybės narės kompetentingas institucijas.

3. Administracinis bendradarbiavimas, nustatytas Reglamento (ES) Nr. 1024/2012 ⁽²⁾ 2 straipsnyje, vykdomas per Vidaus rinkos informacinę (IMI) sistemą.

(*) Remiantis Reglamento (EB) Nr. 1071/2009 16 straipsniu, atsižvelgiant į informacijos, kuri turi būti įtraukta į registrus, išplėtimą, kaip pasiūlė Komisija.

(**) OL L 316, 2012 11 14, p. 1.“

Pakeitimas 13

Pasiūlymas dėl direktyvos

1 straipsnio 1 dalies 3 punktą

Direktyva 2006/1/EB

5 a straipsnio 1 pastraipa

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

Iki **[įrašyti datą – 5 metai nuo direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę termino pabaigos]** Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia šios direktyvos įgyvendinimo ir veikimo ataskaitą. Ataskaitoje pateikiama informacija apie kitoje valstybėje narėje negu ta, kurioje įsteigta transporto priemonę nuomojanti įmonė, išnuomotų transporto priemonių naudojimą. Remdamasi šia ataskaita Komisija įvertina, ar reikia siūlyti papildomų priemonių.“

Iki ... **[3 metai nuo direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę termino pabaigos]** Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia šios direktyvos įgyvendinimo ir veikimo ataskaitą. Ataskaitoje pateikiama informacija apie kitoje valstybėje narėje negu ta, kurioje įsteigta transporto priemonę nuomojanti įmonė, išnuomotų transporto priemonių naudojimą. **Ataskaitoje ypatingas dėmesys skiriamas poveikiui kelių eismo saugumui ir mokesinėms pajamoms, įskaitant fiskalinius iškraipymus, taip pat kabotažo taisyklių vykdymo užtikrinimui pagal Reglamentą (EB) Nr. 1072/2009.** Remdamasi šia ataskaita Komisija įvertina, ar reikia siūlyti papildomų priemonių.

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

Pakeitimas 14**Pasiūlymas dėl direktyvos****2 straipsnio 1 dalies 1 pastraipa***Komisijos siūlomas tekstas*

Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi **ne vėliau kaip** nuo [įrašyti datą – 18 mėnesių po šio teisės akto įsigaliojimo]. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Pakeitimas

Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi nuo ... [20 mėnesių po šios direktyvos įsigaliojimo]. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

P8_TA(2018)0265

Prieštaravimas deleguotajam aktui: žuvininkystės išteklių išsaugojimo priemonės, skirtos Šiaurės jūros aplinkai saugoti

2018 m. birželio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2018 m. kovo 2 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES), kuriuo iš dalies keičiamas Deleguotasis reglamentas (ES) 2017/118, kuriuo nustatomos žuvininkystės išteklių išsaugojimo priemonės, skirtos Šiaurės jūros aplinkai saugoti (C(2018)01194 – 2018/2614(DEA))

(2020/C 28/26)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos deleguotąjį reglamentą (C(2018)01194),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1380/2013 dėl bendros žuvininkystės politikos, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1954/2003 ir (EB) Nr. 1224/2009 bei panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2371/2002 ir (EB) Nr. 639/2004 bei Tarybos sprendimas 2004/585/EB ⁽¹⁾, ypač į jo 11 straipsnio 2 dalį ir 46 straipsnio 5 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. rugsėjo 5 d. Komisijos deleguotąjį reglamentą (ES) 2017/118, kuriuo nustatomos žuvininkystės išteklių išsaugojimo priemonės, skirtos Šiaurės jūros aplinkai saugoti ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto pasiūlymą dėl rezoliucijos,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 105 straipsnio 3 dalį,
- A. kadangi reikalaujama, kad valstybės narės pagal 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/56/EB, nustatančios Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos pagrindų direktyva) ⁽³⁾, 1 straipsnio 1 dalį iki 2020 m. pasiektų gerą jūrų aplinkos būklę, o pagal Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 2 straipsnio 5 dalies j punktą bendra žuvininkystės politika turi padėti siekti šio tikslo;
- B. kadangi Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komitetas (STECF) savo atitinkamų mokslinių rekomendacijų ⁽⁴⁾ išvadoje išdėstė keletą problemų, susijusių su siūlomų saugomų rūšių ir buveinių bei jūros dugno vientisumo apsaugos priemonių veiksmingumu; kadangi ne visos iš tų problemų įtrauktos į persvarstomojo deleguotojo reglamento konstatuojamąsias dalis;
- C. kadangi STECF savo mokslinėse rekomendacijose taip pat pastebėjo, kad su atitinkama žvejybos veikla susiję skaičiai, kuriais grindžiamos siūlomos priemonės, yra 2010–2012 m. duomenys, todėl gali būti pasenę;
- D. kadangi tai, kad neįvardytas skaičius laivų, kuriems būtų taikomos dalinės laikinos išimties pagal persvarstomuoju deleguotoju reglamentu iš dalies keičiamo Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2017/118 3b, 3c ir 3e straipsnius, gali iš tikrųjų turėti poveikio siūlomų priemonių veiksmingumui;

⁽¹⁾ O L L 354, 2013 12 28, p. 22.

⁽²⁾ O L L 19, 2017 1 25, p. 10.

⁽³⁾ O L L 164, 2008 6 25, p. 19.

⁽⁴⁾ Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komitetas (STECF), 2017 m., 54-ojo plenarinio posėdžio ataskaita (PLEN-17-01).

2018 m. birželio 14 d., ketvirtadienis

- E. kadangi persvarstomuoju deleguotuoju reglamentu iš dalies keičiamo Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2017/118 2 straipsnio 2 punkte nustatytą alternatyvaus dugnui poveikį darančio žvejybos įrankio apibrėžtį reikia papildomai patikslinti; kadangi tuo atveju, jeigu ji apima elektroimpulsinę žvejybą, tokia apibrėžtis prieštarautų 2018 m. sausio 16 d. Parlamento patvirtintiems derybų įgaliojimams ⁽⁵⁾ įprastoje teisėkūros procedūroje, kurios laikantis bus priimamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas dėl žuvininkystės išteklių išsaugojimo ir jūrų ekosistemų apsaugos taikant technines priemones ⁽⁶⁾;
- F. kadangi siūlomo alternatyvaus dugnui poveikį darančio žvejybos įrankio poveikis vis tiek gali būti daug didesnis nei kito, iš dalies draudžiamo, įrankio (daniško ar šotiško užmetamojo tinklo);
- G. kadangi pasiūlyto deleguotojo akto nuostata dėl peržiūros ir ataskaitų teikimo netaikoma naujai pasiūlytomis zonoms ir jų valdymui, todėl neįmanoma skaidriai įvertinti priemonių veiksmingumo, o ypač jų poveikio naujai bandomiems alternatyviems jūros dugnui poveikį darantiems žvejybos įrankiams;
1. pareiškia prieštaravimą dėl Komisijos deleguotojo reglamento;
 2. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijai ir pranešti jai, kad deleguotasis reglamentas negali įsigalioti;
 3. prašo Komisijos pateikti naują deleguotąjį aktą, kuriame būtų atsizvelgta į nurodytas problemas;
 4. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2018)0003.

⁽⁶⁾ Teisėkūros procedūra 2016/0074(COD).

ISSN 1977-0960 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-521X (popierinis leidimas)



Europos Sąjungos leidinių biuras
L-2985 Liuksemburgas
LUXEMBURGAS

LT